உ

சிவசண்முகன்றுணை.

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

திருக்கைலாசபரம்பரைத்

தருமபுரவாதீனத்துச்

சம்பந்தசரணாலயசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இஃது

திருக்கைலாசபரம்பரைப் பொம்மபுரம்

ஸ்ரீசிவஞானபாலையதேசிகராதீனத்துச்

சிதம்பரம் ஈசானியமடம்

ஸ்ரீமத் இராமலிங்கசுவாமிகளாலும்,

சிதம்பரம்

ஸ்ரீமத் மௌனதேசிகராதீனத்துச்

செல்லப்பசுவாமிகளாலும்

பரிசோதிக்கப்பட்ட பிரதிகளின்படி,

VITHIYANATHA MUDALY'S MADRAS 28

மூன்றும் பதிப்பு.

சிதம்பரம் ஸ்ரீசபாநாயகர்

திருவனந்தல் காலைசந்திக்கட்டளை

சி - கந்தசுவாமிமுதலியார் குமாரர்

சு - சுந்தரமூர்த்திமுதலியாரால்

சென்னபட்டணம்

கொ - லோகநாதமுதலியாரவர்களது

மநோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906

(இதுஅவ்லை அரு - கூ உ.)

சிவசண்முகன்றுணை.

கந்தபுராணச்சுருக்கத்தின்

சூசீபத்திரம்.

பக்கம்.	காண்டம்.	பாடற்றொகை.
௧௧	பாயிரம்.	௧௩
௧௫	புராணவரலாறு.	௧௮
௧௬	உற்பத்திகாண்டம்.	௧௬௮
௪௩	அசுரகாண்டம்.	௧௪௮
௬௭	மகேந்திரகாண்டம்.	௧0௫
௮௨	யுத்தகாண்டம்.	௩௩௧
௮௪	முதனாட் பானுகோபன் யுத்தம்.	
௯0	இரண்டாநாட் சூரபன்மன் யுத்தம்.	
௯௮	மூன்றாநாட் பானுகோபன் யுத்தம்.	
௧0௧	மூன்றாநாளிராத்திரி இரணியன யுத்தம்.	
௧0௩	நாலாநாள் அக்கினிமுகன்வதை.	
௧0௭	மூவாயிரர்வதை.	
௧0௮	நாலாநாளிராத்திரி தருமகோபன்வதை.	
௧௧0	ஐந்தாநாட் பானுகோபன்வதை.	
௧௧௪	சிங்கமுகாசுரன்வதை.	
௧௨௩	சூரபன்மன்வதை.	
௧௩0	தேவகாண்டம்.	௩௬
௧௩௫	தக்ஷகாண்டம்.	௨௨௯
	இரண்டாவது உபதேசகாண்டத்தில்	
௧	சூராதிகளொடுக்கசருக்கம்.	௧௩௭
௧௯	அசமுகிசருக்கம்.	௮௨
௨௯	மாயைசருக்கம்.	௧௧
௩௧	சிவமுனிவர்முதலியோர் வரலாறு.	௨௩

புத்தகவிளம்பரம்.

ஞானப்பிரகாசதீபிகை அண்டபிண்டபடத்துடன்	1	0	0
ஞானவாசிட்டவசனம்	1	8	0
பகவற்கீதைவசனம் தஞ்சைபதிப்பு	1	4	0
ஸ்ரீகுமாரதேவர் 16-சாஸ்திரம்	0	10	0
வள்ளலார் 20 சாஸ்திரம்	1	8	0
தத்துவராயசுவாமி பாடுதுறை	0	12	0
தாயுமானசுவாமிபாடல்	0	12	0
அருணசலபுராணம் உரை படத்துடன்	0	8	0
பெண்ணுடமென்னும் திருக்கடந்தைபுராணம் உரை	0	8	0
அரிச்சந்திரபுராணமூலம்	0	8	0
சேதுபுராணவசனம் படத்துடன்	2	0	0
திருவிளையாடற்புராணம் செய்யுள்	2	0	0
திருவாதவூரர்புராணம் விருத்தியுரை	1	0	0
சானந்தகணேசபுராணம் உரை	0	12	0
விருத்தாசலபுராணம் உரை	0	10	0
சிவஸ்தலமான்மியச்சுருக்கம்	0	12	0
விஷ்ணுதலமான்மியச்சுருக்கம்	0	8	0
சூடாமணிநிகண்டு 12-தொகுதியும்	1	4	0
,, 11, 12 - வது நிகண்டுகள்	0	8	0
சேந்தன்திவாகரம் 12-தொகுதியும்	0	6	0
செய்யுளிலக்கணம்	0	8	0
மணிமேகலை மூலம்	0	8	0
சப்தரிஷிவாக்கியம் ருகூரு-பாடல்	4	0	0
சாதகாலங்காரம்	0	8	0
நந்தனர்சரித்திரக்கீர்த்தனை படத்துடன்	0	8	0
திருமூலர் திருமந்திரம் ௩௲-பாடல்	1	8	0
பஞ்சதசப்பிரகரணம்	1	0	0
கட்டளைக்கோத்து 14-சேர்ந்தது	0	8	0
ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமிதூது	0	6	0

இவைதவிரத் தங்களுக்குவேண்டும் பலவித புத்தகங்களும் வி. பி. போஸ்டில் அனுப்பப்படும். அரைரூபாய் தொகைக்கு குறைந்த புத்தகங்கள் வி. பி போஸ்டில் அனுப்பமுடியாது. அரைஅணா ஸ்டாம்பு அனுப்புகிறவர்களுக்கு ஒரு கேட்லாக்கு இனமாக அனுப்பப்படும். மற்றவிஷயங்கள் கேட்லாக்கில் கவனித்துப்பார்க்கும்படி கோருகிறேன். ரிப்ளைகார்டு எழுதாதவர்களுக்கு பதில்கிடைக்கமாட்டாது.

கொ - லோகநாதமுதலியார்.

மனோன்மணிவிலாச சென்ட்ரல் புக்டிபோ,

நெ - 29, வைத்தியநாதமுதலிவீதி, சென்னை.

சிவசண்முகன்றுணை.

இந்நூலாசிரியராகிய

சம்பந்தசரணாலயசுவாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

திருக்கைலாய பரம்பரையில் விளங்காநின்ற தருமபுரவாதீனத்திலே, பிரதமாசாரியராக எழுந்தருளிய ஸ்ரீஞானசம்பந்த தேசிகர் பரம்பரையில், ஆறாவது குருமூர்த்திகளா யமர்ந்த ஞானசம்பந்த தேசிகர்காலத்திலே, கல்வி யறிவொழுக்கங்களான் மிகச் சிறப்புற்றவரும், குருலிங்க சங்கமபத்தியிற் றமக்கு உயர்வொப்பில்லாதவரும், தமதாசிரியராகிய ஞானசம்பந்ததேசிகருடைய திருவடிகளையே தமக்கு உரிய பற்றுக்கோடாகக்கொண்டமையால், சம்பந்தசரணாலயர் எனப் பெயர்பெற்றவருமாகிய சிவயோகியார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தினந்தோறும் தமக்குரிய நியதிகளை முடித்துக்கொண்டு சிவயோகசமாதியிலிருப்பர். இவரிங்ஙனமாக;

கன்னடம், தெலுங்கு, திராவிடமுதலிய பல பாஷைகளில் அதிசமர்த்தரும், முருகக்கடவுளிடத்தே மிகுந்த அன்புடையவரும், மைசூருக்கு அரசருமாகிய கர்த்தர் சாஸ்திரவிஷயமாகத் தமக்குநேர்ந்த சில சந்தேகங்களை நிவர்த்திக்க எண்ணங்கொண்டவராயப் பற்பல தேசங்களினுமுள்ள சாஸ்திரவிற்பன்னர்களை அநுப்புவிக்கும்படி அவ்வத்தேசத்தரசர்கட்கும் மடாதிபதிகட்கும் நிருபங்கள் விடுத்தார். அவரால் விடுக்கப்பட்ட நிருபங்களில் ஒன்று இத்தருமபுரவாதீனத்தினும் வந்துசேர, அதனைக் கண்ணுற்ற குருமூர்த்திகள் தம்மாணாக்கருள்ளே முதன்மையானவரும், சிவாநுபவச செல்வருமாகிய இச்சுவாமிகளைநோக்கி, "நீ இந்நிருபநிமித்தம் மைசூருக்குப்போய் வருவாயாக" என ஆஞ்ஞாபிக்க; அச்சுவாமிகள் அவ்வாஞ்ஞையைத் தலைமேலேற்று விடைபெற்றுக்கொண்டு அவ்விடத்தினின்றும் அரிதினகன்று, மைசூரையடைந்து அரசர்சமுகத்தில் எழுந்தருளும்பொழுது; அவ்வரசர் ஏனைய வித்துவான்களினும் இவரது ஆச்சிரமத்திற்கேற்ற காலோய்ந்த நடை உடை நிறம் குறி முதலியவைகளைக் கண்டு *"இவர் ஒரு அண்டங்காக்கையோ?" என்றார். அதுகேட்டசுவாமிகள் அவர் சமீபத்தையடைந்து, "அது நானல்ல" என்றுசொல்லி அதனால் அவருக்குண்டாகிய கோபத்தைக்கண்டு, மீட்டும அவரைநோக்கி, "மகாராசாவே! நான் சொல்

---

* அதிவீரராமபாண்டியன் நிரம்ப அழகியதேசிகரைச்சுட்டி இவ்வாறு கேட்டதாகவுங் கூறுவர்.

லியதை ஏதோ விகற்பமாக நினைத்தீர்போலும், அண்டத்தைக் காவல்செய்யுஞ் சத்தி உமக்கேயன்றிப் பரதேசவாசியாகிய எமக்கு ஏது? அதனால், அவ்வாறு கூறினேன்'' என்றார். உடனே அரசர் முன்னைய கோபங்களெல்லாமாறி, அச்சொற்பொருளின் சுவையாகிய இன்பத்தின்மூழ்கி, மனமிகமகிழ்ந்து அச்சுவாமிகளைத் தம் மருகே ஆசனத்திருத்தி, பற்பல வித்துவான்களையும் நோக்கித் தமது ஐயப்பாடுகளை யறிவித்தனர். அதற்கு அவ்வித்துவான்கள் பலருங் கூறிய சமாதானங்கள் தமமனதிற்கு ஒவ்வாமையால் சுவாமிகளைநோக்க, அவைகளுக்குச் சுவாமிகள்சொல்லுஞ் சமாதானமே தமது புத்தியில் விசேடமாகத் தோற்றக்கண்டு, அவரொழிந்த வித்துவான்களை அவரவர் தகுதிக்கேற்ப உபசரித்தனுப்பினர்.

இந்தச்சுவாமிகள் அவ்வரசருடைய அநுமதியின்படி அவ்விடத்திற்றானே வசிக்கும்போது, அவரா லனுப்பப்படும் பதார்த்தங்களைப் பிறர்கொள்ளத் தாம் அற்பமேனும் உபயோகியாது மாதுகரி பிக்ஷைபண்ணிக்கொண்டு, தம்மை அடைந்த அன்பர்கட்குக் கல்வி யறிவொழுக்கங்களையும் சமயசாஸ்திரங்களையும் போதித்து வந்தனர். அதனையுணர்ந்த அரசர், ''எங்ஙனமாயினும் இம்மகாநுபாவர் நமது அன்னத்தைப்புசிக்கும்படி செய்யவேண்டுமே'' என்று எண்ணி, ஒருநாள் அவர் பிக்ஷையேற்கும் வீடுகடோறும் தமது பதார்த்தங்களையனுப்பி அவருக்குத் திருவமுது செய்வித்தனர்.

பின்பு ஒருநாள், அவ்வரசர் புலவர்திலகராகிய சுவாமிகளை நோக்கி, ''சுவாமீ! கச்சியப்பசிவாசாரியசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய கடல்போற் பரந்துகிடக்குங் கந்தபுராணத்தை ஆன்மாக்கள் யாவரும் எளிதின் வாசித்து உணர்ந்துய்யும்பொருட்டுச் சுருக்கிச் செய்துதரல் வேண்டும்'' என்று கேட்க; சுவாமிகள் அவ்வாறே ஒரு சுபதினத்திலே பாடும்படி ஆரம்பித்து, அற்புத சின்மய அதிமதுரகவியாகிய கந்தபுராணத்தைச் சுருக்கமாக நவரசத்தோடும் விருத்தயாப்பினால் ௧௦௪௮-செய்யுளிற் பாடி முடித்து, அவ்வரசர் முதலாயினோரொடும் பாட்டுடைத்தலைவரது படைவீடாறனுள் ஒன்றாகிய திருச்செந்தூரை யடைந்து, முருகக்கடவுளுடைய சந்நிதானத்திலே அதனை அரங்கேற்றி யருளினார்.

அப்பொழுது, அரசர் உவகைகூர்ந்து, ஒரு பொற்றட்டிலே அநேகமாகிய நவரத்தினங்களை வைத்து, அவருக்குப் பரிசாகக் கொடுக்க; அவர் அதை மறாமல் ஏற்று, ''இதுகுருவுக்குப் பிரீதியாகுக'' என்று அப்பால் வைத்தார். மறித்தும் அவ்வாறே கொடுக்க; ''இது சிவனுக்குப் பிரீதி யாகுக'' என்று வைத்தார். மீட்டும் அங்

ஙனமே கொடுக்க; "இது அடியார்களுக்குப் பிரீதியாகுக" என்று வைத்தார். அதுகண்ட அரசர், "மும்முறையுந் தமக்கென்று நாங் கொடுத்ததை இவர் இங்ஙனம் செய்தனரே" என்று நினைக்கும் பொழுது சுவாமிகளுடைய அநுபவந்தெரிந்தாரிற் சிலர் அவ்வரசரை நோக்கி, "மகாராசாவே! இதுவரையில் இவர் தமக்கு வேண்டுமென்று யாதாயினும் நினைத்ததுண்டோ?" என்றார்கள். அதன்பின் அவ்வரசர் சுவாமிகளை நோக்கி "சுவாமீ! அடியேன் தேவரீரை நகர்வலஞ் செய்வித்துத் தரிசிக்க விரும்புகின்றேன்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர் "தருமபுரவாதீனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் எனது குருமூர்த்திகளுடைய அநுமதியின்றி அதற்கு நான் இசையமாட்டேன்" என்றார். அதுகேட்ட அரசர் அவ்வாறே தமது கருத்தை அவரது ஞானதேசிகருக்குத் தெரிவித்து, அக்குருமூர்த்தியின் அநுமதிபெற்றுச் சுவாமிகளை நகர்வலம் செய்வித்தார்.

பின்பு ஒருநாள் சுவாமிகளை நோக்கித், "தங்கள் குருஸ்தானத்தில் வசிக்கும் பக்தகோடிகள் செய்யும் தொழில் என்னை?" என்று வினவ; அப்பொழுது சுவாமிகள்,

"ஆய்வார் பதிபசு பாசத்தி னுண்மையை யாய்ந்தறிந்து
காய்வார் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையெல் லாங்கல்வி கேள்வியல்ல
லோய்வார் சிவானந்த வாரியுள் ளேயொன் றிரண்டுமறத்
தோய்வார் கமலையுண் ஞானப்ர காசன்மெய்த தொண்டர்களே."

என்னுங் கட்டளைக் கலித்துறையைத் திருவாய்மலர்ந்தருள, அதனைக் கேட்டுணர்ந்த அரசர், "ஆண்டுவசிக்கும் அடியவர்களுடைய தன்மையே இங்ஙனமாயின், அவ்வடியவர்களை அடிமை கொள்ளுங் குருமூர்த்திகளுடைய பெருந்தகைமை எங்ஙனமாகுமோ!" என்று அத்தியந்த ஆச்சரியமடைந்து, முன்னே அச்சுவாமிகள் குருலிங்கசங்கமங்களுக்கென்று வாங்கிவைத்த நவரத்தினங்களையும் அத்தருமபுரவாதீனத்திற்கே யனுப்பினர். அம்மட்டோ! குற்றமற்ற இலக்கணங்களையுடைய கோக்களைத் தானஞ்செய்தல் மிக மேலாகிய தருமமாதலால் மிகுந்த சிரத்தையோடு அவ்வாதீனத்திற்கு வருடந்தோறும் பசுக்களுள் உயர்ந்த கபிலைகளை அனுப்புவதாகிய ஒருவழக்கத்தையும் உண்டாக்கினர். அது நெடுநாள்வரையில் நடந்துவந்தது. அது நிற்க;

சம்பந்த சரணாலயசுவாமிகள் இப்படியே நெடுங்காலமாக யாத்திரைபண்ணித் தருமபுரத்தை யடைந்து, திரிகாலத்தினும் குருதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்து, சிலகாலஞ் சென்றபின் சிவபெருமான் திருவடிநீழலிற் கலந்தருளினர்.

முற்றிற்று.

சிவசண்முகன் றுணை.

உபதேசகாண்டமருளிச்செய்த

*குகனேரியப்பநாவலர்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, காஞ்சிபுரத்திலே, சற்றேறக் குறைய ஆயிரத்தொருநூற்றிருபது வருடங்கட்குமுன்னே, செங் குந்த மரபிலே, சிவானந்தமுதலியாரென்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர் புத்திரப்பேறின்மையால் வருந்தி, தமது மனைவியாராகிய கற்பிற்சிறந்த அமுதாம்பிகையோடு அரியவிரதங்களை அனுட்டித் துக்கொண்டு, தமதுபதியிலமர்ந்தருளிய ஏகாம்பரநாதரை வழி பட்டுவர, அக்கடவுள் ஒருநாள் சொப்பனத்திலே தோன்றி அனுக் கிரகித்தபடியே ஓராலயமமைத்து, குகப்பெருமானைப் பிரதிட்டை செய்து, குகனேரி என வோர்தீர்த்தமுண்டாககி, அத்தீர்த்தங் கொண்டு தினமுங் கிரமமாக முருகக்கடவுளுக்கு நித்தியபூசையாதி களை நடாத்திவந்தனர்.

அக்காலத்திலே, அக்கடவுளுடைய திருவருளால் ஒருசற்புத் திரர் அவதரிக்க, அப்புத்திரருக்கு அத்தீர்த்தத்தின் பெயரையே உரியபெயராகத் தரித்து, ஐந்தாம்வயதிலே வித்தியாரம்பஞ் செய் வித்தலும், அவர் சகலகலைகளிலுந் தேர்ச்சியுற்றவராய்த் தமது நக ரத்திலுள்ள குமரகோட்டத்து அருச்சகரும், சுப்பிரமணியக்கடவுள் வரப்பிரசாதியும, அதிதெய்வீகமுற்று விளங்கியிருந்த தமது குல குருவும் ஆகிய கசசியப்பசிவாசாரியசுவாமிகள் என்பவரிடத்தே சமயதீக்ஷைபெற்றுக்கொண்டு, தமிழிலே தேவார திருவாசக முத லிய அருட்பாக்களையும் சமஸ்கிருதத்திலே இதிகாசபுராணமுதலிய வற்றையும் அவ்வவற்றிற்குரிய கருவி நூல்களோடு கற்றுவல்லவராயி னர். பின்பு விசேஷ தீக்ஷைபெற்றுக்கொண்டு சைவர்களுக்கு இன் றியமையாச் சிறப்பினவாகிய சமயநூல்களைக் கற்றுணர்ந்து, அந்நா லுணர்ச்சியால் சிவபெருமா னொருவரே பரம்பொருளென்னும்

* குகனேரி என்பது கோனேரியென மருவி வழங்குகின்றது.

துணிவுதோன்ற உடனே சிவபூசை யெழுந்தருளச்செய்துகொண்டு, அச் சிவபூசையி னிடத்தும் அருள் அன்பு அடக்கம் முதலிய நற்குணங்களினுஞ் சிறந்தவராய்த், தமது பிதாவின் ஆன்மார்த்தமாகிய முருகக்கடவுளுக்கு நித்தியநைமித்தியங்களும் மகோற்சவமுஞ் சிறப்பாக நடத்திவருங்கால், ஒரு மகோற்சவகாலத்தில் முருகக் கடவுள் எழுந்தருளும்போது மழைபெய்யத் தொடங்க, அதுகண்டு குகனேரியப்பநாவலர்,

"கார்க்கு மழைக்குங் கவலேங் கடுஞ்சிறையாற்
சூர்க்குடைந்த நின்னைச் சுகத்திருத்தி—யூர்க்குள் விடுங்
கந்தன் விழாவைக் கருதாது பெய்வித்த
வந்தமோ வாகண் டலா."

என்னும் வெண்பாவை அருளிச்செய்து, உடனே இந்திரன் ஆஞ்ஞையால் மழையொழிய, மகோற்சவத்தைச் சிறப்பாக நடாத்திக் களிகூர்ந்தனர்.

சிலநாட்சென்றபின் பதினெண்புராணங்களுள் ஒன்றாகிய கந்தபுராணத்தின் உட்பிரிவான சனற்குமாரசங்கிதை, சூதசங்கிதை, பிரமசங்கிதை, விட்டுணுசங்கிதை, சங்கரசங்கிதை, சூரசங்கிதை என்னும் ஆறுசங்கிதைகளுள், சங்கரசங்கிதையினுடைய பன்னிரண்டு காண்டங்களுள் ஒன்றாகிய சிவரகசியகாண்டத்தின் பிரிவெனப்படும் ஏழுகாண்டங்களிலே, முந்திய சம்பவகாண்டம், அசுரகாண்டம், மகேந்திரகாண்டம், யுத்தகாண்டம், தேவகாண்டம், தக்ஷகாண்டம் என்னும் ஆறுகாண்டங்களையும் தமிழிலே பாடும்படி சுப்பிரமணியக்கடவுளே "திகடசக்கரச செம்முகமைந்துளான்" என்று அடியெடுத்துக்கொடுத்து அநுக்கிரகித்தபடியே, கச்சியப்ப சிவாசாரியசுவாமிகள் கந்தபுராணமென்னும் பெயரினால் பாடிமுடித்து, எஞ்சிய இவ் வுபதேசகாண்டத்தைப் பாடிமுடிக்கும்படி தமது சீடராகிய குகனேரியப்பநாவலருக்குக் கட்டளையிட, அதனைச் சிரமேற்கொண்ட நாவலர்பெருமான் முருகக்கடவுளது சந்நிதியையடைந்து பணிந்து "எம்பெருமானே! தேவரீர் எனதாசிரியருக்கு அடியெடுத்தளித்ததுபோல் அடியேனுக்கும் அநுக்கிரகித்தால் அவராஞ்ஞைப்படி பாடிமுடிப்பேன்" என்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டனர். அத்தருணத்தே அக்கடவுளருளால் "சூழவிவெண்பிறை" என்று ஓரசரீரி எழ, அதனையே முதலாகக் கொண்டு உபதேசகாண்டத்தைச் சொற்சுவை பொருட்சுவை நிரம்ப

சாஉசஅ-செய்யுட்களால் பாடி முடித்து, அந்நகரத்துள்ள குமர கோட்டத்திலே சுப்பிரமணியக்கடவுள் சந்நிதியில் வேதாகம பண்டிதர்களும் புராணவிற்பன்னர்களும் பிறரும் கேட்டுக் களிகூரும்படி தமதாசிரியர் முன்னிலையில் *அரங்கேற்றினர். அவ்வமயத்தில் கச்சியப்ப சிவாசாரியசுவாமிகள் பேருவகையுற்று,

"அன்றூழி நின்றுதித்த வாரமுதை யொப்பிவெர்
பொன்றுமைக் கேதுவாம் புந்திநிலைந்—தொன்ற
வருநேரிற் றுருவென லொக்குமலால் வேறென்
குருநேரி நாவலனூற் கு."

என்று ஆசீர்வதித்தருள அமர்ந்திருந்தனர்.

இப்படியிருக்கு நாட்களி லோர்நாள் தரிசனத்தின்பொருட்டு தணிகாசலத்தை யடைந்தவழி, அங்கே சிலர் அம்பிறை என்ற பதம் மூவிடங்களில் அடுக்கிவரவும், தணிகாசலபதி பெயரும் வள்ளிநாயகியார் சிறப்பும் அமையவும், பாங்கி தலைவற்குணர்த்தல் என்னுந் துறையாக முடியவும், பின்முடுகு வெண்பாவாக ஓர் துதி செய்யவேண்டுமென்று வேண்ட, உடனே கேட்டோர்வியக்கும்படி,

"அம்பிறைக்கு மைந்தமல ரம்பிறைக்கு நொந்தமிக
வம்பிறைக்குங் கண்ணுட் கருள்புரிவாய்—சம்புதணி
கைக்கிரிக்கு ளுற்றசிதர கரசுடைத்த னக்குறத்தி
யைக்களித்த ணைத்தவத்த னே.

எனப் பாடி முடித்ததுமன்றி இங்ஙனமே அவ்வச் சமயங்களில் பற்பல அற்புதப்பாக்களை அருளிசெய்துகொண்டு, சிவானுபவச் செல்வராய் வீற்றிருந்து சிவபெருமான் றிருவடிநீழலிற் கலந்தனர்.

முற்றிற்று.

---

* இவ்வாசிரியர் யாத்திரையாகத் திருச்செந்தூரை யடைந்து வசிக்குங்கால், அன்பர் வேண்டுகோளின்படி அங்குமொருமுறை அரங்கேற்றினரென்பதும் சரித்திரம்.

உ

சிவசண்முகன்றுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

பாயிரம்.

காப்பு.

பொங்கு சந்த புராணச சுருக்கநூ
லிங்கி சைத்திட வின்பொடு முற்றுவான்
மங்கை பாலகன் மாதங்க மாமுகப்
புங்க வன்றுணைப் பொற்பதம் போற்றுவாம்.

சிவபெருமான்.

சீர்கொண்ட வானந்த மாகி யெங்குஞ்
செறிவாகிப் பரமாகித் திரம தாகி
பேர்கொண்ட கருணைதிரு வுருவமாகி
யெழில்கொண்ட மலைமகளை யிடத்திற் கொண்டோன்
கார்கொண்ட நிறங்கொண்ட முகுந்த னாதிக்
கடவுளர்வந் தடிபரவுங் கடவுள் கொன்றைத்
தார்கொண்ட முடியனவ னடியைத் தாழ்ந்து
தாழாத* பெருங்கதியில் வாழா நிற்பாம். (௧)

உமாதேவியார்.

மாற்கரிய செம்பதத்தோன் றேவி யாகி
வல்வினையே னெனதாவிக் காவி யாகி
மேற்கருணைத் திருவுருவ முடையா ளாகி
வித்தகமா யைந்தொழிற்கும் வித்தாய் நின்ற
சேற்கருங்கட் டளவநகைக் களபக் கொங்கைச்
சிற்பரையிங் கெமையாளு முமையாள் செம்பொற்
காற்கமலந் * தலைக்கமலம் பொருந்தத் தாங்கிக்
கைக்கமலங் குவித்தருந்† தங் கமலந் தீர்வாம். (௨)

---

* தலைக்கமலம் - தலைக்கு+அமலம்.
† ங்கம் ஒரும் மலம் - உயர்ச்சியில்லாதமலம்,

விநாயகக்கடவுள்.

மாவேலை யாலமதை யடக்கித் தன்னுண்
மண்டுலக மண்டமெலாம் வளர்ந்து தானோர்
காவேயின் முன்னுதித்த வரசிற் றோன்றிக்
கடம்புபுனை குருந்தினுக்குத் துணைய தாகித்
தூவேதந் தலைகாண்டற் கரிய தாகித்
துன்பமுறு பிறவியெனுந் துகள்சேர் வெய்யி
லாவேனைத் தன்னடியா நிழலிற் சேர்த்த
வத்திதனைப் பத்திசெய்து முத்தி சேர்வாம்.

(இ-ள்.) மாவேலை ஆலமதை தன்னுள் அடக்கி - பெருமைதங்கிய பாற்கடலினிடத் துண்டாகிய ஆலகாலவிடத்தினைத் தமது கண்டத்து ளடங்கசசெய்து,—மண்டு உலகம் அண்டம் எலாம் வளர்ந்து - நெருங்கிய உலகங்கள் அண்டங்கள் எவ்விடங்களிலும் வியாபித்து,—முன் ஓர் காவேயில் உதித்த அரசில் தோன்றி - முற்காலத்திலே ஒரு மூங்கிற்புதரிலே தோன்றிய இறைவராகிய சிவபெருமானிடத்திலவதரித்து,—கடம்பு புனை குருந்தினுக்குத் துணையது ஆகி - கடப்பமாலையைத்தரித்த குழந்தையாகிய முருகக்கடவுளுக்கு மூத்தவராகி,—தூவேதம் தலைகாண்டற்கு அரியது ஆகி - பரிசுத்தமாகிய வேதங்களாலும் முடியைக் காண்டற்கரிய பொருளாகி,—துன்பம் உறு பிறவி எனும் துகள்சேர் வெய்யில் ஆவேனை - துன்பமிக்க பிறவியெனப்பட்ட குற்றம்பொருந்திய வெய்யிலிற் கிடந்துழலும் அடியேனை,—தன் அடியாம் நிழலில் சேர்த்த அத்திதனை பத்திசெய்து முத்திசேர்வாம் - தன்றிருவடியாகிய நீழலிலே சேர்த்தருளிய யானைமுகக் கடவுளுக்குப் பத்தியைசசெய்து முத்தியைச சார்வாம். எ-று.

இச்செய்யுளில் மரப்பெயர்கள் தோன்றவுங் கூறினமையின் மா வேல் ஆல் இவைகளைத் தன்னுளடக்கி, நெருங்கிய உலகங்கள் அண்டங்களெவ்விடங்களினும் வளர்ந்து, இதற்கு முன்னரே மூங்கிற்புதரிலே தோன்றிய அரசினிடத்தில் முளைத்துக், கடம்பையுடைய குருந்தினுக்குத் துணையாய், விளங்கும் அத்தியெனப் பொருள்கோடலுமாம். அத்தியென் றுருவகித்த தற்கேற்ப அடியை நிழலென்றார். அடக்கி வளர்ந்து உதித்த அரசெனவும் தோன்றி துணையதாகி அரியதாகி சேர்த்த அத்தியெனவும் கூட்டி முடிக்க. சிவலிங்கப்பெருமான் மூங்கிற்புதரிலே தோன்றியது திருநெல்வேலியென்னுந் தலத்தில். விநாயகர்துதி முதலிற்கூறி, மீட்டுங் கூறியது எற்றிற்கெனின்! இந்நூ லிடையூறின்றி யினிதுமுடிய முன்னர்த் துதி செய்து, சுவாமி அம்மையைத் துதித்துப் பின்னர், அவர்களுடைய குமாரர்களாகிய விநாயகர், சுப்பிரமணிய ரிவர்களைத் துதிசெய்வது சைவசமயத்துப் பரம்பரைக் கிரமமென்க. தான்-அசை. அது-பகுதிப்பொருள்விகுதி. அத்திதனை என்பதன்கண்ணுள்ள இரண்டனுருபை நான்க னுருபாகத் திரிக்க.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

தேவர்குலப் பெருங்கமல மிடுக்க ணென திமிரமகன் றரியோடு சிறந்து வாழ், மூவலிசே ரவுணர்குலக் குவளை வாட மண்ணி னிடைச் சுருங்கிவிட வந்த பானு, தூவடிவேற் குமரேச னடிய னென்புன் சொல்லினுக்கு மிரங்கியருள் சுரக்கும் பெம்மான், பூவடி யாமிருபோது மூன்று போதும பூசைபுரிந் தன்பினொடு புகழ்ந்து வாழ்வாம். (௪)

வீரவாகுதேவர்.

பொங்குகிரி களிற்றலைமை யோதும் போது பொற்புடைய பொற்கிரிமுன் னிற்கு மாபோற், றங்குதிறற் புகழ்வீரர் தம்மை யெண்ணிற் றானேமுன் னெண்ணவருந் தலைமை யாளன், புங்க மிலா நீடுலகை மூடு * மல்லின் பகைவனவன் பகைவனவன் பகைவ னானோன், மங்கலிலாப் புகழ்வீர வாகு வாய வரிசிலைக்கைக் குரி சிலையாம வணங்கல் செய்வாம். (௫)

சமயகுரவர்.

‡ வெங்குருவிற் சற்குருவா யுதித்துக் கூடன் மீனவன்மேல் வினைதீர்த்தோன் விரைத்தாள் போற்றி, துங்கமுறு மலைகடலிற் சிலைய தான தோணியில்வந் தவன்பாத தூளி போற்றி, யெங்கள் பிரான் றனையிருளிற் பரவை வாசற் கேவல்கொண்டோன் † பதப் பதும விருதாள் போற்றி, புங்கவர்சூழ் திருவாத வூரில்வந்த புண் ணியனா ரிணையடிகள் போற்றி போற்றி. (௬)

ஞானப்பிரகாசதேசிகர்.

கடியதிரி மலவிருளைக் கடிய ஞான கரமுதவ வெதிர்செறிந்து கண்டோர் தங்கள், வடிவுடைய விதயசரோ ருகங்க ளெல்லா மல ரவவ மதிநிலவு மழுங்கித் தாழப், படியடியர் கண்டுதொழ மண்டு சீர்த்திப் பரன்கமலை யெழுந்தவருட் பானு வெண்மைப், பொடி யணியு மெழின்ஞானப் பிரகா சன்றன் பூங்கமல மலரடிகள் போற்றி போற்றி. (௭)

---

* அல்லின்பகைவன் அவன்பகைவன் அவன்பகைவனானோன் என்பதற்கு, இருளினுக்குப் பகைவன் சூரியன், அவனுக்குப்பகைவன் பானுகோபன், அவனுக்குப்பகைவன் வீரவாகுதேவர் எனப் பொருள்கொள்க.

‡ வெங்குரு என்றது சீகாழியை. முன்னொருகாலத்து வியாழபகவான், தானே கர்த்தனென அகங்காரங்கொண்டவழித் தன்னிலைமை பிறழச் சீகாழியைமேவிச் சிவபிரானை யர்ச்சித்துக், குருத்துவம்பெற்றாராகலின், இத்தலம் வெங்குரு எனப் பேர் பெற்றது.

† பதப்பதுமம்-பக்குவமுள்ள தாமரை; அஃது அன்றலர்ந்தது.

ஞானசம்பந்ததேசிகர்.

சீரணியு நுதலெண்விழி மழுமா னுகந் திருந்துமெரி பொருந்து விட்டந் தெரிந்திடாமற், றூரணியன் பரையாள வவர்போல் வந்த சைவசிகா மணியெவர்க்குந் தலைவ னெங்கோன், காரணியு நெடிய பொழிற் கமலை வேந்தன் கருணைமழை பொழியுமிரு கடைக்க ணுளான், பார்புகழு ஞானசம் பந்த னெனதை பரமனிரு சரணமலர் பரவி வாழ்வாம். (அ)

கச்சியப்பசிவாசாரியார்.

போதமுறு சூதமுனி புகன்ற காந்தப் புகழ்க்கடலிற் படிந்த தன்கட் பொருளா தான, மேதகுவண் புனலருந்தி வைய முய்ய வெய்யதுயர் பிறவியெனும் வெம்மை தீரத், தாதவிழ்பூம் பொழிற் காஞ்சிக் குவட்டி லேறிச் சலதியுற தினைநிகர்செந் தமிழ தான, காதன்மழை பொழிந்தருட் கொண்ட லான கச்சியப்ப னிருபாத முச்சி வைப்பாம். (கூ)

நூல்வந்தவழி.

வேறு.

நன்புவி யிடத்து மிக்க நைமிச வனத்து வாழுந்
துன்பில்சீர் முனிவர் கேட்பச் சூதனங் குரைத்த காந்த
மின்புறு கச்சி யப்ப னியம்பினன் றமிழா லன்னோ
னன்புறு தமிழைப் போற்றி யறிந்தவா சுருக்கிச் சொல்கேன்.

அவையடக்கம்.

கருக்கடன் முருக்கி முத்திக் கரைதரு காந்த நூலைச்
சுருக்கவே கல்வி யில்லாத் தொண்டனேன் றுணிந்த வாறு
திருக்கில்வான் முழுது மிங்கோர் செங்கையி லடக்கு வேனென்
றுருக்கர மில்லா னெண்ணு மூக்கமே போன்ற தன்றே. (கக)

அத்தமுஞ் சொல்லுஞ் சொல்லு மாதிமா தாத லானு
மெத்திய வனப்பு வேலோன் வியன்கதை யுறுத லானும்
பித்தனேன் றனது பாட்டிற் பிழைகள்வந் திடினுந் தீர்த்திட்
டுத்தமர் கொள்வ ரென்னு முரத்தினு லுரைக்க லுற்றேன். (கஉ)

தனக்கிணை தரனே யான சம்பந்தன் கமலை வேந்தன்
கனக்கவே யென்பா லன்பாற் கருணைவைத் திடுத லாலே
யுனற்கருங் காந்தந் தன்னை யுரைத்தனன் சுருக்கி யல்லா
லெனக்குமிக் கதைக்கு நாடி லெத்தனை தூர மாமால். (கங)

பாயிர முற்றிற்று.

ஆ-உ செய்யுள்-கச.

சிவசண்முகன் றுணை.

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

புராணவரலாறு.

விரிகின்ற கடற்புனலுண் டிருண்டு மின்னி விண்மூடி வருங் கருமைக் கொண்மூ வீறி, யெரிகின்ற வொளித்தாவ மொளிபய வோங்குமெழினார்ந்தி வரையும் பரிம்பர் வாழச், சொரிகின்ற வெள்ள மிகு பாலி சூழ்ந்த தொண்டைவள நாட்டுளது தொண்டைச் செவ் வாய்ச், சரிகின்ற வளைத்தளிர்க்கை மடவார் மேவுந் தடமாட நெடு வீதித் தமிழ்சேர் காஞ்சி. (௧)

இன்னபுரி சென்னவெழி லன்ன மேய விறையாலு மெவராலு மியம்ப வொண்ணா, வந்நகரின் வளர்பெருமை சொன்னா லென்னா லடங்குமோ வடங்காதா லதன்கண் முன்னாட், * பொன்னவிருந் திருமார்பன் கமட மாகிப புரங்கடிந்த கடவுளடி போற்றி வாழ்ந்த, நன்னலஞ்சேர் கச்சபா லயமென் றோது நாமவா லயமொன்று நண்ணிற் றன்றே. (௨)

அனையசின கரமதனின் மதனை வென்ற வமலனிரு கமலமல ரடிகள் போற்றிப், புனையுநறுந் துழாய்மவுலிக் கடவு ளநத போதனுறு போதுவளர் போத மேவு, முனைவர்பல ரடைந்தவன்செம் பதங்க டாழ்ந்து முண்டகமேன் முதல்வவொரு முதுசிர்க் கானந், தனையினிதி யாங்கடவம் புரிந்து வாழச் சாற்றுகென வனையானித் தன்மை செய்வான். (௩)

---

* பொன்னவிருந் திருமார்பன் கமடமாகிப் போற்றியதை "முன் னொரு பிரமகற் பத்திடை நாரணன் மூரிநீர்—மன்னுமந் தரமலை யாமை யாய்த் தாங்கினார் கடல்கடைந்—தின்னமு தஞ்சுரர்க் கீந்தபின் வெஞ் செருக் கெய்தியாங்—கன்னமுந் நீர்முழு துழக்கினா னுலகெலா மஞ்சவே. அசசநீத் தாருயி ருய்வகை யருள்சுரந் தாங்குறீஇக்—கச்சபத் தின்னுயிர் செற்றதன் றோட்டினைக் கதுமென—நச்சிய வெண்டலை மாலிகை நடுவுறக் கொண்டனன—பச்சிளங் கிள்ளையால் வீற்றிருந் தருளிய பண்ணவன். இப்பெரும் பிழைதவிர்ந் துய்யுமா நாரண னெம்பிரான்—மைப்பெறுங் காஞ்சியிற் சோதிலிங் கத்தினை வழிபடூஉ—மெய்ப்படு மன்பினா லிரந்திரந் தேத்தலும் விடையிசைத்—துப்புறழ் செஞ்சடைத் தோன்றலங் கவனெதிர் தோன்றினன்." என்னும் காஞ்சிப்புராணச் செய்யுள்களா லுணர்க.

ஒருதருப்பை யெடுத்துவளைத் தவனி மீதி லுருட்டியிது நின்ற வனத் துறைதீ ரென்ன, வருமுனிவ ரெல்லோரும் பின்னே ரேக வதுசென்று துன்றியவோர் நடவி யூடே, மருவியவ ணின்றிட வங்கிருந்தா ரன்ன வனம் ‡நைமி சாரணிய வனமென் றுரகப், பொருவில்புகழ் மாதவரோர் வேள்வி யாங்கே புரிந்தமலம் பொருந் தியினி திருந்த போது. (ச)

சூதமுனி யீதறிந்து வரலு நேர்போய்த் தொழுதனரங் கிழை தனலிற் றேய்ந்தா லொப்ப, மேதகுமன் புளமுருக முகமன் கூறி வீறுதம தாச்சிரம மேவச் சேர்த்திச், சோதிமணிப் பெரும்பீட மொன்று நாட்பண் டிலங்குறவிட் டதன்மீது தகவி லாவம், மாதவனை யினிதிருத்தி யருத்தி யோடு வல்லையிலர்க் கியமுதல வழங்கி னரால். (ரு)

மற்றதுபின் பின்னநெடுஞ் சடிலச் சென்னி மன்னியமா தவ ரனையான் மருங்கு வைகிப், பற்றலர்தம் புரமெரிய நகைத்த செவ் வாய்ப் பாலவிழித் தனிக்கடவுள் பால னான, செற்றநெடுங் கதிர் வேற்கைப் பெரியோன் காதை சிறியோமிங் கறியவுரை செய்வா யென்னக், கொற்றமுனி யதுவினவி விழிகள் வெள்ளங் கொள்ள வவ ரோடின்ன கூற லுற்றான். (சு)

துன்னலார் சோரிகுடித் தொளிருஞ் செவ்வே லொருவனது பெருங்காதை யுரைப்போர் கேட்போர், முன்னெலாம் புரிந்தவினை யனைத்துந் தீர்த்து முத்திதரு மதுகேட்ப முயன்றீர் மன்னோ, பின்னலான் மறைந்தபிடர் முனிவீர் நீவிர் பெருங்காத லொடுகேண் மின் பேசு கேனென், றின்னலா னவைநவைக ளவையும் போக்கு மேதமில்சீர்ச் சூதமுனி யியம்ப லுற்றான். (எ)

முற்காலத் தரன்புகன்ற மறைக ளியாவு முதன்முடிவு தடுமாற முனிவர் தேவர், நற்காருந் தரையிருந்த மாக்க ளெல்லா நல்லறிவு நீங்கிமய னண்ணி னாரா, யுற்காள கண்டனையு மறந்து வீறு மற மாற்றி மறமாற்ற வாற்றன் மாயோன், விற்காமர் நெடும்புருவ வாணி கேள்வன் விண்ணவர்சூழ் தரக்கயிலை மேவி னரால். (அ)

விண்ணவர்கள் மகுடமுடி தடவுஞ் செந்தா ளிறணங்கி தேவசொடு விமலன்பா லியா, நண்ணியது புகன்றருள வேண்டு மென்ன நம்பனெதி ரடைந்திறைஞ்சி நவிற்ற லோடுந், தண்ணரு

‡ நைமிசம்—சக்கரம் தேய்ந்தவிடம்.

ளெம் பெருமானிங் கவரை வல்லை தருதியென மீண்டுநெடுஞ் சார்ங்க பாணிக், கண்ணன்முத லிமையவரை விடுப்ப நாதன் கழ றொழுது பணிந்தின்பங் கலந்து நின்றார். (௯)

நின்றுபுகழ் மான்முதல்வா னவரை நோக்கி நிமலனுமம தரசு புரி நெறிக ளெல்லா, நன்றுபெற நடந்தனவோ வென்ன மாயோ னாதவுன தின்னருளி னடந்த வின்னா, ளின்றுமெமக் களித்தருள்வ தொன்றுண் டன்ன தியம்புவனம் புவிமாந்த ரெவருந் தென்றற், கன்றுலவுங் குளிர்சோலைக் கயிலை மேய கடவுணினை மறந்துமறங் கருதி னாரால். (௧௦)

நற்போத மவர்படைத்து நினது பாத நணுகும்வகை யருள் சிறிது நல்கு வாயென், றற்போடு மொழிந்திடலு மொழியாச் சீர்த்தி யருளாள னொருகலையோ டவனி மேனி, பொற்போடு வியாதனென வுதித்து வேதப் புகழ்க்கடலை நான்குவகை புரிந்தி யாரும், கற்போலுந் திரண்டபுயப் புயலே யின்பக் கதியடையும் படிபுகறி கடிதின் மாதோ. (௧௧)

ஓங்குமறை யுணர்ந்துமுளந் தேறா தாரு * முணராரு மைய மகன் றுய்யு மாறு, பாங்குறுமொன் பதிற்றிரட்டிப் புராண முண்டு பண்டுநா நந்தியொடு பகர்ந்தா மன்னான், றுங்குபுகழ் படைத்த சனற் குமர னென்னுந் தவமேவு முனிதனக்குச் சாற்றி னானல், வாங்குதிரைக் கடலுடுத்த புடவி மீது மற்றவன்பாற் கேட்டினிது வாழ்தி யென்றான். (௧௨)

இப்பணியை யப்புணியும் பணிசேர் சென்னி யிறையருளை முடிமேற்கொண் டிறைஞ்சி யாங்கே, கைப்பதுமங் குவித்துவிடை கொண்டு நீங்கிக் கடிதுதன திடத்தடைந்து கடைந்த வேற்கட், டுப்பனைய துவரதர வாணி கொங்கைச் சுவடுபடும் புயனாதிச் சுரர்க ளியாரு, மொப்புகறம் பதம்புகுத விடுத்து வைகி யொருகலையோ டுதித்திடவங் குன்னி னானல். (௧௩)

புண்டரிகக் கடவுள்வழிப் பராச ரப்பேர்ப் புகழ்மேவு முனிவ னிமம் பொழியும் போது, தண்டரளந் திரையிறைக்குங் கங்கை தன்னிற் றன்னிகர்யோ சனைகந்தி தடந்தோ டோய், வெண்டரங்கப் புவிபோற்ற வவர்பாற் றோன்றி வெதிரிகமா வனத்திருந்து வேத

---

* உணரார் என்பதற்கு-வேதத்துக்கு அதிகாரியல்லாத நான்குவரு ணத்துப் பெண்களும், சூத்திரரும் எனப் பொருள்கொள்க.

மியாவும், பண்டையுணர் வாலுணர்ந்தி யாரு முய்யப் படிமிசை ° மாணாக்கராற் பரப்பி னானால். (கச)

ஆங்கதுபின் சனற்குமரன் பாலி ரொன்பா னெனபுரா ணங்க ளுணர்ந் தடியேற் கீந்து, தீங்ககல வினைவோர்க்கு முரைத்தி யென்று செப்பினு னன்னவற்றுட் டிங்கள் வேணிக், கோங்கலர்மென் முலைப் பாகத் திறைக்கீ ரைந்து கொலைத்திகிரிப் படையோற்கு நான்கு கோலப், பூகமலத் தவிசிருந்தோற் கிரண்டு செந்தீப் புகழ்ந்த பனற் கோரொன்றுப் பொலிந்த வன்றே. (கரு)

புரமூன்று மெரிக்களித்தோற் போற்றுஞ் சைவம் பொருவில், சீர்ப் பவிடியமே யொற்பு மிக்க, வரமாரு மார்க்கண்ட மிலிங்கங் காந்தம் வராகமே வாமனமே மச்சங் கூர்மம், பிரமாண்ட மிவைகள் சிவ புராண, மாயோன் பெருங்காதை காருடநா ரதமே விண்டாங், கருண்மேவு பாகவத மாகு மென்ப வயன்காதை பதுமமே பிரம மாமால். (கசு)

கூறுபிர்ம்ம வைவர்த்த மிரவி காதை கொடுந்தழலின் கதை யாக்கி னேய மாமென், றூறில்பரன் கதைபத்திற் பத்தர் போற்று முயர்குமரன் கதைசுருக்கி யுரைத்தா னென்ப, மாறில்புகழ் வதிரி கமா வனத்து வைகி வாதரா யணனாகி மறைக ளியாவும், வீறுபெற நான்குநிலை புரிந்த வாற்றால் வியாதனெனும் பெயர்படைத்தோன் வியன்மா ணாக்கன். (கஎ)

வளங்குலவு மலையரையன் மகளா யம்மை வளர்ந்தசெயன் முதலாக மன்னுஞ் செவ்வேள், விளங்குசுர ரரசளித்த கொம்பி னோடும் வேடர்குலக் கொடியோடும் வேழக் கூற்றின், களங்கமில் செக் கர்த்தவிசி லிருந்த தீருக் கவின்முனிவன் றொகையாகக் கழற லோடு, முளங்குளிர்ந்து முனிவோர்கள் விரிவா லெங்கட் குரைத் தருள வேண்டுமென வுரைக்க லுற்றான். (கஅ)

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்-ஙஉ.

° மாணாக்கராற் பரப்பியதை "மயலறு பயிலரே வைசம் பாயனர்—சயிமினி சுமந்துவாந் தவத்தர் நால்வர்க்கும்—வியலிருக் காதியாம் வேத நான்கையு—முயர்வுறு தவத்தினான் முறையி னோதினான். மெய்ம்முனி யினையவர் விளித்து நீரினி—யிம்மறை யியல்பினோ ரெவர்க்கு மீமென—வம்முறை நால்வரு மினைய வேதநூல்—செம்மையோ டளித்தனர் சிறந் நுளோர்க் கெலாம்." என்னும் கந்தபுராணச் செய்யுள்களா லுணர்க.

சிவசண்முகன்றுணை.

முதலாவது

உற்பத்திகாண்டம்.

திருமருவு கயிலைமிசைக் கனக மான சினகரஞ்சேர் மண்ட பத்துச் சிறந்த சீயப், பொருவிலெழி லணைமீது கணைமீ னட்டப் பூவையொடு புரமெரித்தோன் பொருந்து போதின், முருகுமலர்க் குழலுமையா ளெழுந்து நாதன் முண்டகத்தா ளிணைவணங்கி முன்னு நின்று, குருகுவளைக் குலநெருங்கு கரங்கள் கூப்பிக் குமுத வாய் திறந்தினைய கூற லுற்றாள். (க)

இற்றைவரை வரைவளைத்த கரத்தோய் நின்னை யெண்ணாத தக்கன்மக ளென்னு நாமம், பெற்றனனமே லதுபரிப்ப வெருவி னேனப் பெயரகல வருடியெனப் பேச லோடுந், தற்றுபொழி லிமயநெடுஞ் சைல வேந்தன் றன்மகளா யுனைப்பெறுவான் றவஞ் செய்கின்றான், மற்றவன்பால் வளர்ந்திடுதி வந்தி யாம்பின் மணத்து மென விடைகொடுமை மலையிற் சேர்ந்தாள். (உ)

அங்கொருபூந் தடத்தினிடைக் கமல மீதி லமலநா யகிகுழவி யாகி மேவ, மங்கைதனை யாண்டுதவம் புரிந்து நின்ற மலையரையன் கண்டெடுத்து மகிழ்ந்து வான்றோய், துங்கமனைக் கொடுபோகி மேனை யான துணைவிகரத் தளிப்பவவ ளெழுது வாங்கிப், பங்க மற வளர்த்தனளோ ரியாண்டு செல்லப் பரனையுற வம்மைதவம் பண்ண வெண்ணி. (௩)

வென்றியுறு தந்தையொடு மிந்தவாறு விளம்புதலு மலையரை யன் விளம்பு வானீ, யின்றுதவம் புரிந்திடவே பொறாதுன் மேனி யிளம்பருவ மிதுதவிர்தி யென்ன வன்னே, மன்றலுறு கொன்றை முடிப் பரமன் காப்பன் மறுத்தறையே லெனவிசைந்து மாதரோடு, குன்றிலொரு பாங்கர்தவச சாலை யூடு கோதிறவம் புரிந் திருப்பக் குயிற்றி னனால். (ச)

செல்லாரும் பொழிலிமயத் தரனைச் சேரத் திருந்துதவம் புரிந் துமையா ளிருந்த காலை, யெல்லாருந் தமதுதற்கட் பெருமான் விண்ணோ ரெல்லாரும் பரவவரு மீந்த வாற்றல், வில்லாருங் கனக

நெடு மாட நீடு வீதிமகேந் திரமூதூர் மீது வெம்மை, யல்லாருங் கடுவனைய தருவர் சூழ வரசுபுரிந் திருஞ்சூர னமர்ந்தா னன்றே. (ரு)

சொற்றருமக் காலத்தின் ஞாலத் தின்பாற் றொல்லைமறைப் பொருளினைமுன் சோதி பாங்கர்ப், பெற்றசன காதிமுதன் முனிவர் நால்வர் பெருந்தவங்கள் பலபுரிந்து பின்னு முன்னும், வெற்றிநெடுங் கயிலையெனுஞ் சைல மேனி வீறுமெழி னந்திவிட விடஞ்சேர் கண்டக், கொற்றவன்ற னடிவணங்கி முடிமேற் செங்கைக் கோக னகங் குவித்தினைய கூற லுற்றார். (சா)

அருமறையின் பலபொருடேர்ந் திந்நாள் காறு மடியரேம் புந்திவிரிந் தலைந்த தீண்டுப், பொருவிடையோ யறிவடங்கி யாங்க ளுய்யப் புரிந்தருள வேண்டுமெனப் புகற லோடுங், கருமறலி யுரங் கிழித்த பதுமச்செந்தாட் கருணைநெடுங் கடலிருமின் காமர் நன் னூன், மருளூறு நும் முணர்வொடுங்க வுரைப்பா மென்ன மன்னு மவன் றிருத்தாண்முன் னிருந்தார் மன்னோ. (எ)

சங்கரன்முன் னவரிருப்ப நந்தி தன்னைத் தந்திதனை யுரித்த கரத் தலைவ னோக்கிப், புங்கவர்க ளெவர்வரினும் விடுவா யல்லை போர்மதவேள் வரில்விடுதி போதி யென்ன, வங்கவனே கினன் முனிவர் மகிழ்ந்து கேட்ப வாகமத்தின் பொருண்மூன்று மாதி யோத, விங்கெமது புந்திவிரி வொடுங்க ஞான மிறைவபுகன் றருள் வாயென் றியம்பினாரால். (அ)

என்றிடலு நகைத்தருளி யாது மாங்கே யிசைத்திலனப் பொருளிருப்ப திவ்வா றென்று, துன்றுநெடுஞ் சடைமுனிவர்க் குணர்த்து மாற்றாற் றுலங்குமொரு கரமுரத்திற் றோயச் சேர்த்தி, முன்றருவர் புரமெரித்த பரமன் ஞான முத்திரையாங் குறிகாட்டி முனிவ ரேபோ, லொன்றொருநுண் கணப்பொழுதி யோக மாகி யுறைந்தனனங் கவரருள்பெற் றுய்யு மாறு. (கூ)

பிள்ளைச்சந் திரமவுலிச் சிறுமான் செங்கைப் பெருமானிவ் வாறிருப்பப் பெருமை சான்ற, வுள்ளத்தன் பினராநற் றவருந் தத்த முணர்வொடுங்கி ஞானமுணர்ந் துறும்பே ரின்ப, வெள்ளத்துட் படிந்துசெய லொன்று மின்றி மேவினரோ ரிறைப்போது விமலற் காய, தீள்ளற்றெண் டிரையுடுத்த புடவி மாக்கட் கமரர்தமக் கெண் ணிலுக மாயிற் றம்மா. (க0)

விரிபதுமத் திருமருமப் பெருமா னாதி விண்ணவர்க்கு மண் ணவர்க்கும் வேர்த னாகிப், பொருவிலவ ருயிர்க்குயிரா யுணர்வு நல்

கும் பொருவிடையோ னுமையோடு பொருந் தின்றி, யருமுனி வர் பொருட்டாக யோகி போல வமர்தலா லனேவொரு மினை மார்தோன், மருவிமுயங் குதலின்றி யிருந்தார் கஞ்ச மலர்விதிக்கும் விதிக்குமுறை மாறிற் றன்றே. (௧௧)

இப்படியிப் படிவானத் திருந்து வாழு மெவ்வுயிரு முறுங் காலத் திருணஞ் சேய்க்குந், துப்பவுணர் பெருந்தகையாஞ் சூரன் செய்யுந் துயரிணு லுயர்துறக்கந் துறந்து நீங்கிக், கைப்படுவெங் குலிசநெடும் படையான் முன்னங் கனவரைக ளிறகறுத்த கடவுள் கோல, மைப்பொலியு நயனவயி ராணி யோடும் வானவரோ டும் புவியின் மருவி னுல். (௧௨)

வெள்ளிவரை யடைந்தரனே வணங்கு மாறு வேளையலா திருந்திடலும் வேலே நஞ்சங், கொள்ளுமடன் மிடறுடையோன் குனித்த செம்பொற் கோதண்ட வேதண்டங் கூடி யாங்கே, கள்ளு குதார்ச் சயந்தனெடுங் கடவு ளோரைக் காரவுணன் சிறைபுரிந்த கடுஞ்சொற் கேட்டுத், தள்ளுமதற் கரியதுயர் கொண்டு நாதன் றுட் கமல மலர்நினைந்து தவம் புரிந்தான். (௧௩)

புரிந்திட லு மிறைதவள விடைமேற் றேன்றிப் பொருவிறவத் தினைத்தனை நீ புந்தி தன்னில், விரும்பியதே தெனவறியான் போன்று கேட்ப வெஞ்சூர்க்காய்ந் தெமையாள வேண்டு மென் னத், திருந்தலனல் வருந்தலெலாந் தக்கன் வேள்வி சேர்ந்திருந்த தீமையெனச் செப்பி நந்த, முரந்திகழு மகனெருவ னவுணர்ச் சாடி புமைப்புரப்பா னெனவருளா லுரைத்துப் போனன். (௧௪)

ஆங்கமல னீங்குதலு மமரர் கோமா னுகுலமு மின்பமுங் கொண் டனைய வெற்பிற், றுங்குபுக முயிராணி யென்னு நாமத் தன் மனைவி பொன்மனைவி தன்பால் வைத்துத், தேங்கமழுங் கமலநிதிப் பொகுட்டின் மன்னுஞ் சென்னிநான் குடையானைச் சேர்ந்து தாழ் ந்து, தீங்குபெறு சூர்புரியுந் துயரு நாதன் செப்பியது மவனேடு செப்பி னுல். (௧௫)

போயமரர்க் கிறையுரைத்த வாறு தேர்ந்து புகுந்தபடி முகுந் தனுக்குப் புகல வெண்ணித், தூயகமலத்திருந்து திருந்து வேதன் சுரர்குழுவு மகவானுஞ் சூழ வேகி, மாயனுட னரன்யோகத் திருந்த வாறும் வானவர்க டானுவரால் வருந்து மாறு, மேயபல வுங்கூற வரியு மோர்ந்து விதிபதும முகநோக்கி விளம்ப லுற்றன். (௧௬)

எம்பெருமான் முனிவோர்கட் காக யோக மிருந்திடுத றவிர்ந்
தருளி யிமய வெற்பி, லம்பிகையை மணம்புரிந்தோர் சுதனை நல்க
வரன்பான்மா ரனைவிடுகென் றறைதலோடு, மும்பர்பெருங் குழு
வோடு மகவா னோடு மொளிதருபா ரதிகேள்வ னுவந்து மீண்டு,
செம்பதும வகத்தினிதுற் றகத்து வேளைச் சிந்தனைசெய் திடவவ
னுஞ் சேர்ந்தா னன்றே. (௧௭)

வந்தமதன் றனைநோக்கி யேகன் யோக மருவுதல்விட் டுமைய
வளை மருவு மாறுன், கந்தமலர் சிந்திவரு வாயென் றோதக் கரங்
கொடிரு செவிமூடி யான்பே ரோதி, யந்தமிலா வையனைச்சென்
றெய்ய வஞ்சி யனேகவித மறுத்தறைய வலரோன் சீறி, யிந்தமொழி
மறுத்திடற்கு ளறைவோ மென்ன விசைந்தனனிவ் வாசகமங்
கிசைக்க லுற்றான். (௧௮)

மண்டபவக் கடற்படிய நினது பாங்கர் வருஞ்சூளின் மாறுத
லின் வாறு லாவுந், துண்டமதிச சடையோன்பாற் கணைக டொடுத்
துஞ்சினுமன் றஞ்சுவருந் தொழிலு முண்டா, முண்டகவண் டவி
சிருந்த முனிவ வென்பான் முனியலையா னிறைவனொடு முரட்போ
ராற்றத், திண்டிறலி னேகுவனென் றியம்ப வஞ்சேல் செல்கவெனத்
தனதுலகஞ் சேர்ந்தான் மன்னோ. (௧௯)

இருங்கிள்ளைப் பரித்தென்கா லிரத மீதே யிரதியொடு புகுந்து
படர்ந் திந்து வேணிக், கருங்கண்டன் கயிலைமலை கண்டு வல்லே
கரஞ்சிரமேற் கூப்புபுதேர் கடிது நீங்கி, மருங்குள்ள தனதுபரி
சனங்க ளாங்கே வைகும்வகை நிறுவிநறு மலர்த்தண் சோலை,
நெருங்கந்த வரைமீது மாதி னோடு நெடுஞ்சிலைவே ளேறியிது
நினைந்து செய்வான். (௨௰)

விண்டுவரு ளைங்கணைவே ளனையதான விலங்கலிடை விலங்
காப்புள் விலங்கு மோகங், கொண்டிடவெஞ் சரந்தூண்ட நந்தி
சிறக் கொடுவாளி நெடுவானிற் குழுமி நிற்பக், கண்டுமத னிறைஞ்ச
வர லென்கொ லென்று காரணங்கேட் டணிமேலை வாச றன்னா,
லண்டர்பிரான் மொழிப்படிபோ கென்னப் போந்தாங் கரனையெதிர்
கண்டாங்கே யயர்ந்து வீழ்ந்தான். (௨௧)

பின்னிரதி தேற்றவெழீஇப் பொருவா னிற்பப் பிரமன்முத
லோர்மதன்செய் பெற்றி காண்பா, னன்னகிரிக் கொருபுடைபோய்
மருவி னார்வே ளாங்கனைவிட் டரனையுமென் றரன்பான் மேவ,
வன்னிவிழி திறப்பமத னிறப்பத் தேவி வருந்துமது தெரிந்தமரர்

வருந்தி னாதன், பொன்னடியின் றேத்தூற்று மியோர்க ணீங்கிப் புந்தி
தனி னிந்திதனைச் சிந்தை செய்தான். (உ௨)

அண்ணலினைங் கிடவறிந்து நந்தி யேகி யடிதொழுது நின்
றிடநீ யலரோ னுதி, விண்ணவரைத் தருதியெனத் தருத லோடும்
வேண்டியதே தெனவுமையை விமல னீவேட், டெண்ணில்புகழ்க்
குமரனைத்தந் தருள்வா யென்ன விசைந்தவரை விடுத்திரதிக் கிமய
மாதை, வண்ணமணம் புரிந்துனது கணவ னுவி வழங்குதுமே
கெனவிமய வரையிற் சேர்ந்தாள். (உ௩)

இன்னமொழி மொழிந்தருளிப் பின்ன ரீச னிட்டமுட னிட்
டையனுட் டித்து வாழு, மென்னவுரைத் தருணமேவுஞ் சனக
னுதி யிருந்தவரா யிருந்தவர்க ளேக வோதிக், கன்னிதவங் காண
முது மறையோன் போலக் கௌரிபா லுறவெழுந்து கரங்கள்
கூப்பி, யன்னவளின் றிடுதலு மோர் தவிசின்மேவி யருந்தவநீ
புரிந்திடலே தறைதி யென்றான். (உ௪)

என்றிடலும் விசையையுமை பரனைச் சேர்தற் கிச்சித்தா ளெ
னப் பரனை யிகழ்ந்துகூற, நின்றவுமை சினம்புரிந்து போதி போதி
நீதியிலா வேதியநீ யென்ன வுன்னை, யின்றுமணங் கிடவணங்தே
னென்று கூற விடர்சூழ்கி யிணையறுதா ளிணைக ளேவக், குன்றி
னொரு புடைபோக விடையின் மீது குழகனு யெதிர்காட்சி கொ
டுத்தா னன்றே. (உ௫)

நாயகனும் பரம்பரனை யெதிர்கண் டம்மை நாணமொடு
பணிந்துகர நளினங் கூப்பிப், பேயனையே யுனையறியா துரைத்த
வென்சொற் பிழைபொறுக்க வேண்டுமெனப் பேச லோடுந், தூய
நதிச் சடைக்கடவு ளவைக ளெம்மைத் துதித்தனவாக் கொண்
டோநீ சோரே லுன்னை, நேயமொடு நாளைமணம் புரியச் சேர்து
நீயரிய தவம்புரித னீங்கு தென்றான். (உ௬)

பொன்றாங்கு கனகவரை குனித்தோ னின்ன புகன்றகலச் சில
வரினு பொருப்பன் முன்போய், நின்றாங்கு மொழிந்திடலு முவகை
யென்னு கெடுங்கடலி னிடைப் படிந்து நிமலைபால்வந், தென்றாயே
வருகவென மனையிற் சேர்த்தா னிறைவனுயர் கயிலையடைந் திலங்
குமோ *ரேழ், பின்றாழ்செஞ் சடைமுனிவர் தம்மை யுன்னைப்
பின்னுகன்முன் னடைந்திறைஞ்சல் பெற்று நின்றார். (உ௭)

---

* முனிவர்க ளெழுவராவார்:—அத்திரி, ஆங்கீரசர், கௌதமர், சம
தக்கினி, பாரத்துவாசர், வசிட்டர், விசுவாமித்திரர் என்னு மிவர்களாம்.

வேறு.

அன்னமாதவரை யாதி தெரிந்தே
மன்னு கின்றவிம வான்மக ளாகு
மின்னினைத் தரவி னுவுதி ரென்னப்
பொன்னு லாவுமிம யக்கிரி புக்கார். (உஅ)

மாதவங் கொளிம வானெதிர் கொண்டே
யாத னங்கண்மிசை யன்பொ டிருத்தி
யேது வெஃகியிவ ணெய்திய தென்ன
வாதி யோதிய தறைந்தன ரன்றே. (உகூ)

கூறுதற் கிசைவு கொண்டது கண்டே
யாறுலாவு சடை யண்ணலை நண்ணி
மாறிலாத விம வானியை வோதி
வீறு தத்தமிடை மேவின ரன்றே. (௩0)

ஈது நின்றிட விமக்கிரி மன்னன்
காத லோடமரர் கம்மிய னைக்கொண்
டோதிமக் கிரியி லூர்புனை வித்தே
யாதி முன்புற வணைந்து பணிந்து. (௩௧)

ஒன்று பங்குனியி லுத்திர மாகு
மின்று நன்றுபொழு தென்றிரு மாதை
மன்றல் செய்யவரு வாயென முன்போ
வென்றி தன்னெடுபின் மேவுது மென்றான். (௩௨)

நார வேணியர னந்தியை நோக்கிச்
சீரு லாவிய சிறப்புடை மன்றற்
கியாரை யுந்தருதி யென்றன னியாருஞ்
சேர நந்தியிறை சிந்தனை செய்தான் (௩௩)

உன்ன வக்கினி யுருத்திர ராதி
மன்னு ருத்திரர்கள் மான்முதல் விண்ணோர்
துன்னு மாமுனிவர் துன்று கணங்கண்
மின்னு றுங்கயிலை வெற்பிடை வந்தார். (௩௪)

வந்து நந்தியுறு வாயிலி னண்ண
முந்து நந்தியரன் முன்பு விடுப்ப
வெந்தை தாளிணை யிறைஞ்சினர் சூழ்ந்தா
ரந்த வேலையல ரோனிது செய்வான். (௩௫)

ஆசிலா மகுட மாதி கலன்க
ளீச னங்கணிய வின்பொடு நல்க
மாசிலா முதல்வன் மற்றது கொண்டா
னேச மோடென நெடுங்கரம் வைத்தான். (௩௬)

வைத்து மெய்ப்பணிகள் வண்பணி யாக
சித்த னன்பொடு நினைந்து தரித்தே
மொய்த்தி யாவரு முரண்கொடு சூழ
வித்த கன்றிரு விடைப்புற முற்றான். (௩௭)

ஏற தேறின னெழிற் கயிலாய
வீறு கின்றதிரு வெற்பை யகன்றே
யூறி லும்பரொ டுருத்திரர் சூழ
மாறி லாவிம வரைப்புடை யுற்றான். (௩௮)

வேத மேவுதிரு வீதியி னண்ணிக்
காதன் மாதர்நனி கண்டு மயங்கக்
கோதி லாதவிம வானுறு கோயின்
பாத வங்கொடலை வாயிலில் வந்தான். (௩௯)

வங்கு றுவிடை யிழிந்தவ னிற்பப்
பாங்கு மேனையெதிர் பால்கொடு வந்தே
யோங்கு நாயகனை யுவந்து விளக்கித்
தீங்கி றுணையொடு சென்றன னன்றே. (௪௦)

ஆறு லாவுசடை யண்ணலை யதற்பி
னாறில் யாவரு முவந்தயல் சூழ
மாறி லாதவ னுவைக்கவ னண்ணி
வீறு சிங்கவணை மீதுறு போது. (௪௧)

வேறு.

தென்பால்வடபா லுயர்ந்திழியத் தெரிந்துதேவர் வருந்துதலாற்
றன்பாசகன்ற குறுமுனியைத் தொலையாமலயந் தனிலேவ
முனபானதுபோற் படியிருப்ப முனிவரமரர் முகமலர்ந்தா
ரன்பாலரம்பையர் கள்சூழ வரன்பால்வந்தா ளம்பிகையே. (௪௨)

வந்துபரனைப் பணிந்திடலும் வள்ளறவிசி லிருத்தியென
வெந்தையொடு முமையிருப்ப விமவானடைந்துங் கெழின்மலைவி
யுந்துகரக நீர்வார்ப்ப வுயர்மாதங்கரிப வொளிப்பதந்தைப்
பந்தவினைக ளறவிளக்கிப் பரிந்துபூசை புரிந்தனனே. (௪௩)

பூசைபுரிந்து நாரிகரம் புனிதன்கரத்திற் கொடுத்தானுக்
காசைபொருந்து மம்பிகையை யளித்தேனென்ன வறைந்திடலு
மேசிலிமையோர் புகழ்ந்தார்க ளிருவர்மீது மிசைத்தார்கண் [தார்.
மாசில்கணங்கண் முழவறைந்தார் மடவார்பல்லோர் வாழ்த்தெடுத்

அங்கணினைய நிகழ்ந்ததற்பி னசலவேந்த னசலமுலைத்
திங்கண்முகத்தம் பிகைகேள்வன் றிருமுன்கனிபால் கொடுவாதே
யிங்கிதயில வேண்டுமென விசைவுகொண்டாமென் றவைதமமின்
மங்குன்மடற்றோன் கரந்தொடலு மலரோன்சடங்கு தொடங்கினனே. ()

மன்றற்சடங்கு முடிந்ததற்பின் மாலுமயனு மகபதியுந்
துன்றுஞ்சுரரு மிமவானுஞ் சுற்றத்தோரு மற்றெவருங்
கொன்றைமுடித்த நெடுவேணிக் குழகன்றாளுங் குழகலிட
மென்றும்பிரியா வுமைதாளு மிணங்குமன்பால் வணங்கினரே. ()

ஈதுபுரிந்து முற்றுதலு மெமையாளுமையா ளிருந்தாளை
யாதிகரமுன் றொடுஞ்சேட மனைவர்தமக்கு மளித்தனனப்
போதிலிரதி வந்தெந்தாய் போர்வேடன்னை யளித்தியெனச்
சோதிமதனை நினைந்திடலுஞ் சுரர்கள்வெருவத் தோன்றினனால். ()

மருவாரிதழி மதிபொதிந்து வளர்செஞ்சடில வானவனுந்
திருமாலளித்த மலர்ப்பகழிச் சிலையாய்வநனந் தெரிந்தருளி
யுருவாயிரதிக் கிருத்தியரோ வொழிந்தோர்க்கெல்லா முருவல்லா
தருவாயிருந்துன் னரசுபுரி கென்றேயவனோ டவன்விடுத்தான். ()

கன்னற்சிலைவே டனைவிடுத்துக் கௌரியோடும் விடையேறி [றிந்
மின்னுங்கயிலை யடைந்தெவர்க்கும் விடையையுதவி விடையயரி
துன்னற்கரிய வரியணைமே லுமையோடிருப்ப வுயிரனைத்து
மின்னலகல விருங்காம வின்பமேவி யிருந்தனவே. (௪௯)

பின்னரொருநா ளரிமுதலாம் பெருஞ்சீரிமையோர் மேருவின்பான்
மன்னியிருந்தே யெமைவருத்தும் வலியசூரன் வலிகெடுப்ப
வன்னநடைமா தினைமணந்து மரனீந்திலன்மைந் தனையெனவே
புன்னிக்கயிலைப் பூரம்பரனை நுற்றுவேண்ட நசினரால். (௫0)

வேலைபொளித்த விறியானன் வேலையறிந்து மீருநற்கு
நாளுமுலவு கயிலைவிடை நந்திதனைக்கண் டுஞ்சியது
மீனவரனுங் கயிலைதனில் விரைந்தோரடைந்து நந்திவிட
வானுமயனைத் தொழுதேத்த வரனளிங்கேது வேண்டுமென. (௫௧)

சற்றாந் தகவில் கொடுஞ்சூரன் றன்னாலெங்கா ளின்னன்மிக
வுற்றுவருந்தித் திரிந்திளைத்தோ முன்னைப்போல வொருசுதனை
வெற்றிபொருந்த வளித்தெமது விழுமந்துரப்ப வேண்டுமென [ன்.
லற்றுன்றியசீர்க் களப்பெருமா ‡னறுமாமுகங்கொண் டாங்கிருந்தா

வேறு.

செம்மை கொளாறு முகத்தொ டிருந்தே திவிழி யாறிரு மா
றடு பிங்கம், வெம்மை யொடுந்தர வங்கவை சென்று வி றல கத்து
விரிந்திட வஞ்சிட், பொம்ம றருங்கவி னாமை யொழுந்து புலம்பு
சிலம்பு பொலன் கழன்மோத, விடமென வோடி யிருக்கை புகுந்தா
ளெங்கணு மாகி யிரிந்தனர் விண்ணோர். (௫௩)

ஓடிய விண்ணவர் கூடினர் வந்தே யுந்திய தானவ ரானவர்
தம்மைச, சாடிய விங்கொரு மைந்தனை யெந்தாய் தந்தரு ளென்
றுனை வந்தனை செய்ய, வீடுறு வெம்மைகொ ளங்கி யளித்தா யெங்
ஙன முய்வதி யாமென வோதப், பீடுறு மோர்முக மாகி யிருந்து
பெருந்தழன் முன்பு வரும்படி முன்ன. (௫௪)

அங்கிலே தன்னில் விரிந்திடு செந்தீ யாறு பெரும்பொறி யாகி
யரன்றன், முன்னுற வந்திட வன்னை றெரிந்தே மொய்ம்புள தேயு
வை வாயுவை நோக்கி, மன்னிய விப்பொறி தன்னை யெடுத்தே மங்
கலில் கங்கையுள் வைத்திடு மென்றே, யின்னவேல் சத்தி கொடுத்
திட மாறி யெடுத்தயர் கங்கை யடுத்ததில் வைப்ப. (௫௫)

மங்கலில் கங்கையு மப்பொறி தன்னை வண்ண முறுஞ்சர
வணமிசை வைப்பப், பொங்கெழி லையிரு திக்கினு மான்முழ் புங்
கவர் நின்று புரந்தன ரப்போ, தங்கதி லாறு முகத்தொடு மீரா றத்த
மொடுங்கம லத்தி னிடத்திற், சங்கர னேமுரு கேச னெனச்சீர்
தங்க விருந்திட வண்டர்கள் கண்டார். (௫௬)

பன்னிரு மொய்ம்பு நெடுந்தகை தன்னைப் பால தருத்தி வளர்
த்திட, மார்பிற், பொன்னை யிருத்திய பச்சுரு வத்துப் புங்கவன் முற்
படு புங்கவ ரெல்லா, மின்னறு மீனை விடுத்தது கண்டே வீறிய
வீராறு சிறாரென மேவ, வன்ன மடந்தைய ரன்ன முலையு மன்ன
நடத்தி லடைந்து புரந்தார். (௫௭)

‡ திருமுகமாறுதல் "ஐந்துமுகத்தோ டதோமுகமுந் - தந்து - திரு
முகங்களாறாகிச் செந்தழற்கணுறு-மொருமுகமாய்த் தீப்பொறியாறய்ய"
எனத் திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கலிவெண்பாவிற் கூறியவாற்றானுணர்க.

ஒதிது நின்றிட முன்ன ரெழுந்தே யோடிய சங்கரி பின்பு
திரும்பிச், சோதி யிடத்தி லடைந்து மடங்கல் சுமந்திடு கின்ற
துலங்கணை மேவக், கோதில் சிலம்ப துடைந்ததின் முன்வீழ்
கொன்னவ மாமணி யன்னவள் சாயை, யேய்தலு மொன்பது மங்
கைய ராகி யெந்தை விரித்திட வின்பொடு வந்தார். (௫௮)

வித்தக மங்கைய ரெம்பெரு மானை விருப்பொடு கண்டு கருப்
பம தாகச், சத்தி சினந்து கருப்பய வாதே தாங்குமி னென்றிட
வேங்கின ராங்கே, மெத்திய மேனி வியர்ப்பி லிலக்க வீர ருதித்தன
ராரியை சொல்லா, லுத்தம மாதர்கள் பின்பொரு நாளி லொன்பது
மைந்தரை யன்பொடு தந்தார். (௫௯)

மாசறு மன்னவர் தம்பியர் வீர வாகு வெனுந்திரு வள்ளல்
வளைக்கைக், கேசவ லும்பர் புகழ்ந்திடு வீர கேசரி வீர மகேந்திர
னென்போன், வீசு புகழ்ப்பெறு வீர மகேசன் வீர புரந்தரன் வீர
வரக்க, னாசறு வீர திவாகரன் வீர ராந்தகன் வீர மடைந்திடு தீரன்.

மற்றவர் தங்களை யாதி தெரிந்தெம மைந்தர்க ளென்றுமை
மாதொடு கூறி, நற்றிறல் கொண்ட விலக்கர்க ளோடு நந்திரு மைந்
தன தேவல் புரிந்தே, யுற்றிடு வீரென வோதுபு மாதோ டெந்து
விடைப்புற மொல்லை புகுந்தே, யற்ற மறுஞ்சர வணம தடைந்தா
னாசறு வானவ ரானவர் சூழ. (௬௧)

மாசி லிமக்கிரி யின்புடை தன்னின் மன்னு செழுஞ்சர வணை
மூன மெய்தத், தேசுறு மன்னதில் வைகிய செவ்வேள் சிற்பர னாரி
செறிந்தது கண்டான், பாச மகற்ற ரனம்பிகை யோடுன் பாலக
னைக்கொடு வாவென வோத, வாசறு பூவி லிழிந்து நடந்தே யாறுரு
மைந்தனை யம்மை யெடுத்தாள். (௬௨)

அம்மை யெடுத்துழி யாறுரு மைந்த னாறு முகங்களு மாறிரு
கையுஞ், செம்மை பொருந்தொரு மேனியு மாகச் செப்பினை யொத்த
திருத்தன நின்று, பொம்ம லுடன்சொரி பால *தருத்திப் பொற்புறு
சிற்பர னைப்பணி விக்க, நம்மை யளித்திடு கந்தனை யன்பா னாத
னெடுத்துர மீதி லணைத்தே. (௬௩)

---

* அருத்தி—என்பதற்கு, அரதனவள்ளத்திலேற்று உண்பித்து எனப் பொருள்கொள்க உண்ணுமுலையென்னும் பெயர்க்கிழுக்காமாகலான். இதற்கு முதனூலாசிரியரும் "ஆதிநாயகன் கருணையா யமலமாய்ப் பரம, போத நீரதா யிருந்ததன் கொங்கையிற் பொழிபா, லேதி லாததோர் குருமணி வள்ளமீ தேற்றுக், காதன் மாமகற் கன்பினா லருத்தினள் கவுரி." எனக் கூறியிருத்தல் காண்க.

அந்தரி யோடு விடைப்புடை வைத்தங் தாரன் மடந்தை யருக் கருள் செய்தான், சுந்தரி மைந்த னருந்த முலைப்பா றுண்மென முன்னர் சொரிந்தது தன்னிற, சிந்திய தோடுபு ‡கந்தன் வளர்ந்த செழுஞ்சுனை யூடு செறிந்திட வங்கண், வெந்திறன் மீனென வாழ்பவ ருண்டே வீறிய தொல்லுரு மேவினர் மன்னோ. (சுச)

கொற்றம துற்ற பராசர னல்கும் கோதக ०லாறு குமாரரு மன்னன், சொற்றிடு சூள்கொடு மீனென வாழுந் துன்ப மகன்றுயர் தொல்லுரு வுறவே, பெற்ற மிசைக்கிரி மாதொ டிருந்த பெருந்தகை முன்றுதி பேசி வணங்க, வற்றம தற்ற புகழ்க்கொள் பரங்குன் றத் திடை நீவி ரடைந்திடு மென்றான். (சுரு)

அந்தர மீதுறு மாரலை விண்ணோ ராரையு மன்புட னங்கண் விடுத்தே, யெந்தை பிரானுயர் வெள்ளி விலங்க லிணங்கி யதன்க ணிருந்திடு போதின், வெந்திறல் கொண்ட விலக்கர்க ளொன்பான் வீரர்கள் கந்தனை வந்தனை செய்தார், சுந்தரி மைந்த னெழுந்தவ ரோடுந் தாவிளை யாட றொடங்கின னன்றே. (சுசு)

மண்ணி லுலாவுறும் விண்ணி லுலாவும் வண்ண வயன்பத நண்ணி யுலாவுங், கண்ண னிருந்த தலத்தி லுலாவுங் கண்ணுத னண்ணிய கண்ணி லுலாவு, மெண்ணில் வளம்பெறு மண்புன நீகா லின்புறு விண்டனி லண்ட முலாவும், பண்ணியல் வீணை யிசைத்தினி தாடும் பாடு மரன்றரு பாலக னம்மா. (சுஎ)

நீடுக டற்களை யொன்று படுத்து *நேமி நகத்தை நிலத்தி லழுத்து, மீடுறு திக்கர வங்களை வெற்பூ டின்பொடு கட்டி யிழுத் திடு மாகத், தோடிரு வோரையு முன்னியல் பன்றி யொருத்தர் பதத்தி லொருத்தரை யுய்க்கும், பீடுறு மெண்டிசை யாளர் பதங் கள் பிடுங்குபு வல்லை பிறழ்ந்திட வைக்கும். (சுஅ)

---

‡ கந்தம்-ஸ்கந்தம் என்னும் வடமொழித்திரிபு. சேர்க்கையென்பது பொருள்.

0 ஆறுகுமாரராவார்—தத்தன், அனந்தன், நந்தி, சதுர்முகன், பரிதிப் பாணி, தவமாலி என்பவர். இவ் வறுவரும், சிறுபருவத்தே, இச் சரவணப் பொய்கையில் மீன்களைப்பிடித்து விளையாடுங்கால், பகற்கடன் செய்யவந்த பராசரமுனிவர் கண்டு, இப் புன்றொழிலுடைய நீவிர்? மீனுருவாக எனச் சபித்து, மீட்டும் அவர் பிரார்த்தனைக்கிரங்கி, சிவபெருமா னருளால் இப் பொய்கையில் முருகக்கடவுள் திருவுருக்கொண் டமருங்கால், எடுத்தணைக் கும் அம்பிகையின் தனப்பாலின் பெருக்கையுண்டு முன்னுரு வெய்துவீ ராக என அனுக்கிரகித் தகல, அவ்வாறாயினர் என்பது சரித்திரமாகலின், "மீனெனவாழுந் துன்பமகன் றுயர்தொல் லுருவுற்" றென்றார்.

* நேமிநகம்—சக்கரவாளகிரி.

தண்டரு கொண்டல் விசும்பி னுறுங்கோ தண்டம் வளைத் துயர் தாரகை யெல்லா, மூண்டை யெனுமபடி கொண்டிடை யோர்க ளுரங்கள் சிரங்களி னூடு தெறிக்கு, மண்டிது போல வனேக மியற்ற மற்ற இயற்றிய வன்மைய ராவெரன், றண்டரு மன்னனு மேருவி னின்று மயறகிது கூற வகன்றனை ரங்கன். (௬௯)

வேறு.

ஊனமே ரத்தினி லன்ன நகத்தை யலைத்தே
முன்னே நின்றோர் முகத்தொடு மாறு முகத்தோ
னன்னே யத்துட னூடி யுலாவுத னோடி
யன்னோ னேயிவை செய்தவ னாமென வெண்ணி. (௭௰)

வெவ்வே ளாக மெரித்தவன் மைந்தனை வெவ்வா
னவ்வேள் விக்கிறை யும்பர்க ளோடு மவற்சூழ்ந்
தெவ்வே றன்னையு முய்த்தன னுய்த்தவை யெல்லாஞ்
செவ்வேண் மீதல ருற்றன வொத்தன சென்றே. (௭௧)

பிள்ளைத் தண்மதி சூடிய கண்ணுதல் பிள்ளை
யுள்ளத் தாலொரு விற்கொடு சற்கனை யொன்றால்
வெள்ளைத் தந்தியை யட்டன னட்டபின் விண்ணோர்
வள்ளற் கேழ்களை யுய்த்தவ சத்தை வழங்கி. (௭௨)

ஞாலம் பால்வரு னன்றனை யொன்றுறு நான்மைக்
கோலம் பாவிய மன்றனை வென்றிரு கோலா
லாலம் பாவிய வங்கியை யங்கடல் செய்தான்
வாலம் பான்மொழி யாதரி தந்திடு மைந்தன். (௭௩)

குன்றூ நின்றவ ரல்ல ரவண்புடை கூடி
நின்றோர் யாவரு மோடித லோடு நெடுஞ்சீர்
துன்றூ ரறுமுக னங்கது கண்டு துரந்தே
மூன்றூ னுற்ற களத்திடை வந்தனன் மொய்ம்பால். (௭௪)

வேறு.

மற்றதனை நாரதனு மாமுனிகண் டண்டர்குரு
வுற்றுழிசென் றோதுதலு மும்பர்கடம் வாழ்வெல்லா
மிற்றதுகொ லெனவேகி யெழுந்துருக னிடத்தடைந்து
பொற்றிருத்தா ளினைதொழுது புகழ்ந்திணைய புகல்கின்றான். (௭௫)

அந்தகனை யழியாம லமர்புரிந்த வண்டர்கடம்
மெத்துபிழை பொறுத்தெழுப்ப வேண்டுமென வெண்மைநிறத்
தந்தியையு மத்திரிங்மே லரசையுமற் றனைவரையும்
விந்தகனங் செழுப்புதலும் விழுந்தார்க ளெழுந்தார்கள். (௭௬)

உருஞ்செழுந்த விமையோர்க ளுயர்குகனென் றுணராதே
வெஞ்சமராற் றினமெனவே மிகநடுங்கி யவனடிதாழ்ந்
தஞ்சலிசெய் தேத்துதலு மஞ்சலிரென் றருள்கூர்ந்து
குஞ்சரமா முகற்கிளைய குமரவேள் கூறுவான். (௭௭)

சேயெனமுன் பெமைக்கருதிச் செருப்புரிந்தி ரினியெமது
தூயவிறல் காணுமெனத் தொல்லுலக மண்டமுயி
ராயவெலாந் தனதுருவே யல்லால்வே றில்லையென
நேயமொரு வடிவுகொண்டு நின்றனெம் பெருமானே. (௭௮)

அன்பொடுமற் புதத்தோடு மமரரெல்லாந் தொழுதேத்தக்
கொன்பொலிமுன் னுருவாகிக் குமரவே ணின்றிடலு
மின்பொடுநீ விளையாட லிவ்விடைவே றற்றவெலா
முன்பெனவைத தருடியென முகிலூர்தி வேண்டினனால். (௭௯)

மகவேந்தன் வேண்டவுமம் மகவேந்த லதன்பொருட்டான்
மிகவேவே றற்றவெலாம் வேறின்றி முன்னுளவாந்
தகவேய்க வெனவெவையுந் சார்ந்தனவப் படி*நவிரப்
பகைவேலோன் குகன்றாள்கள் பணிந்திளைய பகர்கின்றான். (௮0)

இங்குநினை யருச்சிக்க வேண்டுமென விசைநதருளிப்
பொங்குகயி லைக்கொருசார் பொருப்பினிடை யிருப்பொடுபோ
யங்கமரர் பூசனைகொண் டருங்கயிலை மருங்கடைந்தான்
றங்குபுகழ்ப் புலவருமத் தனிவரையைத் தணந்தனரால். (௮௧)

வீசுபுக ழாறுமுக வித்தகனை யும்பரெல்லாம
பூசைபுரிந் திடலாலே பொற்புறுமவ் வெற்பதுநான்
காசின்முரு கற்கிடமாய்க் கந்தவெற்பென் றொருநாமம்
பேசுமவகை பெற்றதினிப் பெருந்தகரே றியதிசைப்பாம். (௮௨)

நாடுபுகழ் நாடுதனி னாரதன்செய் வேள்வியின்மாட்
டாடுபிறந் துயிர்கடமை யழித்திடலு மம்மகத்திற்
கூடுமுனி வருஞ்சுரருங் கோதிலரு நாரதனும்
பீடுடைய கயிலையெனும் பிறங்கன்மிசை யுற்றனரால். (௮௩)

உற்றபொழு திலக்குமுட னெண்பதுவீ ரருஞ்சூழ
வெற்றிபுனை யருட்குமர வேளிருந்த படிநோக்கி
மற்றிவனங் குறைமுடிக்க வல்லவனென் றெல்லோரு
நற்றிருந்தா ளினைவணங்க நம்பெருமா னவின்றருள்வான். (௮௪)

கொந்தணைந்தீர் புகுந்தபடி நுவன்றிடுதி ரென்றருளச்
சிந்தைமகிழ்ந் தொருவேள்வி செய்யவொரு செச்சையதில்
வந்தமையிங் கடுகினைய மகந்தணந்து வந்தனமவ்
வெந்தகர்மண் ணுயிர்களொடு விண்ணுயிர்கொன் றுலவியதே. ()

வெய்யவத னடலடக்கி வேள்விமுடித் தடியேங்க
ளுய்யவளித் தருளெனவே யுயர்வீர வாகுவைப்பார்த்
தையவது தனைப்பிடித்திங் கணைதியென வவனேகிக்
கையில்விறற் றகர்பிடித்துக் கந்தனிடை வந்தனனே. (௮௬)

அத்தகரைப் பரியாக்கொண் டவர்வேள்வி செயவிடுத்து
வித்தகனு முருகேசன் விளையாடி யமாநாளிற்
றத்தமொழிக் கலைமாது தலைவனுயர் கயிலையடைந்
தத்தனடி பணிந்துபுறத் தணிவாயி லிடையடைந்தான். (௮௭)

ஆலயத்தின் முன்பிருந்த வணிமணிக்கோ புரத்தலத்திற்
கோலமுட னிருந்தருளுங் குமரவேள் கண்டருளி
ஞாலமளித் திடுவோனை நம்முன்வரு கெனவேகிச
சீலமுறப் பணிந்திடுதல் செய்யாமற் பரவுதலும். (௮௮)

ஏதுபுரி வாயென்னா யான்படைப்பே னெனவருமோ
வேதமென வருமென்ன வியனிருக்கு விளம்பென்ன
வாதியினிற் குடிலையெடுந் தறைகுதலு மதன்பொருளை
யோதியபின் னேதெனவே யோதிலனு னுமைபாலன். (௮௯)

மன்னுகுடி லைப்பொருளை யறியாமன் மயங்குதலுங்
கொன்னுடைய நரசிங்கக் குட்டிதலைக் குட்டியுதைத்
தின்னலுறக் கந்தவெறுபிற் சிறையிடுவித் ததிலேகி
யன்னநடை யுமைபால னுவிகள்பன் னுட்படைத்தான். (௯௦)

அங்கதுபின் னொருநாளி லமரரொடு முனிவரொடுஞ்
செங்கண்மால் கயிலைநெடுஞ் சிலம்படைந்து நந்திவிடச்
சங்கரனைப் பணிந்தயனைச் சண்முகத்தோ னிட்டசிறை
நங்கள்பிரான் றவிர்த்தியென நந்தியொடு நவின்றருள்வான். (௯௧)

வென்றியுறு குமரனிடை மேவியாம் விடச்சொன்னே
மென்றுவிதி சிறைவிடுவித் திங்கணைவா யெனவெதிர்போய்
நின்றிதனைப் புகன்றிடலு நின்றிடலின் குன்றனையபு
மின்றுசிறை படுத்திடுவ மென்றிடமீண் டிகறந்துரைத்தான். ()

இந்தமொழி கேட்டெனைத் தேறிக் குமரனுமு
கந்தமலைப் புகுந்திடலுங் கழல்பணிந்தென் வந்ததெனா
வந்தணனை விடுத்திடென வதுசெய்யே னெனச்சினம்போ
லந்தமிலா னெதுதலு மயன்றனைமுன் புறவுய்த்தான். (௬௩)

அந்தணனுக் கருள்புரிந்தே யறுமுகனைக் கவானிடைவைத்
துந்துகுடிலைப்பொருணீ யுரைத்தியென வுரைத்ததுகேட்
டெந்தைமகிழ்ந் தருங்கயிலை யெய்தினான் குறுமுனிக்குச்
சுந்தரழ லப்பொருளைச் சொல்லினான் குமரேசன். (௬௪)

வேறு.

அணியார் முருகேசன் வளர்ந்ததடத் * தமுதக் கொடிசுந்தரி யென்றிருவோர், தணியா நசையிற்குக னைத்தழுவத் தவமுற்றது கண்டவர் தங்கணுறப், பணியா வெதிர்நிற்ப விரும்பியதென் பகர்வீரென வெம்மை மணத்தியெனப், பிணியான தறுத்தெனை யாளு மருட் பெருமா னவரோடிது பேசுவனால். (௬௫)

பேரன்பு பொருந்திய நுங்கடமைப் பின்மன் றலியற்றுது மவ்வளவுஞ், சீரிந்திரன் வேடர்கள் பான்மகவாய்ச் சென்றே யிரு மென்றரு ளோடுவிடுத், தாருந் தொழுகந்த விலங்கலிலவந் தணிசேர் கயிலாய மடைந்தரனே, டேருந் துமையாளை வணங்கியவர்க் கிடையாக விருந்தன னெம்பெருமான். (௬௬)

அப்போ தினிலண்டர்க ளிந்திரன்மா லயன்மா கயிலாய மடைந்திடலுந், துப்பாருணந்தி தடுத்துவிடத் தோகைக்கொரு பாகனை யன்பொடுகண், டப்போது மிடுக்கண் விளைத்திடுசூ ரன்போன் புரிதுன்ப மிசைத்திட[illegible] மெய்ப்பபார் குகனோ டவுணன் றனைநீ வென்றே வருகென்று [illegible]பினனே. (௬௭)

அப்பான்மை புரிந்திடு வேனெனவே யடல்சேர் ○ பதினொன் றெ னுருத்திரரை, மெய்ப்பார் † பதினோர் படை யாவருளி வேலொன் றருகுகன்கர மீதுகொடுத், தொப்பா னதிலாத விலக்கர்களை

* இவர் விஷ்ணுமூர்த்தியின் புதல்வியர்.

○ உருத்திரர்கள் பதினொருவராவார்:—மாதேவர், அரர், உருத்திரர், சங்கரர், நீலலோகிதர், ஈசானர், விஜயர், வீமதேவர், பவோற்பவர், கபாலி, சௌமியர் என்பவர்களாம்.

† பதினொருபடைகளாவன:—இருப்புலக்கை, துவசம், வாள், வச்சிரம், அம்பு, அங்குசம், எதிமணி, கமலமலர், தண்டம், வில், மழு என்பவை

டொன்பா னெனுமுத்தமர் கைத்தலமேற், றுப்பார் பலவெம்படை
யங்கருளித் துணையாக வுறும்படி சொற்றனனே. (௯௮)

௯௯ இத்தன்மை நிகழ்ந்தபி னூற்றுடனே யெட்டாகிய பூத விராசர்
தமைச், சுத்தன் பரிவோடு தெரிந்தருளித் தொல்பூத விராயிர
வெள்ளமுடை, னத்தம் பதினொன் றுட னொன் றுடையா னடலசேர்
படையாவுறு மென்றருளி, மெத்துந் திறல்கொண் டிடுமோரிரதம்
வேலோ னுறநல்கினன் வித்தகனே. (௯௯)

இவ்வாறு கொடுத்து மதிச்சடையோ னேகென்ன வலங்கொ
டிறைஞ்சுதலுஞ், செவ்வா னுரமீதி லணைத்தருளிச் சீர்தங் கியநாரி
திருக்கரமேன், மைவாழ் வுறுகண்ட னளித்தருள மாதன்பின் வயி
ற்றி லணைத்திமையோ, ருய்வா னவுணப்படை முற்றுமழித் துறு
வாயிவ னென்ன வுரைத்தனளால். (௧௦௦)

ஈதம்மை யிசைத்திட லுந்தொழுதே யிருவோரையு மன்புட
னேவிடைகொண், டோதும் புகழ்வேல னகன்றுயர்தே ருற்றொன்
பதுபேரு மிலக்கர்களுந், மேதந் தவிர்சாரத மன்னவரு மிமையோரு
மிராயிர வெள்ளமெனும், பூதங்களு மெங்கணு மங்கணுமிப் புடை
சூழ வடைந்தன னப்புவிமேல். (௧௦௧)

வேறு.

பாருலக மீதிலுமை பாலன்வரு போதிற்
றாரக னெனும்பெயர் தரித்ததொரு வெய்யோ
னோரண மானகிர வுஞ்சகிரி கண்டார்
வீரமுறு வேலனயன் மேவிவரு விண்ணோர். (௧௦௨)

கண்டனர் வெருண்டனர் கலங்கின ரிடுக்கண்
கொண்டன ருளங்குலை குலைந்தனர் தளர்ந்தார
திண்டிறல்கொள் வேலனிரு சேவடி வணங்கி
யண்டர்புகழ் நாரத னறைந்திடுத லுற்றான். (௧௦௩)

உற்றகிரி யீதுகிர வுஞ்சமிதி னோர்சார்
மற்றுநிக ரற்றதொரு மாயாக னூடே
சுற்றவுணர் சேனையொடு சூரிளவ லாகும்
வெற்றிபுனை தாரகன் விருப்புட னிருப்பான். (௧௦௪)

வென்றியுற வின்றிவனை வென்றிடுவை யாயின்
வன்றிறல்கொள் சூரனை வதைப்பதெளி தென்னந்
துன்றுசுகிர் வேலன்முனி சொன்னவை வினாவிக
சென்றிவனை தாருயிர் சி[illegible]திடுது மென்றான். (௧௦௫)

என்றுபி னடற்பெறு மெழிற்புயனை வேலோ
னன்றெனு தெரிந்திளைய நாகமதி னோர்சார்
வென்றியுள மாயநகர் மீதவுண ரோடும்
வன்றிறல்கொ டாரகன் வயத்தொடு வதிந்தான். (௧0௬)

அம்புவி யழுந்தவரு மாயிரநல் வெள்ளத்
தும்பர்தொழு சாரத ருவர்க்கிறைமயி னோருந்
றம்பியர்க ளோடுமிகு தானவர்க ளோடு
மொய்ம்பொடு செருப்புரிய முந்துபட ரென்றான். (௧0௭)

என்னவிது நன்றென விறைஞ்சிமுரு கேசன்
றன்னைவிடை கொண்டினிய தம்பியர்க ளோடு
மின்னுகதிர் வேலனருள் வீரரத மேறி
மன்னுபடை யோடவுணன் மாயநக ருற்றான். (௧0௮)

ஒற்றரிது சொற்றிட வுணர்ந்தவுணர் மன்னன்
செற்றமிக மூளவொரு தேரின்மிசை யேறித்
துற்றவனி கங்கள்புடை சுற்றவெதி ருற்று
னற்றமறு பூதரு மவர்க்கெதிர் புகுந்தார். (௧0௯)

தெண்டிரை கடுத்தவிரு சேனையு மெதிர்ந்தே
மண்டுபடை சிந்தியமர் வல்லைபுரி போதிற்
சண்டமிகு தானவர்கள் சாரதர்க டம்மா
லொண்டிற விழுந்துதொலை வுற்றனர்க ளன்றே. (௧௧0)

வாரண முகத்தவுணர் மன்னனிது கண்டே
தேரினு மிறங்கியொரு திண்கதை பிடித்தே
பாரிடர்கள் பாரிடை பதைப்புற வதைப்ப
வேருறு மிலக்கரு மெதிர்ந்துசமர் செய்தார். (௧௧௧)

போரினி லெதிர்ந்துழி புழைக்கைகொடு சுற்றி
வாரியி லெறிந்தன னெழுந்துபினும் வந்தா
ரேருலவு கோளரி யெதிர்ந்துகணை நூறுற்
கோரவவு ணன்றன்மகு டத்தைவிழ வெய்தான். (௧௧௨)

சென்னிமுடி வீழ்தலுமொர் திண்கதை யெறிந்தே
பொன்னிரத மீமிசை புகுந்தன னெதிர்ந்தான்
மன்னுகதை பட்டிட மயங்கவது கண்டே
துன்னுவிறல் கொண்டுவளர் தோளின னெதிர்த்தான். (௧௧௩)

வந்தெதிர் புகுந்துதிறல் வாகுமிசை வெய்யன்
சுந்தர விறற்கொரொரு சூலம துகைத்தா
னுந்தெழி லுரத்தினிடை யுற்றிடலு மீசன்
மைந்தனிலை யோன்மிகு வருத்தமொடு நின்றான். (௧௧௪)

மொய்ம்புடைய வாகுமிகு மோகமொடு நின்றேழ்
தம்பிய ரெதிர்ந்துடைவ தானது தெரிந்தே
வெம்பதகன் முன்பணுக வெய்யனு மெதிர்ந்தா
னம்புமழை சிந்தியிரு வோருமமர் செய்தார். (௧௧௫)

பொற்சகட மீதிலுறு புல்லனது போதின்
விற்சமர் புரிந்திவனை வெல்வதரி தென்றே
கற்பொருவு தோளுடைய காளைமிசை செல்ல
விற்குலவு மும்பர்கள் விறற்படைகள் விட்டான். (௧௧௬)

விட்டிடலு மப்படைகள் விட்டருளி வெய்யன்
றொட்டபடை முற்றுமிகு துண்டமது கண்டான்
மட்டிலுரு வங்கொடு வளைந்துசம ராடக்
கட்டழகு கொண்டதொரு காளையிது செய்தான். (௧௧௭)

மெத்துமுரு வத்தவுணன் மீதுவிட வீர
பத்திர னெடும்படை பரித்திடலு மாயக்
கொத்தற வவன்றனிமை கூடியொ ருபாயஞ்
சித்தமிசை கொண்டுகிர வுஞ்சகிரி சென்று. (௧௧௮)

மற்றதி னொளித்திடலும் வாகைபுனை வாகு
சுற்றமொடு தம்பியர்க டோன்றுமெ னொளித்த
பொற்றைபுக வாண்டுமயல் பூண்டனர் கிடந்த
ரற்றமறு சூரிளவ லன்னது தெரிந்தான். (௧௧௯)

தெரிந்துமகிழ் வாகியொரு தேரின்மிசை யேறி
யருந்திறல்கொ டண்டமொ டமர்க்கள மடைந்தே
விரிந்துசெறி பூதர்மிசை வெங்கணைகள் சிந்த
விரிந்தனர்க ளும்பரினு மிம்பரினு மன்னோர். (௧௨௰)

நண்ணினைய கண்டுபுகழ் நாரத னெனும்பேர்ப்
பண்ணவ னிடர்க்கொடு படர்ந்தமரர் செய்த
புண்ணிய முறைந்துழி பொருந்தியடி தாழூஉ
விண்ணவர் மெலிந்திட வினைந்தன விளம்ப, (௧௨௧)

அங்கதை விஞ்சியெமை யாளுடைய செவ்வே
ளிக்கவனை நாறுவ னிறைப்பொழுதி லென்றே
துங்கமுறு பூதர்க வென்றியயல் சுற்றச்
செங்குருதி தங்கிய செருக்கள மடைந்தான். (௧௨௨)

ஈடுசெறி பூதரு மிருந்தகுவ ரியாருஞ்
சாடுசம ராடமிகு தானவ ருடைநதே
யோடவது கண்டன னுருத்தவுணர் மன்ன
னீடிய கரத்துறு நெடுஞ்சிலை வளைத்தான். (௧௨௩)

வெங்கணை களும்பல வியன்படையு நேரே
யங்கணை கணக்குழுவி னங்கமுற வுந்திக்
கங்கைமுடி யானுதவு கந்தனெதிர் வந்தே
சங்கையில பலங்குலவு தாரக னுரைப்பான். (௧௨௪)

மேதகு மரிக்குமலர் மீதிலய னுக்கு
மாதவள,வும்பலிறை வற்குமல திங்கா
ளாதிபர னுக்குமெம ருக்குமம ராட
வேதுவிலை வந்தபடி யேதுமொழி கென்றான். (௧௨௫)

நற்றொழில் புரிந்திடு நதிச்சடில நம்ப
னற்றமறு வானவர்க ளானவர்க டம்மைச
செற்றமொடு நீவிர்சிறை செய்ததை யுணர்ந்தே
மற்றமை விடுத்தனனும் வன்மைவிறல் சிந்த. (௧௨௬)

என்றுபல வேலவ னிசைத்தமொழி கேளாக்
குன்றுறழு மொய்ம்புள கொடுந்தகுவர் மன்னன்
வன்றனு வளைப்பவுமை மைந்தனும் வளைத்தான்
றுன்றிரு வருங்கணை சொரிந்தமர் புரிந்தார். (௧௨௭)

கையன்விடு வெங்கணைகள் கநதனெதிர் சிந்துந்
துய்யன்விடு வெங்கணைகள் சூர்துணை யகற்றும்
வையமிசை யோர்வெருவ வையமிசை நின்றே
வெய்யசம ரிவ்வகை விளைத்தனர் வெகுண்டே. (௧௨௮)

இந்தவகை விற்சம ரியற்றுமது போதிற்
கந்தனை புயங்களுள கந்தன்முரு கேசன்
வெந்திறல்கொ டாரகன் விடுங்கணை விலக்கிச்
சிந்தினனொர் [illegible] இயன்மிசை செல்ல. (௧௨௯)

கோடிகணை பட்டுழி கொதித்ததி னிரட்டி
நீடுகணை விட்டிடலு நேசமுரு கேச
னுடிமிகு கோல்சிதறி நண்ணலன் விடுப்பக்
கூடிவரு வாளிகள் குறைத்தன னறுத்தே. (௧௩௦)

கன்னியிட நண்ணுமிறை கண்ணில்வரு மண்ணல்
பின்னரு மிலங்கிரு பெருங்கணை துரந்தே
யின்னல்புரி சூரனிளை யானுட விளைப்பக்
கொன்னுறு முகக்கையொடு கோடிக ளறுத்தான். (௧௩௧)

சந்துறு முகக்கைநெடி தானதனை தந்தஞ்
சிந்தலு மனத்திடை சினந்தவுணர் செம்மல்
வெந்திறல்கொ ளாயிரம் விறற்கணை விடுத்தே
கந்தனிர தத்துறு கவின்கொடி யறுத்தான். (௧௩௨)

அப்பொழுது வேலவ னருங்கணைக ளெட்டு
மெய்ப்புற விடுத்தவுணன் விற்றனை யொடித்துத்
துப்புடைய வாயிர நெடுங்கணை துரந்தே
யொப்பிலவ னேறிரத மொல்லைதுகள் கண்டான். (௧௩௩)

தேரழிய வேறுமொரு தேரின்மிசை யேறி
வீரமுற மற்றுமொரு விற்றனை யெடுத்தே
சீரிய குகன்றனது தேர்கடவு கான்மே
லாரும்வகை யாயிர மடற்கணை விடுத்தான். (௧௩௪)

மன்னுகணை மேனிபட மாருதம் வருந்த
வன்னது தெரிந்துகுக னாயிர நெடுங்கோல்
கொன்னவுணர் மன்னது குளத்தினு ளழுத்தப்
பொன்னினிர தத்திடை புலம்பினன் விழுந்தான். (௧௩௫)

சோரியொடு சோபமொடு சூரிளவல் வீழ
வீரமு றவன்படைஞர் வேலனை வளைந்தே
போரது புரிந்துழி பொலிந்தகணை தூவிச்
சீரிய குகன்றெவ்வர் சேனைக ளறுத்தான். (௧௩௬)

மையல தொழிந்திட வெழுந்தவுணர் மன்னன்
செய்யமுரு கன்புடை சிவன்படை செலுத்தக்
கைகொடு பிடிப்பவது கண்டுபல மாயை
வெய்யமலை யோடுசெய வேலினை விடுத்தான். (௧௩௭)

வென்றிபுனை யெஃகமது விஞ்சைதரு குன்றை
வன்றிறல்கொ டாரகனை வல்லையி லழித்தே
யொன்றுதிறல் வீரரை யெழுப்பியுயர் கங்கைச
சென்றதனி லாடிபு திருமபியதை யன்றே. (௧௩௮)

வெந்திறல்கொள் வேலது விசாகனது கைம்மேல்
வந்தினி திருப்பவடல் வாகுமுதல் வீர
ரெந்தையெதிர் வந்திட விலங்குமுரு கேசன்
புந்திகள் களிப்பவவ ருக்கருள் புரிந்தான். (௧௩௯)

மற்றதுபி னுந்துதிறல் வாகுவை விளித்தே
வெற்றியொடு தாரகன் விடுத்துழி பிடித்த
வற்றமி லரன்படை யவன்கையி லளித்தான்
றற்றுமிகு தானவர்க டங்கள்குல காலன். (௧௪௦)

இறந்தமிகு பூதர்க ளியாரையு மெழுப்பி
நிறைந்தபடை சூழ்தர நிவந்திடு கவந்தப்
பறந்தலை கடந்தடல்கொள் பன்னிரு புயத்தோன்
சிறந்தவிம யக்கிரியி னெல்லையது தீர்ந்தான. (௧௪௧)

தென்றிசையி னேகியுயர் தேவகிரி தன்னை
வன்றிறல்கொ ளாதவன் மறைந்தனனவ் வேலைக்
குன்றுதலி லாவனைய குன்றின்மிசை வென்றிப்
பொன்றிகழு மெஃகமுள புங்கவ னிருந்தான். (௧௪௨)

ஆசிலருள் வேலவனை யவ்வரையின் விண்ணோர்
பூசனை புரிந்தனர் புகன்றவிது நிற்க
வீசுபுக ழும்பன்முகன் வீடியது கேளா
மாசவுரி யென்னுமனை மாதுதுய ருற்றாள். (௧௪௩)

மையுறு தடங்கண்மட மங்கையரொ டேகிச்
செய்யதொரு மின்னனைய செல்வமெனு மாயப்
பொய்யினில் விழுந்துபல புன்மைகள் புரிந்தோன்
மெய்யினில் விழுந்தலறி மெத்துதுய ருற்றாள். (௧௪௪)

அந்தவமை யத்தின்முனை மாசுர மடைந்த
சுந்தர மிகுந்தவிசு ரேந்திரன் மனைவி
வந்துதனை தத்[illegible] வானசெயல் கண்டு
வெந்துயர் செ[illegible]ழுந்தலறி னாள். (௧௪௫)

அங்குள கடன்செய்தவ லைத்தகை மாற்றித்
இங்கண்முக வன்னையர்க ளியாருமெரி சேரப்
பொங்குதுயர் கொண்டுசில போரவுண ரோடு
மங்கலக றென்கடன் மகேந்திர மடைந்தான். (௧௪௬)

அங்ஙகரி னுள்ளவ ருந்துயர் பொருந்தக்
கொன்னுடைய சூரனுறு கோயிலவை யுற்று
மன்னவ னடித்துணையின் வல்லையின் விழுந்தே
யின்னலொ டாற்றின னிகழ்ந்தன விசைத்தான். (௧௪௭)

தம்பிமடி வானமொழி தன்செவியி லேற
வெம்பின னரித்தவிசின் மீமிசை யிருந்தோ
னம்புவி விழுந்தன னரற்றின னதற்பின்
மொய்ம்புடைய வேலனொ டமர்க்கெழ முயன்றான். (௧௪௮)

அன்னசெயல் கண்டன னமைச்சரி லமோகன்
முன்னுற வடைந்துசில புந்திகண் மொழிந்தே
மன்னவ னமர்க்கெழன் மறுத்திட விருந்தே
யின்னல்புரி சூரனவ னின்னதை யியற்றும். (௧௪௯)

மற்றிணையில் வேலவன் மருங்கினி னெருங்கும்
வெற்றியுறு சேனையை வினவிவரு மாறங்
கொற்றரை விடுத்துவிட மொத்தவ னிருந்தான்
கொற்றமுரு கேசனது கொள்கையுரை செய்வாம். (௧௫0)

தேரினொடு வாரிமிசை செங்கதி ரருக்க
னேரினொ டெழுந்தன னெழுந்தவது மானச்
சாரதர் குலாவவரு சையநிகர் வையம்
வீரநெடு வேலுள விசாகனினி துற்றான். (௧௫௧)

மாருத வலவன்விடு வையமிசை மேவிச்
சீரிலகு வானவர் செழுங்கிரி யகன்றே
வீரமுறு சேனையுடை மேவுற விறந்தே
தாரகிரி கண்டது தணந்தருளி னானல். (௧௫௨)

கருக்கடல் கடப்பவருள் காசிகர் கண்டு
பருப்பத மெனும்பெயர் பரித்தகிரி கண்டு
விருப்பமுள வேங்கட வியன்குவடு கண்டு
மருக்குலவு தென்கயிலை கண்விடுத்தான். (௧௫௩)

ஆலவன மாகிய வரும்பதி தெரிந்து
ஞாலமுயர் கச்சியெனு நன்னகர் தெரிந்து
சீலமு றழற்கிரி தெரிந்து * நவநீதக்
கோலநக ரோடுமுது குன்றது தெரிந்து. (கருச)

வல்லிய மிடற்பதன் மகிப்பணி துதிப்பப்
பல்லிய முழங்கவுமை பார்வைகளி கூற
வல்லனைய கண்டமுள வண்ணனட மாடுஞ்
செல்லுறு பொழிற்குலவு தில்லைநகர் கண்டு. (கருரு)

சீரினொடு மன்னிவளர் சென்னிவள நாட்டு
வாரிநிகர் காவிரி வடாதுதிசை தன்னி
லேரிலகு மண்ணிநதி யின்கரை யடைந்தான்
காரிலகு கண்டனது கண்ணில்வரு மண்ணல். (கருசா)

அந்தவமை யந்தனி லருக்கன்மறை வாணன்
கந்தனது போதமரர் கம்மியனை நோக்கி
யிந்தவிடை யொன்றுநக ரின்றுபுரி கென்று
னுர்ந்துமவ னப்பொழுதி லோர்நகர் புரிந்தான். (கருஎ)

தாரணியி னப்பதி தனக்கமரர் சேய்ஞ
லூரென வரும்பெய ருரைத்தன ரதன்க
ஞருமெழில வேலவ னமர்ந்தினி திருந்தான்
சீருலவு விண்ணிறை செயற்கையை யிசைப்பாம். (கருஅ)

முன்னமொரு வைகலின் முரட்குலிச வேலோ
னின்னலொடு காழியி னிருந்தபொழு தங்கண்
மன்னுமொரு தெய்வத மருங்கணிகள் வைத்தா
னன்னது கலன்களை யளித்ததவண் வந்தே. (கருகூ)

அண்டர்புகழ் தெய்வத மளித்தவணி தன்னிற்
கொண்டலி னிருண்டிடு குழற்சசி யிடும்பூண்
கண்டவளை யுன்னிமிகு காமமெனும் வெந்நோய்
கொண்டவன் வருந்தியது கூறவரி தம்மா. (கசுO)

ஆயதொரு வேலைதனி லாதவ னெழுந்தான்
றாயமுறு கக்கடவுள் சோதிவடி வங்க
ணேயமொடு செய்துமிகு பூசனை நிரப்பி
நாயக னளிப்பவொரு நற்படை படைத்தான். (கசுக)

* நவநீதக்கோலநகர் — திரு[illegible]ண்ணெய்நல்லூர்.

வெற்றியனி கஞ்சுலவ வீறிரத மேறி
மற்றிணையி லாதவிடை மாமருது மேன்மை
யுற்றமயி லாடுதுறை யொண்பறிய லூர்கண்
டற்றமில் வளங்கொள்கம லாலய மடைந்தான். (கசுஉ)

அந்தமில் வளங்குலவு மப்பதி தணந்தே
வெந்துயர் தருங்கொடிய பாலைதனின் மேவத்
தந்திமுக வறகிளவல் சாருதலு மன்ன
செந்தழல் வனங்குளிர்மை சேர்ந்தது சிறந்தே. (கசுங)

பரிந்திடு வளங்கிளர் பரங்கிரியின் மீதே
யிருந்திடு பராசர னிரும்புதல்வர் வந்தே
திருந்தடி வணங்கவருள் செய்தவர்க ளோடு
மருந்துதிகொள் செந்திலி னடற்குமர னுற்றான். (கசுச)

அருந்திறல் பொருந்தமரர் கம்மியனை யங்கண்
டெரிந்தருளி யெஃகமுள சிற்பரனி யாமிங்
கிருந்திடவொ ராலய மியற்றிடுதி யென்ன
விரிந்தபுகழ் மந்திரம் வியப்புற விதித்தான். (கசுரு)

வாங்கழன் மிடற்புரவி வையம திகந்தே
தேங்கமழ் பொதும்பர்செறி செந்தினக ருட்போ
யோங்கமரர் சேனைதொழ வொண்சினக ரஞ்சேர்ந்
தாங்குறு மடங்கலணி யாதன மமர்ந்தான். (கசுசு)

மங்கலமொ டங்கணுறு மாமுருக வள்ளல்
புங்கவர் வணங்குறு புரந்தரனை நோக்கித்
துங்கமுறு நீதியறு சூரன்முதல் வெய்யோ
ரிங்குற வுதித்ததுவு மியாவுமுரை யென்றான். (கசுஎ)

என்றிடலு மின்னதை யிசைத்திடுதி யென்றே
வன்றிறல்கொள் பொன்னொடு மகத்திறை விளம்பச்
சென்றுமுரு கக்கடவுள் சேவடி வணங்கி
நின்றவுணர் வந்தது நிகழ்ந்தது முரைப்பான். (கசுஅ)

முதலாவது
உற்பத்திகாண்டம்
முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்-உ00.
வேல் மயிலுந் துணை.

உ

சிவசண்முகன்றுணை.

இரண்டாவது

அசுரகாண்டம்.

அற்றமறு காசிப னளித்தவறு பான்மே லாறுபடு கோடியவுணர்க்கரச னானோன், பெற்றசுர சைப்பெயர் மகட்குயர் †மழைக் கோள் பிடுபெறு மாயவனை பேசுபு தெருட்டி, மற்றதனி லன்ன மயில் வல்லப முணர்ந்தே மாயையென வோர்பெயர் வழங்கின னதற்பின், னற்றிறல்கொ ணந்திமுன் மொழிந்தமொழி யுன்னி நங்கைவரு கென்றிவை நவின்றிடுத லுற்றான். (க)

மங்குல்புரை மாயன்முதல் வானவர்க டம்மால் வல்லவுண ரெண்ணிலர் மடிந்தனர்கண் மாதோ, விங்குன தருங்குல முயர்ந் திட நினைந்தே யின்பமொடு காசிப னிருந்துழி பொருந்தி, யங்கவ னொடுங்கலவி செய்தவுண ரைத்தந் தன்னவர் தவஞ்செய விடுத்து வரு கென்னச், செங்கனக மானவொரு மேருவட பாலுச் சீர்முனி தவஞ்செயு மிடந்தனி லடைந்தாள். (உ)

மன்னியிடு காசிப னிருக்கையி லடைந்தே வாவியொடு தண்டலையு மண்டபமு மங்கண், கன்னிகடி தேபல வளத்துட னியற்றக் கண்டன னியாவரிது கண்டவர்க ளென்றே, யுன்னின னிருந்துழி யவன்றனது நேரே யுற்றிடலு மற்றவ ளுருபமது கண்டு, முன்னை வினை யாலிடர்செய் காமநதி யூடே மூழ்கின னியாரெனினு முன்னை வினை போமோ. (ங)

ஆயவடன் முன்பணுகி யூர்பெயர் வினவி யன்பினொடு கூடி யெனை யாளநினை யென்ன, மாயவள் புகன்றிடுவ ளுத்தர தலத்தேன் வண்மையுள் கங்கைதனில், வல்லைபடர் கின்றே, னீயுன தருந்தவ மொழிந்திது மொழிந்தாய் நீதிமுறை யல்லவிது நில்லென நிகழ்த் திப், போயின டொடர்ந்தனன் மறைந்தனள் வருந்திப் பொற்பு முனி தேடுபு புலம்புபு திரிந்தான். (ச)

தேடிமயல் கொண்டுமுனி வாடுமது போதிற் செம்பரிதி பச் சிம திசைக்கட லடைந்தா, னீடுமிருள் வந்ததெழின் மாயைதனை யன்னோ னினைந்தற வரற்றுதலு நேர்பட வணைந்தாள், கூடியெனை

யர்ளென விரந்தடி யின்றஞ்சக் கூறுவளி யான்வடிவு கொண்டபடி கொண்டா, லாடல்புரி வேனெனலு மங்கணொரு புத்தே ளங்கமது கொண்டன னயன்றனது மைந்தன். (௫)

அங்கவ ளிசைந்துமுத லானவொரு சாமத்தன்பினொடு கூடலு மருந்திறல்கொள் சூரன், றுங்கமொ டுதிப்பவவ ரங்கணியர் வின் கண் டுப்புடைய முப்பதெனு மாயிரவெள் ளத்தோர், பொங்க வுணர் வந்தன ரிரண்டுபடு சாமப் போதிலரி மேனிகொடு புல்லு தலும் வந்தே, சிங்கமுக னாயிர நெடுந்தலைக ளோடுஞ் சேணிலுறு மண்டர்க டுடுக்கிட வுதித்தான். (௬)

அங்கவர்க ளங்கமிசை பொங்கிய வியர்ப்பி னற்றமறு நான்கு பதி னாயிரவெள் ளத்தோர், தங்கிய விறற்றகுவர் வந்தனர்கண் மும் மைச் சாமமதின் மாயையொடு ஞைசவமுனி வோனும், வெங்கரி யுருக்கொடு புணர்ந்துகளி கூர வேழமுக மோடுமுயர் தாரக னுதித் தான், றுங்கவெழின் மேனிமிசை வந்தகசி வின்கண் டோன்றினர்க ணான்குபதி னாயிரவெள் ளத்தோர். (௭)

மற்றதுபின் னான்குபடு சாமமது தன்னில் வன்றக ருருக்கொடு மகிழ்ச்சியொடு கூட, முற்றுமெழில் பெறறவச மாமுகி யுதித்தாண் முப்பதெனு மாயிர முரண்டகுவர் வெள்ள, முற்றது வியர்ப்பினிலி யாளிமுத லாகு முந்திய விலங்கின துருக்கள்கொடு கூடப், பொற் றுதிகொ ளாறுபதி னாயிரவெள் ளத்தோர் பொருக்கென வுதித்தன ரருக்கனு முதித்தான். (௮)

அப்பொழுது தொல்லுருவ மாயவள் பொருந்த வந்தண்மலர் மீதுறு மயன்றனது மைந்தன், மெய்ப்படு தனதுருவ மேவினனவ் வேலை வேலைநிகர் தானையொடு மேவுமொரு சூரன், றுப்பரி முகத்த னொடு தாரகனொ டேகித் தூயமுனி மாயவ டுணைப்பத மிறைஞ்சி, யெப்பரிசி யாமினி யியற்றுவ தெனச்சி ரெய்தியிடு காசிப னிசைத் திடுத லுற்றான். (௯)

மாதவ மெழிற்றொழி லனைத்தினு மினித்தான் மற்றது குயிற் றிடின் மனத்திடை நினைத்த, தேதையு மளித்திடு மிடர்ப்பவ மறுக்கு மின்பமுறு நற்கதியு மீயுமிதன் மிக்க, தோதிடினி யாது மிலை யாதலி னனைத்தே யுள்ளமிசை யன்பொடு முவந்திடுதி ரென் றே, மேதகு மருந்தவ முயன்றுபுகழ் மேனாண் மேவிய பெருங் கதை விளம்பிடுத லுற்றான். (௧௦)

கொற்றமு றெழிற்கடக மேவுமறை யோனாற் குச்சக னளித் தருள் கவுச்சிக னெனும்பே, ராற்றிடு புகழ்ச்சுத னருந்தவ மியற்றற் குன்னியொரு துன்னுமல ரோடையய லெய்திப், பற்றலர் புரம் பொடி படுத்தவனை யுள்கிப் பற்றுமிகு மூண்டிகள் பகர்ந்திட லிகந்து, குற்றியி னிருந்தன னருந்தவ மியற்றக் கோகனக மின் றழுவு கொண்டலவண் வந்தான். (௧௧)

மன்னிய தவம்பயிறல் கண்டுவகை கொண்டு மாதவ நினாது பெயர் மாமிருக கண்டே, யன்னென மொழிந்திட வெழுந்துதொழு மாயோ னாதியரு ணின்புடையி னாகவென வோதித், துன்னுமிமை யோரொடு மறைந்தன னதற்பின் றூயமுனி தந்தையிடை வந்து தொழு தன்னான், பொன்னடி வணங்கலு மெடுத்துநனி புல்லிப் பொற்புறு தவத்தினை புகுந்ததுரை யென்றான். (௧௨)

அம்மொழி வழங்கலு நிகழ்ந்தசொல வின்புற் றன்பொடினி யில்லற மமர்ந்திடுதி யென்ன, வெம்மைநிரை யந்தரு மடந்தையர் துவக்கின் வீழ்கில னெனப்பல விளம்புதலு மன்னான், செம்மை யுறு வீடுபெறு நன்னெறியி தாகுந் தீதல வெனப்பல திறத்தினி னுரைத்தே, யிம்மொழி மறுத்தறைய லாணைநம தென்றா னென் றிட விசைந்தன னிறைஞ்சின னிசைப்பான். (௧௩)

மனந்தனின் முனிந்திடன் மொழிந்தநெறி நிற்பன் மற்றென துரைப்படி மறாதவியல் புள்ள, கனந்தரு பெருந்தன மடந்தையுள வேலக் கன்னியை மணம்புரிதல் கண்டிடுவ னென்ன, வனந்தனி லிருந்தவ முழந்தவன் மகிழ்ந்தே யன்னகுண மேயுடைய வன்ன நடை மாதை, நனந்தலை பொருந்திய பெரும்புவியி னேடி நல்குவ னுனக்கெனலு நற்சுத னவிற்றும். (௧௪)

ஐயனை யிழந்தவர்க ளன்னையை யிழந்தோ ராதிநவை யாயின வகன்றமட மானார், வையமிசை யுண்டெனில் வரைந்திடுவ லென்ன வல்லையது செய்வனென வண்கமல மேவுந், தையன்மிக மன்னி வளர் சென்னிவள நாடு தன்னிடை யனாமய மெனத்திகழ் வனத்தின், மெய்யிலகு சத்திய னிடத்திலொரு கன்னி மேயது வினாவி யவண் மேவினன் விருப்பால். (௧௫)

அன்பினொடு குச்சக விருந்தவனை நேர்கண் டசத்திய மகன்றிடு முசத்தியன் வணங்கா, வென்புடை யடைந்தபடி யென்னைபுக லென்ன வென்னொரு மகற்குண செ[illegible]ம்பகல்வி தன்னை, யின்பி

னொடு பேசும்வகை யுன்னியிவண் வந்தே னென்றிடலு நன்றென விசைந்துமுனி யோடு, நன்குபெறு மவ்விடை யிருந்தன னிருந்த நாளினிகழ் வுற்றது நவிற்றிடுது மாதோ. (கசு)

வன்றவ வுசத்தியன் மகிழ்ந்தமனை மாதா மங்கலை விடுப்ப வெழின் மாமகள் விருத்தை, சென்றுமட வாரொடு நறும்புனல் படிந்தே திரும்புமமை யத்தினளி சீறுமத வேழ, மொன்றெதி ரடைந்திடலு மேவரும் வெருக்கொண் டொய்யென விரிந்தன ருரக்கரி விருத்தை, பின்றொடர வோடியொரு நீடுபுதன் மூடு பீடு பெறு கூவலிடை பெய்வளை விழுந்தாள். (கஎ)

விழுந்தனள் பொருந்துயிர் பிரிந்தனள் கிடந்தாள் வேறுள மடந்தையர் விருத்தைதனை நேடி, யழுந்துதுய ரத்தினொடு கண்டிலர்க ளாகி யன்னவட னன்னையொ டறைந்திட வரற்றிச், செழுங் கணவ னோடிது புகன்றிடலு மன்னன் செல்லல்கொடு சென்றுநனி தேடின னெடுத்தங், கொழிந்திடுதெ லற்றதுய ருற்றிடலு மிவ்வா றேதமிகு குச்சக னுணர்ந்தவ னடைந்தான். (கஅ)

வந்துசில புந்திசொலி நாளையுயி ரீவன் மண்டுதயி லத்துடலை வைத்திடுக வென்றே, யுந்தொரு தடத்தணுகி யந்தகனை யுள்ளத் துன்னின னருந்தவ முழந்திடலு மன்னோன், முந்தவ னடைந்த கரி யெய்திமுனி தன்னை மொய்ம்பினொடு பற்றுபு முரண்கொள் பிடர்மீதே, சுந்தர முறக்கடிது கொண்டுவரை யென்னத் துண்ணென நடந்தது வசுந்தரை துளங்க. (ககூ)

தடந்திகழ் விலங்கல்கள் பிலந்தனி லழுந்தத் தாள்கொடு மிதித் துயர் தருத்திரள் பறித்தே, மடங்கலு நெடுந்தல மடங்கலு நடுங்க வல்லைவரு மும்மத வரைக்களிறிவ் வாறே, நடந்தது விருந்தவ நெடுந்தகை தெரிந்தே நம்மையி தெடுத்ததெவ னோடுது மெனக் கொண், டிடர்கரு தனைதறிவி னேடின னுணர்ந்தா னெவ்வகை யுணர்ந்ததெனி லுவ்வகை யுணர்ந்தான். (உ0)

நத்துறு தடம்பல களுன்றிடு கலிங்க நாடுதனி னீடுபுகழ் நன்னகர மொன்றுண், டத்திரு நகர்ப்பெய ரிலங்கரி புரஞ்சீ ரப்பதியின் மேவிய வருந்துதிகொ டேவ, தத்தனெனு நாய்கனுத வுந்தரும தத்தன் றன்னையரு ளன்னையொடு தந்தையு மிறப்ப, மெத்துவிழு மத்தினொ டிளைத்துறு தினத்து மேவின னவன்புடையொர் விதிரக வாதி. (உக)

அருந்தவ னெனும்படி யடைந்தவனை நேர்கண் டன்பொடு வணங்கின னினைந்ததெவ னென்னத், திருந்துமொரு வித்தைசெயுள தென்றுபல மேன்மை செப்பியொரு பொன்னைவளர் கோடிநிதி செய்வா, யிருந்திடு நிறுதுபொரு டந்திடினி னில்லை யில்லைநிதி வைக்குமிட மென்னும்வகை யின்னே, புரிந்திடுது மென்றிடலு மாடைமனை வீடு பூணிவை பகர்ந்தெழில் பொருந்தறமும் விற்றான்.

அன்னபொருள் கொண்டுகர வன்றனை யடைந்தே யங்கவன் முன் வைத்திட வருங்குகையு ளிட்டு, மன்னுதழ றாமமவ னோர் நனி தூரப்ப மற்றவன் மயங்கநிதி வண்குகை கரந்தே, பின்னோர் குகை யப்படி யிருந்ததது தன்னைப் பீடுபெற வைத்துயர் பெரும் புகை தணித்தே, யின்னதை யிருங்கனலில் வைத்திடுக வென்றா னென்றிடலு நாய்கனு மெடுத்தழலின் வைத்தான். (௨௩)

முப்பகன் மனத்தெதை நினைத்துறைதி நீவி முன்னொரு மகம் புரிபு முத்தின மகன்றா, விப்புடை யடைந்திடுது மென்றவனை வைத்தே யேகுதலு நாய்கனுமவ் வெல்லையு மிருந்தே, யப்படி றனைப்புவியி னேடிநனி காணா தல்லல்கொடு வந்தன னருங்குகை யெடுப்பக், கைப்படு மிருங்குகை யிரும்புருவ மாகக் கண்டனன் மிருந்துயர் கலந்தன னிறந்தான். (௨௪)

நற்றருமம் விற்றதொரு குற்றமது தன்னா னுகவுரு நண்ணின னெனக்கடி துணர்ந்தே, மற்றிவ்வுரு வந்தனை யகற்றுவ னென்னு வோர் வைகல்புரி தன்றவம் வழங்குதலும் வல்லே, வெற்றிகொள் களிற்றுருவ மற்றமரர் மேனி மேவுபு புகழ்ந்தெழிலின் விண்ணுலக முற்றா, னற்றமறு பூசுரனு மோடையிடை முன்போ லருந்தவ முயன்றிடலு மந்தக னடைந்து. (௨௫)

விருத்தையுயிர் நல்குதலு மன்னவ ளெழுந்தாண் மெய்த்தவன் மகற்கவளை வீறுவது வைசெய், தருத்திகொள் வடாதுபுல மேகலு மவன்சே யன்பினொடு மில்லற மமர்ந்துறையு நாளிற், பெருத்திடு வனப்புமிரு கண்டெனவோர் பாலற் பெற்றுவட திக்கிடை பெயர்ந்திடலு மன்னோ, திருத்தகு மவன்குமரன் முற்கல னளித்த சேயிழை மருத்துவதி யையவதுவை செயதான். (௨௬)

மண்டெழிலகொள் காசிநக ருற்றரனை யுன்னி மாதவ முயன் றமலன் மன்னருளி னுண்மார்க், கண்டனை யளித்திடலு மன்னவன் வளர்ந்தே கண்ணுறுத லருட்கொடிய [illegible] னையும் வென்று, திண்

டிறல் படைத்தன னெனச்சொல் மறுத்துச் செல்வமதி கம்மது பெறச்சிவனை நாடி, வண்டவ மியற்றிடுதி ரென்றுகடி தேவி வல்லை தனின் முல்லைகளை மாயவ னெழுந்தே. (௨௭)

ஏருறு மருந்தவ விருத்தியகல் கின்றே னென்றவ ணடங் கிடலு மேகன்முறை யோவென், றுரிடர் பொருந்தியவள் பின்படர வன்னா என்பினொடு மைந்தரை யளிப்பது பொருட்டால், வாரிதி நிலத்திலுனை நண்ணினனி யானோர் மாயையென வோதினண் மறைந்திடலு முள்ளஞ், சோர்வுற வருந்தவிதி வந்துசில புந்தி சொல்லிய கலத்துயர் துறந்தினி திருந்தான். (௨௮)

முன்னென வடங்குத றொடங்கினன் மடங்கன் முகத்தனு மடற்கரி முகத்தனு முகத்தீற், றின்னலுற வேழ்கடலு மொன்று படு மாபோ லெங்குநிறை தானையு மிலங்குபுடை மேவ, வொன்ன லர் நடுங்கவரு சூரனொரு பாலி னொல்லையி னடைந்திடலு முந்து புகர் வந்தே, யங்கிலை மகத்தொழி லினைத்தென வினைத்து மங்கவ னறிந்திட வறைந்தனன் மறைந்தான். (௨௯)

* பண்டென வடாதுபுல மேவியசு ரேசன் பாங்குபுனை மாயை பொருளாகுற வியற்ற, வண்டர்புகழ் வேள்விபதி னாயிரம தாகு மாண்டுசெய வாண்டுநமை யாண்டவ னடைந்தே, மண்டருள்செ யாதவது கண்டவுணர் மன்னன் வானிடை யெழுந்துதசை யான வை யரிந்து, குண்டமதி லாயிரமொ ராண்டுநனி சிந்தக் குன்றவிலி வந்திலன் மகத்தெரியில் வீழ்ந்தான். (௩௦)

தீயிடை மடிந்தது தெரிந்தரி முகத்தோன் சென்னிக ளரிந்து மக வன்னிமிசை சிந்தி, மாய்வுற நினைப்பமறை யோனுருவ மாகி வந்துபர னொந்திடுவ தென்னெனலு மன்னா, னாயிடை நிகழ்ந்த சொல வீரமுறு சூர னங்குற வெழுப்பிமறை யோனுரு வகன்று, காயமிசை பெற்றமிசை மாதொடு விளங்கக் கண்டடி பணிந்தவுணர் காவலன் மகிழ்ந்தான். (௩௧)

இன்னரு ளரன்புகல்வ னிங்கெமை நினைந்தே யெண்ணில்பக னற்றவ மியற்றினை மனத்தி, லுன்னியது கேளென வுரைத்திட வுரைப்பா னுந்துபுவி கொண்டபல வண்டமர சாள, மன்னியழி யாமலுற யாவரையும் வென்றே வாழ்வுற வெனப்பல வரங்கள திரப்பக், கன்னியொரு பாலுடைய கண்ணுதல் வினாவிக் கண்டு தொழு சூரனொடு கட்டுரைசெய் கிற்பான். (௩௨)

மண்ணதனி லாயிரம தாகிவளர் கோடி மண்டுபக முண்டமுள மற்றவை தனக்கு, மெண்ணிலகு மாயிரவொ ரெட்டளவை நூறோ டெட்டுக மிருந்தர சியற்றிடுதி யென்றே, தண்ணளியி னோடருளி னெஞ்சினும விரைந்தே சாருமொரு தேருமொரு சக்கரமு நல்கிப், பண்ணவர்க ளஞ்சுமொரு சிங்கமு மளித்துப் பன்மையுறு வண்மை கொள் படைக்கலமு நல்கி. (௧௩)

வேறுபதி னாயிர முடன்றழுவு கோடி வெள்ளமுறு தந்திமிகு வெந்திறல்கொ டேர்கள், பேறுறு பரித்திரள் கடற்றகுவர் சேனை பிஞ்ஞக னளிப்பவது பின்னரரன் முன்னர், சீறரி முகத்தனொடு தாரகன் வணங்கத் திரமுறு சூரனென வீரம தளித்து, வீறுநம தானதொரு சத்தியல தும்மை வெல்லுமவ ரியாரென விளம்பியக னூற்றான். (௧௪)

கண்ணுத லகன்றிட வகன்றபடை யோடுங் காசிப னிடத்த வுணர் காவல னடைந்தே, யுண்ணய மொடும்பணிய வங்கவ னுரைப்பா னுங்கள்குரு வெள்ளியிடை யுற்றிடுதி யென்ன, வண்ணமு றவன்பத மடைந்து புகர்நேரே வாநிட வுவந்தடியில் வந்தனை புரிந்தா, னண்ணியிடு தேசிகனு மாசிபல பேசி நஞ்சனைய சூரனொடு நன்மனை புகுந்தான். (௧௫)

மற்றொரு பெருந்தவி சளித்ததி லிருத்தி வந்தனெதவ னென்றிடலு மன்னவுணர் மன்னன், வெற்றிபுரி வேள்விய தியற்றியது முக்கண் வித்தக னடைந்துபுகழ் மெத்திய வரங்க, ணற்றிற லளித்தது மொளித்தது மதற்பின் னன்குபெறு தந்தையிடை நண்ணியது மன்னன், சொற்றது முரைத்தினி யியற்றுநெறி யெந்தாய் சொல்கவென மல்குபுகர் சூரனொடு கூறும். (௧௬)

ஆவியென வொன்றிலை யருந்தளையு மித்தை யண்ணலுரு வங்கொடாறு மங்கடவி னத்துண், மேவிய வியோமமென மேவியுறி வின்முன் விண்ணென விருப்பன்வினை புண்ணிய முயன்று, லீவ வனை யென்னபலன் மித்தையது ஞானி யின்னவுற மின்னமற் மென்னவுள முன்னே, றேவரை வருத்துதி மகத்திறை நமக்குத் தெவ்வனவ னைச்சிறைசெய் செய்தியிது செய்தி. (௧௭)

கூடரிய வாயிரவோ ரெட்டளவை யண்டங் கூடியுனை கண்டு விறல் கொண்டனை திரும்பி, யீண்டுசெறி [illegible]வரொடு தாயதர்க ளிங்குன் னேவல தியற்றிட வியற்றுபு [illegible] நீடிய தொலைத்தொ

ழின் முதற்பவ மனைத்து நிந்தனை யெனக்கருத னீபுரிதி யென்றே, நாடுபுகழ் சூரனுட னிவ்வகை மழைக்கோ ணல்லன விலக்கியவை யல்லன வுரைத்தான். (௩௮)

அற்றமறு மாயிரவொ ரெட்டளவை யண்டத் தங்கவ னறிந் திடவொ ரண்டவியல போதிக், கொற்றமுற வேகுதி யெனப்படை கண் மும்மைக் கோடியுறி யோசனை பரப்பிவர வேகி, வெறறிகொ ளுருத்திர னலாததிசை யோரை வென்றிகொடு பாதலமி ழிந்த வரை வென்றே, நற்றுதி பெறும்படியின் முந்தென வணைந்து நத் துறு கரத்தனுறு நற்கட லடைந்தான். (௩௯)

தற்றவுண ரக்கடல் கலக்குதலு மாயன் சாபங்கிர் தண்டுவளை சக்கர மெடுத்து, வெற்றியுவ ணத்தின்மிசை யேறிநனி சீறி வீறு கொலை செய்யவுண வெய்யரெதிர் சென்றே, கொற்றமுகி லென்ன மிகு வாளிகள் சொரிந்தே கோளவுணர் சேனைபல கொல்லவது கண்டே, செற்றமொடு தாரக னிக்கெதிர் புகுந்தே தியகணை மாரி பல சிந்தியமர் செய்தான். (௪௦)

கண்ணனது போதுகணை மாரிகள் சொரிந்தே கையனுறு கின்றசக டத்தினை யழிப்ப, வெண்ணுறுமொரு தேரனுகி மாய னுடன் மீது மேறுவண மீதினு மிராயிர நெடுங்கோ, றுண்ணென விடுப்பவர வின்பகை வருந்தத் துங்கநெடு மாலளவி லங்கமது கொண்டே, நண்ணியெதிர் போர்புரிய வண்ணபடி கொள்ளா நாலு தின மாலினொடு நற்சமர் புரிந்தான். (௪௧)

அப்பொழுது மாயனொரு கோடிகணை விட்டே யண்டர்பகை வன்றன தருஞ்சகடும் விலலும், துப்பொடு துணிப்பவொரு தண்ட மது கொண்டு தூயபுகழ் மாயனெதிர் சூரிளவ லேக, மெய்ப்புறு பொருங்கணை தெரிந்தரி சொரிந்தான் வீறுகதை கொண்டவை விலக்கியெதிர் செல்லவ், தப்பி திகிரிப்படை விடுத்திட விரைந்தே தானவன் மிடற்றினிடை தங்கியது மாதோ. (௪௨)

அங்கவன் மிடற்றினிடை யாபரண மாகி யாழியுற வாழியென வாசிக ளறைந்தே, பொங்குதிறன் மாயவ னகந்தனில் வியந்தே போகவொரு தேரின்மிசை போரவுண னேறித், துங்கமுறு முன்னெதி ருறக்கடிது புல்லிச் சூருள மகிழ்ந்துபுடை சூன்றுபடை யோடுஞ், செங்கதி ரருக்கன்முத லானவர் பழிச்சத் தீதறு துறக்க நகர் செல் லனுகி (௪௩)

அங்கணிது கண்டுசில வொற்றர்க ளுரைப்ப வஞ்சியிடர் கொண்டுகுயி லாகி மகவாறு, மங்கையு மகன்றனர் கொடுந்தகுவர் தேடி மம்மருற விண்ணவரை வன்மையொடு பற்றி, வெங்கத மொடுங்கடி தடித்தனர் பிணித்து வீரமுறு சூரனெதிர் விட்டிட லும் விண்ணோர், பொங்குபுக ழாசிமுக மன்சொல விடுத்துப் போக மக லோகமிசை போயணுகி னுறைவல். (௪௪)

அந்தமக லோகமுத லானவுல கெல்லா மன்பொடு தெரிந்தவ ணமர்ந்தவர் வழுத்தக், கொந்தலர் நெடுந்தொடைகொ டானவர்கண் மன்னன் கோகனக மீதிலுறை கோனகர நண்ண, வந்தணனு மிவ் வகை யறிந்தெதி ரடைந்தே யாசிகள் புகன்றிடலு மங்கவனை வைத் துச், செந்திரு விளங்குதிரு மார்புடைய செம்மல் சேருமுல கத்தி னிடை சேனையொடு முற்றான். (௪௫)

அவ்விடையின் மாயவ னுணர்ந்தெதிர் பொருந்தி யாசிக ளுரைத்திட வருத்தியொ டிருத்தி, வெவ்விடை யுகைத்தருள் பரம் பொரு ளிருக்கும் வீறுல கடைந்தனிக வெள்ளம திகந்து, தெவ்வர் புகழ் நந்திவிட வந்திநிற மேனித் தேவனை வணங்கவருள் செய் தருளி யேனை, யெவ்வமறு மண்டவகை கண்டரசு செய்தே யின் பொடுறை கென்னவிடை கொண்டுபுற மெய்தி. (௪௬)

துங்கமுறு சேனையொடு கூடியதன் மீதே துன்றுபுக ழண்ட வகை தோறுமினி தேகிப், பொங்கவுண ரிற்சிலவ ரங்குற விருத் திப் பொன்னுலகி னண்ணவவ னன்னையை யளித்த, செங்கணசு ரர்க்கிறைதன் மேன்மைக ளனைத்துந் தீதில்புகர் சூரொடு தெருட் டுற விடுத்து, மங்கலி னயப்பினொடு வந்துதொழ லோடு மற்றவ னெடும்புவியின் மன்னவ னடைந்தான். (௪௭)

வேறு.

இந்த வேலையிந் திரனைய னமரர்க ளிலங்குபாற் கடன்மேய
வுந்தி பூத்தவ னனைவருங் குழுமியே யோர்ந்துதா னவனேரே
வந்து வாழ்த்துரை சொற்றனர் நிற்றலு மற்றவர் தொகையூடே
யுந்து சீருடைப் பதினொரு கோடியா முருத்திரர் தமைக்கண்டான்.

துண்ட மாமதி கடுத்தவா ளெயிற்றடற் சூரனு மசுரேசன்
வண்டு லாவரு மிதழியந் தொடையினன் வடிவுள வலியோரைக்
கண்டி யாவரிங் கிவரென வவிர்மதிக் க[illegible]கைய[illegible]வற்றந்த
தண்டு மாய்முடி முடிப்பவ னுனவ[illegible] ருளவ [illegible]சாற்றும். ( )

முன்ன மோர்பக லகந்தையாற் பரமனை முளரியந் தவிசும்பர்
மன்னு நான்முக னயர்த்தலு மவன்றொழின் மல்கிய திலையற்றாற்
கன்னி பாகனை மறந்தன மெனவவற் கருதியே பலவைக
வின்ன றீர்தவ மியற்றிட வடைந்தருள் புரிந்தில னிறையோனே. ()

மன்னு பற்பக லருந்தவஞ் செயப்பரன் வந்தில னெனமாழ்கி
யன்ன வாகன னழுதனன் விழியினீ ரலகையா யெழக்கண்டு [லா
துன்னி டுந்துயர் கொண்டவ னயர்ந்திடத் தொலைவிலா வுயிர்க்கெல்
மன்னை பாகனங் கவனது கனவில்வந் தினையன வறைகின்றான். ()

இங்கு நீயெமை மறத்தலால் விதித்திடு மியல்புனக் கிலதாய
தங்க ணம்பதத் திருப்பவர் தமையுன தகத்தினில் விடுப்பாமென்
றெங்க ணாயகன் கழறலு மெழுந்தினி திருந்தன னதுபோதிற்
பொங்கு சீர்ப்பதி னொன்றெனு முருத்திரர் விதிநுதற் புடைவந்தார்.

மன்றன் மாமதுக் கமலவான் றவிசின்மேல் வதிந்தநான் முக வேத, னொன்று மேவிய பதின்மராய் விளங்கிய வுருத்திரர் தமை நோக்கி, யின்று நீரிவ ணடைந்ததென் னெனவெம திறைவன தரு ளாலுன், னன்று றுந்தொழின் முடிப்பது பொருட்டினு னண்ணின மெனசசொற்றார். (௫௩)

சொற்ற வாசகங் கேட்டலு மகிழ்ந்துயிர்த் தொகையுத வுதி ரென்ன, வுற்ற சீர்பெறு பதினொரு கோடியா முருத்திரர் தமை நல்கிக், கொற்ற நான்மறைய யன்றனக் கவன்றொழில் கொடுத்தகன் றனரன்னார், முற்ற ருந்திற லுருத்திர ரிவரென மொழிந்தனன் முகில்வண்ணன். (௫௪)

இன்ன வாசகங் கேசவ னேசமோ டிசைத்தலு மிவைகேளாப்
பொன்னு லாம்புக ழுவுணர்கோ னிமையவர் புனைவனை முகநோக்கி
நன்ன லம்பெற யாமிருந் திடவொரு நகரது புரிகென்னக் [தான்.
கொன்னு லாம்புக ரெல்லைகூ றிடவவன் குழுறுதென் கடல்சேர்ந்

ஆங்க தற்கிடை யெண்பதி னாயிர யோசனை யகலத்தோர்
தீங்கி னற்பதி வளத்தொடு புரிந்தனன் றிறன்மகேந் திரமென்றோர்
பாங்கு றும்பெயர் நிறுவினன் வடகடற் படர்ந்தன னதினொருர்
றாங்கு கைக்கரிப் பகைமுகற் காசுரத் தொன்னகர் புரிந்திட்டான்.

மற்று முள்ளவ[illegible] டிசைதொறு மிடையிடை வயங்குறீ வுக டோறும், பெ[illegible]டிக்கா மங்கல கேசிதன் புதல்விதந் திவ

சூரன், கொற்ற நால்வகைத் தானைக ளிருந்திடக் குலவுபன் னகை ராற்றிக், கற்று ணர்ந்தசிர்ப் புனைவர்கோன் கதுமெனக் கருங்கடற் புவிசேர்ந்தான். (௫௭)

பின்பு நாவலந் தீவின்மா யாககர் பெருங்கரி முகன்வாழ்தற், கன்பி னோடுசெய் தவுணனுக் குரைத்திட வடன்மகேந் திரமெய் திப், பொன்பு னைந்தநற் றெண்டிரை நீரினாற் புலவராட் டிடவாடி, யின்ப வேதனான் முடிபுனைந் திருந்தன னேவருந் தொழுதேத்த.()

மால வன்றனை விளித்திடும் பொழுதெலாம் வருகென விடை யீந்து, கோல மாமலர்க் கடவுண்மா முகந்தெரீஇக் குமரர்தம் மொடுநீவந், தேலு மங்கமோ ரைந்துநா டொறுமுறைத் தேகுதி யெனவோதிச், சீல மேவிய வருக்கனோ டினையன செப்புவன் றிறற்சூரன். (௫௯)

இன்ன வாணகர்ப் புறத்துறு புரிசைமீ தேகனிற் கரிதாகும், பொன்னு லாமணிச் சிகரியு ணெறிக்கொடு புகுந்துவான் மிசை யேகி, யின்ன நீர்தரு மிளங்கதிர் நடத்தியே யிவ்வகை திரிவாயென், றன்ன பின்னரே யவிர்மதிக் கடவுளுக் கறைகுவ னடற்சூரன். ()

வளரு கின்றதுங் குறைவது மறைவது மறந்துநீ நிறைவாகிக், கிளரு மின்னகர் நாடொறும் வருகெனக் கிளத்தியே யதுபின்னர், முளரி வானவற் றெரிந்துநம் பதியினோர் முன்னிலங் கவர்பாலுற், றுளப ணித்திற மியற்றுபு தொடிற்குளிர்ந் துறைகென வுரை செய்தான். (௬௧)

கொற்ப கட்டிலுற் றெதிர்ந்தவ ருளங்குலை குலைந்திடப் புவி மாந்தர், முற்ப கட்டிவந் திடுங்கொடுஞ் சமன்றனை முகிண்மலை முலைமாயை, பொற்ப கட்டில்வந் துதித்தவன் றெரிந்தரும் பொரு கரி பரியாதி, நிற்ப கட்டிய கழற்றகு வர்களுகப் புரிந்திடே னீ யென்றான். (௬௨)

விரித்தி டும்புகழ்ப் பவனனை நோக்கியில் வியனகர் மிசை வாழ்வார், தரித்தி கழ்ந்திடு தொடைமுத லாயின தள்ளுதி யெனச் சாற்றித், திருத்தி கழ்ந்திடு வருணனை நாவிழுற் சிறந்தன பனிநீரிற், பொருத்தி யின்னக ரெங்கணுந் தெளியெனப் புகன்றனன் *புகழ்ச் சூரன். (௬௩)

நீனி றக்கட மழைசொரி தருகவு ணெடியநாற் பெருங்கோட்டு, வானி றக்கரிக் கடவுளை நோக்கிநீ வானவர் [illegible]வோடு, பேனை

மாதிரத் தலைவர் தங் குழுவொடு மிடுபணி புரிகென்று, ஞான முற் றிடு மிவைமறுத் திடவெரீஇ யுரைத்தவா றொழுகுறாறுர். (சுச)

மருமலர்த்தொடைப் பதுமகோமளை முதன் மாதரை மணஞ் செய்தே, யரிமுகற்கெழில் விபுதைதயை மணஞ்செய்வித் தாரைமா முகத்தோனுக், கிருமை பெற்றசீர்ச் சவுரியை மணஞ்செய்வித் திருவரு மிருகோடி, விரிவு சேர்படை வெள்ளமோ டவரவர் பதி புக விடுத்தானல். (சுரு)

தண்ட ருந்தொடை யிளையவ ரகன்றபின் றகுவரிற் பலர் தம்மை, மண்டு சீருள நாலிரு திசையினும் வானகத் துலகத்து, மொண்டி றற்பெறு பாதல வரைப்பினு மொழிந்தபல்லிடந்தோறு, மெண்ட ரும்பெருந் தானையோ டிருந்திட விடுத்தன னிருஞ்சூரன்.

ஏவல் செய்துழ றேவரை யொருபக லிருங்கடற் பெருமீன்க, ளீவிர் நாடொறுந் தருகிரென் றுரைத்தலு நெடுந்துயர்க் கடன் மூழ்கிப், பாவவப்பணி நாடொறும் புரிந்தனர் பதுமகோமளைதன் பாற், சேவ கத்தனி மைந்தனவ துதித்தனன் றிசையெலா மிசை வீச. (சுஎ)

உற்ற மைந்தனை மாயவண் மகன்றெரிந் துவகையங் கடன் மூழ்கி, வெற்றி சேர்தரு மவுணர்தங் கிளைக்கெலாம் வெறுக்கைகண் மிகவீந்தான், மற்ற தற்பினக் குமரனை மடந்தையர் வளங்கொ டொட் டிலிலேற்ற, வற்ற மற்றிடுஞ் சிறப்பொடு மதிற்றுயின் றம ருநா ளொருநாளில். (சுஅ)

வான கத்தெழு மிரவிதன் கதிரவன் வடிவினிற் படப்பாய் ந்து, தான வன்றனைப் பிடித்தவந் தணிமணித் தொட்டிலிற் றளை செய்தே, யீன மற்றவா னவரொடு விதியடைந் திரப்பவிட் டதனலே, பானுகோபனெய் வளர்ந்தொரு பகலிலம் படைகொண்மா லையும்வென்றான். (சுகூ)

பின்னு மக்கினி முகத்தனே யிரணியன் பீடுவச் சிரவாகு, வென்னு மைந்தர்கள் பதுமகோமளையகட் டிடத்துவந் துதித்தார்க, டுன்னு மற்றுள மனைவியர் தங்கள்பாற் றேன்றினர் தொகைசொல் லின், முன்னி டும்புகழ் கொண்டமூவாயிர மைந்தர்க ளெனலாமால்.

அரிமுகன்னெ சூரனை நூறுமைந் தர்கடமை யளித்திட்டான் கரிமு கன்றிறந் பெறுமக ரேந்திரக் காவலன் றனையின்றான்

மருவு மின்னவர்க் கிளையளா மசமுகி வலிதுபோய்த் துருவாசப், பெரிய வன்றனைப் புணர்ந்துவில் வலனைவா தாவியைப் பெற்றாளால். (௭௧)

அன்ன மைந்தர்க ளிருவருந் தவம்புரிந் தயன்றரும் வரந்தன்னாற், பின்ன வன்மறி யுருக்கொள முன்னவன் பெருமுனி வரனாகி, மன்னு மாதவர்க் கமுதொடு கறியென மறிதனைச் சமைத்தூட்ட, வின்னல சேர்ந்திட வவர்குட ரதுகிழித் திளையவன் வருமாதோ.

இன்ன பான்மையி னளவிலர்க் கிறுதிசெய் திருந்தன ரிது நிற்கப், பின்ன ரோர்பகற் சூரனா மவுணர்கோன் பெருமெழி லயிராணி, தன்னை வவ்வியே சிறையிடை மகபதி தனையிட மனமீதி, லுன்னி மன்னிய தானையந் தலைவரி லொருவனோ டுரைசெய்வான்.

இந்தி ராற்பிடித் தீண்டுமீண் டடுதியென் றேவியோன் பது கோடிப், பைந்தொ டிக்கரத் தகுவர்தங் குலத்துவெம் பாவையர் தமைக்கூவி, பந்த மற்றசிர்ச சசிதனைப் பிடித்திவ ணடைதிரென் றவண்நீண்டச், சுந்த ரந்தரு துறக்கவா னுலகினிற் றன்னினா ரவரெலலாம். (௭௪)

பொங்கு தானையுந் தானையந் தலைவனும பொற்றொடித் தளிர் சசெங்கை, மஙகை மார்களும வருவன வொற்றர்போய் வானநாயகற்கோத, வங்க ணீ துணர்ந் தருளுசசி யொடுங்கரந் தவனியினிடைசசேர்ந்தாள, றுங்க வெய்யவர் துருவினர் தெரிநதிலர் சூரன் முன் னுரைசெய்தார. (௭௫)

ஈது சூரறிந் தமரர்கோன் றனைவியோ டிருந்துழி யறிந்தெய்தத், திதி லொற்றரை விடுத்தன னிந்திரன் சேயெனுஞ் சயந்தன்றான், கோதி லாதவை குந்தமுற் றிருந்தனன் குறுகிய வினைகேளா, வேத மற்றதோர் பொன்னுல கடைந்ததி லிருந்தன னரசாற்றி. ()

மஞ்சு வாகன நாகர்கோன் புகலியாம் வளமுறு நகரெய்தி, யெஞ்சு றாதவோர் நந்தன வனம்புரிந் திறைவனை யருச்சித்தே, வஞ்சி யோடுற வொற்றர்க ணேடியே வருவதை யறிந்துள்ளத், தஞ்சி மாதொடுங் கழையதாய்ப் பரமனை யருசசனை புரிந்துற்றான்.

வேறு.

அந்நாளி னநதாத நநதன வனம்பூவி லம்பறறு வாட விமையோர், மன்னனை விந்திரன் வருந்தா விருந்திட வணங்கார் புராரி

யருளா, னென்று ரதன்பெரிய விந்தா சலத்தினிடை நண்ணித் தனுது யர்விஞற், றன்ஞேடு வேறுமிக ரில்லென்று பொன்வரை தருக்குற்ற தென்று புகல. (எ௯)

விந்தஞ் சினந்துவிதி யூர்காறு நீள்வுற விசும்பூ டருக்கன் முதலோர், தந்தம் பொருந்துநெறி யில்லாது மேருவிடை சல்லாபமோடு மருவு, மந்தண் கடத்துமுனி தன்னைப் புகழ்ந்திடலு மன்னுணறிந்த ருளியே, யுந்தும் பரன்றனை நினைந்தே தவம்புரிய வுற்றானுயிர்க்கு ளுயிரான். (எகூ)

நிற்கேது வேண்டுமென விந்தத்தை வென்றிட நிருத்தா பெருத்த விறலின், றெற்கேய வேண்டுமென விந்தா சலத்தடவிறுத்தே யிருந்த மலயக், கற்கே யிருத்தியென வோர்பொன்னி நன்னதி கவின்குண்டி கைக்கு ளுதவத், தெறகே நடந்தரி முகன்றம்பி வென்றியொடு சேர்மாய வூர்கு றுகினன். (அ௦)

கேடற்ற முனியங்கண் வருகின்ற செயல்கண்டு கிரவுஞ்சனென்னு மவுண, னீடுற்ற விமையோர்கண் முனிவோர்க ணனிவாட வெங்நாளு மின்னல் புரிவான், கோடுற்ற கிரியாகி யதனூடு சரியொன்று கொண்டங்க ணண்ட வதனுட், பீடுற் றிடுஞ்சா கரத்தைக் கரங்கொண்ட பெரியோ னடந்த ருளினன். (அக)

சங்கோ லிடுங்தெண் டிரைச்சா கரத்தே தருக்கோ டெழுந்த விடநேர், வெங்கோப நிருதர்க்கு நிருபன் புரிந்திட்ட வியன்மாயை தன்னையுணரா, னங்கோர் *குரோசஞ்செல் பொழுதந்த வழிமாழ்கி யயலொன்று காண வதன்மீ, தெங்கோ னடந்தா னடந்திட்ட போதங் கிறந்திட்ட தவ்வ தருமே. (அ௨)

வீறொன்று கும்பமுனி வல்லே திரிந்துவழி வேறொன்று கண்டு படரச், சீறங்கி சுற்றவொலி சுற்றவிருள் சுற்றமுகி றிண்மாரி தூவ முனிவன், மாறங் குறுவறிவி னவுணன் புரிந்திட்ட மாயந்தெரிந்து வெகுளாப், பேறங் கரங்குலவு கந்தகொண்டு குத்திப் பெருஞ்சாப மோது வனரோ. (அ௩)

நலனுற்ற புலனற்ற கொடியோயிவ் வடிவாகி நாடோறு நண்ணி யதன்மேல், மலைபெற்ற வுமைபெற்ற குமரேசன் வடிவேலின் மடிவாதி யென்ற வுணர்கோ, னலனுற் றழுங்கப் புகன்றே யகன்றே யடற்கொள்விந் தங்கு றுகினன், செலவிற் கிடந்துகிர வுஞ்சஞ்செய் வஞ்சஞ் செயங்கொண்ட தின்டி றலினன். (அ௪)

* குரோசம் - கூப்பிடுதூரம்.

வீறுமவ் வெற்பினொடு தெற்கேக வெற்குவழி விடுவா யெ
னப்பு கறலு, மாறுகி விந்தம திகழ்நந்நோத வேதபத மட்டுங் காத்
தினை யெடாப், பேறும தன்றலை யழுத்தக் குலைந்தது பிலத்தூடு
போகி யதுவெண், ணீறுடி யன்பரொடு வன்பெய்தி னூர்நிரய நெறி
வீழ்தல் காட்டு கிலைபோல். (அரு)

தாதார் மலர்க்கைகொடு வெற்பைப் பிலத்தினிடை தள்ளிப்
படர்ந்த பொழுதின், வாதாவி வில்வல னெனுமபேர் படைத்து
மிகு வஞ்சங் குயிற்று கொடியோர், தீதான தற்றமுனி தன்னைத்
தெரிந்துயிர் செகுப்போ மெனக்க ருதியப், போதாட தாயிளவ
லுறவில் வலனமுனிவர் போலப் பொலிந்த னனரோ. (அசு)

குன்றத்தை வென்றமுனி முன்பாக வின்பான கோலஞ்
சமைந்த கொடியோன், சென்றத்த வென்றடி பணிந்திற் கொணர்ந
தமுது செய்தேக வேண்டு மெனவே, நன்றத் தொழிறபுரிவ மென
மூழ்கி வந்தடிசி னயமோடு செய்து தகரைப, பொன்றத் தடிந்து
கறி யாகச சிறப்பொடு புரிந்தே படைத்த னனரோ. (அஎ)

இன்பான வமுதங் கருந்தா வருந்தவ னிருந்தா னிருந்த
பொழுதின், வன்பாவி வாதாவி வருகென்ன முனிவன்றன் வயிறூ
டெழுந்திரையவே, கொன்பா வகட்டிற கரங்கொண் டுரங்கொண்ட
கொண்டற் களத்த னடிகட், கன்பா னவன்றடவ வாதாவி கோ
தாவி யழிவுற்ற தன்ன பொழுதே. (அஅ)

பின்னுனை தன்றம்பி மடிவான செயல்கண்டு பெரிதுஞ் சினந்து
தருவன, முன்னுக மதுகொண்டு முன்னுக வருபோது முனியோர்
தருப்பை யதனைக், கொன்னுரும விடையாளி படையாக விடு
போது கொடியோ னுமுடி வாகவே, யன்னு ரிடந்தனை யகன்றே
நெடுங்கட லயின்ற னடந்த ருளினுன். (அகூ)

முடிவான கொடியோர்க டவமேவு துருவாச முனிமைந்த
ரான முறையாற், படியோர்கள் புகழ்குமப முனிபின்பு முனிவோர்
கள் படிவங்கள் கொண்டு தொடரா, விடிபோ லிரைப்பவுயர் கொங்
குக் கணித்தா யிருந்தோரி லிங்க மதனி, லடியார் மனத்தனை யருச்
சனை புரிந்தங் ககன்று னவர்க்கொல் பவமே. (கூ0)

கொங்குப் பொழிற்குலவு கொங்கிற் பெருந்தவர்கள் கோமா
னிருந்தரு ளுநாண், மங்குற் களத்தனடி சிந்திக்கு நாரதன் வயற்
காழி நண்ண வதனிற், றங்குற்ற வின்னணிமை தெரிந்தே யெழுந்து

முனி தாண்மீ திறைஞ்ச விளிதே, யிங்கும் திருந்தனைகொ லென்ன வுன தின்னருளி னின்போ டிருந்த னனென்று. (௬௧)

ஒப்பான தற்றபொழி லப்பான தற்றுலர்வ தோதக் கடத்து முனிபால், வைப்பான வாறுவரின் மெய்ப்பாதி நந்தனவ னந்தான் வளர்ந்திடு மெனச், செப்பா யுபாயமென மெய்ப்பாணி யைந்துடைய சிரோனை யர்சசி யெனவே, பொய்ப்பாச மற்றமுனி யுரை செய்ய வவ்வகை புரிந்தான் விசும்பு புரிவான். (௬௨)

அக்காலை வேழமுகன் வநதேது வேண்டுமென வந்தண் கடத்து முனிபான், மிக்கான குண்டிகை வனத்தைதக் கவிழ்ததருள வேண்டுங் கணேச வெனவே, மைக்காக மேனிகொடு சென்றுந்து குண்டிகையை மண்ணிற் கவிழ்க்க வதனிற், புக்காசி லாதிலகு தண்பொன்னி நன்னதி புறம்போகி யோடி யதரோ. (௬௩)

அவ்வேலை யோர்சிறுவ னைப்போல வத்திமுக வத்தன் றிரிந் தருளலும், மைவேலை தன்னையொரு கையூ டடக்குமுனி வன்றன் வெகுண்டு தொடரா, மெய்வே தனைப்பட விளைப்பத்த னுதுருவ மேவிப் பயந்த முனிவற், குய்வே தரும்பல வரந்தா னளித்தவ ணொளித்தான் மிகுத்த வொளியான். (௬௪)

துதியார் கடத்துமுனி கொங்கைத் தணந்துமிகு துங்கம பொருந்து திருமால், பதியா யிருந்ததொரு குற்றால முற்றளவில் பாவங்கொள் பாக வதருட், கொதியா விகழ்ந்திடலு மவர்போ லுருக்கொடரி கோயிற் புகுந்த ரிதனைப், புதிதா யிலிங்கவடி வாகப் புரிந்துபொதி யத்திற் பொருந்தி னனரோ. (௬௫)

வேறு.

இதுநிற்க மூனமைங் கரப்பிள்ளை தன்னு மெழில்கொண்ட நதிவந் திருங்காழி தன்னிற், பொதுளுற்று மெலிகின்ற நவநாத னத்திற் புகுதத் தழைப்பவர னைப்பூசை செய்தே, துதியுற்ற மகவா னிருக்கத் திருககச் சூரன்ற னுமேல வருந்தமரர் சில்லோர், கதிருற்ற கனகத் துறக்கந் துறந்தே காழிப் புரத்திற் கலந்தார்கண் மன்னோ.

ஆண்டுற்ற தவளக் களிற்றண் ணலைக்கண் டவனம்பொ னடி மீதி னடைவிற் பணிந்தே, யீண்டுந் திருந்தாய் பிரிந்தெம்மை யா மன் னிகல்கொண்டு வருசூர னிடுமேவ லெல்லா, மூண்டுற்ற துயரிற் புரிந்தே மெலிந்தே முடியா தினிச்செய்ய முடியாதெங் ஞமைய,

மாண்டுற்ற விறல்கொண்ட சூர்கெட்டி யாழுய்ய வங்கையொன்று
புரிகென்ன மகவண்ணல் புகலும். (௯௭)

தான்றோர் வளைச்செங்கை யெழின்மாயை நல்குஞ் சூர்மா மகன்
தான் றொடங்குற்ற வன்றே, யின்றே யிழந்தோ மிரும்பொன்னி
னன்று டென்றேது மக்கங் கிசைத்தே னுயர்ந்த, குன்றே யெனுங்
கொங்கை யுமைபங்க னல்குங் குறைவற்று வளர்வெற்றி கூடிற்று
நம்மை, வென்றே பதங்கொண்டு பன்னூரு மன்னேன் மிடலோடு
படிமீது மிகுமேவல் கொண்டான். (௯௮)

மிடல்கொண்ட நஞ்சன்ன வெஞ்சூர னுரை மீனஞ் சுமந்தே
மெலிந்தோம தல்லா, லிடர்கொண்ட புன்செய்கை யாவும் புரிந்தே
மிவையன்றி யயிராணி யெனுநாம மேவு, மடமங்கை தனைவவ்வி
யெனையுஞ் சிறைக்கண் வைப்பா னினைந்தங்கு வானத்து வஞ்சன்,
படையுந்த விவ்வா றுணர்ந்தே கரந்தே படரோடு மாதோடு பதி
யைத் தணந்தேன். (௯௯)

மூழ்ந்தே பொருந்துற்ற தீதன்றி யீதோர் முரண்மேவு வசை
மேவின் முடியா தெனக்கொண், டிந்தே புரைந்திட்ட முகமங்கை
யோடு மிடர்கொண்ட நுமைவிட் டிரும்பூ தலத்தே, வந்தே கரந்
தே வதிந்தே நுதற்கண் மந்தா கினிச்சென்னி மன்னன் பதத்திற்,
செந்தே னறும்போது தூவிப் பணிந்தே சீர்பெற் றிடும்பூசை செய்
தே யிருந்தேன். (௧௦௦)

துன்பந் தருந்தா னவக்கையர் சொல்லுந் தொழில்செய்து நம்
மேன்மை தொலைவுற்ற தினிநா, மின்கொண்ட வெள்ளிக் குவட்டின்
கண் மேவி மேவார் புரஞ்செற்ற விமலற் குரைத்தெம், புன்கண்
டணந்துய்ய வம்மின்க ளென்னப் பொன்னாடர் மன்னே மகிழ்ந்
தார் புகழ்ந்தா, ரின்பங்கொ ளிமையோரை யிறையிங்ங னுறுமென்
றெழின்மேவு மயிராணி யிடைமேவி னுறைல். (௧௦௧)

சீர்கொண்ட வயிராணி கண்டாள் பணிந்தாள் சேர்வுற்ற தென்
னிங்கொ ரெண்ணத்தொ டென்ன, வார்கொண்ட முலைமங்கை
யிடரும்ப ரொடுவின் மதிகங்கை நதிதங்கு மௌலிப் பிரான்வா,
ழேர்கொண்ட கயிலைக் கிரிக்கேகு கின்றே னிதுகூற வந்தே னெனு
வங் கிசைப்பச், சூர்கொண்டு மண்மேல் விழுந்தா னயர்ந்தான் சுரர்
மன்ன னதுகண்டு துண்ணென் றெடுத்தான். (௧௦௨)

தன்னூரு விற்கொண்டு தெளிவிப் பலங்கண் டளர்துன்பு
ஒழிந்தே தணர்த்தென்னை விட்டுப், பொன்னூரின் மன்னீ பிரிந்தா

லெனைத்தான் புரப்பாரி யாராவி போமல்ல துயயே, னுன்னோடு வருவே னென்றுநிற்ப னைவய னுனையிங் களிப்பா னுளத்தஞ்சலென்ன, வன்று னிடத்திற் சிறப்பென்னை யென்று ளதுகே ளென்றுவின்ன தவளோ டுரைப்பான். (௧௦௩)

அல்லோடு நிகர்கண்ட னருளின்றி முன்னு ளரியாதி யிமையோர்க ளடன்மேவு மவுணர், கல்லோல மேவுஞ் செழுங்கீர மாரக் கடலைக் கடைந்திட்ட காலத்தி னுலம், பல்லோரு மிடருற் றிறப்பப் பிறப்பப் பயங்கொண் டிரிந்தே பரன்சேர் குவட்டுற், றெல்லாரு முக்கட் கருங்கண் டனைக்கண் டெழில்கொண்ட துதிசெய்ய விருநஞ் சயின்றான். (௧௦௪)

கன்மா திடங்கொண்ட கங்காள னின்னுங் கடைமின்க ளமுதங்க ளெழுமென்று கழற, முன்மான வேகிக் கடைந்தார்க ளும்பன் முகத்தானை வழிபாடு முன்னஞ்செய் தில்லார், பொன்மேரு மத்தங் குலைந்தே கடற்குட் புகுந்திட்ட தவனைப் புகழ்ந்தா தரிப்ப, மின்மாக நீள்வெற் பெழுந்திட்ட தெழலும மிகுமின் படைந்தே மிடைந்தே கடைந்தார். (௧௦௫)

கடைகின்ற பொழுதின்ப வமுதங்க ளெழலுங் கண்டண்டர் திண்டான வக்கையர் சூழா, வடைகின்ற வமுதிங் கெமக்கே யெமக்கென் றடலோடு பொரமுன்ன வப்போதி லப்போர், கெடவுன்னி யெழின்மேவு முருமாய னொருமோ கினியாகி வந்தின்ன கேண்மின்க ளென்று, மிடைகின்ற திரைவேலை யமுதோவி யானே வேண்டுற்ற திவணென்ன வெய்யோ ரிசைப்பார். (௧௦௬)

எங்கட்கு நீயென் றுரைத்தார் விரைத்தா ரிமையோர்க ளமுதெங்க ளிடமாக வென்றார், சங்குற்ற கையானை வெய்யோர்கள் கொண்டோர் சார்நண்ண வென்மேனி தழுவற்கு வல்லா, ரிங்குற்று ளார்தம்மி லாரென்ன வப்போ தியானென் றியானென் றிரும்போர் புரிந்தே, மங்குற் றெழுந்தார்க ளவர்தம்மி லிருவோர் வானோரு ளவர்போல வடிவுற் றடைந்தார். (௧௦௭)

விண்ணோர்க ளரிநண்ணி யமுதங் களிப்ப வெய்யோர்கள் கடிதுண்ண வதுகண்டு விறல்சேர், தண்ணோவின் மதிசெய்ய கதிர்தண் டரிக்குத் தங்கண்கொ டோதத் தடசசட் டுவெங்கொண், டுண்ணோவ முடிதள்ளி யமுதுண்ட நீரா லுயர்கோளி னிலைநல்க வுவர்நாக மாகி, விண்ணோடு சசிதன்னை யென்றாழை முன்சொல் வெந்சத்தி னல்வான மீதே மறைப்பார். (௧௦௮)

அறைகின்ற விலைவிற்க வமுதம் பகிர்ந்தே யணிமா துருக் கொண்ட வடன்மாய னுறலுங், கறைதுன்று கண்டத்த னவன் முன்னர் வந்தே கலவித் தொழிற்செய்தல் கருதுற் றழைப்ப, முறை யன் றெனுமாய னிசையாது நிற்ப முரனோ டவற்பற்ற முன்னிச செல்போதி, னறைமன்னு துளவண்ண லோடத் தொடர்ந்தே நம்பன் பிடித்தோ ரிடத்தெய்தி னனால். (௧௦௯)

எங்கோனு மாலும் புணர்ந்தார்க ளப்போ தெழிலோ டுதித் தா னிருங்கொற்ற னையன், சங்கோ வெனுங்கந் தரத்தைய லவ னுன் றனையாள்வ னென்றச சயத்தோனை முன்ன, வங்கோர் கணத் தெய்த மனையாளை யனையா னரனுக வைத்துந்து திரனுக ரோடும், பொங்கோத வேலைக் கடுக்கொண்ட கண்டப் புனிதன் பொருப்பிற் பொருக்கென் றடைந்தான். (௧௧௦)

இன்பான கயிலாய சைலத் தடைநதே யெம்மானி யோகத் திருக்கும் திறத்தா, லன்பாக வேகாண லில்லாது பன்னு ளருணந்தி தலைவாச லதின்மேவு நாளின், வன்பாவ வடிவான மறிமா முகத் தாள் வளர்துன் முகங்கொண்ட மடமாதி னோடும், பொன்பாவு சசிநற் றவஞ்செய் திருந்த புகழ்மேவு காழிப் பொழிற்பா லடைந் தாள. (௧௧௧)

மானுன வெழில்கொண்ட விளையோரை நாடி வலிதே புணர்ந்தேகு மறிமா முகத்தாள், சேனுன பொழிலூடு சசியைத் தெரிந்தே திறல்கொண்ட சூரோடு சேர்தற் கழைப்பப், பூனார் பெருங்கொங்கை மடவாண் மறுத்தே புகனீதி யலவீது போவென் றிசைப்ப, வேனுன வலியோடு வலிதே பிடித்தே யிடரோடு மவ ளோல மிடவே படர்ந்தாள். (௧௧௨)

பாகுற்ற மொழிதன்னை யசமா முகத்தாள் பற்றிப் படர்ந் திடலு மையன்ற னுளாய், வாகுற்ற சசியைப் புரந்திட்ட வீர மா காளர் போகாது நில்லென்று சொல்லிக், காகத்தை நேரான வாகத்தி னுண்முன் கடிதேக வவளுங் கறுத்தே திரும்பி, வாகைப் புயங் கொண்ட வீரன்ற னேரே வலியோடு மொருசூல வைவேல் விடுத் தாள். (௧௧௩)

வன்புற்ற சூலத்தை வாள்கொண்டு வீரன் வலியோடு மிரு துண்ட மருவத் துணிப்ப, முன்புற்ற வறிவற்ற மறிவத் திரத்தாண் முழுனுற் றிடர்துன் முகத்தாள் கரத்திற், கொன்பெற்ற சூலங்

கொண் டயிராணி தன்னையக் கொடியா ணைடுகைக் கொடுத்தே யெதிர்ந்தே, யின்புற்ற மார்பூடு தைக்கச் செலுத்த வெழில்கொண்ட வாள்கொண் டெறிந்தே துணித்தான். (ககச)

உந்துற்ற வொருசூல மிருதுண்ட மாக வொருவாத வொரு வெற் புரத்தோடு கொண்டே, மைந்துற்ற வீரன்ற னேரே விடுப்ப வலிகொண்ட வாள்கொண்டு வருகின்ற குன்றஞ், சிந்துற்று வீழத் தடிந்திட்ட போதிற் சீர்கொண்ட வாளுஞ் சிதைந்திட்ட தம்மா, முந்துற்ற வயிராணி தன்னைப் பிடித்தே முன்போ னடந்தாண் முரண்கொண்ட வெய்யாள். (ககரு)

அப்போது மாகாளர் கடிதேகி யவடன் னணியுற்ற வளகத்தை யடலோடு பற்றித், துப்போடு முடைவாள் பிடித்தோர் கரத்தைத் துண்டம் படுத்தித் துலங்குற்ற மாதை, மெய்ப்போடு விடுவித் தடற்றுன் முகத்தாள் வீறுங் கரத்தொன்று வீழத் துணித்துச், செப்போடு நிகர்கொங்கை யவண்மண்ணில் வீழச் சீர்கொண்ட தாள்கொண்டு திறலோ னுதைத்தான். (ககசா)

கரந்தா னிழந்திட்ட சூர்தங்கை சோரிக் கடலோடு படிமீது கடிதே விழுந்தே, வருந்தா வரற்று மருண்டா ளுருண்டாள் வய முற்ற வுரையங்கண் வரையற்ற சொற்று, ளருந்தார் நெருங்குங் குழற்றுன் முகத்தா ளதுகண்டு பலபுந்தி யறையத் தெளிந்தே, இருந்தார் வணங்குங் கழற்சூர னேரே சேரற் குளங்கொண்டு தென்பா னடந்தாள். (ககஎ)

எண்ணுர் வழுத்துந் திறற்கொண்ட வீர னெழில்கொண்ட வயிராணி யெனுமாது தன்னைத், தண்ணூரு மருளோடு வதனந் தெரிந்தே தருவர்க்கு நெஞ்சூடு சற்றேனு மஞ்சேல், கண்ணு யிரங் கொண்ட விண்ணுடைய ரண்ணல் கவினுற்ற வுனைமேவு காலும் புரப்பன், பண்ணூரு மொழியிங்க னுறைகென்று போகப் பண் டென்ன வவளும் பரிந்தே யிருந்தாள். (ககஅ)

மேவுற்ற விது தன்னை யருணு ரதன்போய் வெள்ளிப் பொருப் பின் விருப்போடு விண்ணோர், தேவுற் றுழிச்சென் றுரைப்பக் கலங்கிச் சேணுற்ற விமையோர்க டிரளோடு காழிக், காவுற்று மா காளை யக்கண்டு புல்லிக் கவின்மாதி னெடுமேருந் வரையிற் கலந் தான், பாவுற்ற படரோடு கரமற்ற மடவார் பதகேச னரசாளு நக ரிற் படர்ந்தார். (ககக௯)

அங்குற்றபேர்கண்டு மறிமா முகத்தா ளணியுறிற் கரமா ரறுத் தார்க ளென்றே, பொங்குற்ற பலவான வெண்ணிக லொன்னைப் பொற்புற்ற சூநற்ற பொற்கோ யிலுட்போய்த், தங்குற்ற வணையிற் புரண்டே புலம்பித் தகர்போல வதனந் தரித்தா ளரற்றக், கொங் குற்ற மாலைப் புயச்சூர் தெரிந்தே கூறார் கரத்தைக் குறைத்தார்க ளென்றான். (௧௨0)

ஆடான முகமுற்ற கொடியா ளுரைப்பா ளயிராணி புவியூ டமர்ந்தா ளுனக்கென், றீடாக வேயற்றி வருபோது மகவா னேவற் புரிந்தே யிருந்திட்ட வொருவன், பாடாக வெம்பாணி கொய்தா னெனசசூர் பயமுமுற முகிலூர்தி பணிசெய்யு மவனோ, ராடாம லிவர்கைத் தலத்தைத் துணிப்பா னென்றென்று விண்ணோர் நடுங் கச சினந்தான். (௧௨௧)

அப்போது மகனாகி யுறுபானு கோப னடலோ டெழுந்தே யவன்றாள் பணிந்தே, மெய்ப்பான மகவானை யயிராணி தன்னை விண்ணோரை யெலலாம் விரைந்தே பிடித்திங், கிப்போதி லிவண் மீள்வன் விடுகென்ன வன்னோ னேவத்த னுதான விற்பா லடைந் தான், மைப்பாவு கடுவன்ன சூரொராற்ற ரோடு மலர்வேத னைக் கொண்டு வம்மின்க ளென்றான். (௧௨௨)

வேறு.

என்றிட வயனை நாடி யேகியே கொடுவெந் துய்ப்பத்
துன்றுசி ரிவர்தங் கையைத் தொன்மைபோற புரிதி யென்றான்
மன்றல்சேர் வனச மேலோன் மற்றிவர் கரங்கள் வல்லே
நன்றுற வளர்க வென்று நவின்றிட வளர்ந்த வன்றே. (௧௨௩)

அங்கது சூரன் காணா உ வயன்றனை மகிழ்ந்தே யூரிற்
றங்கையை யிருப்பச் செய்து தடங்கொடுன் முகத்தி னானைச்
செங்கதிர்ப் பகைவ னோடு சென்றிட விடுத்துப் பின்னர்
பொங்குசீ ரொற்றர் தம்மோ டினையன புகல லுற்றான். (௧௨௪)

வெற்றிகொ ளருக்க னாதி விண்ணகந் தன்னி னானுஞ்
சுற்றியே திரிவோர் தம்மைத் துண்ணெனக் கொணர்தி ரென்ன,
மற்றவர் கொடுவெந் துய்ப்ப மறிமுகி கரமோர் வீர
னிறவிடத் தடிந்த னோக்கி யிருந்தமை தெரியம்பு மென்றான். (௧௨௫)

என்றிட வினையர் சொல்வா ரெங்கணம் பரத்தின் மீது
சென்றதி தறியோ மென்னச் சீறியே சிறையிற் சேர்த்தித்

துன்றிய கால்க டம்மைத் துண்ணெனக் கொணர்தி ரென்ன
வன்றிறற் றூத ரேகி மற்றவர்க் கொடுவந் துய்த்தார். (௧௨௬)

தானவ னவரைச் சீறித் தகர்முகி தனது கையை
யீனமி லொருவன் வாளா லெறிதல்கண் டிருந்தீ ரென்றே
யூனமார் சிறையிற் சேர்த்தி யொற்றரைத் தரணி காக்கு
மானவர் தம்மைக் கொண்டு வம்மினென் றுரைத்தான் மன்னோ. ()

எண்டவி ரவரை யுய்ப்ப வெங்கைதன் செங்கை துண்டங்
கண்டன னொருவ னீவிர் காத்தவா நன்றென் றோதித்
துண்டமா மதனைத் தாளைத் தோளினைத் துணிப்பித் தின்ன
தண்டமங் கியற்றிச் சூரன் றவிசினு மெழுந்தா னன்றே. (௧௨௮)

எழுந்துதன் மருங்கு நின்ற விளையளை விடுத்துச் செந்தேன்
பொழிந்திடு கமலத் தோனைப் போகெனச் சிறையாந் துன்பத்
தழுந்துவா னவரை விட்டிங் கருளென விரப்ப விட்டுச்
செழுந்துதி யனைய ரெல்லாஞ் சென்றிடப் பணித்தான் றீயோன். ()

அன்னது பின்னர் மைந்த ரமைச்சர்கண் முனிவ ரானோர்
துன்னுறு படைஞர்க் கெல்லாஞ் சூர்விடை கொடுத்துப் போனா
னின்னது நிறக முன்ன ரெழுந்துதன் மனையிற் சென்ற
கொன்னுறு பானு கோபன் செயலினைக் கூற லுற்றாம். (௧௩௦)

நீடுபல் படைகள் சூழ நெடியதோ ரிரத மேறிக்
கூடுதுன் முகத்தாள காட்டக் குறைவில்சீர்ப் புகலி மேவித்
தேடினன் மகவான் மாதைத் தெரிந்திலன் புவனி யாண்டு
நாடினன் காணா னாகி நாகமேற் சென்றா னன்றே. (௧௩௧)

சண்டவெங் கிரணப் புத்தே ளனைச்சிறை பிணித்த தீயோ
னண்டிய தண்டர் காணா வருந்துயர் பொருந்தி யேங்கி
மண்டுசீர்ச் சயந்தன் முன்போய் மற்றிதை யுரைத்த லோடுங்
கொண்டலூர் குரிசின் மைந்தன் கொண்டன னுளத்திவ் வாறே. ()

தந்தையு மில்லை பெற்ற தாயிலை குரவ னான
வெந்தையு மில்லை செய்வ தென்னென விதயத் துன்னி
முந்தையில் விதியை யாரே முடித்திட வல்லா ரீண்டு
வந்தது வருக வென்னா வானவ ரோடும் போனான். (௧௩௩)

வெள்ளைவா ரணத்தின் மீதே விண்ணர சாரு மண்ணல்
பின்னைவா னவர்கள் சூழப் பெருஞ்செருப் புரிவா னெண்ணிக்

கொள்ளையா மவுணர் நேரே குறுகலு மவுணர் தாமு
மெள்ளில்சீ ரிமையோர் தாமு மெதிர்ந்தம ரியற்றி னுரால். (௧௩௫)

மண்டிரு திறத்தி னோரும் வஞ்சமர் புரிந்த காலை
யண்டர்க ளுடைந்தே யோட வவுணர்க டொடர்ந்து பற்றிப்
புணடரு கயிற்று லன்னார் புயம்பிணித் தகல வீது [ண்
கண்டனன் வெகுண்டான் வெள்ளைக் கயந்தனிற் சயந்த னென்பா

கைத்தனு வளைத்துத் தீய கணையெனு மழைபொழிந்து
பத்தின்மேற் றொண்ணூ றுற்ற படைவெள்ளம் விள்ளச் சிந்தி
மெத்திய தலைவர் தம்மை வென்றிகொண் டிடச்சூர் மைந்த
னத்தொழில் கண்டு நேர்வந் தடுசர மாரி தூர்த்தான். (௧௩௬)

இந்திர குமரன் காணு வெண்ணில்கோ றுரந்து நீக்கி
வந்தவன் விசிக மாரி விடவிட வதனுன் மாற்றி
யந்தமில் வன்மை கொண்ட வாயிரங் கணைகள் சிந்திச்
சிந்தின னவுண னேந்துஞ் சிலைப்பெரு நாணி தன்னை. (௧௩௭)

நல்லதோர் நாணி போக நாணியோர் நாணி விற்கொண்
டொல்லையா யிரங்கோல் சிந்தி யுரந்திகழ் சயந்தன் மீதே
வல்லையி லழுத்த வன்னுன் வாளியா யிரநேர் தூண்டிச
சில்லியந் தேரு மாவுஞ் சிதைத்தனன் றேவர் துள்ள. (௧௩௮)

மற்றொரு தேரில் வாவி வஞ்சகன் சிலையைக் கோட்டி
யற்றமில் சரங்க டானு றுயிரங் கோடி தூண்டி
வெற்றிசேர் மகவான் மைந்தன் மெய்யெலா மழுத்த நொந்து
சற்றுமங் கறிவி லாது தந்திமேற் சயந்தன் வீழ்ந்தான். (௧௩௯)

வீறிய மகவான் மைந்தன் வீழ்தலும் வெள்ளைத் தந்தி
சீறியொன் னலன்றேர் பாய்ந்து சிதைத்தவ னுரத்தின் மீதே
கோறனுற் கோட்டி னுலுங் குத்தலுங் கோடு நாலும்
வேறுவே றொடிந்து வல்லே மேதினி வீழ்ந்த வன்றே. (௧௪௦)

கையுடைத் தவள மேருக் கவுளிடைப் பாணி கொண்டு
வெய்யவ னடிப்ப நொந்து வீழ்ந்தது சயந்தன் றன்னைச
சையமே யனைய மொய்ம்பிற் றுனைவர் சுற்றிப் பற்றி
மையல்சேர் கயிற்றுற் கட்டி வானவ ரோடுஞ் சேர்த்தார். (௧௪௧)

அங்கது பின்ன ரன்ன வாடகத் தலகத் துற்ற
மங்கையர் தம்மை யேனை வானவர் தம்மை யெல்லாம்

பொங்குசீ ரவுணர் பற்றிப் புயங்களைக் கயிற்றால் வீக்கித்
துங்கவா னகரைத் தீயாற் சுட்டனர் தூளி யாக. (கசஉ)

இன்னது நிகழ்ந்த பின்ன ரிரவியைத் தளைந்த வெய்யோன்
றன்னுள மகிழ்ச்சி யோடுந் தானைத் தானை யோடு,
மன்னிய புவியின் மேவி மகேந்திர மூதூ ருற்றுக்
கொன்னுறு தந்தை மேவு கோயிலுட் போயி னானால். (கசங)

தந்தையை வணங்கி நின்று சசியெனு மடந்தை யோடு
மிந்திரன் றனையுங் காணே னேனைய வானோர் தம்மை
யுந்துசீர்ச் சயந்தன் றன்னை யொல்லைகொணர் டுற்றே னூரைச்
செந்தழற் கிந்தே னென்னத் திருமகற் றழுவிக் கொண்டான். ()

புல்லியே தங்கை காணப் போந்திடு சயந்த னாதி
யெல்லவர் தமக்குந் தண்ட மியற்றுவித் தவரை யெல்லாம்
* வல்லிசேர் சிறைசேர் வித்து மைந்தனை மனையிற் போகென்
றொல்லையில் விடுத்துச் சூர னுறையுளிற் சென்றா னன்றே. (கசரு)

ஆலமுங் கால வேலு மடுங்கொடுங் கணையும் வாளு
நீலமு மானு மானு நெடுவிழி யரம்பை மாதர்
சாலவுங் கொடிய ரான தகுவர்தம் பணிக ளாற்றிச்
சீலமுந் தவமு மில்லாத் தீயர்த நகரி லுற்றார். (கசசா)

இன்னவை நிற்க முன்ன மிரணிய வுலகந் தன்னிற்
கன்னவில் குலவுத் திண்டோட் கதிர்ப்பகை புடைப்ப வீழ்ந்த
மன்னெடுங் கரிவெண் காட்டு வரதனை யருச்சித் தேத்திப்
பொன்னுறு கோடு நாலும் பொருந்தியாங் கிருந்த தன்றே. (கசஎ)

ஈதறிந் திடரின் மூழ்கி யிந்திரன் றவஞ்செய் கின்ற
தாதிய தாக வாதி யறுமுக னுதித்த தீறா
வோதிய வடைவி னோடு மொளிதரு வியாழப் புத்தேள்
கோதிலா வமரர் போற்றுங் குமரவேள் முன்னஞ் சொன்னான். ()

இரண்டாவது
அசுரகாண்டம்
முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - ௩௱௪௮.
வேலுமயிலுந் துணை.

* வல்லி - விலங்கு.

சிவசண்முகன்றுணை.

மூன்றாவது

மகேந்திரகாண்டம்.

சொன்னவை யனைத்துங் கேட்டுத் துலங்கிய வருளி னீரா
லொன்னலன் றனது மாட்டோ ரொற்றனை விடுப்பா மென்றே
மன்னிய புகழ்ச்சி வீர வாகுவை யருளா னோக்கி
யென்னையா ளுடைய செவ்வே ளினையன விளம்ப லுற்றான். (௧)

நாட்டிய புகழ்ச்சூர் முன்போய் நாகர்தஞ் சிறையை நீக்கி
வாட்டமி லறத்தில் வாழ்தி மறுத்தியேல வந்து நாளை
வீட்டுவ நாமென் றோதி மீள்கென வீர வீரன்
றாட்டுணை பணிந்து வேலோன் றனைவிடை கொண்டு போனான். ()

பெற்றசீர்க் குலிச வேலோன் பின்புபோ யும்ப ரோடுஞ்
செற்றவெஞ் சூர னூரிற் சிறையிடைச் சயந்த னென்போ
னுற்றன னவன்பா லெய்தி யுளந்தனை யுவந்து தேற்றிக்
கொற்றநின் செயலைப் பின்னர்க் குயிற்றுதல் வேண்டு மென்றான்.()

அங்கதற் கிசைவு கொண்டே யவன்றனை நிறுவி வீரம்
பொங்குதம் பியர்க டம்மைப் பூதமன் னரைநி றுத்தித்
துங்கவெண் டிரைசே ராழித் தூயதண் கரையின் மேவி
மங்குறு துயர்ந்த கந்த மாதனக் குவடு சேர்ந்தான். (௪)

அங்கதன் மீதி லேறி யவுணனூர்க் கடைவா னீட்சி
தங்குமோர் வடிவங் கொள்ளத் தடவரை பொறாது தாழ்ந்து
பொங்குசீர்ப் பிலத்தி னூடு போயதெவ் வுலகுஞ் சூரன்
றங்கவா னகருங் கண்டான் சுடர்விடு வடிவாள் வீரன். (௫)

அண்டர்சூழ் குமர வேளை யன்புடன் றொழுது போற்றித்
துண்டவெண் பிறையான் மைந்தன் றொல்லுரு வமைந்து சூராங்
கண்டக னூரை நாடிக் ககனமா நெறியூ டேகிப்
பண்டுபோ லெழுதி யென்ன வெழுந்தது படிந்த குன்றம். (௬)

சென்றிடு வீரன் சூரன் றிருநகர் வடாது பாங்கர்
வன்றிறல் படைத்த யாளி மாமுகத் தவுணன் போற்றும்

வென்றிகொ ளிலங்கை யான வியனகர்க் கணிய னானை
னன்றவன் சூரற் காண வணிகமோ டகன்றா னன்றே. (௭)

அங்கவன் றனது மைந்த னாயிர வெள்ள மான
துங்கவெம் படையி னோடுந் துலங்கதி வீர னென்போன்
றங்கினன் வடாது வாச றன்னிடை மன்னி வீர
சிங்கனுந் நூறு வெள்ளஞ் சேனையோ டிருந்தான் மாதோ. (௮)

கண்டனன் வீர வாகு ககனமேல் வருதல் சீற்றங்
கொண்டன னெமது காப்பிற் குறுகின னிவன்ற னாவி
யுண்டிடு வேனென் றெண்ணி யுரந்தரு மடங்கற் பேரோன்
மண்டிய படையி னோடு மாகமேல் வளைந்து கொண்டான். (௯)

உற்றசீர் வீர வாகு வுறைகழித் தொளிர்வாள் கொண்டு
செற்றவெங் கரிக ளோடு சீயமொன் றடைந்த வாபோற்
றற்றிவந் தெதிர்ந்து போர்செய் தண்டமுந் தலைவன் றானு
மற்றிடக் கடிது லாவி யறுத்தனன் செறுத்து மன்னோ. (௧0)

மின்னுலாந் தனிவாள் கொண்டு வீறிவந் தெதிர்ந்து சூழ்ந்த
மன்னிலா வெயிற்றுப் பேழ்வாய் வன்மைசே ரவுணற் செற்ற
பொன்னுலா மலங்கற் றிண்டோட் பொருவிலா வீர வீரன்
கொன்னுலா மிலங்கை யென்னுங் குன்றின்மேற் குப்புற் றானால்.()

வேறு.

குப்புற் றிடுதலு மதுதன் புடையுறு கொடுவென் றகுவர்க ளொடுதாழா, வுப்புற் றிடுகடல் புகவே யவனுறை யொருவா விருவிற லதிவீரன், றுப்புற் றிடுபடை யொடுவந் தடலொடு சூழத் தனதொரு சுடர்வாள்கொண், டப்புக் கடலென வுதிரம் பெருகிட வட்டா னவர்தமை யடல்வீரன். (௧௨)

பேரா விறன்மலை கடன்மே லெழும்வகை பின்வின் னிடையினெழுந்தேகிச், சீரார் சூரர்பகை நகரத் திடைவட திசைவாய் தனியுற வதிகோர, வீரா திபனவ னாறு யிர்மெனும் வெள்ளப் படையொடு முறவேகண், டோராக் கரிமுக னிளையோ னிளையவ னிவ்வா றுரையது செய்வானால். (௧௩)

வற்றா துறுகட லெனவிங் கவுணர்கண் மருவுந் தனர்மிக வாய்தற்பா, லுற்றா லவர்பொர வருவா ரவர்தமை யொழியப் பொரு

திடி லொழியாதே, செற்றார் வருகுவ ரவர்தங் களையடல் செய்தற் கரிதது செய்தாலுஞ், சுற்றா நிறைவுறு திறல்வெம் படையொடு சூரன் சமர்செய வருவானால். (௧௪)

ஆகிக் குகனவ னழியப் பொருதிட லல்லா தெவரட வல்லா ரென், றோதிக் குணதிசை வாய்தற் றனில்வள ருரமே வியபுய னுறு போதின், மேதிக் கணனொடு மாதிக் கதனிடை வீரத் தினகரன் வடதிக்கா, ரேதப் படைநிக ரனிகஞ் சுலவவி ருந்தா ரிருவர் தெரிந் தானே. (௧௫)

பேரா விறலுறு வீரா திபனது பின்றென் றிசைவழி பெயர் போதிற், சூரா னவனது நகர்மேல் வெளிமிசை தோய்வோ னமர் புரி தொழில்வல்லோ, னோரா யிரமுக மீரா யிரமெனு மொண் கைக் கயமுக வசுரன்றான், பாரா விவனுயி ருண்பே னெனவெதிர் படவந் தனனிது பயில்கின்றான். (௧௬)

வீறா மொருகிரி பறியா மிடலொடு விடவே வளர்புய மிஞ்ச பட்டே, நீறா யதுதச நாறா மலைவிட நிமலன் றிருவுரு நிலைமேவி, வேறா யளவறு துகளா யினகதிர் மிகுவே லிறையவ னிளையோ னுட், சீறா மிளிரொளி வாள்கொண் டவனெதிர் சென்றா னடுதிறல் குன்றாதான். (௧௭)

வாள்கொண் டிடுநெடு வாள்கொண் டவன்முக வண்கைத் திர ளினை வலிமேவுந், தோள்கொண் டிடுமிறை தடியக் குகன்விடு தூதன் றனையிரு தசநாறா, நீள்கொண் டிடுகர மேகொண் டடலுட னேசுற் றிடவவை நிலமீதே, வீள்கொண் டிடும்வகை வாள்கொண் டடலொடு வெட்டா வழிவுசெய் திட்டானால். (௧௮)

துன்றுங் கரநிரை தரைமேல் விழவமர் தோளான் முயறலு நீளாகத், தொன்றும் படியொரு சரணா லவனை யுதைத்தே கடிதில் வதைத்தேமுற், பொன்றும் படிசம னூரமீ தாமொடு புவிபூ டுதை புரி புனிதன்போற், கொன்றான் றியவிறல் மொய்ம்பன் மகிழ்வது கொண்டா னமரர்கள் கொண்டாட. (௧௯)

வேறு.

அன்னவனை யட்டபின ரிங்கரின் வாய்தலெலா மவுணர் சேனை, துன்னியதா தலினாலே வேற்றுருக்கொண் டேகுதலே துணிபா மென்றே, மன்னுமனு வுருவாகிக் கீழ்த்திசைக்கோ புரத்

திருந்தார் வளங்க ணோக்கி, மின்னுபுகழ் மகேந்திரமாஞ் சூளூருட்
போயினன்சீர் வீர வாகு. (உ0)

பங்கமுள கொடுஞ்சூர்க்கு முதன்மைந்த னனதொரு பானு
கோபன், றங்கமுள வக்கினிமா முகத்தோனே யிரணியனுந்
துலங்கு பேரோன், றங்கடலவச் சிரவாகு மற்றுமூ வாயிரவர் தம
ரின் னோக்கி, வெங்குணமந் திரிகரும கோபன்மனைச் சிகரமிசை
மேவி னனால். (உக)

சாற்றியவிங் கிதுநிற்கக் கறையுறுவெஞ் சிறையினிடைச் சய
ந்த னென்போ, னேற்றமுள வமரரொடு மவுணர்புரி சிறையதனு
விடரின் மூழ்கி, யாற்றமெலிந் தரனைநினைந் தேத்தியயர்ந் திடவறிந்
தங் கருணமீக் கொண்டு, சீற்றமுறு வேற்றடக்கைக் குமரனவன்
கனவினிடைச் சென்றா னன்றே. (உஉ)

சிந்தைமகிழ் வோடுதொழு தையநீ யாரெனவே திகழு மீசன்,
றந்தருளு மைந்தனியாந் தன்குறைநின் குறைபுகன்றுன் றாதை
யான, விந்திரன்வந் தெமைவேண்டத் தாரகனைக் கதிர்வேல்கொண்
டெறிந்து சாடிச், செந்திநகர் வந்ததனி லிருந்தனமிந் திரனயன்மா
றேவர் சூழ. (உங)

வீரவா கென்னுமொரு தூதுவனை யிங்குவர விடுத்து வீரச,
சூரனு மவுணன்மக னொருவனொடு பலவவுணர் தொலையச் சாடிச்,
சீருலா நகரழித்து வரபுரிந்து நாளையிவண் சேர்ந்து சூர்முற்
போருலா மவுணரெலா மைந்திருவை கலின்மாளப் புரிது மாதோ.

பின்புனது திருத்தருது மென்னவவன் றனக்குரைத்துப் பெய
ர்ந்து மோகத், துன்பினுட னுறுமமரர் கனவினிடை மனமகிழத்
தோன்றித் தோன்றி, யன்பினொடு சயந்தனுக்குப் புகன்றதுபோற்
புகன்றுபுகன் றகன்று போக, வின்பமுறு கனவினைவிட் டெழுந்
துதுயர் பொருந்தாம லிருந்தா ரன்றே. (உரு)

வேறு.

கொன்பாவு திறல்கொண்ட குமரேச னமரர்
முன்பாக வந்தேகு முறையிங் குரைத்தா
மின்பான புகழ்கொண்ட வெழில்வீர வாகு
பொன்பாவு நகருடு புரிசெய்கை சொல்வாம். (உசு)

தண்டாத விறல்கொண்டு தருமங்கொல் கொடியோன்
விண்டாவு சிகரத்தின் மிசைநின் றிழிந்தே

யெண்டான வர்கள்சூழ விமையோர்கள் சிறைசேர்
கண்டார்கள் பயமேவு களமீ தடைந்தான். (உஎ)

அங்காரு மசுரேச ரதிமோக மாகச்
சிங்கார வேண்மண் திரத்தைச் செபித்தே
மங்காத வமரேசன் மகனோடு மிமையோர்
தங்கா விருந்திட்ட தலமுற் றிருந்தான். (உஅ)

தண்டாத விறல்கொண்ட தலைவன்றன் மேனி
கண்டான் விருப்போடு கரமுந்து சிரமேற்
கொண்டான் வரத்தென்கொல் கூறென் றுரைத்தா
னண்டார்கள் சிறையூ டழுந்துஞ் சயந்தன். (உகூ)

காலகொண்ட விசைகொண்ட கழல்வீர வாகு
வேல்கொண்ட முருகேசன் விடுதூத னீரிப்
பால்கொண்ட சிறைவிண்டு பதமெய்த வேவெங்
கோலகொண்ட சூர்முன்பு கூறற் கடைந்தேன். (௩0)

இப்பான்மை கேளா திடும்போ னிருக்கிற்
றப்பாம லிவண்வந்து தசநாள்க டம்மிற்
றுப்பாரு மவுணர்த் தொலைத்தும் பதத்தே
மெய்ப்பாக வைப்பான் விறற்கொண்ட வேலோன். (௩க)

வேறு.

என்று பறபல நன்று புகன்றிட வேதி லாத சயந்தனு மண்டரும், துன்று கைக்கம லங்கள் குவித்துநின் றாய செய்கை தொடங்குதி யையவென், றொன்று மன்பொ டுரைத்திட வங்கண்விட் டொல்லை யேகியோ ராயிர யோசனைப், பொன்றி கழ்ந்திடு சூரவை மண்டபம் போகி முன்றுள பொன்னுரு வெயதினான். (௩உ)

எய்தி யாயிர யோசனை நீளமு மெள்ளி டம்புரை வெள்ளிடையின்றியே, வெய்ய தானவர் சூழ்தர வீறிலா வீறு லாவு வளங்கள் விளங்குறத், துய்ய மாலை யிலங்கிய மார்பகச் சூர்ம டங்கல் சுமந்திடு மாதனச, சைய மீதுறல் கண்டன னண்டர்சூழ் சண்மு கற்கினி தாகிய தம்பியே. (௩௩)

கண்டு திண்டிறல் கொண்டிடு தோளுடைக் காளை சூரன் கடுந்திறற் சீயமேற், கொண்ட வாதன மீதி லிருந்திடக் கொற்ற வேலவ

னொற்றென வோதியான், மண்ட லத்திடை நின்றிட நீதெனா வள்ள
றன்னை மனக்க ணினைத்தலு, மொண்டி றற்குகன் மண்டரு ளால
ரோ வோர ரித்தவி சவ்விடை யுற்றதே. (௮௪)

வந்து மன்னவன் முன்ன ரிருந்திட வாகை கொண்டிடு வாரு
மகிழ்ச்சியோ, டெந்தை யாகிய கந்த னளித்தகி தென்று சென்றதி
னெய்திய காலையின், வெந்தி றற்பெறு சூரிது கண்டுநீள் வித்தை
செய்பவ னென்று வெகுண்டுரைத், தந்து சீருள வீரனை யாரைநீ
யோது வாயென வோதுதன் மேயினான். (௮௫)

தேவர் தங்க ளிடுக்க ணகற்றவே செந்தின் மேவி யிருந்திடு
கந்தவே, ளேவி லாவரு டன்னுட னென்னையே யுன்னை மேவி யுரங்
கிள ரண்டரைப், பாவ மார்சிறை விட்டிட வெண்ணுதி பாரி னீதி
பயின்றர சாளுதி, யாவ தீது மறுத்திடின் மாள்வையென் றன்பி
னோடு மறைந்திட வேவினான். (௮௬)

என்று கூற மிருந்த சினத்தினோ டுறில் சூர னெனும்பெயர்
பெற்றுளோன், மன்ற வாணைகை யின்னு முளைத்திடா மைந்த
னோனிங் கெனக்கிது செப்புவா, னன்று நன்றிது பேதைய னாதலா
னச்சு ரமொழி நச்சிவந் தோதினா, யின்று நின்னுயிர் தந்தன
னேகுதி யென்றி யம்பலு மேந்த லியம்புவான். (௮௭)

ஆதி யாகிப் பரம்பர னாகிய வாறு மாமுக வண்ணலைப் பால
னென், றோதி னாயவன் மேன்மைகள் கேளொனா வொப்பின் மேன்
மை யுரைத்திட வெய்யசூர், காதி யங்கவன் மேன்மைகள் பின்ன
ருங் கட்டு ரைக்குதி யென்றய றுன்றிய, தாது லாவு தொடைப்புய
வாயிரந் தான வர்க்கிது சாற்றுதன் மேயினான். (௮௮)

ஒற்ற னாகி யடைந்த விவன்றனை யூறு செய்திடல் வீறல வாத
லாற், பற்று மின்சிறை யூடுப டுத்துமின் னென்று பாணி பகர்ந்திட
வாயிரந், துற்ற தானவர் பற்றிடு வானயல் சூழ வீரன் றுலங்கொரு
கையினா, லுற்ற வொன்னலர் சென்னி பிடித்துமண் மீத டித்திட
வொல்லை யிறந்தனர். (௮௯)

எந்தை வேலுக் கினியிரை யாகுதி யீது திண்ண மிருந்திடு
போவனென், றந்து சீருள வீர னகன்றிட வுற்ற வாதன மொல்லை
யெழுந்துநீ, ளந்த ரத்தின் மறைந்து படர்ந்ததா லந்த வேலை யருந்
திறல் கொண்டசூர், வெந்தி றற்புனை யுஞ்சத மாமுக வீர னோடு
விளம்புதன் மேயினான். (௪0)

ஆதி மைந்தன் விடுத்திடு தூதனிங் கார்யி ரத்தன்ர யிட்டகல் கின்றனன், காது மன்னவ னுக்கெதிர் கிட்டிநீ கட்டி வாவென்று கைய ளிசைத்தலு, நீதி கொன்ற விலக்கர்க ளோடுபோய் நில்லு நில்லென வொல்லை யியம்பியே, போதும் வீரன் வெரிந்புடை கிட்டலும் பொங்கு கோபம் புரிந்து திரும்பினன். (௪௧)

செற்ற மோடு திரும்பிய வீரனேர் சென்றி லக்கர் திருந்து கரங்களிற், பற்று பல்படை விட்டிட மொய்ம்பன்மேற் பட்டு துண்டுகள் பட்டன வண்ணலங், குற்ற சூளிகை யொன்று பறித்து நே ரொன்ன லார்மிசை யுந்த விரைந்துபோ, யற்ற மற்ற விலக்கர் கலக்கமோ டாவி விட்டிட வட்டது கெட்டதே. (௪௨)

நூறு கொண்ட பெருந்தலை கொண்டவ னூபு ரத்திடை வந்தவர் மைந்தருள், வீறு கொண்டவன் மீமிசை பல்படை வீச வீரன் விளங்கொர் சிகரியை, மாறு கொண்டு பறித்து விடுத்திட வல்லை யாயிர வாளிக ளேவியே, நீறு கண்டொரு நூறு சரங்கடா னேரிலான்மிசை நீசனெய் தானரோ. (௪௩)

விட்ட வாளிகள் பட்டிட மொய்ம்பினுன் வெய்யன் முன்னர் விரைந்து படர்ந்துகைப், பட்ட வில்லைப் பறித்து முறித்திடப் பாவி நூறு கரங்கொடு பற்றலு, மட்டில் வீரப் புயங்கொடு தள்ளியே மார்ப கத்தை மிதித்தொரு தாளினு, லொட்ட லன்றனி நூறு சிரத்தையு மொல்லை தள்ளி யுயிர்கவர்ந் தானரோ. (௪௪)

வேறு.

அட்டது பின்ன ரரும்புகழ் வீரம்
பட்ட புயங்கள் படைத்துள வள்ள
றுட்டர் வெருண்டு தொலைந்திட வங்கோர்
னெட்டுரு வங்கொடு நின்றன னன்றே. (௪௫)

தேவர் வணங்கு திறற்புய வீரன்
பூவடி வங்கொடு பூமிசை நிற்ப
மேவிய வைம்பது வெள்ளம தாகுங்
காவல ரன்னது கண்டு வெருண்டார். (௪௬)

வந்து விரைந்து வளைந்து சினந்தே
பந்தி பொருந்து படைக்கல மூந்தக்
கந்தன் விடுத்திடு காளை கறுத்தே
யிந்த வியற்கை யியற்றுத லுற்றான். (௪௭)

அடித்து முதைத்து மரற்ற வெறிந்தும்
பிடித்துட லங்கள் பிசைந்து பிழிந்தும்
வெடிக்குர லெம்பது வெள்ளமும் விள்ள
முடித்தனன் மொய்ம்புள மொய்ம்புள் வீரன். (௪௮)

அட்ட வதற்பின ரங்கொரு *வேரந்
தொட்டறம் விட்டிடு சூரவை மன்றம்
பட்டிட விட்டுழி பட்டது கண்ணு
லெட்டரு மன்ற மிடிந்தது மன்னோ. (௪௯)

தீயவர் ○பண்ணை செறிந்திடு மன்ற
மாய்வது கண்டு வயம்பெறு சூர
னுயிர மொய்ம்புள வாயிரர் தம்மைத்
தூயவ னோடமர் துன்ற விடுத்தான். (௫௦)

உந்திடு மாயிர வொட்டலர் கிட்ட
வந்திடு முன்னர் வயம்புனை வாகு
சுந்தர மேவிய சூரன தூரை
யந்தர மாக வழித்திட லுற்றான். (௫௧)

மண்டப கோபுரம் வாரி யெறிந்தும்
விண்டு மதிற்றிரள் வீழ வுதைத்தும்
வண்டுறு தண்டலை வல்லை பிடுங்கி
யெண்டிசை யின்கணு மேக வெறிந்தும். (௫௨)

அங்கிவை யாதி யனேக விதத்தாற்
பொங்கு வளங்கொள் புரத்தை யழித்தே
துங்க விறறபெறு தூயவ னிற்ப
வெங்குண வாயிர வீரர் தெரிந்தார். (௫௩)

தீங்கினர் கண்டு சினந்து வளைந்தே
பாங்குறு மெண்ணில் படைக்கல முய்ப்ப
வோங்கு மராமர மொன்று பறித்தே
யாங்கவர் தம்மை யடித்து முடித்தான். (௫௪)

பாத்க ராயிரர் பட்டது கண்டே
தூதுவ ரோடிபு சூரனொ டோதக்
காதியி ருப்பவோர் காதல னான
மாதிறல் வசசிர வாகு வெழுந்தான். (௫௫)

* வேரம்-செய்குன்று. ○ பண்ணை-கூட்டம்.

பற்றாறு தந்தை பதங்கள் பணிந்தே
யொற்றனை வென்றிவ ணுற்றிடு கின்றேன்
மற்றெனை யேவுதி வல்லையி லென்னா
வற்றமில் சூரன் விடுத்தன னன்றே. (௫௬)

தந்தை யிருந்திடு சங்க மகன்றே
யுந்திய தன்மனை யூடு புகுந்தே
யந்த மிலாத வடற்படை கொண்டே
சிந்தை மகிழ்ந்தொரு தேர்மிசை யுற்றான். (௫௭)

வேறு.

தேரைஞ் ஞூறு வெள்ளம தாகுந் திறல்யானை
யோரைஞ் ஞூறு வெள்ளம தாகு முயர்மாக்க
ளீரைஞ் ஞூறு வெள்ளம தாகு மெழிஞன்கு
பேரைஞ் ஞூறு வெள்ளம தாகும் பிறசேனை. (௫௮)

இவ்வா றுகுஞ் சேனைக ளோடங் கிருமைப்போர்
செய்வா னுன்னித் தன்னிக ராம்வச் சிரவாகு
மைவாழ் கண்டத் தண்டர் பிரானுர் மகனேவுஞ்
செவ்வான் மேனித் தூயவ னேரே சென்றானல், (௫௯)

செற்றா ராகுந் தானவர் ஞானத் திறலோனைச்
சுற்றா நின்று படைக்கல மூந்தத் துகளில்லோன்
குற்றா நின்று முதைத்து மெறிந்துங் கோபத்தோ
டெற்றா நின்றுங் கொன்றன னம்மா விறைதன்னில். (௬௦)

வேறு.

வேறு மனேக விதத்தாற்
சீறி யெதிர்ந்திடு சேனை
யூறு பொருந்திட வூழிச்
சூறை புரிந்து தொலைத்தான். (௬௧)

அங்க ணிறந்தவ ரல்லால்
வெங்கண மாகிய வெய்யோர்
தங்கண் மனங்க ளர்ந்தே
யெங்கணு மாகி யிரிந்தார். (௬௨)

மாதிறல் வச்சிர வாகு
வீது தெரிந்தட லேந்தன்
மீதுற வாயிர வெங்கோ
லூதைய யெனச்செல வுய்த்தான். (௬௩)

வந்த சரங்களை வல்லே
யுந்து கரங்கொ டொடித்தே
சிந்தினை னின்றுழி தீயோ
னிந்த வியற்கை யியற்றும். (சுச)

வெம்பதி ஞயிர வெய்ய
வம்புவி டக்குக னன்பார்
தம்பி யெழுக்கொடு தாக்கி
மொய்ம்பொடு சிந்த முறித்தான். (சுரு)

வேறு.

முறித்தபி னையிரு மெய்ச்சிர வச்சிர மொய்ம்புள்ளோன்
மறித்து மரும்பதி ஞயிர வாளி மனத்தூடே
கறுத்து விடுத்து மிகுத்த வெழுத்துகள் கண்டேபின்
றெறித்தன னைந்தெனு மாயிர வாளிகள் செய்யோன்மேல். ()

பட்டுழி யோரிறை நொந்து விரைந்து படர்ந்தன்று
னெட்டிர தத்தை யுதைத்திட வேறொரு நீடேர்மே
லொட்டல னுற்றுழி யவ்விர தத்தையு மொண்கையா
லெட்டி யெடுத்து விசும்பிடை போக வெறிந்தானல். (சுஎ)

தேரொடு வானி லிலக்க மியோசனை சென்றேபின்
பாரில் விழுந்தொளிர் வாளது கொண்டு பகைத்தோர்தம்
மாருயி ருண்டிடு வீரனை நேர வவன்முனுஞ்
சீரிய வாள்கொ டெறிந்து சிரங்கள் சிதைத்தானல். (சுஅ)

அங்கவ னுருயிர் கொன்றவ னின்றுழி யாகாய
வெங்கதி ரோனு மறைந்தனன் மாலையு மேவிற்றுற்
சங்கரன் மாமக னப்பதி யெல்லை தணந்தேபின்
மங்குல் விசும்பு வழிக்கொ டிலங்கையில் வந்தானே. (சுகூ)

அண்டர் வெருண்டிடு மாளி முகத்தவ னப்போதிற்
கண்டன னின்றவ ருண்மக னவி றுத்தேமுன்
னுண்டவ னின்னிவ னெனவே யோரு வுருத்தேகி
மண்டு திறற்பெறு சேனைக ளோடும் வளைந்தானல். (எ0)

வீரரில் வீரன் வெகுண்டெறை வானரு விச்சென்றே
யாரவு னைப்படை முற்று முலாவி யடும்போதிற்
பாராமு ருயிர வாளி முகங்கள் படைத்துள்ள
னேருற வேலி யடுத்தன னுயிர் நீங்கையரால். (எக)

அடித்த கரங்களை யங்கொரு பாணிகொ டப்போதிற்
பிடித்தவ னுந்து கரங்கள் சிரங்கள் பெயர்ந்தோடித்
துடித்திட வாள்கொடு வீசி யடற்புனை தோள்வீரன்
வடித்தனி வேல னமர்ந்திடு செந்திலில் வந்தானே. (எஉ)

கந்த னிருந்திடு கோயில் புகுந்து களிப்போடு
மந்தமி லன்பொடு முன்பு வணங்கி யணித்தாய்பின்
றுந்திய சூரன தெண்ணமு மேனைய வுங்கூறி
யிந்திர னோடு சயந்த னிருப்பு மிசைத்துற்றான். (எங)

மற்றிது நின்றிட வச்சிர வாகு மடிந்தானென்
றுற்றார்கள் சொற்றுழி வெற்றிகொள் சூரெனு வுற்றுள்ளோன்
சற்றல வீறிடர் கொண்டொரு மந்திரி தானேது
மற்றமில் புந்தியி னுள்ளிடர் சிந்தி யமர்ந்தானல். (எச)

அங்கது போதினி லப்புற வண்ட மதிற்சேருஞ்
செங்கம லத்தய னைக்கொணர் வித்தடல் சேர்சூரன்
மங்கிய தன்பதி முன்பி னிலங்க வகுப்பித்தே
துங்க விரிஞ்சன கன்றிட வன்பொடு சொற்றானல். (எரு)

அன்னது காலையின் முன்னர் விடுத்த வடற்றூதர்
மன்னிய செந்திலில் வந்தரன் மைந்தன் மருங்குள்ள
கொன்னுறு சேனை விறுவி யகன்று கொடுஞ்சூரன்
றன்னை யடைந்து பதங்கள் பணிந்தித னைச்சொல்வார். (எசா)

அற்றம தற்றவி ராயிர வெள்ள மடற்பூதர்
மற்றவர் மன்னவர் நூறுட னெண்மர் வரைத்திண்டோட்
கொற்ற விலக்கரொ டொன்பது வீரர் குழாத்தோடும்
வெற்றி தருங்கதிர் வேலவன் ஞால மிசைச்சேர்ந்தான். (எஎ)

அங்குறு தாரக னெண்கிர வுஞ்ச வடற்குன்ற
மங்குற வெங்கை யெறிந்துயர் செந்திலில் வந்தோரெற்
றிங்கு விடுப்ப விலங்கை யழித்தில னைய்துற்றே
பங்கமில் யாளி முகன்றலை கொண்டு படர்ந்தானல். (எஅ)

தெண்டிரை வாவிநம் மாநக ருடு திறற்கர்தன்
மண்ட னிதைத்தொடு வந்தமர் செய்ய மனந்தன்னிற்
கொண்டன னின்னது மெய்யெனு வெய்ய கொடுஞ்சூர
னெண்டிறல் சேர்தம ரைக்கொணர் வித்துரை செய்கின்றான்.

வேறு.

வானோர் தமைச்சிறையில் வைத்தசெயல் வானோ
ரானோர் தமக்கிறைவ னாதியுட னோதக்
கோனோர் விறற்பெரு குமாரனை யளித்தெம்
மேனோவு செய்திட விடுத்தருளி னானல். (அ௰)

இன்பா ரரன்சுதனி ராயிரவெள் ளஞ்சே
ரன்பான பூதரு மலக்கணி விலக்கத்
தொன்பா னெனப்படு முரங்கொளிளை யோருந்
தன்பால் வரக்கடிது தாரணியில வந்தான். (அக)

வீறான தாரகனை வெற்பொடு தடிந்தே
மாறாத செந்திநகர் வந்ததி லிருந்தே
யாறார் முடிப்பரா னளித்தகுக னம்பா
லூறான தற்றிடுமொ ரொற்றனை விடுத்தான். (அஉ)

அன்னானி லங்கையை யழித்திவ ணடைந்தென்
முன்னா விருந்தனை முனிந்தே யிகழ்ந்தே
கொன்னாரு மென்பதி குலைத்தே யிளஞ்சேய்
தன்னாவி கொண்டுறு சயத்தினொடு சென்றான். (அங)

கந்தம் பெரும்பதியி னாளைய ரனல்கு
மைந்தன் செருப்புரிய வந்திடுவ னென்றே
முந்துந்து தூதுவர் மொழிந்தனர்க ளென்னா
வுந்துஞ் செருச்செய வுசாவின னிசாவில். (அச)

அப்போது பற்பல ரனேகவித மோதக்
கைப்போ தமைத்தரி கலந்த தவிசின்கண்
டுப்போ டிருந்ததொரு சூரன்முக நேரே
மெய்ப்போடு சிங்கமுக வீரனிது சொல்வான். (அரு)

விரைத்தார் மிடைந்திடு வியன்புய வமைச்ச
ரிரைத்தாடல் செய்திடு மிலங்கனிக மன்னர்
வரைந்தாசின் மைந்தர்க டமக்கியலும் வன்மை
*யுரைத்தாரோர் புந்தியு முரைத்தில ருனக்கே. (அசு)

கொன்னார் புகழ்க்குலவு கொற்றவர் செவிக்கே
மின்னா ரழற்கனை விடுப்பது கடுப்ப
வென்கானு தன்னிலைமை யென்னுமது தன்னைச்
சொன்னா ரமைச்சர்க ளெனும்பெயர்கொ டோயோர். (அஎ)

* வரைந்து என்பது வலித்தல் விகாரம்.

வாலுற்ற தண் ○ புனல் வயங்கிய பயம்பின்
பாலுற்று லாமயிலை பற்றுமிகு மூண்டு
போலுற்ற நுண்பொருள் புரிந்துபடு மாபேர்ன்
மேலுற் றிடுஞ்செயல் விளைவுகிலை யந்தோ. (அ௮)

நந்தா வளங்குலவு நாகவுல கோரை
முந்தான காலமதின் மொய்ம்புட னலைத்தோர்
சிந்தா குலத்தினொடு சிந்தினர்க ளல்லா
துய்ந்தா ரொருத்தரை யுரைப்பவிவ ணுண்டோ. (அ௯)

மீனஞ் சுமந்துபுகழ் விண்ணவர்க ளெல்லா
மீனம் பொருந்திட வியற்றினை மகத்தின்
கோனந்தண் மாநகர் குலைந்திட முனிந்தா
யூனந் தருஞ்சிறையி லும்பர்களை வைத்தாய். (௯௦)

நந்தா வளங்குலவு நாகர்சிறை யின்னு
மந்தோ விடுத்திலை யதற்குவடி வேலோன்
வந்தா னமர்ச்செய வரங்கடரு நாளின்
முந்தா னுயர்த்தவன மொழிந்தது மறந்தாய். (௯௧)

இக்கால நாறினொடு மெட்டுக மிருந்தெம
மெய்க்காசில் சத்தியில் விளித்திடுதி ரென்று
னக்கால முற்றதிவ ணப்படியி லனரோ
மிக்கான தாரகனை வென்றதுயர் வேலே. (௯௨)

மின்னுரை வேதியுரை மெய்க்குரவர் தம்மைப்
பொன்னு டரைப்பொறை பொருந்து முனிவோரை
மன்னுசி றூர்தமை வருத்தியவ ரன்றே
வெநாளும் வெந்நரகி லெய்தியுழல் வாரே. (௯௩)

ஈண்டாகை யான்முருக னோட மியற்ற
வேண்டாவின் னோர்கள்சிறை விட்டிடுவை யாயின்
மீண்டா சுறுங்கயிலை வெற்பினிடை நாகம்
பூண்டான் மகன்கடிதி போயிடுவ னன்றே. (௯௪)

இன்பான விப்படி யியற்றுகிலை யாகிற்
கொன்பாவு மம்பிகை குமாரனமை யெல்லாந்
துன்பாக வேல்கொடு தொலைத்திடுவ னன்றே
மின்பாவு சிங்கமுக வீரனுரை செய்தான். (௯௫)

○ புனல் வயங்கிய பயம்பு - தடாகம்.

என்றிது சிங்கமுக னின்புற விசைப்ப
நன்றிது நன்றென நகைத்துநனி சீறித்
தன்றிதி லாததொரு தம்பிமுக நேரே
யொன்றிது சூர்முத லுரைத்திடுத லுற்றான். (௯௬)

வேறு.

இந்திரன் றனக்கும் பூதர்க டமக்கு மிளஞ்சிறு பாலனோ டிமையவர் தமக்கு, முந்துநீ நெஞ்சி லஞ்சினை போலு முமையொரு பாகனு மொப்பிலாக் கடவு, ணந்தனிச் சத்தி வெல்லுமென் றதுவு நாண்முடி விழைத்தது நான்முன்பு கேளேன், புந்தியிற் புதிதொன் றன்னியே யுரைத்தாய் பொய்மொழி சொல்லவும் வல்லையா யினையால. (௯௭)

அப்படி யுரைத்தா னேனுமக் கடவு ளளித்திடு வரமா ரழித்திட வல்லார், மெய்ப்புறு சத்தி யழித்திடு மென்னில் வேறதோ சத்தியும் விமலனு மதனு, லிப்பெரு வரங்கள் கொடுத்தவ னழியா னெண்ணினு னமரரை யான்சிறை செயக்கண், டொப்பின்மான் முதலோ ரஞ்சியே யிருந்தா ரொருசிறு பாலனோ வொழித்திட வல்லான். (௯௮)

என்னவே குகனைப் பாலனென் றெண்ணி யிகழ்ந்துதன் னுயிரை யிழந்திடு கின்ற, முன்னவ னிசைப்பப் பின்னவன் பின்னு முனியலை யொன்றின மொழிவனென் றுரைப்பான், பொன்னுல கமரர் தமைச்சிறை படுத்திப் புவியினி னீதி புரிந்திடா வதனைத், தன்னிக ரான சங்கர னறிந்துன் றன்னைவந் தடுவான் றன்னுள நினைந்தான். (௯௯)

இன்னதீர் வரங்கள் கொடுத்தயா மழிப்ப தியல்பல வாதலாலிருமையே படைத்து, மன்னியே யிருந்த சூரனைப் பிறக்குமவதைப்பரி தெனவே மனத்திடை நினைந்து, பொன்னுறு தனதாமுருவமா மொருசீர்ப் புதல்வனைப் புகழுறப் பொருக்கென முடிக்கத், தன்னுதல் விழியா லாறுமா முகத்தோர் தனிப்பெருங் குமரனைத் தந்தனன் பரனே. (௧௦௦)

ஆற்றமி லுருவ மாகுவ னருவ மாகுவ னருவுரு வகன்ற, பெற்றியு மாவன் மறைகளுந் தெரியாப் பெரியவன் பெரியர்க்கும் பெரியான், றுற்றிடும் பொருள்க ளனைத்துமா யலவாய்த் தோன்றியா

௧௦௧-வது செய்யுளில், முதன் மூன்றடிகளிலும் ஒவ்வொரு சீர்கள் பிரதிகடோறும் குறைந்தே யிருக்கின்றன.

தனிப்பெருந் தோன்றன், மற்றவன் றனெதிர் பரவனென் றுறைந்தாய் வல்லையிங் கவனுன் மாறுதி மாதோ. (௧0௧)

ஆதலா னீயு நின்பெருங் கிளையு மன்புறு வளர்ந்தோர் டமர்ந் திட வேண்டிற், றீதிலா வமரர் சிறையினை விடுத்தல் செய்யெனா வெய்யவன் சிங்கைதமேற சினமூற், றாதையா லலைபடுண் டங்கியாற் சூடுண் டுயர்சர வணத்தலை யுண்டபா லனையோ, சோதியெனா றுரைத்தாய் பேதையென் றிகழ்ந்து சொல்லினுன வெவ்வுரைச் சூரனு மவுணன். (௧0௨)

முற்றுணர் சிங்க முகத்தினு னன்மை மொழிந்ததற் கிழிந் தோன் முனிந்துரைத் திடலுஞ், சற்றுநம் மொழியுட் கொண்டில னந்தோ தலையினில் விதியையார் தவிர்த்திட வல்லார், மற்றிவன மடிதற் கின்னமா மதன்முன் மடிதலே கடனென மனத்திடை நினைத்துச், சிற்றறி வுடையோன் சொற்றன பொறுத்தி சேரலார் தமையடச் செல்குவ னென்றனன். (௧0௩)

என்றவன் றிறல்கொண மடங்கன்மா முகத்தோ னின்புற விசைப்ப விருநதிறற்சூர, னன்றுநன் றெனவே மகிழுநதவன றன்னை நயமொடு புல்லிப புகழுநதுநின னகர்ப்போ, யொன்றுதி குகனின் டைடந்திடில விளிபப தெலலைமே வுதியென றுவப்புடன் விடுப பச், சென்றுதன் புரம்புக் கமர்ந்தன னெவருஞ் செலவுரைத் துறை யுட் சேர்ந்துசூ ரிருந்தான். (௧0௪)

இன்னவா றவுணர் தொழுங்கழற கொடுஞ்சூ ரெழிலிவந் தெழி லிறே டினிதுகண் படுக்கும, பொன்னுலாம புரிசை மகேந்திர புரி யிற் புரிந்தவீற் றிருந்தது புகன்றனம் மன்னோ, மன்னுமா லயன்முன் னிமையவர் வணங்க மடங்கலந் தவிசின்மேல் வனசமா னிகைமே, லன்னம்வாழ் கழனிச் செந்தின்மா நகர்வா ழறுமுகத் திறைசெய லறிவுற வறைவாம். (௧0௫)

மூன்றாவது

மகேந்திரகாண்டம்

முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்—௨௫௯.

வேலுமயிலுந்துணை.

உ

சிவசண்முகன் றுணை.

நான்காவது

யுத்தகாண்டம்.

முதனாட் பானுகோபன் யுத்தம்.

மின்னெரிகர் சடிலத் தவிர்மதி முடித்த வித்தகன் டந்தக விழி விழித் தாங்குப், பொன்னுறு மருணத் தடமலர் மிடைந்த பொதும்பர்சூ ழுதயவான் பொருப்பின தும்பர், துன்னுசெங் கிரணத் திரவிவந் தெழலுந் தோகையோ டருங்குடைத் தோன்றன்முன் றோன்று, கன்னல்விற் றடக்கைக் கடவுண்மாண் டதுபோற் கதுமென வழிந்தது காரிருட் கங்குல. (௧)

இவ்வகை யுலகிற் றுணங்கற லகல விரவியா மொருவன்வந் திருவிசும் பெழலு, மொய்வள ரவுணப் பேரிருண் மடிய முருகனும் பரிதியு முரனொடு மெழுந்து, செவ்வொளிக் கனகத் தேரின் மேற் புகுந்து சேனையோர் வானுளோர் செறிந்துசூழ்ந் தேத்தப், பௌவநீர் கடந்து சூரன்மூ தூரிற் பாங்குறு வடதிசைப் பாலடைந் தனனே. (௨)

அங்கணவ் வமையத் திமையவர் புனைவ னறுமா முகமுடை யண்ணறன் னருளாற், கொங்கல ரிருங்கா மருங்குசூ ழேம கூடமாம் பெயருடைக் கோநகர் குயிற்றச், சங்கரன் மதலை கொடிநெடுந் தடந்தேர் தணந்துசீர் மந்திரத் தணைந்தது தன்னிற், பொங்கெழின் மடங்கற் சேகரத் திடையே பொருந்திய வணைமேற் பொருந்திவீற் றிருந்தான். (௩)

வேறு.

வீறுகொண்ட தானையோடு மேன்மைகொண்ட வேலவ
னீறில்பா சறைத்தலத்தி லிந்தவா றிருப்பவீ
றாறிலாத் சூரன்முன்ன ருற்றுநா ரதன்சொலச்
சீறியின்ன தொற்றரோடு செற்றமோடு சொற்றனன். (௪)

வாரிமன் னவற்பிடித்து வாருமென்ன வேகியே
கோரமோடு பற்றிமுற் கொணர்ந்திடச சினந்துநீ
வீரமோடு மாறுகொண்டு வீறுகொண்ட தெவ்வரைச்
சேரவிங்கு விட்டதென்னை செப்புகென்று செப்பினான். (௫)

அந்தவேலை வேலைமன்ன னமரரோடு குமரவே
ளுந்துவானி னேகினா னுயர்ந்தபூத ரென்கணே
வந்திடக் கலங்கினேன் மலங்கினேன் வருந்தினேன்
பந்திகொண்ட பூதர்தம் பரட்டினுக் கமைந்திலேன். (௬)

ஏழையேன் றடுப்பதெங்ங னென்றுகூறி நின்றிடத்
தாழ்விலாத வொற்றர்வந்து சண்முகக் குமாரவேள்
வாழுநம் பெரும்பதிக்கு வடதிசைக்க ணெய்தினான்
சூழ்பதாதி யோடுமென்று சொல்லவீது சொல்லினான். (௭)

இரவியைத் தளைந்துளானை யிங்கழைத்தி ரென்னலும்
பரவியேகி யொற்றர்சொற்ற பானுகோப னைத்தரச்
சிரமொரைந்தன் மைந்தனோடு சேனையோரை வென்றுநீ
விரைவிலிங்கு வருதியென்று விடைகொடுப்ப வேகினான். (௮)

ஆங்குதன் மனைக்கணுற் றடற்படைக் கலங்கள்கொண்
டேங்குறாத தானைவெள்ள மிருபதான வாயிரம்
பாங்கினோடு பாங்கினிற் பரந்திரைந்து சூழவே
நீங்கிலாத விசயனாதி யனிகமன்னர் சேரவே. (௯)

கரதுகங்கண முப்பதான வாயிரங் கலந்ததோர்
சுந்தரஞ்செறிந்திலங்கு துய்யவைய மேறியே
வெந்திறற் பெருஞ்சமர்க்கு மேவுகின்ற வாறுகண்
டுந்துநா ரதன்குகன்க ணெல்லைவந்து சொல்லினான். (௧௦)

எந்தையான கந்தவே ளிலங்குவீர வாகுவாஞ்
சுந்தரன் றனைத்தெரிந்து சூரனிவ் விடத்தியாம்
வந்தவா றுணர்ந்துதன் மகன்றனைப் பதாதியோ
டிந்தவேலை நம்மொடே செருத்தொடங்க வேவினான். (௧௧)

சேனையான துன்றவின்று சென்றுவென்றி யொன்றிநீ
யூனமின்றி வருதியென் றுவப்பினோ டுரைத்தலு
மானனங்க ளாறுகொண்ட வண்ணலைத் தணந்துபோய்த்
தூகலங்கொள் படைகள்கொண்டு துய்யவைய மேறினான். (௧௨)

சுந்தரங்கொ ளெண்மருந் துலக்கமா மிலக்கரும்
வெந்திறற்கொள் பத்துநூறு வெள்ளமான பூதருந்
தந்திரங்கொள் சுப்பிராதி தானைமன்ன ருங்குழீஇ
வந்திசூழ வேகினன் மகிழ்ச்சிவீர வாகுவே. (௧௩)

தலைமைகொண்ட பாசறைத் தலத்தினைத் தணந்துபோய்
நிலைமைகொண்ட சூரனூரி னீண்மதிற் புறத்துறத்
தொலைவில்பூத ருஞ்சினங்கொள் சூரன்மைந்த னனிகமும்
பலபடைக்க லஞ்சொரிந் தெதிர்ந்துபோர் பயின்றவே. (௧௪)

தெண்டிரைக்கு நேரெனத் திரண்டிரண்டு சேனையு
மண்டியோதை செய்துநின் றடுஞ்செருப் புரிந்திடச்
சண்டமுற்ற வவுணருஞ் சலந்தரித்த பூதரு
மண்டுசோரி வாரிநேர மட்டிலார்கள் பட்டனர். (௧௫)

மேனலங்கொள் பூதர்தாம வெகுண்டுசென்று மேவலா
ரானையோடு மானைதன்னை யாளினோடு மாளினைச
சேனையான தேரினோடு தேரைவாரி மோதலு
மூனமுற்ற வவுணர்தா முடைந்துவாடி யோடினர். (௧௬)

அற்றவேலை யவுணர்தம்பி லனலியென்னு மன்னவன்
செற்றமோடு வந்தெதிர்ந்து தீதிலாத பூதர்மேல்
வெற்றிகொண்ட கணைகள்சிந்த வெந்திறற்கொள் பூதரு
ளுற்றசிங்கன் முனிவினோடு மொல்லைசென் றெதிர்ந்தனன். (௧௭)

மிண்டுகொண்ட வனலிதேரில் விரவிநின்ற புரவியைத்
தண்டுகொண்டு மோதலுந் தளர்ந்திறப்ப வெய்யவன்
கண்டுகோல் சொரிந்திடக் கனன்றவன்றன் வையமுற்
றண்டலன்கை விற்பறித் தடற்கொள்சிங்கன் வீசினன். (௧௮)

அற்றமற்ற சிங்கன்மீதி லனலிதண்டின் மோதலும்
வெற்றிகொண்ட சிங்கனங்கண் வெய்யன்மார் படித்தலம்
பற்றிநின்று சுற்றிநற் படித்தலத் தடித்திடத்
தற்றுநின்ற வவுணருடு சண்டனீது கண்டனன். (௧௯)

கண்டசண்ட னிவனென்று கழறும்வேலை சிங்கனவ்
வண்டலன்றன் வையமுற் றவன்றடம் புயத்தின்மே
லொண்டிறற்கொள் கதையின்மோத வவனுமுற்று சிங்கன்மேற்
றண்டின்மோத விருவருந் தளர்ச்சியெய்தி வீழ்ந்தனர். (௨௰)

மற்றிவ்வேலை யவுணர்தம்மின் மாயனோடு பூதரிற்
செற்றமுற்ற நீலனான சீலனங் கெதிர்ந்துநீ
ளுற்றதண்ட மூந்தமாய வூந்துமார்பில் வந்துபட்
டிற்றுளா னெனக்கலங்கி யிந்தவா றியற்றுவான். (உக)

நீலன்மீது சூலமொன்று நீசன்விட் டிடப்படச்
சாலவே வருந்திநின்று தக்கமாயன் முன்புபோய்க்
கோலமார்பின் மீதுபாணி கொண்டுமோதி யண்டர்தங்
காலனைப் பிடித்தவன் களத்தினிற் கறித்தனன். (உஉ)

கண்டமீது விண்டிடக் கடித்திரத்த முண்டுயிர்
கொண்டபோது சண்டனோடு கோதில்சிங்க னங்கெழுந்
தொண்டிறற்கொ டண்டுகொண் டெருத்தெழுந்து சிங்கனவ்
வண்டலன் கவுட்கரத் தடித்தனன் முடித்தனன். (உங)

அன்னகாலை யவுணர்தம்மி லசமுகத்த னணுகவே
மன்னுகின்ற பூதர்தம்மின் மதுவெதிர்க்க வஞ்சகன்
மின்னுனைச சரங்கள்சிந்த வெய்யன்வைய மீதுபோ
யொன்னலன் கலங்கவேலை யோதைபோ லொலித்தனன். (உச)

ஆர்த்தபோதி லசமுகத்த னயர்வதாக வனைனதப்
பார்த்துவீர னல்லையுய்ந்து போகெனப் பகர்ந்துநீள்
சீர்த்திகொண்ட மண்ணிடைத் திரும்பவல்லை நில்லெனா
வார்த்தைபேசி வந்தெதிர்ந்து மதிமுகத்த னிதுசெய்வான். (உரு)

மையிலாத பூதன்மீது வன்சரம் பொழிந்திடக்
கையினால் விலக்கல்செய்து கையன்முன்பு சென்றவன்
கொய்யுளைச் சகட்டினைக் கொதித்தெடுத்து வேலையிற்
றுய்யன்வீச வையமீது துண்ணெனக் குதித்தனன். (உசா)

குதித்துவந்து பூதன்முன்பு கூடிமற் றொழிற்செயப்
பதத்தினா லுரத்தொடம் பரத்தின்மீ தெறிந்திடக்
[illegible]பூமின் மேவியே யைக்கமற்ற மருவின்மேற்
கொதித்துமாளிய யாண்மறைத்து கொடியநேமி விட்டனன். (உஎ)

தந்திரங்கொண் டவுணின்மீது தகர்முகத்தன் விட்டிடும்
வெந்திறற்கொ டிநேமிதான் விரைந்துசென்று பூதனஞ்
சுந்துநின்ற [illegible] திரும்பியே
வந்துதீயன் முடிதடிந்து மாலிடத் தடைந்ததே. (உஅ)

ஆயகாலை யவுணர்மன்ன ரனிகமோடு மணுகலா
லேயபூத ருடையவே யிலக்கர்மேவு தண்டகன்
போயெதிர்ந்து பல்லவம் பொழிந்தழிப்ப வீதெலாந்
தீயசூரன் மாமகன் றெரிந்தெதிர்ந்து வந்தனன். (௨௯)

வந்தெதிர்ந்த குறளினோர் மடிந்துடைந் திடச்சரஞ்
சிந்திமுந்தி வந்திடச் சினத்தினோடு முக்கிர
னுந்துசூரன் மைந்தன்முன்ன ருற்றவன்ற னாதுதே
ரந்தரத்தின் மீதுபோக வங்கெடுத் தெறிந்தனன். (௩௦)

நண்ணுதேரி னோடுபோனா நாடுமட்டு மேகியே
மண்ணின்மேல் விழுந்துசென்று வன்றிறற்கொ ளுக்கிரன்
றிண்ணமுற்ற வங்கமீது செங்கையா லடித்துநீள்
விண்ணின்மீ தெடுத்தெறிந்து வேறுதேரி லேறினான். (௩௧)

காசிலேழு லோகமுங் கடந்துபின்ன ருக்கிரன்
வீசுசீர்கொள் படியின்மேல் விழுந்தனன் கிடந்தன
னேசிலாத தண்டிநீ டிருமபினாகி யேனையோர்
பூசலான வெந்தொழிற் புரிந்திரிந்து போயினார். (௩௨)

ஈதுகண் டிலக்கர்வந் தெதிர்ந்துகோல் சொரிந்தவன்
றீதுகொண்ட தேரினைச் சிதைப்பவேறு தேரின்மே
லூதைபோல வாவிநின் றுறுஞ்சரங்கள் கோடிவிட்
டேதமற்ற வீரர்வில் விலக்கமுந் துணித்தனன். (௩௩)

விற்றுணித் தளப்பில்வாளி வீரர்மே லழுத்தலு
மற்றுநே ரிலாவிலக்கர் வாடியஞ்சி யோடினா
ருற்றவிச் செயற்றெரிந் துரங்கொள்வீர கோளரி
செற்றமோடு மெற்றளைந்த தியன்முன்பு வந்தனன். (௩௪)

வந்தளப்பில் கோல்சொரிந்து வஞ்சன்விட்ட கோலெலாஞ்
சிந்தியாயி ரஞ்சரஞ் செலுத்திவெய்யன் மார்பையக்
குந்துசா ளரம்படுத்த வுள்ளநொந்து மாயவன்
வெந்திறற் படைக்கலத்தை வீரன்மீது வீசினான். (௩௫)

வீசலுற்ற படைவிரைந்து மேனியுட் பொருந்தலு
மாசிலாத வீரனும் மயங்கியே விழுந்தன
னேசில்வீர பானுவந் தெதிர்ந்துவெய்யன் வையமூற்
றோசைநாணி விற்பறித் தொடித்தெறிந்த வெல்லையின். (௩௬)

தூயவீர னுகமீது சோரிநீர் குதித்திட
மாயவஞ்சன் வாளினும் மனைஞ்சினைந்து குத்தலுந்
தீயன்மீ தணிந்தவச சிரக்கவச மற்றிட
வோய்வில்வீர பானுவு முரத்துவாள் செலுத்தினன். (௩௭)

சூரன்மைந்த னுட்சினந்து தூயனெற்றி குத்தலும்
வீரபானு வீழுவே வெகுண்டுவீர ராந்தகன்
கோரமோடு வந்தெதிர்ந்து கோல்களா யிரங்கடேய்
வாரமோடு மவுணனிட்ட மவுலியங் கறுத்தனன். (௩௮)

வேதன்முன் கொடுத்தவேலை வெய்யன்விட் டிடப்படப்
போதனொந் தயர்ந்தனன் பொருந்திமற்றை யைவருந்
தீதினு னொடுந்தனுச செருப்புரிந் துடைந்திடக்
காதல்வீர வாகுவீது கண்டுசென் றெதிர்ந்தனன். (௩௯)

தீதில்வீர வாகுவைத் தெரிந்தெதிர்ந்து தீயவன்
வேதனல்லை மாலுமல்லை வேலினு மல்லையோர்
தூதனியெ னேடுபோர் தொடங்கவல்லை கொல்லெனா
மாதிறற் பரித்துயர்ந்த வாகுவீது கூறுவான். (௪0)

வீரம்வீரர் சிறிதுமே விளம்புவார்கொ லோவெனச
சூரன்மைந்தன் முனிவுகொண்டு சோனைமாரி மானவெங்
கோரவாளி தூவலுங் குவட்டைவென்ற மொய்ம்பனு
மேருலாவு கணைசொரிந் திருஞ்செருப் புரிந்தனன். (௪௧)

மண்ணிலோடு மெட்டதான மாதிரத்தி லோடுநீள்
விண்ணிலோடு நீலவேலை மீதிலோடு நேமியின்
கண்ணிலோடு மண்டமுன்பு கடிதிலோடு மீளுமா
லெண்ணிலாத வண்மைகொண்ட விருவரேறு மிரதமே. (௪௨)

சூரன்மைந்தன் விடுசரங்க டுய்யவன் றடுத்திடச்
வீரவாகு விடுசரங்கள் வெய்யவன் றடுத்திடு
மாருமஞ்ச விந்தவா றருஞ்சமம் பொழிந்துநீ
டரமேவு மிருவருஞ் செருப்புரிந் துலாவினர். (௪௩)

வெந்திறற்கொள் வீரன்விட்ட விசிகமாரி சிந்திவன்
கந்தவாகை வாகுவின் கரத்துவில்லை வல்லையங்
கந்தமற்ற சூரன்மைந்த னுயிரஞ் சரங்களாற்
சிந்தவே துணிப்பவீர னிந்தவாறு செய்குவான். (௪௪)

பின்னுமோர் நெடுந்தனுப் பிடித்தொரா யிரஞ்சரந்
துன்னவே விடுத்தவன் றுலங்குவிற் றுணித்தபோ
தன்னவெய்யன் வேறுவிற்கொ டாயிரஞ் சரங்கடாம்
மன்னிரும் புகழ்ச்சிவீர வாகுமேல் விடுத்தனன். (௪௫)

விட்டபோது வீரவாகு வெஞ்சரங்க ளேழினு
லொட்டலன்றன் மவுலிதள்ளி யொல்லைபத்து நூறுகோ
ஞெட்டுவெய்ய னரணமுந் துணித்திடத் துலங்கிய
மட்டில்சிர்கொள் பரிதிகண்டு மண்டுமோகை கொண்டனன். (௪௬)

கோரமான வாயிரங் கொடும்பெருஞ் சரங்கடாம்
வீரவாகு நெற்றிமீது வெய்யன்மைந்த னெய்யவே
சோரியுண் டழுந்திடத் துலங்குசெங் கரத்தினு
லீருமம் பினைபறித் தெறிந்துவீர னிதுசெய்வான். (௪௭)

சித்திரங்கொள் பானுவைச் செயிர்த்தவீறு சேவகன்
வத்திரத்தி லாயிரம் வயங்கொண்மார்பி லாயிர
மெத்துதோளி லாயிரம் விரர்கரத்தி லாயிர
மத்திரங்க ளொல்லைசென் றழுந்துறத் துரந்தனன். (௪௮)

கந்தனெந்தை யிளவல்விட்ட கடியவாளி கொடியவன்
வெந்திரர்கொ ளங்கமெங்கும் விரவியங் கழுந்தலால்
வந்துவந்து சோரிமூட வாடிநொந்து கந்தகப்
பந்திகொண்ட தேரின்மீது பானுகோப னின்றனன். (௪௯)

அன்னபோதி லீதுகண்ட வன்றனுது சேனையோர்
மன்னுவீர வாகுமுன்பு வந்தெதிர்ந்து போர்செயத்
துன்னுவிற்கொள் வாளிகொண்டு துற்றசேனை முற்றவுஞ்
சின்னபின்ன மாகவே செறுத்துநின் றறுத்தனன். (௫0)

பின்புமுன் புடைந்திறந்த பெருகுபூத ரியாவருந்
துன்பிலா விலக்கருந் துலக்கமான வெண்மரு
மின்பமா மகிழ்ச்சியோடு மீடி[illegible]
மன்பெரும் புகழ்ச்சிவீர வாகு[illegible]னர். (௫௧)

துற்றசோப மற்றபின்னர் சூரன்மைந்தன் வீரனேர்
செற்றமோ டெதிர்ந்துநூறு நூறுகோல் செலுத்தியே
வெற்றிமொய்ம்ப னேறுகின்ற வீறுதேரை நூறலும்
மற்றுமோர் சகட்டில்வீர வாகுவல்லை யாயினன். (௫௨)

வாவிநாறு நூறுகோலில் வஞ்சகன்கை வில்லுடன்
மேவுகின்ற தோளுறப்ப வேறுதேரி லேறிவெம்
பாவிமற்று மோர்தனுப் பரித்திரா யிரஞ்சரந்
தூவிவீர னாகமீது தோயவங் கழுத்தினான். (ருங)

ஆகமீது பகழிவந் தழுந்தவீர வாகுவுஞ்
சோகமங் குணர்ந்திரேழு துங்கவாளி தூவியே
மாகர்தெவ்வன் வில்லொடித்து வாளியா யிரங்கடா
மேகவிட்டு வெய்யனேறு மிரதமுங் கெடுத்தனன். (ருச)

மற்றுநூறு வாளிகொண்டு மார்பவாயில் செய்யவோர்
றெவற்றிவையம் வெய்யனேற வீரவீரன் விசிகமங்
குற்றவா யிரந்துரந் துரந்திறந்த நெறியினாற்
றூற்றிடுஞ் சிலீமுகங்கொ ணேணியங் கறுத்தனன். (ருரு)

இந்தவாறு கண்டுவில்லி னிவனைவெல்வ தரிதெனு
மூந்துபானு வைத்தளைந்த மொய்ம்பன்வீர மொய்ம்புசே
ரந்தவீர னாகியான வாருமோக மாகவே
வெந்திறற்கொண மோகமான வேல்விடுத்து நின்றனன். (ருசா)

வந்தவந்த வேலினான் மயங்கிவீறு பூதரு
மூந்துசி ரிலக்கருமமூரண்பொருந்து மெண்மருங்
கந்தனேவு தூதனுந் தளர்ந்துகந்தி னிற்றலு
மந்தமற்ற கணைகள்சிந்தி யவருருத் துளைத்தனன். (ருஎ)

ஆயகாலை முருகனீ தறிந்தமோக வேல்விடுத்
தேயுமோக வேலழிப்ப வேலுலாவு வீரரோ
டோய்வில்வென்றி மொய்ம்பனுங் குளந்தெளிந்து தானவன்
சேயின்மீதி லாதிவேல் செலுத்துமா றெடுத்தனன். (ருஅ)

கண்ணுதற் பரன்படைக் கலந்தொடுக்கின் மாய்வுறப்
பண்ணுமந்த வந்துவேல் பரித்துவர் திலேனெனு
வெண்ணிமாய மாயொளித் திருக்கவெய்ய னைகலும்
விண்ணினின் றகன்றருக்கன் மேல்விடற் படிந்தனன். (ருகூ)

ஈண்ணலன் கரந்துபோன செய்கைதன்னை நாடியே
திண்ணமுற்ற கண்டமோடு திண்டிறற் புயத்தினான்
றண்ணெனத் திரும்பியே துலங்குவெற் பெறிந்தவேற்
பண்ணவன்றன் முன்பணிந்து பாசறைக்கண் மேவினான். (சா0)

வேறு.

இந்த வாறிவ ணின்றிட விரவியம் பகைஞன்
புந்தி தன்னிடை யளவிலாய் பெருந்துயர் பொருந்த
நொந்தி ருந்தன னிவையெலா மொற்றர்போய் நுவல
வந்த வேலையி லறிந்தனன் சூரனு மவுணன். (௬க)

அறிந்த தானவ னோயான் படையொடு மணுகிச்
செறிந்த சேனையும் பெருங்கிர வுஞ்சமாஞ் சிலம்பை
யெறிந்த வேற்படைக் குமரனுஞ் சமரிலவந் தெதிர்ந்து
மறிந்தி டும்படி பொருவனென் றுன்னியே வதிந்தான். (௬உ)

வண்டு லாவரும் வண்டுழாய் மிலேச்சிய மவுலித்
திண்டி றற்பெறு மரியுரத் திலங்கிய திருப்போ
லெண்ட விர்ந்தவெண் சீகரச் சாகரத் திடையே
சண்ட வெங்கதிர் பரப்பிவந் தெழுந்தனன் றபனன். (௬௩)

கந்த மாமலர்ப் பொதும்பர்சூழ் கமலைமா நகர்வா
ழெந்தை ஞானசம் பந்ததே சிகன்றனை யெதிர்ந்தார்
பந்த வாணவப் படலம்விண் டிரிந்திடும் படிபோ
லந்த ரம்புவி மறைத்தபே ரிருளகன் றதுவே. (௬௪)

இரண்டாநாட் சூரபன்மன் யுத்தம்.

அன்ன காலையி லிலக்கவெள் ளம்படை யணுகத்
துன்னு சிரசு ரேந்திர னுடனதி சூர
னென்ன நின்றிடு தம்பியர் மைந்தரா மிருவர்
மன்னி டும்படைத் தலைவரா யிரதமேல் வரவே. (௬௫)

சீர்பு ரிந்திடு மொருபெருந் தேரின்மேற் றிறற்சூ
ரூர்பி ரிந்துபோர் புரிந்திட வருதல்கண் டோடிக்
கூர்பு ரிந்திடு குலிசவேற் கரத்தினன் கூற
வேர்பு ரிந்திடு குமரவே ளறிந்தன னிதனை. (௬௬)

அறிந்து மாருதச் சாரதி யியற்றுதே ரணுகிச்
சிறந்த சீருள விளையவ ரிரதமேற் செல்லப்
புறந்த ராதவீ ராயிர வெள்ளமாம் பூதர்
செறிந்து சூழ்ந்திடத் தானவன் படைக்கெதிர் சேர்ந்தான். (௬௭)

சேர்ந்த காலையிற் பூதரு மவுணருஞ் சினங்கொண்
டார்ந்த பற்பல படைக்கலஞ் சொரிந்துகின் றூர்த்து
நேர்ந்து கிட்டியங் கிருஞ்செருப் புரிந்தனர் நெடுஞ்சீர்
சார்ந்த சாரத ரின்னண மின்னர்செய் தனரே. (௬௮)

ஆயி ரம்பெருந் தேரினைக் கரங்களா லள்ளி
யாயி ரங்கரி கெட்டிட மோதுவ ரதற்பி
ஞயி ரங்கரி பாணிகொண் டெற்றியே யடற்பத்
தாயி ரம்பரி யழிவுறப் புரிகுவ ரடலால். (சுகூ)

கோடி வெம்பரி பாணிகொண் டாயிரங் குலவுங்
கோடி யாகிய வவுணரை யடித்துயிர் குடித்தார்
வாடு ருவிறற் றகுவரும் பூதரை வளைவுற்
றீடு சேர்ந்திடு பற்பல படையினு லிறுத்தார். (எ0)

வீறி வந்திடு தானவ ரானவர் வெகுண்டு
சீறு சாரத ருடல்பதை பதைத்திடச் சிதைத்த
லீறி லாவிறற் பூதமன் னவர்தெரிந் தெதிர்போய்
மாறு றும்படி தானவர் தானையை வதைத்தார். (எக)

பிணங்கள் சோரிவெற் பாறுபோன் மேவுறப் பெருஞ்சீர்க்
கணங்க டானவர் கணங்களை யடுதிறங் காணூஉ
விணங்கு சீரதி சூரன்வந் தறுமுக னிருதாள்
வணங்கு பூதர்மேற் பொழிந்தனன் பகழியா மாரி. (எஉ)

அந்த வேலையிற் பூதரி லுக்கிர னணுகித்
தந்தி மாமுகன் முன்னவன் சுதன்மிசைத் தண்டொன்
றுந்த வுந்துமக் கதையதி சூரனை துரத்து
வந்து * சாலிகை சிந்திய தவுணர்கண் மயங்க. (எங)

மூடு சாலிகை சிந்தலுஞ் சிந்தையுண் முனிந்து
பாடி லுக்கிரன் மீதுநூ றாயிரம் பகழி
கூட விட்டுழிக் குருதிநீ ரொழுந்தது கொதித்தோ
ரீடு வெற்புவிட் டவுணர்கோன் றேரினை யிறுத்தான். (எச)

மற்றோர் கைவயமேற் பாய்தலு முக்கிர வலியோன்
செற்ற மோடுதேர்ப் பரிகளை யுதைத்திடத் தீயோன்
றற்று நூறுகோல் விடுத்தலு நெடியகைத் தடியா
லிற்றி டும்படி விலக்கவே றிரதமே றினனே. (எரு)

வேறு.

ஏறி நின்றவதி சூர னுக்கிரனை யிறு செய்வனென, வெள்ளணி யே, சிற் னற்படை யரும்பு னற்படை திறற்ச மன்றனை து இன்

* சாலிகை - கவசம்.

படை, வீறு கின்றதொரு காலி னுந்துபடை மின்ப டைத்தவிதி தன்படை, மாற னெண்படை விடப்பி டித்துடல் வருந்து ருதவை யருந்தினன். (எசு)

விட்ட விட்டபடை முற்று முற்றுதிறன் மிக்க வுக்கிரன் விழுங்கலுந், துட்ட னைவதி சூர னதிபடை தொட்டி டப்பரனை யுக்கிர, னிட்ட மோடுதொழு தஞ்செ ழுத்தினை யியம்பி நின்றிடலு மெந்தைதன், னெட்டி ரும்படை திரும்பி முக்கணுடை நின்ம லன் புடை யடைந்ததால். (எஎ)

ஈது கண்டரி முகத்தன் மாமக னிலங்கு தேரினு மிறங்கியே, கோது செய்யுமொரு தண்டு கொண்டுமிகு கூளி மன்னனெதிர் கூடிவண், போது கொண்டதொடை கொண்ட தோண்மிசை புடைப்ப வக்கதை பறித்தவன், நீது கொண்டவுர மீத டித்துமிழ் சிறந்த தொல்லுயிர் துறந்தனன். (எஅ)

இன்ன வாறது தெரிந்து நெஞ்சக மெரிந்து தானவர்க ளிந் திரன், மன்னு பூதர்கள் பதைத்து மாளும்வகை வாளி சிந்தியெதிர் வந்தபோ, தின்ன லற்றகுறண் மன்ன ரிற்கனக னென்னு மன்னவ னெதிர்ந்துநின், றன்ன வஞ்சனொடு போர்பு ரிகதிடலு மாயி ரங் கணை விடுத்தனன். (எகூ)

மெத்து மத்திர முருத்த னிற்பட மெலிந்த னன்கடிது வீறு முன், மத்த னென்பவ னெதிர்ந்து போர்புரிய வஞ்ச னெண்ணில் பல வாளிதூஉ, யெய்த்தி டும்படி யிளைப்ப மந்தனெதி ரெய்தி வெய்ய சமர் செய்திடப், பத்து நூறுகணை சிந்தி மந்தனு மயர்ந்தி டக்கடிது பண்ணினன். (அ0)

வீறு சிங்கனது பின்பு முன்பணுகி வெஞ்செ ருப்புரிய வஞ்சக, னூறு வெங்கணை விடுப்ப வன்னவனு நொந்து நின்றிடலு முந்துசீ, ரேறு சாரதர்கண் மன்னர் பின்னுளரி யாவ ரும்பொரு திளைத்திடச், சீறி வந்தன னிலக்கர் தம்மிலுயர் திண்டிறற்குலவு தண்டகன். (அக)

சூர கன்றன்மகன் வத்தி ரத்திலுயர் தண்ட கன்கணைக ளாயி ரம், வீர மோடுவிட நொந்து தந்திதரு வெய்ய னெண்கணைக ளெய்யவே, சீரு லாறுதல் படப்பெ ருந்துயர் செறிந்தி டக்கடிது சேமுகன், கோர மோடணுகி யாயி ரங்கணைகள் கொண்டு தேர ழிவு கண்டனன். (அஉ)

தேர ழிந்திடலு மானே மாமதலே சீறி வேறிரத மேறியே, வீர மோடிவரு சோழ கன்றன்மிசை ‡ வென்றி யோர்படை விடுப் பவன், கேரு லாவுமவ னுந்த ளர்ந்தன னிலங்கு சீர்விசயன் வந்துகீ, டார கன்றன்மகன் வில்லே வல்லேகணே யாயி ரங்கொடு தடிந்தனன்.

கொண்ட வில்லழிய வந்தெ திர்ந்துபொரு கொற்ற வீரன் விறல் பற்றலன், கண்டு தண்டது விடப்ப டத்தளர் கலக்க முற்றன னிலக்கரி, லண்டு மேனைய ரடைந்து விற்சமர் புரிந்து டைந்திடலு மாசிலா, மண்டு வீரமுள கந்த னுக்கிளவல் வந்து வெய்யனெ டெதிர்ந்தனன். (அச)

கைத்த னுத்தனை வளைத்து மெத்திய கடுஞ்ச ரஞ்சிதறி வெய் யவன், மைத்த னுத்தனே மறைப்ப வன்னவனு மன்னு மாயிரகல் வாளிதான், சுத்தன் மீதுபட விட்டொ ரேழுகணே தொட்டு விற் றடிய விற்கொளாப், பத்து நூறுகணே சிந்தி வெய்யனுறு தேரை வில்லொடு படுத்தனன். (அரு)

வேறு தேரவுண னேறி விற்கொடுயர் வீர வாகுவுறு தேரினே, நூறு கோலதனி னூறுகா லதனி னூபு ரத்துவரு சேவகன், மாறிலாவிறல்கொள் பாவி தேரினிடை வாவி மேவுதிறல் வாளினுற், பேற தாமொரு கரந்து ணித்துழி பிடித்த தண்டுகொ டடித்தனன்.

ஊறில் வீரனவு ணன்சி ரத்திடை யுதைத்து மீளுதலு மொன் னலன், சீறி வாள்கொடு தொடர்ந்து வந்துழி திரும்பி யங்கவனே வாளினு, னூறி ஞனவுண ரஞ்சி யோடினர் நுவன்றி டற்கரிய சீரினுல், வீறு சூரனிது கண்டு பூதர்குழு மீது வெம்மையொடு மேவினன். (அஎ)

முந்தி வந்துயர் தனுக்கு னித்தனன் முழுமகு நாணெலி வழங் கலுஞ், சிந்தி னார்சில ரிரிந்து ளார்சிலர் திகைத்து ளார்சிலர் செகத் தின்மே, விந்த வாறுமிகு பூதர்நொந் தனர்க ளியாண்டு பத்துட னிரண்டுதா, னந்த நாணெலி யொழிந்த தில்லேயெனி லார வன்றன் விறல் கூறுவார். (அஅ)

இன்ன செய்கைதனை மன்னு சாரத விராசர் கண்டவ ணெதிர்ந் தயோ, தன்ன வஞ்சனொரு பத்து நூறுதொட ராயி ரந்தமூவு கோடியா, மின்னல் வெங்கணே பொழிந்த போதவ ரழிந்த போது நல் விலக்கராம், வெந்நி டாதவிறல் வீரர் வந்தணுகி வெந்தி றற்கணே கள் சிந்தினர். (அகூ)

---

‡ வென்றி ஓர்படை - வெற்றியையுடைய வேல்.

ஆடல் கொண்டவ ருரக்க ரந்தனு வனைத்தையுங்கணைக ளாயி ரங், கோடி சிந்தியவை சிந்தி யத்தொகைகொள் கோல்விடுத் தவர்க டேரெலாம், பாடு றும்படி புரிந்தி லக்கமொடு பத்து நூறு செறி பல்லவ, யீடி ரேடுதவி வீரா மேனிக ளிளைத்தி டும்படி துளைத்தனன. (௯௦)

ஈது கண்டுதிற லெண்மர் தங்களி லிருந்தி றற்பெறு திவா கரன், றீதி லாதகணை சிந்தி வந்திட லு நூறு நூறுகணை சிந்தியே, யோதுவீரனது விற்று ணித்தவ னுரமபி ளந்துழி விழுந்தனன், கோதி லாவிற லரக்கன் வந்தவுணர் கோவின் முன்புகணை தூவி னான். (௯௧)

தூவி யங்கதனில் வென்றி யின்றிமிட றுன்று வாளினொடு சூரர்கோன், மேவு தேரனுகி விலலை வெட்டவவன் வில்லொ டிந்த திலை வல்லையே, யோவி லாதகதிர் வாளொ டிந்ததட லுந்த ரக்கனை யொர் தாளினாற், பாவி யண்டமிசை செல்ல வுந்தலும் விழுந்த னன்கடிது பாரின்மேல். (௯௨)

வீழு மன்னதை வெகுண்டு கண்டுமிகு வெற்றி பெற்றிடு மகேந்திரன், றாழ்வி லாவிறலகொள் சூரன் முன்புபல சாய கஞ்சி தறவெய்யவன், சூழு நூறுகணை தூய னங்கமிசை தோய விட்டுழி விழுந்தனன், வாழ்வு கொண்டபுகழ் வீர திரனெதிர் வந்து பல் கணைகள் சிந்தினன். (௯௩)

ஈடு சேரவரு வீர தீரன்மிசை யேறி னேடவுண னேழு கோல், கூட விட்டுழி விழுந்த னன்கடிது கொறற முற்றிடும கேசனு, நீடு சூரனெதிர் வந்தெ திரந்தொரு நெடும்ப டைக்கலம் விடுப்பவே, பீடு கொணடவுர மீது பட்டுமிகு தூளி பட்டது பிறங்குவேல். (௯௪)

வந்து பட்டகதிர் வேல முரிந்திடலு மன்னு தானவர்கண் மன் னவ, னுந்து கின்றகணை யேழு விட்டிட வுரம்பொ ருந்திய மகேச னீள், கந்து றழ்ந்திடு புயங்க லந்துடல் களைப்ப மொய்ம்பது துளைப்பவே, சிந்தை நொந்தன னிகழ்ந்த விச்செயலை வீர கோளரி தெரிந்தனன். (௯௫)

கண்டி தண்டர்புகழ் வீர கேசரி கடுஞ்ச ரஞ்சிதறி வந்துபின், பண்ட லன்றனது வைய முற்றுர மடிக்க வேகரம் வெடிக்கவே, மண்டு சூரனொரு கைசி னவிவனை மாலு றங்கடலில் வெஞ்சினங், கொண்டெ றிந்திட விழுந்து பின்னரு மெழுந்து சேனையொடு கூடினான். (௯௬)

மால்ப டைத்தவிற லிந்தி ரன்குறுகி வன்க ணம்படை விடுத்த லும், பால்ப டைத்தமொழி மாயை மைந்தன்மிசை பட்டு மட்டி றுக ளாகவெங், கோல்ப டைத்தவ னூருயி ரங்குலவு கோடி வெங்கணைக ளேவலும், கால்ப டைத்தவிசை போல மேவிய கலங்கு லைத்திட விளைத்தனன். (௯௭)

மன்னு வெற்றிபுனை யந்த கன்கடிது வந்து பல்கணைகள் சிந்தலு, மன்ன வன்கணை விலக்கி வெந்தகுவ னுயி ரங்கணைக ளால வன், மின்னு தேரினொடு விற்று ணித்துமரு மமபி ளந்திட விழுந்த னன், வெந்நி டாதவிறல் கொண்ட வண்டர்புகழ் வீர வாகுவிது கண்டனன். (௯௮)

கனத்த தேரினொடு வந்தெதிர்ப்பவது கண்டு மாயைதரு கண்டகன், மனத்தி லொற்றனென வுன்னி யின்னமுமென் முன்ன ரொற்றனென வந்தியே, லனத்த மெய்திலை தனுப்பி டிக்கினுன தாவி கொண்டிடுவ னென்னவே, சினத்த பாவிமக னுவி கொண்டதிற லாள னின்னமொழி செப்புவான். (௯௯)

உற்ற தூதனு மமைச்சு மாகுவ னுரங்கொ டெவ்வர்மிசை செல்குவன், வெற்றி வேலுடைய கந்த னெந்தையருள் வேறு முள்ளபணி செய்குவன், மூற்றும வல்லவனி யான மர்ப்புரிதி யென்ன வொன்னலன் முனிந்துநீள், கொற்ற வாளிகளொ ராயி ரங்குலவு கோடி வீரனெதிர் தூவினன். (௧௦௦)

வீர வாகுவு மளப்பில் வெங்கணை விடுத்து வெய்யன்விடு வெய்யகோல், சேர நூறியொரு நூறு கோனுதல் செறித்தி டக்கணை சிதைந்திட, மூரி சேரவுன னெட்டு வெங்கணைகண் மொய்ம்பன் மொய்ம்பிடை யழுத்தலுஞ், சோரி யுண்டுபிடர் தன்னை யன்னவை துளைத்த வும்பர்கடி ளங்கவே. (௧௦௧)

வென்றி கொண்டபுய வண்ணல் பின்னர்பல வெய்ய கோலவுணன் வையமேற், றுன்றி யொன்றுபல பாக ரங்கமிசை சோரி கண்டிட வழுத்தல்கலன், டன்று காசிப னளித்த தானவனு மைம்ப தொண்கணையின் மொய்ம்பினு, னீன்ற தேரதனை நூற வேறுமொரு நீடு தேரின்மிசை கூடினன். (௧௦௨)

கூடி வாயுவொடு தேயு வின்படை கொடுஞ்ச மன்கதிர் நெடும்படை, யீடு சேர்வருணன் வாடு ருநிருதி யிந்தி ரன்படை யிலங்குசீர், சூலி வேதனொடு மாத வன்படை தொடுத்து மொய்ம்பினன் விடுத்திடப், பாடில் சூரன்மிசை வந்து வந்தவைகள் பட்டு மட்டறுகள் பட்டவே. (௧௦௩)

மட்டு லாவுதொடை யண்ண லங்கதுயின் மங்கை பங்குடைய வள்ளறன், னெட்டி ரும்படை விடுப்ப வன்னபடை நேரிலா விறல்கொள் சூரனும், விட்டு மொய்ம்பொடு விலக்கி யாறினொடு வீறு மொன்பது விறற்சரந், தொட்டு வீரனது கைத்த லச்சிலை துணித்த னன்றருவர் துள்ளவே. (௧0௪)

மூண்ட கோபமொடு மொய்ம்ப னங்கொரு முரண்கொள் வேலினை விடுத்தலு, மாண்டு சூரன்மிசை பட்டு வல்லையி லழிந்து போகுதலு மன்னவன், பூண்ட வன்மையொரு தண்ட முந்தவது வந்து மார்பிடை புகுந்திட, வீண்ட சோரியொடு நீண்ட தேரின்மிசை வீர வீரனும் விழுந்தனன். (௧0௫)

செய்கை யின்னது தெரிந்து தேரினொடு சீரு றுஞ்சர வணப் பெயர்ப், பொய்கை தன்னிடை வளர்ந்த நங்கடவுள் போயெதிர்ந் திட வழுத்தினர்க், குய்கை தந்தருள் குமார வேள்வடிவ முற்று நோக்கிமிகு செற்றமாய், நைகை கொண்டதொழில் கொண்ட வஞ்ச னிது நம்பி ராறெனாடு விளம்புவான். (௧0௬)

உன்ற னேடுவரு சேனை யாளவ ரொழிந்து போயின ருவர்க் கெலாம், வென்றி கொண்டவிறை யாகி வந்தவனும் வெந்துயர்க் கொடு விழுந்தன, னின்றி ளங்குமார னை நீகொலம ரென்னொ டேபுரிய வல்லைநின், வன்றி றற்றனை யழிப்ப னிங்கொரு கணத்தி னென்றனன் மறத்தினன். (௧0௭)

வஞ்ச னீதுசொல வேளு ரைப்பனிள மைந்த னென்றெமை மதித்தனை, நஞ்சு லாவிய களத்த னெற்றிவிழி நண்ணு கின்றபொறி யொன்றுகாண், விஞ்சு கின்றவுல கங்கெ டிப்பது விவேக மற்றவொரு பேதைநீ, யஞ்சு றுதகிறல் வீரர் பாலர்பெரி யோர்க ளென்றுமதி யார்கள்காண். (௧0௮)

யாவ ரேனுமமர் செய்ய வந்திடி லெதிர்ந்து போர்புரிவ ரிங்கினிச், சேவ கத்தொடு பெருத்த நின்வலி சிறத்த நம்பெரிய திண்மையா, லோவ றும்படி கெடுப்ப மென்றிட வுருத்த எப்பில்கணை யொன்னலன், றாவ வேலவனு மெண்ணில் வெங்கணை தொடுத்து விட்டவை தடுத்தனன். (௧0௯)

தடுத்து வேண்முருக னேறி ரண்டுகணை தான வன்றனது தோளின்மேல், விடுத்த போதுகணை பட்டொ டிந்துவிழ வேறு மாயிரம் விறற்சரந், தொடுத்த வன்சிலை துணிப்ப வஞ்சனொரு

துங்க வேல்விடவு மேழொடேழ், வடித்த வெங்கணை யிலந்த வேலை யுறவந்த வேலை யெதிர் சிந்தினன். (கக௦)

வீறு கின்றதொரு வில்லெ டுத்தவுணன் வேலன் விட்டபல கோலெலா, நூறி யேழ்கணை புயத்தி லெய்பவவை நுண்டு கட்பட லும் வேலவன், சீறி யையிரு சரத்த வன்சிலை சிதைத்தொ ராயிர நல் வாளியா, லேறு தேரழிய நூறி வேறுமவ னேறு தேர்களற வெய்தனன். (ககக)

வண்மை கொண்டசிலை வைய மற்றிடலும் வைய மூற்றவுணர் மன்னவன், திண்மை கொண்டதொரு முத்த லைப்படை செலுத்த வீரிரு சரங்கள்விட், டுண்மை கொண்டகுக னன்ன தைக்கடி துருத்த நூத்துமிகு கோல்கடெய்த், தண்மை கொண்டதொழில் கொண்ட வன்புனை மதாணி யானவை தடிந்தனன். (கக௨)

ஈது கண்டவுண ராரு மங்கலுறுகி யெந்தை கந்தனை வளைந்து நின், றேது போர்புரிய வாழி வேலன்விட வுற்ற சேனையவை முற்ற வுங், கோது றும்படி கெடுத்து மற்றது குமார வேள்கையுற வெய்ய சூர், வேதன் மால்படை விடுப்ப வேலவை விழுங்க வாதிபடை விட்டனன். (கக௩)

விட்ட வெம்படை குமார வேளொரு விறற்க ரங்கொடு பிடித் தவன், கெட்டி டாதவகை புந்தி சிற்சில கிளத்த வங்கதை மதித்தி லன், மட்டில சேனையொடு பின்பு சேர்துமென மாய மாகிமனை யேகலும், பட்ட சோகமொ டயர்ந்த யாவரு மெழுந்து வேலனயல் பாவினர். (ககச)

மற்றிவ் வேலைமிகு பூதர் சூர்நகர் வடாது வாசறனி லேகியங், குற்றி ருநதவதி சூர னேப்படை யொடுங்கெ டுத்தெயி லுடைத்து விண், டுற்றி ருநதொரு கோபு ரங்கடிது தொட்டு வேலையிடை யிட்டவூர், சற்ற மூழ்த்தனர் திரும்பி னூர்கடிது சண்மு கத்தனயல் கூடினர். (கக௫)

வெந்தி றற்கொண்மிகு சார தக்குழுவும் வீர ரும்புடையின் மேவவே, யெந்தை கந்தனுயர் பாச றைப்பதியி லேகி மந்திரம தெய்தியே, சிந்து ரப்பகை சுமந்து நீடொளி திருந்தி யுந்தவி சிருந்தன, வந்த ரம்படி யிருண்டி டும்படி யருக்கன் மேலகட லடைந்தனன். (கக௬)

நலந்திருந்துமருணக்கதிர்க்கமலநாயகன்கடிதுவந்தெனைக், கலந்திருந்தவனகன்றுபோனசெயல் கண்டுநீதிமுறைகொண்டிடா, துலம்புரைந்தபுயவிந்துவென்னையுறவுன்னிவந்தனனெனுநினைந், திலங்குமம்பரமடந்தைநக்கெனவெழுந்ததாரகையினங்களே. (ககஎ)

ஓடியுற்றசெயலொற்றர்சொற்றிடவுணர்ந்துபானுவைமுனிந்துளா, னீடுதந்தையிடைவந்துமுறபகனிகழ்ந்தவச்செயனிகழ்த்தியின், நீடுகொண்டவரைநாளைவென்றிடுவனென்னவன்னவன்விடுப்பநீண், மாடமாளிகைகொள்வீடடைந்ததனில்வைகிவைகறையெழுந்தனன். (ககஅ)

மூன்றுநாட் பானுகோபன் யுத்தம்.

எழுந்துமாயைதனைமுன்னமுன்னுறுகியேதுவேண்டுமெனவோதலு, மிழிந்தவன்புதல்வன்முன்னமென்னுடமரெய்திவென்றவனையின்றுநா, னழிந்திடும்படிசெவல்லவோர்படையளித்தியென்றிடலுமார்வமே, பொழிந்தமாயையொருமாயவெம்படைகொடுத்துவிண்ணினிடைபோயினள். (ககசு)

அன்னவஞ்சனதுபின்னர்பின்னுளவடற்படைக்குலமெடுத்துநீண், மின்னுதேரனுகியையம்பதாயிரமென்வெள்ளமானபடைசூழவே, மன்னுமப்பதிமதிற்புறத்தனுகிமாவின்மாமுகமோராயிரந், துன்னுதூதன்வதனமெதிர்நதினையவாசகங்கடிதுசொல்லுவான். (கஉ0)

வீரவாகுவெதிர்சென்றியானிவண்விரைந்தடைந்ததுவிளம்பியே, போரியற்றவவன்வந்திடும்படிபுகன்றுமீள்கெனவகன்றுபோய்ச், சீருலாவிவளர்பாசறைப்பதிசெறிந்துவீரனையறிந்துகண், டூரமறறிடுமனத்துவெய்யவனிசைத்தவாசகமிசைத்தனன். (கஉக)

இயம்புபோதுகதிரைத்தவெந்தவனையின்றுகொல்வருகெனைப், பயம்பொருந்துவகைதூதனோடிவைபகர்ந்துவிட்டிளையரோடுநீள், வயம்பொருந்துகுமரேசன்முன்பணுகிவந்தனைத்தொழில்புரிந்துபின், னயம்பொருந்துவிடைகொண்டுசென்றுகவினண்ணுதேரின்மிசைநண்ணினன். (கஉஉ)

கொன்னுறுந்தனதுசேனையோடணிகொள்கோஇல்பாசறையகன்றுபோய்ப், பன்னரும்புகழ்கொடெவ்வனின்றிடு

பறந்த லேக்கள மடைந்திட, வின்ன லற்றமிகு பூதர் தானவரெ திர்ந்து வெஞ்சம ரியற்றினர், மன்னு பூதரொடு வெய்ய தானவர்கள் வல்லை சிற்சிலர் மடிந்தனர். (கஉச)

தான வத்தலைவ ராருமவீ ரமுறு சார தத்தலைவர் யாவரு, மீன மற்றிடு மிலகக ரெண்மரு மெதிர்ந்து வெஞ்சம ரியற்றவே, யூன முறறவ ரிறக்க வெறபகைவ னுந்து தேரினொடு வந்திட, மான முறறதிறன் மொய்ம்ப னுமகடிது வந்து தேரினொ டெதிர்ந்தனன்.

அற்ற வேலைதனி லுற்ற வில்லினை வளைத்தி லங்கு *பிறையா சுகம், வெற்றி மேகமென நாகர் தெவ்வன்விட வீறு கொண்ட தொரு விலவினை, மற்று நேரிலகும ரன்ப தத்தினை வணங்கு வீர னுமவணங்கியே, துறறி டுமபிறை நெடுஞ்ச ரமபல தொடுத்து நேருற விடுத்தனன். (கஉரு)

காரி லேகுவன விண்ணி லேகுவன கஞ்ச னோடரி கலந்துவா, மூரி லேகுவன பாரி லேகுவன வுந்து சீகர முலாவுமுந், நீரி லேகு வன வெற்பி லேகுவன நீள்வு கொண்டபுக ழுண்டமுன், சீரி லேகு வன தூய வன்றனொடு தீய வன்றனது செய்யதேர். (கஉசா)

சைய மொத்தவவர் வைய மிந்தவகை சாரி வட்டம துலாவ லும், வெய்ய னுயிர நெடுஞ்ச ரஞ்சிதறி வீரன் மார்பிடை யழுத்தி டத், துய்ய னுயிர மெனுமபெ ருங்கணைக டேவி வென்றியுறு சூர்ம கன், செய்ய தேரதனை நூற வேறுமொரு தேரின் மீமிசை செறிந் தனன். (கஉஎ)

செறிந்து வில்லினை வளைக்கு முன்னருமை செமம லுக்கிளைய சேவகன், முறிந்தி டாதகணை யாயி ரமகொடவன் மொய்மபு ரந் துளை படுத்தலும், பிறிந்தி டாதவிற லும்பர் வேல்கொடு பெருந்தி றற்புனை திருந்தலன், மறிந்தி டுமபரிசு வெல்வ னென்றவுணன் வாரு ணப்படை விடுத்தனன். (கஉஅ)

மேயு மப்படையை வீர னங்கிபடை விட்டழித்திடலு மொட் டலன், வாயு வின்படை விடுப்ப மொய்ம்பனொரு மாசு ணப்படை விடுப்பவே, போயு ரத்துவரு வாயு வின்படையை யுண்டு வஞ்ச னெதிர் போந்தலு, மாய னூர்திபடை தீய னுந்தவெதிர் வந்தவெம் படை முறிந்ததே. (கஉகூ)

உந்து நந்திபடை பின்பு மொய்ம்பன்விட லூதை போலது விரைந்துபோய், வந்த காருட நெடும்ப டைத்திறலை வல்லை சிந்துத

---

* பிறை ஆசுகம் - அர்த்த சந்திரயாணம்.

ஞும் வஞ்சக, னந்த கன்படை விடுப்ப வங்கதையு மட்ட தொட்டல னயன்படை, வெந்தி றற்கொள விடுப்ப நந்திபடை முன்பு வந்தது விளிந்ததே. (௯௦)

மிக்க வெற்பகைவன் மாய வன்படை விடுப்ப நந்திபடை முன்புவந், தக்க ணம்பொர லு மாடன் மொய்ம்புடைய வண்ண லங்கது தெரிந்துபின், றக்கன் வேள்வியை யழித்த வன்படை விடுப்ப மால்படை தகர்ந்திட, நக்க ஞர்படை யெடுத்து வெந்தகுவ னண்ணலார் வெருவ விட்டனன். (௯௧)

முரண்ட ரும்புயனு நம்பன் வெம்படையை மொய்ம்பி னேடு விட வங்கெதிர்ந, திரண்டு வெம்படையு நீள்பெ ருஞ்சம ரியற்றி விட்டவரை யெய்தவே, திரண்ட கந்தினை புரைந்த தோளுடைய தீயசூர னரு டயவ, னரண்ட ருந்தனது மாயை யாலிலகு மம்ப ரத்திடை யொளித்தனன். (௯௨)

ஆய போதுகதி ரோன்ம றைந்தன னருந்தி றற்குலவு தான வன், மாயை தன்படை விடுப்ப வள்ளன்முத லான சேனையை வளைந்துமா, லேய வேகடிது கட்டி யேகியினி தாய நீர்க்கடலி விட்டிடக், தீய ரிற்பெரிய தீய னயகது தெரிந்து நெஞ்சக மகிழ்ந்தனன்.

மகிழ்ந்து தாதையுறு கோயி னண்ணியவன் வண்ண வொண் கழல் வணங்கியே, நிகழ்ந்த வாறுதனை யோத வன்னவ னிறைந்த வார்வம துறைந்திடப், புகழ்ந்து மைந்தனை யவன்ற ணுதுமனை புக் கிருந்திட விடுத்தன, னிகழ்ந்தி டாநெறிகொ ணுர தன்குமர வேண்மு னுற்றிவை யிசைத்தனன். (௯௪)

அற்ற வேலைதனி லாறு மாமுக னடற்கொள் வேல்விட வளக் கர்வாய், வெற்றி வேல்கடிதி னுற்று மாயையை விலக்கி யேகவடல் வீர னுந், துற்ற யாவரு மெழுந்து வந்தணிகொள் சூர னூரையெ திர் கண்டபின், கொற்ற மேவுகும ரேச னுக்கிளைய காளை யின்ன மொழி கூறுவான். (௯௫)

கூரந்து மாயைகொடு வென்று சென்றவொரு கள்வ னைத்தலை யறுத்தலா, லூரந்த ருங்குமர வேண்மு னேகில னுரைத்த வீது முடி யாதெனி, லிருந்தி டேனெனது வில்லு நானுமெரி யெய்து வேனென வியம்பியே, விரிந்த சேனையொடு சூர னூரரண மேலே வாசலிடை மேவினன். (௯௬)

அங்கி ருந்தபுலி மாமு கன்பொரு தழிந்தி டக்கனலின் வாயு
வின், றுங்க வெம்படை செலுத்தி வாணகர் தொலைப்ப வும்பரை
யலைப்பவன், மங்கு லேழையும் விடுப்ப வங்கவைகள் வந்து மாமழை
சொரிந்துநீள், வெங்க னற்றனை யழிப்ப வன்னசெயல் வீர வாகு
வெதிர் கண்டனன். (௧௩௭)

மூன்றுநாளிராத்திரி இரணியன் யுத்தம்.

வேறு.

கண்டான் வெகுண்டான் வடவைப்படை விட்ட காலை
விண்டா னிறைந்த புயனீர்தனை யுண்ண வீழ்ந்து
தண்டா முகிற்கள் கடலோடிய வீது தன்னை
யண்டார் புகழுந் திறற்றூதர் சூரோ டறைந்தார். (௧௩௮)

அப்போது சீறி யமாககேகுவ னென்ன வங்கண்
டுப்போடி லங்கு மறையாயிர மோர்ந்த தூயன்
மெய்ப்பான சூரன் மகனுடை கனென்று மேலோ
னிப்போது கேளென் றவன்றாள் பணிந்தீ திசைப்பான். (௧௩௯)

வில்லார் கனகத் திருநாடதி னுற்ற விண்ணோர்
பல்லோர் தமையாரு சிறை செய்தது வீறுபாவ
மல்லா தூநன்றி படுமோவவர் தம்மை வென்ற
தெல்லார் நயநப் பெருமான்வர மன்றி யாதே. (௧௪௦)

ஏறுற்ற தேவ னெடுமாறுகொண் டார்க ளெல்லா
மூறுற் றிறந்தா ரிருந்தார்தமை யோத வுண்டோ
மாறற்ற செல்வ மளித்தோன்மகன் மேவின் மாறு
மாறற் றவனைப் பணியாதமர் செய்ய லாமோ. (௧௪௧)

மன்னு குகனம் பிழையாலமர் செய்ய வந்தான்
பொன்னாட் டமரர் சிறைவிட்டவன் முன்பு போந்தங்
கென்னு யகனே கொடியோம்பிழை யெண்ண லென்றே
சொன்னு லறுமா முகன்மீண்டிடு மென்று சொற்றான். (௧௪௨)

ஈங்கீது பால னுரைசெய் திடும்போ திடும்போன்
றீங்கான கோப முடனேசில வார்த்தை செப்ப
வாங்காதன் மைந்த னறியேன்பிழை யெண்ண லண்டார்
நீங்கா விறப்ப வமர்செய்குவ னென்று நின்றான். (௧௪௩)

இன்பாகி வெய்யோ னனையான்றனே யேவ வேகிக்
கொன்பாவு தன்னி லனுகிப்படை யான கொண்டு
மின்பாவு நாலா யிரவெள்ளவெஞ் சேனை மேவப்
பொன்பாவு பூத ருறுசெம்புல முன்பு போனன். (கசச)

வேறு.

o மூச்சிர முள்ளவன் வச்சிர முள்ளவன் மொய்ம்பினன் மூன்
பினன் மூரணூறு மிரணிய, னச்சமில் சேனைவெள் ளத்தைநாற்
றிக்கினு மாயிர மாயிர மாகவே யேகவிட், டெசசமில் குடதிசைச
சேனையோ டேகினு னீடுசேர் வீரனு நால்வகைத் திக்கினு, மெச்சு
தன் றானையைப் பொரவிடுத் தவுணர்கோன் மேவுறுந் திக்கிலே
மேவினன் றானுமே. (கசரு)

சாரதத் தானையுந் தானவத் தானையுந் தங்களிற் போர்செயச்
சண்முகற் கிளையவன், றிரமுற் றிரணியன் றன்னொடும் வந்தவெஞ்
சேனையிற் பல்லவச் சோனையைச சிந்தியே, கோரமுற் றடுதலுந்
தருவர்கோ னுயிரன கோல்விடுத் தாயிரங் கோடியாய் நீடிய, பாரி
டச் சேனையைப் பாரிடத் தேயடப் பாங்குறும் பூதர்தா மேங்கியே
யோடினார். (கசசு)

சாரதற் கிறையவ னீலனும் பேரினன் றானவன் முன்புபோய்த்
தானவன் மேவிய, தேரெடுத் தம்பரத் தெறியவே தேரொடுஞ்
சென்றுமீண் டிடுதலுஞ் சிலனு நீலனு, நேருறச் சினமொடே மாக
மேல் வேகமாய் நில்லுநில் லென்றுபோய் நீசன்மா மைந்தனைப்,
பாரமெய்த் தாளினு லுருளவே யுதையவே பாரின்மேல் வீழ்த்த
லும் பாய்ந்தனன் மேனிமேல். (கசஎ)

தன்பதத் தாலவன் றனைமிதித் திடுதலுந் தாழ்ந்திடும் விறலி
னன் வீழ்ந்திடுஞ் சோரியன், றன்புடைத் தாகியோர் மேனிதன்
போலவே துஞ்சுரு விஞ்சையாற் றோன்றுவித் திடுதலு, நன்புகழ்ப்
பூதனுங் கண்டதைச் சாடவே நனிதொடர்ந் திருபத நலியவே
மெலியவே, மன்புகழ்த் தேர்மிசைத் துயரகன் றேறினன் வானிபூ
தன்மிசை வஞ்சனுஞ் சிந்தினன். (கசஅ)

---

o மூச்சிரமுள்ளவன் வச்சிரமுள்ளவன் மொய்ம்பினன் மூன்பினன் மூரண்உறும் இரணியன் என்பதற்கு - மூன்று சிரங்களையுடையவனும், வலியவச்சிரம்போலுள்ள புயங்களை யுடைமையால் வச்சிரவாகுவெனப் பெயர்பெற்றவனது மூத்தவனுமாகிய வலிமைபெற்ற இரணியன் எனப் பொருள்கொள்க.

மண்டுதீ வாளிதான் வந்துபட் டிடுதலும் வாடிவெம் பூதனு மண்ணின்மே னின்றிடக், கண்டனன் வீரனற் றேரொடுங் குறுகியே கையன்மா யத்தினைக் கையினிற் கவினுறக், கொண்டதோர் ஞானவே லாலழித் திடுதலுங் கொடியனே ராயிரங் கோல்விடுத் திடவிரைந், தொண்டிறற புயமுடைக் காளைதன் மார்பகத் துந்து கோல் வந்துபட் டொல்லைதா னூற்றதே. (௧௪௯)

மானுறுந் திறலுடைக் காளைபின் பாயிர வன்சரஞ் சிந்தியே மன்னவன் பின்னுறுந், தூணியுந் தூணிசேர் வாளியும் வாளிசேர் தாவிலுந் தாவிலார் துங்கவன் றேரையு, நானுறும் படிகெடுத்,தவ னுரம் பஃறுளை நண்ணவே செய்துபின் னண்ணல னண்ணிய, சேணிருந் தேரெலா மூறுநூ றம்பினாற் றேவர்கொண் டாடவே சிந்தினன் றானரோ. (௧௫௦)

இச்செயற் கண்டுபின் னெண்ணலா னெண்ணுவா னீங்கியான் முடிகுவ னெந்தையு முடிகுவ, னிச்சயம் பிறர்களு முடிகுவர் முடிவரே னிள்கடன் செய்யவோர் நிருதரிங் கில்லையா, லச்செயற் புரியநா னுறுவனென் றுன்னியே யருவமாய் மீனமா யாழியுட் போயினான், பசிமத் திசைதனக் கெதிர்படுந் திசைதனிற் பானுவந் தானிருட் பந்தியைச் சிந்தியே. (௧௫௧)

ஆனவிச செயலினை யொற்றர்கண் டேகியே யடலுடைச் சூரன்முன் பணுகியங் கறையவே, யினமுற் றிடுகொடுஞ் சூரன்மா மைந்தனங் கெரிமுகன் கடிதுவந் தெனைவிடுத் திடுதியா, லூனமுற் றழிவுறத் தெவ்வரைச் சிறியிங் கொல்லைவந் திடுவெனென் றுரை செயா நின்றிட, மானமுற் றிடுவிறற் புதல்வபோய் வென்றுபின் வருதியென் றோதினான் மன்னர்தம் மன்னவன். (௧௫௨)

நாலாநாள் அக்கினிமுகன்வதை.

என்றுசொற் றிடுதலும் புறமதிற் கடிதுவந் தேருலா வும் பெருந் தேரின்மீ தேறியே, துன்றிமொய்த் திடுமடற் சேனையோ ரெண்ணிலார் சூழவந் தேகியே தூயவெம் பூதர்சேர், வென்றியுற் றிடுநெடுஞ் செம்புலத் தனுகலும் வீறுசா ரதர்களும் விறலுலா நிருதரு, நின்றுபற் பலபடைக் கலமெறிந் தெதிருறு நீடுவெஞ் சமரமர் நிலைமைசெய் தாரரோ. (௧௫௩)

அந்தவே லையில்விறல் வியர்வில்வர் துதையமா மரியசீர் வீரர்போ யவுணர்தஞ் சேனையிற், பந்திகொண் டிடுநெடுஞ் சாயகஞ் சிக்

தியே பாடுகெண் டிடுதலும் பதகரங்கோடினார், நிந்தைதீர் மேகனே சோமனே யாதியா நிருதமன் னவர்செருப் பொருதவவ் வாறுகண், டுந்துசீ ரெண்மரிற் றிறலுடைச சதமக னெல்லைசென் றெய்தினா னென்னலார் தங்களோர். (௧௫௪)

போர்புரிந் தெதிர்பொருந் திந்துகண் டகனையும் புயலினன் றன்னையும பொன்றுறப் புரிதலு, மேர்புரிந் திடுமுரத் தேனையோ ரோடினா ரெரிமுக னிதுதெரிந் தெரிமுக னாகியே, கூர்புரிந் திடு நெடுங் கணைசொரிந் தடலொடுங் கொள்ளைவெம பூதரைக் கொன்று நேர் நின்றிடச், சீர்புரிந் திடுதிறற் சதமகன் கண்டனன் சிற்றமேல கொண்டனன் சிலைகுனித் தானரோ. (௧௫௫)

வெய்யனுக் கெதிரணைந் தடுசரம பொழிதலும் விறலுடைத தருவனு மிகுசரஞ் சிதறியே, சையமொத் திடுபுயத் திறலுடைச சதமகன் றனுவையுந் தேரையுஞ் சாபவண் ணேணியும, வையகம புகழவே நூறியோர் நூறுகோன் மார்பிடைச சிதலும வன்மை போய் நிற்பவீ, தொய்யெனக் கண்டவன் றுணைவரா மெழுவரு மொல்லைசென் றெய்தினா ரொன்னலார முன்னரே. (௧௫௬)

சிலைவளைத் தளவிலாக் கணைதனைச சொரிதலுந் திறலுடைத் தருவனுஞ் சிலசரத் தினையவர், மலையினைப் பொருபுயத் தெய்யவே யவரவன் மாமுகத் தாயிர மாயிலத் தொகைபுயந், தலையிடத் தாயிரங் கையிடத் தாயிரஞ் சாயகந் தொட்டவன் றேரையுந் தடிதலும, கொலையுடைக் கொடியனோர் தேரின்மீ தேறினன் கோல்விடுத் ததனையுங் கூறுசெய் தாரரோ. (௧௫௭)

தேரழித் தவனுடற் றளையடுத் திடலுமோர் தேரின்மீ தேறியே சிவனருட் படையினைச, சிருடைத் தருவர்கோ னெழுவர்மேல விடுதலுந் திநெடும் படையெனச் சிந்தையீ தெண்ணியே, வீரமுற் றிடுபுனற் படைவிடச் சோதிவேல் விரைவினுண் டனுகியேழ் வீரரைக் கொன்றதால், வாரியிற் பொலிதரும் பூதரா னவரெலாம் வாய்புடைத் தலறினார் வாடினா ரோடினார். (௧௫௮)

ஈதெலாங் கண்டனன் பூதரைக் கையமைத் திங்குநீ ரஞ்சன்மி னென்னவங் கோதியே, யாதிகண் டளில்வருங் குமரனுக் கிளையவ னனன்முகக் கொடியன்முன் பணுகவே யிருவருஞ், சோதிவெங் கணைகடீ யமர்புரிந் தார்கள்பின் சூர்மகன் பரன்மகன் றாயமூண் டத்திடைத், தீதுறுங் கணைகளோ ராயிரந் தொடுதலுஞ் செய்யவன் சீறியிச் செய்கையின் செய்குவான். (௧௫௯)

ஆயிரங் கணைகடு மவுணர்கோ னிரதமு மங்கையிற் சாபமு மழிவுசெய் திடுதலும, வேயுறுந் தோளுடைப் பதுமைதன் பாலகன் வேறுதே ரேறியோர் வீறுதண் டுந்தவச், சேயிருந் திறலுடைக் கதையையோர் கணையினாற் சிதைவுசெய் திடுதலுஞ் சிலைபிடித் தவுணர்கோன், வாயுவின் படைசமன் படைகதிர்ப் படைவிட மற்றவப் படைவிடூஉ மாற்றினன் வீரனே. (௧௬௦)

ஆனைதன் பின்னவன் பின்னவன பின்னரு மனன்முகத் தவுணரத் தம்புநா றுய்ப்பவே, யினமற் றிடுமணித் தேரின்மீ தேவிழுந் தொருவைகீர் பெருகவங் கெரிமுகன் றுயருறீஇத், தான்முனம் வழிபடுந் தன்னகர்க காளியைத் தன்னகத் துன்னலுந் தானையோ டெய்தினாள், மான்முறற் றிடுதிறற் றெவ்வரைக கொல்லுவன் மைந்தவஞ் சேலெனா வந்தனள் பூதர்மேல். (௧௬௧)

துங்கவெம் பூதர்மேற் சூலமொன் றுந்தவச் சூலமங் காலமே போலவந் திடுதலுஞ், சஙகரன் மாமகன் பின்னவன் சீறியேழ் சாயகங் கொண்டதைத் தடிதலுஞ் சண்டிகை, வெங்கொடுஞ் சினமொடே பின்புமோர் சூலவேல விடுதலு மாயிரம் வெஞ்சரந் தூண்டியே, யங்கது தன்னையு மங்குவித் திடுதலு மண்ணலசேர் தேரின்மீ தார்த்துவக தெய்தினார். (௧௬௨)

பாங்குறுங காளியெண் கையுமோர் கையினாற் பற்றியே மார்பகத் தெற்றியே நிறறலு, மேங்கியே சோகமா யொருவைகீர் விழவிழுந் திடரகன் றிடவெழுந் தேத்தினாள் வாழ்த்தினா, ளாங்குநின் றிலள்விரைந் தேகினா ளீதுகண் டஙகிமா முகனெழுந் தடல்பெறுஞ் சிலைபிடித், தோங்குநா றம்பினான் மொய்ம்பினன் றேரறுத் தூதிய மாயதென் றாதினன் சஙகமே. (௧௬௩)

தீதிலா வீரனீ ரேழுகோல் கொண்டுபின் றீமுகத் தீயவன் சிலையறுத் திடவவன், வேதனார் படைதனைக் கடவலுந் திறலினான் வீரபத திரன்படை விடுதலுங் கடிதுபோய்ப், போதனார் படைதனைச் சிந்திவெந் தழன்முகன் பொன்றவே முடிகளெந் தண்ணல் கைப் புக்கதா, லாதரச் சுரரெலா மொய்ம்பன்மேல் மலர்சொரிந் தாடினா ருவகையா லவசமே யாயினார். (௧௬௪)

வன்னிசேர் மாமுகன் பட்டதைக் கண்டவன் மட்டிலாச் சேனையோர் மானமும் வீரமுந், துன்னவந் தெய்தியே பலபடைக் கலமெலாந் தூவிவெம் போர்செயத் தூயவன் சீறியே, மன்னிடும் புயலெனக் கணைசொரிந் திடுதலும் வாடினா ரோடினார் மாண்டுளார்

ராயினா, ரன்னதன் பின்னரோண் பூதரு மெழுவரல் லாததம் பியரு
மங் கருகுவந் தெய்தினார். (௧௬௫)

அன்னபோ தெழுவராந் துணைவரைக் கண்டிலான் யாவதா
னார்கொலோ வாலிபோ னார்கொலோ, வென்னவே யுக்கிரன் கனன்
முகன் படையினா லெழுவரும் பொன்றினா ரென்றுகூ றிடுதலு,
மின்னுயிர்த் துணைவரா மவர்கிடந் துழியடைந் திருகணீர் சொரி
யவங் கெதிர்விழுந் தலறினா, னன்னயத் தம்பிமீர் தம்பிமீ ரென்றனா
னனிபுலம் புற்றனா னுடருந திறலினான். (௧௬௬)

வேறு.

இன்ன பான்மையிற் றுயருழந் தறுமுக னிளையோன்பின்
மன்னி ருந்திறற் றுணைவரை யெழுப்புவான் மனங்கொண்டு
பின்னு றுங்கணைத் தூணியி னொருகணை பிடுங்காவங்
கன்ன தின்றலை யுகிரினா லெழுதுவா னடலோடும். (௧௬௭)

வெற்றி வேலுடைக் குமரனுக் கிளையவன் விடுத்திட்டே
னுற்ற வந்தகன் காண்கவென் றம்பிய ருயிர்கொண்டாய்
நற்றி றங்கொலோ விடுமதி கடிதென நனிதீட்டிச்
செற்ற மோடுதன் சிலையிடைப் பூட்டியே செலவுய்த்தான். (௧௬௮)

மாற்ற ருங்கட லேழையுங் கடந்துபோய் வயமேவுங்
கூற்றன் முன்னரே வீழ்தலுந் தெரிந்தனன் குறித்துள்ளத்
தாற்ற வஞ்சினன் றேடினன் கயிலையி னடைந்திட்டான்
வீற்றி ருந்தன ரவ்விடை யெழுவராம் விறலோரும். (௧௬௯)

பூண்ட போரிடை யிறந்தவெங் கணமெலாம் புடைசூழ
வாண்டி ருந்தன ரந்தகன் றெழுதன னடன்மேனி
நீண்ட தோளினான் றேடினன் வமமென நிகழ்வோத .
மீண்டு தானையோ டெழுவரு மமர்க்களத் திடைவந்தார். (௧௭௦)

இலங்கு தத்தம துருவினிற் புகுந்தன ரெழுந்தேபின்
னலங்கொள் வீரனை வணங்கலு மனையவ னயமோடு
மலங்கன் மார்புறத் தழுவினன் மகிழ்ந்தன னதுபோதின்
விலங்கு றுவிற லந்தகன் வந்தனன் விறலோன்முன். (௧௭௧)

தொழுது வீரநீ யென்றனை முனிந்தனை துணையோரைப்
பழுது செய்வனோ வவர்பெருங் கயிலையிற் படர்ந்தாரென்

றெழுது வாசகங் கண்டபி னியற்றிய தெழிலோன்முன்
முழுது மோதினன் முனியலென் றேகினன் முரட்காலன். (௧௭௨)

ஈதெ லாந்திற லொற்றர்கண் டேகியே யிருஞ்சூரன்
பாதம் வந்தனை புரிந்தன ரெரிமுகன் பட்டானென்
றோதி னாரவ னரற்றினன் புலம்பின னுறுபோதிற்
காதன் மைந்தர்மூ வாயிரர் வந்தனர் கடியோன்முன். (௧௭௩)

மூவாயிரர் வதை.

வந்து தந்தைவெந் துயரறச சிலமொழி வகுத்தோதி
வெந்தி றற்சமர்க் கேகுதும யாமென விடைகொண்டு
பந்தி கொண்டதே ரேறியங் களவிலாப் படைசூழ
வுந்து வீரனும படைஞரு முறுகளத் துற்றாரால. (௧௭௪)

மாய மேசெயு மவுணரும பூதரு மலைவாகி
யோய்வில் பற்பல படைக்கலஞ் சொரிந்தம ருறுபோதிற்
றீயர் சேனையும் பூதர்தஞ் சேனையுஞ் சிலமாளப்
போயெ திர்ந்தனர் கடிதுமூ வாயிரம் புகழ்வீரர். (௧௭௫)

கதிர்கொள் வாளிதூய்ப் பூதரை யடுதலுங் கணமன்ன
ரெதிர்பு குந்தம ரிழைத்திட வவரிவ ரெழின்மெய்யிற்
பதிவு றும்படி கணைவிட விடரொடும் படிநின்றா
ரதிர்த ருங்கழ லிலக்கரி லாயிர ரதுகண்டார். (௧௭௬)

கண்டு வீரனைத் தொழுதனர் விடைகொடு கடிதேகி
யெண்ட ரும்புகழ் விசயனே யாதியா யிரவீரர்
மண்டு கோன்மழை சொரிதலு மவருமம் மழைதூவ
வண்டி ருந்திற லிருவகைக் கணையுநேர்ந் தமர்செய்த. (௧௭௭)

ஆய காலைமூ வாயிர ராயிரத் தவர்தேரைச்
சாய கமகொடு சிதைத்தலுந் தூயவர் சரந்தூண்டித்
தீயர் தேரையுந் தனுவையுந் துணித்தனர் தேர்புக்கார்
மாய வந்தவர் சீறியே யிறிலா வரையுய்த்தார். (௧௭௮)

வீறு வெற்பெலாங் கணையினாற் சிதறியே விறற்கோடூய்ச்
சீறி வெய்யர்மெய் துளைத்திட வவுணரிற் சிலரின்றே
ரேறு தேரெடுத் தவரிமே லெறிந்திட வெழில்வீரர்
மாறில் பூமிசைப் பாய்ந்தனர் பின்னரும் வந்துற்றார். (௧௭௯)

செற்ற வெங்கணை சொரிதலு மவுணரிற் சிலரின்றே
ருற்ற கைச்சிலை பறித்தொடித் திடவவ ருரமீதே
யெற்றி னரவர் தாமுமங் கெற்றின ரிகல்கூடி
மற்றொ ழிற்றனைப் புரிந்தன ரிருவகை வலியோரும். (கஅ௰)

ஈது செய்தலும் விசயனே யன்றிமற் றெல்லோரும்
போத நொந்தன ரவுணருக் குடைந்தனர் புறந்தந்தார்
தாது லாந்தொடை விசயனுட் சிறியே சரஞ்சிந்தித்
தீது லாவுசூர் மைந்தரைத் துணித்தனன் சிதைத்திட்டான். (கஅக)

இறந்த பேர்களுந் துணிந்துள பேர்களு மெழுந்தேபின்
மறந்த ருஞ்செருப் புரிந்திட வியந்தனன் மனநொந்தே
சிறந்த வேலனை நினைத்தலுங் ககனமேற் செவ்வேள்வந்
துறைந்து நின்றுதன் றுடொழு விசயனுக் குரைசெய்வான். (கஅஉ)

மாய்ந்த வஞ்சக ரறுவது மெழுவது மலரோன்மு
னீந்த நல்வர மவரினிக் கெடவிதை யெறிகென்றே
காய்ந்த வெஞ்சினக் காரிவே லருளினன் கரந்திட்டா
னாய்ந்து ணர்ந்தன னிதனையுன் மத்தனு மகரேசன். (கஅங)

மிக்க மாயவள் படையினை விடுத்தலும் விசயன்று
ணக்க ணந்தனிற் காரிதன் படைவிட வதுபோந்து
புக்க மாயவள் படையழித் தவுணர்கோன் புகழ்மைந்தர்
தக்க மும்மையா யிரரையுங் கொன்றது சயமாக. (கஅச)

மும்மை யாயிரம் புதல்வர்கண் முடிந்ததை முரணொற்றர்
மம்ம ரோடுகெண் டோடினர் சூரன்முன் மருவுற்றீ
தம்ம வோதலு மாற்றினன் புலம்பின னதுபோதின்
வெம்மை கொண்டசெங் கதிரவ னடைந்தனன் மேல்வேலை. ()

எண்ட ரும்புகழ் மதுரையே கதிர்விசும் பிருண்மேவுங்
கொண்டல் மண்டமண் குண்டரே தாரகைக் குலமெல்லா
மண்டர் நாயக ரடியரே செக்கரே யழறிங்கட்
டுண்டம் வாதில்சே காதெழு மேடெனத் துலங்கிற்றே. (கஅரு)

நாலாநாளிராத்திரி தருமகோபன்வதை.

இன்ன பாண்மையிற் கங்குல்வந் திடுதலு மிருஞ்சூரன்
றன்னை வந்தடைந் தறப்பகை புந்திசிற் சிலசாற்றி
யொன்ன லார்தம தூயிர்குடித் தொல்லையின் டுறவேனென்
றன்ன வன்றனை விடைகொடு புறந்தனி லடைந்திட்டான். (கஅஎ)

* புண்ட ரீகமா மாதிரப் போதகப் பிடர்புக்கே
யண்ட ரஞ்சுற வெண்ணிலாப் பெரும்படை யயல்சூழ
மண்டி ருந்திறற் பூதர்சூழ் பறந்தலை வந்திட்டான்
சண்ட முற்றிடு மவுணரும் பூதருஞ் சமர்செய்தார். (௧௮௮)

இருதி றத்தரு மெண்ணிலாப் படையெறிந் திகல்கொண்டு
பொருதி றஞ்செய வவுணரி லமைச்சரும் புகழ்வேரில்
வருதி றத்தரு மெதிர்ந்தனர் சமர்த்தொழின் மருவுற்றார்
திருமி குத்திடு மவுணரும் பூதருஞ் சிலர்மாண்டார். (௧௮௯)

இலக்க வீரரும் வன்மைபோய் நொந்தன ரிதுகண்டு
விலக்க ரும்புகழ் வீரமார்த் தாண்டனும் விறலோன்சென்
றலக்க ணுற்றிடக் கணைசொரிந் தமைச்சரை யடனேக்கித்
தலக்க ணின்றிடுந் தானவ ரெதிர்ந்தனர் சமர்செய்தார். (௧௯௦)

ஓங்கு பூதர்கள் பலமலை விடுதலு முடைந்தார்க
ளுங்கு லாவிய வறப்பகை கண்டிது சினமேவித்
தாங்கி ரும்புகழ்ப் பூதர்மீ தளவிலாச் சரஞ்சிந்த
வாங்கு மேனிமேற் படுதலு மெலிந்தன ரடனீங்கி. (௧௯௧)

காலிற் கொன்றிடு மருப்பினுற் கொன்றிடுங் கவின்மேவும்
வாலிற் கொன்றிடுங் கரத்தினுற் கொன்றிடும் வயப்பூதக்
கோலச் சேனையை யிவ்வகை கொடியவன் கொடுவேழஞ்
சாலக் கோறலுஞ் சாரத ரோடினர் தரைமீதே. (௧௯௨)

கண்டு வென்றிசோ கதிரவன் கடிதுபல் கணைசிந்திப்
புண்ட ரீகமீ தழுத்தலு மயர்ந்தது பொலிசிற்றத்
தண்டர் மாற்றலன் சீறியே நூறுகோ லவையேவிக்
கொண்ட சோரிநீ ரொழுந்திட வழுத்தினன் குளமீது. (௧௯௩)

உதிர மோடுதன் றேருறத் தியவ னொருவேலை
யெதிர்வி டுத்தலும் வீரமா புரந்தர னென்போனுற்
கதிரொ டுங்கணை விடுத்தது தடுத்துவெங் கணைமாரி
துதிபொ ருந்திய வவுணன்மேற் பொழிந்தனன் சுரர்போற்ற. ()

தரும கோபனே வாலவை விலக்கியோர் தண்டுந்த
மரும மீதது வந்துபட் டிடுதலு மயக்குற்றான்
கரும மீதுகண் டடல்பெறுந் தோளினன் கடிதேக
வரும வன்றன்மேற் பொழிந்தன னிழிந்தவன் மனமுள்ளாளி. (௧௯௫)

* புண்டரீகம் என்பது - தென்கீழ்த்திசையானை.

விட்ட வாளிபட் டொடிந்திட வீரனோர் விறல்வேலை
யொட்ட லன்றன்மேல் விடுத்திடச் சென்றவ னுரத்தூடே
பட்டு வெந்நிடைப் பறிதலு முளம்பதை பதைப்புற்று
மட்டில் சோரியோ டிருந்தனன் கரியினை மயலாகி. (௧௯௬)

அந்த வேலையி லவன்கரி மனஞ்சினந் தடன்மேவுந்
தந்தி மாமுகற் கிளையவற் கிளையவன் றடந்தேரை
யுந்து நாற்பெருங் கோட்டினாற் றாக்கியே யுயர்பாகன்
சிந்து றம்படி புடைத்தது காத்தினாற் றிறலோடும். (௧௯௭)

ஆன காலையில் வேறுதே ரேறியே யடல்வீரன்
கான மாமலைக் கரிகரம் பிடித்தனன் கவுண்மோதி
யின முற்றிட வப்புறத் தலகிடை யெறியப்போய்த்
தான வர்க்குளந் துண்ணுக்குற விழுந்தது தரைமீது. (௧௯௮)

விழுந்து மண்மிசைத் துன்பொடு கிடத்தலும் விறல்வெய்யோ
னெழுந்து தண்டமொன் றுந்தினு னன்னதை யெழில்வீரன்
செழுந்த ளிசசுடர் வாளினாற் சிதைப்பவச் சிரமுய்த்தா
னழுந்து சீருள வச்சிரங் குறுகிய தடலோன்முன். (௧௯௯)

வந்த வசசிரம் பாணியிற் பிடித்தவஞ் சகன்மீதே
யுந்த வங்கது படுதலும் பதைபதைத் துடன்வீழச்
சுந்த ரங்கெழு தாளினா லுதைத்திடத் துகடீரு
மந்த ரத்தரை யலைத்தவ னிறந்தன னவர்துள்ள. (௨௦௦)

ஈது கண்டவன் றண்டமங் கோடிய திடர்சூழ்ந்திப்
பூத லத்துறு வெங்கரி யெழுந்துபின் புகழ்ந்தேத்தி
மேத குந்திறல் வீரனை விடைகொடு விறல்சேர்தன்
மாதி ரந்தனிற் படர்ந்தது பூதர்கண் மகிழ்ந்தார்த்தார். (௨௦௧)

செற்ற மேவிய வறப்பகை மடிந்தவச் செயறன்னை
யொற்றர் நோக்கினர் வாடின ரோடின ருரைசெய்ய
வற்ற மாந்துயர்ப் பரவையு ளாழ்ந்தின னறிவின்றி
யுற்ற பாவைபோ லிருந்தன னவுணரி லுரமிக்கான். (௨௦௨)

ஐந்தாநாட் பானுகோபன் வதை.

இருந்த காலையி லிறையவன் கனையடி யிருந்தோளாற்
பரிந்து மத்தகங் காறுமெய்ம் மறைந்திடும் படிபோர்த்துத்
திருந்து செஞ்சடை காட்டிநின் றிடுவதோர் திறம்போலக்
கருந்தண் வேலையிற் செங்கதி ருதித்தனன் கதிர்வீசி. (௨௦௩)

அற்றை வேலையிற் காசிப னுதவிய வசுரேச
னிற்று ளானெனத் துயருழந் தயர்வுறு மியனோக்கி
வெற்றி யூதையுரு சிந்தையும் பிற்பட விரைநதோடி
யெற்ற லேந்தவற பணிந்தன ரொற்றர்தா மெழுந்தார்பின். (உ0௪)

சிறந்த வீரரை மாயையாற் கட்டிமுன் றிரைவேலை
யுறைந்தி டும்படி யெறிந்தபி னிகழ்ந்தன வுரைசெய்ய
வறந்த விர்ந்தவன் றவிர்ந்திடாப் பெருந்துய ரதின்மூழ்கி
யிறந்த தேயினி நம்பெரு வாழ்க்கையென் றெழுந்திட்டான். (உ0௫)

எழுந்து தந்தைதன் கோயிலுட் புகுந்தவ னிருதாள்முன்
விழுந்து நின்றுவேற் குமரனைத் தூதனை மிகவேநா
மழிந்து போவதே யன்றிவென் றிடுவதிங் கரிதண்ட
ரொழிந்தி டசிறை விடுப்பதே நன்றென வுரைசெய்ய. (உ0௬)

மஞ்ச நெஞ்சகத் தஞ்சினை போலுநின் மனையேகித்
துஞ்சி வைகுதி யென்னயா னுரைத்ததைத் துகடீர
நெஞ்சு கொண்டிலன் வெகுளிகொண் டானென நினைவாகி
வஞ்ச னேன்பிழை பொறுத்தியென் றுரைத்தனன் மகிழ்வாக. ()

அறைந்து போர்க்கவன் றனைவிடை கொண்டவ னகன்றேபின்
குறைந்தி டாப்பெருந் தேர்மிசை யேறினன் குழுவாகி
நிறைந்த வெண்ணிலாச் சேனைகள் சூழ்தர நெடுங்கூளிப்
பறந்த லைகளருஞ் சென்றன னிரவிதன் பகையானோன். (உ0௮)

வேறு.

அந்த வேலையிற் பூத வீரரு மவுண வீரரு மடவி னோடெ திர்த், தந்து போர்செயத் தூசி யாகிமுன் புற்ற பூதரங் குடைவ தாயினோர், வந்து பின்புறும் பூதர் தானவர் மாறு மாறுமா றுன போர்செயச், சுந்த ரந்தருஞ் சூரன் மாமகன் றாவி னன்கணை தூயபூதர்மேல். (உ0௯)

வாளி பட்டிடப் பூத ராயினோர் வாடி யோடினர் மங்கை பாலகன், றாளி னன்புறுந் திறல்கொண் மொய்ம்பினுன் றன வப்பெருந் தானை யானைதைத், தூளி யாகவெங் கணைபொ ழிந்திடச் சூரன் மாமகன் றாயன் முன்புபோய்க், கோளி ருங்கரச் சிலைவ ளைத்தனன், கோர வாயிரங் கோல்வி டுத்தனன். (உ௧0)

ஆயி ரஞ்சர மகல மூழ்கிவெங் கலை வேயக லாத மொய்ம்பி னுன், றீய துன்புமோ டாயி ரஞ்சரந் தியன் மொய்ம்பினைச்

செலவி டுத்தலு, நோயு மூக்குமின் பண்ணைஸ் விஸ்லியோர் ஞாறு
கோலினு ஞாறி நிற்கவோர், மாய்வில் வேலினைத் தீய னொற்றியுங்
மன்ன வுய்த்தனன் வாகை வாகினன். (உகக)

பெருகு சோரிநீர் மிகவெ மூந்திடப் பெருகு துன்பமாய்ப் பின்
றெ ளிந்தனன், முருகு கொண்டிடுங் தொடையல் வீரனோர் மூரி
வெஞ்சிலை மூரனொ டும்பிடித், தருகு நின்றிடுந் தருவ ரஞ்சவே
யனில மன்படை யங்கி யின்படை, கருகு மெய்யுடைக் கொடிய
னோர்விடக் கடிய னும்மவை கடவி மாற்றினன். (உகஉ)

மாற்றி வஞ்சகன் கதிர வன்படை மலரி னன்படை மால்பெ
ரும்படை, சீற்ற மாகியே விடலு மன்னவை செலுத்தி வீரனுந்
தடுத்து நின்றிட, வாற்றல் கொண்டிடுந் தனது மாயையா லரிய
தேரினொ டம்ப ரத்தினிற், றேற்றி டாதொளித் திறுதி மாரிபோற்
றாவி னன்சரந் தூய வீரன்மேல். (உகங)

கள்ள வஞ்சகன் முன்பு பின்புமாய்க் கணைசொ ரிந்திடக் காமர்
மெய்யெலாம், வெள்ள மானசெங் குருதி யோடவே வீர வாகு
வும் வெகுளி கொண்டுபின், றள்ள ரும்புகழ்ப் போத கப்படை
தனைவி டுத்தலுந் தருவன் மாயமங், கெள்ளி யாவரு நகைசெ யும்
படி யிரிய விண்ணிடைத் தெரிய நின்றனன். (உகச)

மற்ற வன்றனைக் கண்டு சீறியே வஞ்ச காவினி யெங்க ணே
குதி, நிற்றி நிற்றியென் றம்ப ரத்தின்மே னெடிய தேரொடுங் கடிதி
லெய்தியே, கற்று ணைப்புயன் கொண்ட லாமெனக் கணைசொ ரிந்
திடக் கண்டு மண்டுகோ, லெற்ற ளைந்தசூர் மைந்த னுந்தவங் கிந்த
வாறுபோ ரியற்றி னாரரோ. (உகரு)

கிட்ட வந்திடுஞ் சேனை லேகுறுங் கிளரு மொன்றையங்
கொன்று சென்றுநேர், முட்டு மெட்டதா மாதி ரத்தினு மூரி வா
னினு முடுகி யேகுறு, மிட்ட மானதே ரிருமை வீரரு மிகழு வார்
செருப் புகழு வார்சரந், தொட்டு வால்விறற் சங்க மூதுவார் சூளி
யம்புவார் சூழு வாரரோ. (உகசு)

வரையி லோடுமா முகிலி லோடுமேல் வான மோடுநீர் வளமு
லாவுதெண், டிரையி லோடுமூ தண்ட மோடுமெண் டிசையி லோடு
மத் திசைகள் சூழுமித், தரையி லோடுநீள் பிலத்தி லோடுமத் தான
வர்க்கெலா மரச னாகிய, விரையு லாந்தொடைப் பானு கோபனும
வீர வாகுவும் விடுச ரங்களே. (உகஎ)

பாங்கு கொண்டுநா ற்றுயி ரந்தொகைப் பல்ல வங்களாற் பல்ல வம்புரிந், தோங்கு சூர்மகன் வீர னேறுதே ரொழிவு செய்யவோ ராயி ரஞ்சரத், தாங்கு வெய்யவன் றேனை வீர னுமழிவு செய்யவில் லமர்பு ரிந்துபின், நீங்கில் வாள்பிடித் திருமை வீருருஞ் சென்றெ திர்ந்துநேர் நின்று போர்செய்தார். (உகஅ)

மன்னி டும்புகழ்ச் சூரன் மாமகன் வள்ளன் மாமகன் வாள்வி லக்கியே, கொன்னு றுந்திருத் தோளில் வெட்டிடக் குருதி வீழ் தரக் குமர வேள்பத, முன்னி வீ ரரிற் றலைமை பெற்றுளா னென்ன லன்வலத் தோளை யொல்லையின், மின்னு வன்னதாய் மின்னு வாளினால் வீழ்வு றும்படி வெட்டி னனரோ. (உககூ)

சீரு லாவுதன் வலது கைத்தலஞ் சிதைவ தாகவே தீயன் மா மக, னேரு லாவுறு மிடது கைத்தலத திலகு வாள்பிடித் தெதிர வீரனுங், கோர வாளினால் வாம பாணியைக் குறைவு செய்தவன் கொடுமை யுன்னவே, சூரன் மாமகன் றலையை விண்ணுளார் துள்ளி யாடவே தள்ளி னனரோ. (உஉ0)

வேறு.

* மான்மகன் மகன்மகன் மகன் மடிந்திட
லான்மக பதிமுத லமரர் துள்ளினார்
வேன்மகி பனைநினை வீர வாகுவுந்
தான்மன மகிழ்ந்தனன் சபத முற்றியே. (உஉக)

உற்றசீர் முடியற வொளிகொள் பானுவின்
பற்றலன் மடிதலும் பாரின் மேவியே
சுற்றிய படையெலாஞ் சூழ வேலன்முன்
வெற்றியோ டணைந்தனன் வீர வாகுவே. (உஉஉ)

இன்புறு முருகனை யிறைஞ்சி நிற்றலுந்
துன்பொடு வருந்திநீ சூரன் மைந்தனைக்
கொன்புனை புய்த்தினோய் கொன்று வந்தனை
யன்பொடு வேண்டிய தறைதி யென்றனன். (உஉங)

என்றிவை குமரவே ளிசைப்பக் கேட்டலு
முன்றனை யலதியா னோர்செ யற்கையு
மின்றுசெய் ததுசிறி தில்லை யாயினு
மொன்றொரு வரந்தனை யுதவ வேண்டுமால். (உஉச)

* மான் மகன் மகன் மகன் மகன் என்பதற்கு - விஷ்ணுவின் புதல்வன் பிரமன், அவன்புதல்வன் காசிபன், அவன் புதல்வன் சூரபன்மன், அவன் புதல்வன் பானுகோபன் எனப் பொருள்கொள்க.

அண்டர்பொய் வாழ்வையு மயன்பொய் வாழ்வையும்
விண்டுவின் வாழ்வையும் வெஃகிலே னியான்
றண்டைக ளணிந்தநின் சரணத் தன்மையே
கொண்டிட வேண்டுவ னென்று கூறினான். (உஉரு)

என்றுழி யளித்தன மென்று வேலவன்
றுன்றிய புகழுடைத் துணைவர் தம்மொடும்
வென்றிகொ ளிருக்கையில் வீர வாகுவைச்
சென்றிட விடுப்பவவ் விருக்கை சேர்ந்தனன். (உஉசு)

பானுவின் மாற்றலன் பதைத்து வீழ்ந்துயிர்
போனதை நாடியே போந்தங் கொற்றர்தாந
தானவன் றனக்கிது சாற்றக் கேசரி
மேனிமிர் தவிசினும் வீழ்ந்த ரற்றினான். (உஉஎ)

அன்னதோர் காலையி லமர்க்க ளத்திடைச்
சின்னம தாகிய சேயைத் தானவர்
முன்னமே கொடுவர முகில்பு ரைந்திடு
வன்னமே யானவன் வருந்தன் மேயினான். (உஉஅ)

சிரத்தினைக் கரத்தினைத் திருந்து மார்பினைப்
பொருத்திடும் பார்த்திடும் புரளுஞ் சோர்வுறு
மருத்திகொள் வாய்புடைத் தலறு மன்றவன்
பரித்திடுந் துயரையார் பகர வல்லரே. (உஉகூ)

மற்றிதைப் பதுமகோ மளையென் பாளறிந்
திற்றிடு மைந்தன்முன் பெய்தி மேல்வீழ்ந்
தற்றமி றன்பொடு மரற்றி னாகர்
முறநினு மழுகுறன் முதிர்ந்த தந்தநாள். (உகூ0)

([illegible]) சிங்கமுகாசுரன்வதை.

தீயவ னன்னபின் சிலரை நோக்கியே
மாயநம பகைஞரை மடிவு செய்துபின்
சேயினை யொருமகஞ் செய்தெ ழுப்புவன்
காயமிங் கொருபுடை காத்தி ரென்றனன். (உகூக)

ஓங்கிய விதுபுகன் றுற்ற வொற்றரைத்
தீங்கின னோக்கியே சென்னி யாயிரந்
தாங்கிய வெம்பியைத் தருதி ரென்னனு
மாங்கவர் வடதிசை யளக்கர் மேவினார். (உகூஉ)

ஓவிலா வதனிடை யுயர்ந்த விண்ணுளார்
பூவினர் புகழ்தரு புரத்துட் கோயில்போய்
மேவினர் நிகழ்ந்தன விளம்பி னருனைக்
கூவினன் சூரெனக் கூறி னாரரோ. (௨௩௩)

என்றலு மரிமுக னெழுந்து சேனையோ
டொன்றுசீர் மகேந்திர மணுகி யும்பரை
வென்றவ னடிமிசை வீழ்ந்தெ ழுந்துநீ
யென்றனைக் கூவிய தென்னை யென்னவே. (௨௩௪)

மூந்துற நிகழ்ந்தன முறையிற் கூறியே
கந்தனு முருகவேள் கருதிப் போர்செய
வந்தன னவனைநீ வல்லை யேகிவென்
றுந்துசிர் படைத்திவ ணுறுதி யென்றனன். (௨௩௫)

தானவன் விடுத்தலுந் தனதின் மேவியூன்
போனக முண்டுதேர் புகுந்தி லக்கமாறு
சேனைவெள் ளப்படை சேர வேகினன்
வானவ ரிதுதெரீஇ வாடி யோடினார். (௨௩௬)

எங்கணு யகனெதி ரிறைஞ்சி நின்றரோ
துங்கமா ரரிமுகன் சூரன் பின்னவ
னங்கவன் றனிலும்வீ றுற்றல் பெற்றவ
னிவகமர் புரிந்திட வெய்தி னனென. (௨௩௭)

இன்னதை யறிந்துபோர்க் கெழுநி னைத்தலு
மன்னதை யறிந்துசென் றுடன் மொய்ம்பினன்
பன்னிரு புயத்தனைப் பணிந்தெ ழுந்துநா
னென்னலன் றனையழித் துறுகின் றேனென. (௨௩௮)

அன்பொடு விடுத்தலு மகன்ற கன்றிடாக்
கொன்புனை படைக்கலங் கொண்டு தேரின்மீ
தின்புட னேறியே யெழில்கொண் மொய்ம்பினன்
றன்பெரும் படையொடுந் தகுவர்ச் சேர்ந்தனன். (௨௩௯)

ஆயிர மியோசனை யான மெய்யுடைச்
சீயமா முகத்தவன் சேனை யானதும்
போயெதிர் மலைந்திடும் பூதர் சேனையு
மாயிடை யெதிர்ந்துகின் றமர்பு ரிந்ததால். (௨௪௦)

திண்டிறற் படைக்கலஞ் சிதறிப் போர்செய
வண்டிய வீரரு மவுண வீரரு
மண்டனிற் சிலர்சிலர் மாயத் தானவர்
தண்டமன் னவரெதிர் சார்ந்து போர்செய்தார்: (௨௪௧)

வேறு.

அன்ன காலையிற் பூதர்க ளுடைய வடற்கொள் பூதரிற் சிங்க னென் றொருவன், றன்னெ டுங்கையிற் றண்டினு லவுணர் தலைகள் சிந்திடச் சாடியே குதலு, முன்னர் நின்றிடு மவுணர்க டம்மின் முரண்கொ ளுந்தச முகனெனுங் கொடியோன், பொன்னெ டுஞ் சிலை பிடித்துவந் தெதிர்ந்து புங்க வம்பல சிங்கன்மேற் பொழிந் தான். (உ௪உ)

வீறி வந்திடுங் கணையெலாங் கதையால் விறற்க ணத்திறை விலக்கலுங் கொடியோன், சீறி யோர்பெருங் கதையினை விடுப்பச் சிங்கன் மார்பகஞ் செறிந்தொடிந் திடலு, மாறி லாவொரு மழுப் படை விடுப்ப வரங்கொள் சாரதன் மற்றதைக் கதையா, லூறு செய்திடக் குந்தமொன் றெறிந்தா னுந்து மாழியொன் றுந்தினு னிவனும். (உ௪௩)

குந்த வேலினை யாழியோ யழிப்பக் கொடிய னோர்கதை குறிப்பொடு விடுத்தா, னுந்து சிங்கனை துரத்தின்வந் தழுந்த வுதிர மேல்விழுந் தோடவங் கோடி, வெந்தி றறசமுகனுரத் தடிப்ப விழுந்து வெய்யவன் வீழ்ந்திட வதுகண், டந்த மற்றிடுந் தகுவர்க ளெவரு மமர்பு ரிந்திட வடலொடு மடைந்தார். (உ௪௪)

அன்ன காலையி லிலக்கர்தம் குழுவி லாற்றல் பெற்றுள வநகனு மொருவன், மன்னு தானவர் தானைமுன் பணுகி வாளி கொண்டவர் மாளவே யழிப்பத், துன்னு தானவ ரோடின ரவரிற் றுன்முகத்தி னன் றுண்ணென வெதிர்ந்து, கொன்னு றும்படி பலபல வடிவங் கொண்டு பூதர்முன் கொடுஞ்செருப் புரிந்தான். (உ௪௫)

ஆய காலையில் வாகையங் கதிரோ னதுதெ ரிந்தன னறிவெனும் படையான், மாய மானதை யழித்தலுந் தனித்து வஞ்ச னுயிர வாளிகள் விடுப்ப, வாயி ரங்கணை விடுத்தவை தடுத்தங் கவனு டம்பினி லழுந்திட வளவில், சாய கந்தொட விழுந்தயர்ந் தருவாய்த் தகுவ னோடினன் சாரதர் மகிழ. (உ௪௬)

அந்த வேலையி லிந்தவா றறிந்தா னரிமு கத்தின னெரிமுக மானுன், வந்தெ திர்ந்தன னெதிர்தலும் பூதர் மரக்கு லங்களும் வரைகளும் விடுப்ப, முந்து மன்னவ னுசியி லுயிர்ப்பான் முரிந்து போயின முணிந்துவெம் பூதர், மந்த ரங்களு மரங்களும் பிறவு மாகர் தெவ்வன்மேல வலியொடு விடுத்தார். (உ௪௭)

விட்ட வின்னவை மாகமே னிறைந்து வேக மோடுபோய் விறலரி முகனு, மொட்ட லன்றன்மேற் பட்டன படலு மூறு செய்

தில வுடைந்தில விழுந்த, வட்டி டும்படி கரியினந் தனிலோ ரரிபு குந்தென வடற்கணக் குழுவின், வட்ட மானதன் றேரினு மிறங்கி வந்து புக்கனன் மாயைதன் புதல்வன். (உசஅ)

பற்றி னன்சில பூதர்க டம்மை பதைத்தி டும்படி பாரவண் டத்தி, லெற்றி னன்சில பூதர்க டம்மை யெயிறு துன்றிய விடிக் குரல் வாயிற், குற்றி னன்சில பூதர்க டம்மைக் குறைத்த னன்சில பூதர்க டம்மைச், சுற்றி னன்சில பூதர்க டம்மைத் துவைத்த னன் சில பூதர்க டம்மை. (உசகூ)

வேத னூரினிற் சிலவரை வீசும் விரிக டற்களிற் சிலவரை வீசு, மாதி ரங்களிற் சிலவரை வீசு மறலி யூரினிற் சிலவரை வீசு, மீது போலவே யமர்பல வியற்ற வெருவை நீர்விசிந் திருங் கடற் புகுதப், பூத லந்தனிற் பூதர்கள் பல்லோர் பொன்றி னாவன் புகுந்தனன் றேர்மேல். (உ௫0)

ஈது கண்டனன் பூதர்மன் னவரி லெரிகொள் கண்ணினு னெதி ரணைந் தவுணன், மீது தண்டமொன் றெறிந்திட வதுபோய் வெய் யன் வையமேன் மேவுசீர் வலவன், றீது கொண்டிடு சிரந்தனைக் களையச் சிங்க மாமுகன் சீறியே யொருதண், டாதி மாமகன் பூத மன் னவன்மே லழுந்த விட்டுறி யயர்ந்துநின் றனனே. (உ௫க)

தேரின் மீதொரு பாகனை நிறுவிச் சிங்க மாமுகன் சீறிவந் தணுகப், பாரி னோர்புகழ் சுமாலியென் பவனோர் பருப்பதந்தனைப் பறித்துநேர் விடுப்பச், சீரு லாவுதன் கரத்தினாற் பிடித்துத் தீதில் பூதன்மேற் றிரும்பவிட் டிடலும், வீர முற்றிடு சுமாலிதன் னுரத் தில் விரைந்து பட்டிட மெலிந்தனன் விழுந்தான். (உ௫உ)

அனைய காலையிற் றண்டியென் றொருவ னவுணன் வையமுற் றவன்றன துரத்திற், கனமு றுங்கரக் கதையினு லடிப்பக் கதை யொ டிந்தது கரங்கொடு புடைத்தான், றனது தாளினு லவுணனங் கிவனைத் தள்ள வீழ்ந்துபின் றண்டிவிண் ணெழுந்து, சினம தாய வன் றேரின்மேற் பாய்ந்து செய்ய தாளினுற் றிறலொடுந் துவைத் தான். (உ௫௩)

செறிந்த தோள்களிற் கரத்தினிற் சிரத்திற் சென்று சென்று வன் றிறலொடுந் துவைப்ப, வறிந்தி லானதை யறிமுகத் தவுண னுக மீதிலோ ரீகொலென் றெண்ணிச், சொறிந்து கையினுற் றுடைப்பநொந் திரிந்தான் றுலக்க வெண்மரு மிலக்குமெதிர்ந் தெண், ணிறந்த வாளிகள் சொரிந்திடப் படிமே லிழிந்து வந்தன னிழிதொழில் பயின்றோன். (உ௫௪)

எடுத்தெ திர்ந்தனன் சிலவர்தந் தேரை யிலங்கு மொன்றிறே டொன்றுதாக் குறவே, யடித்தல் செய்தனன் சிலவர்தந் தேரை யங்கை யாற்சில தேர்களை யள்ளி, யொடித்த னன்சில தேர்களை யுதைத்தா னுரைத்த விப்படி யனேகமங் கியற்றப், யடித்த லம்புகழ் வீரர்க ளிரிந்தார் பரிந்து தேரிலப் படகனே றினனே. (உருரு)

வேறு.

காரிலகு பூதரொடு தம்பிய ருடைந்தசெயல் கண்டான்
வீரமுரு கற்கிளைய காதனுள மீதினில் வெகுண்டான்
கோரமொ டிருந்ததொரு கைசசிலை தனைக்குனிவு கொண்டா
னேரிறையின் முன்கணை சொரிந்தவுணர் தானையுயி ருண்டான். ()

கரங்களை யறுப்பன பதங்களை யறுப்பன கவின்றோ
யுரங்களை யறுப்பன புயங்களை யறுப்பன வுரக்கந்
தரங்களை யறுப்பன கலன்களை யறுப்பன சயஞ்சேர்
வரங்களை மிகப்புனையும் வாளின்மொய்ம் பாளிவிடு வாளி. (உருஎ)

மாறவுணர் சேனைபல தூளிபட வாளிகொடு வள்ளல்
சீறியமர் செய்தலு மரிப்பெரு முகன்றனது சேயோர்
நூறெனு மிலக்கமுடை யாரவ ரெதிர்ந்தனர் நுதிக்கோல்
வீறுமுகி லாமென விடக்கணைகள் வீரனும் விடுத்தான். (உருஅ)

விடுத்தவை தடுத்தவ ரெடுத்தசிலை தேரைமிரு வெங்கோ
லொடுத்தவ னழித்திட மனத்திடை சினத்தவர்க வோள்
பிடித்தம ரியற்றுற விளிக்கநவி ரப்படை பிடித்தே
படித்தல மதிப்பொடு குதித்தவர் தமக்கெதிர் படர்ந்தான். (உருகூ)

வாளது பிடித்துவரு மண்ணலெதிர் வந்தனர் வளைந்தார்
தோளிடை யுரத்திடை கரத்திடை யெறிந்தனர்க டேயோன்
கோளுருவி னூறிலது கண்டனர் பிடித்தனர் கொதித்தே
யாளரி முகன்குமரர் சிந்திவிழ வாள்விசிறி யட்டான். (உசூ0)

அங்குலவு மைம்பதுட னைம்பதெனு மைந்தர்தமை யட்டே
துங்கமுறு வீரர்கட னிற்றலைமை பெற்றதொரு தூயோன்
பொங்குமிமை யோர்புகழ வையமுறு வையமிசை புக்கான்
சிங்கனிது கண்டுளம் வெகுண்டனுறு மொய்ம்பனொடு செப்பும். ()

ஈனமில்கு மாரனலெ யெண்மர்களி லோரவலை இலக்க
மானவரி லோரவலதெம் மூரினிடை தூதுவரு வானோ
வானவிவர் தங்களிலெ யாரெனினும் வீரமுறு மன்னனல்
வானவர் குலத்தினை யலைத்தகொடி யோரவெனு வகுப்பான். (உசூஉ)

ஆதியரு ளுங்குமர நாயக னடிக்கடிமை யானேன்
றாதனென வந்துமது நற்பதியை முற்பக றெலைத்தே
னீதமறு மும்மையட னின்றனனி யானென நிகழ்த்திக்
கோதறுத ளுதுபெய ரோதினன் மிகுத்தவிறல் கொண்டான். ()

என்றிட லு மூன்றனை யுனக்கிறை தலைக்கடி திறைக்குள்
வென்றிடுவ னென்றிட வெகுண்டுபதி னெண்கணை விடுத்தான்
சென்றவ னுரத்திடை செறிந்தது முறிந்ததொரு தண்டந
துன்றரி முகத்தன்விட நாலுகணை கொண்டது துணித்தான். ()

வே று.

தீதில்வீ ர னுயிரஞ் சரத்தினைப் பகைத்தவன் சிரத்தினிற் செலுத்தவே செறிந்தொடிந்து போயதா, லேதமான சிங்கனங் கொர் சூலவேல் விடுபபவே யிராயிரஞ் சிலீமுகங்க ளிளையவீர னெய்யவச், சோதிகொணட சூலமச சரத்தைநூறி வந்திடத் தூய வீரன் வாள்கொடே துணித்தனன் றுணித்தபின், பாதிதன் படைக் கலத்தை யவுணன்மீதி லேவினு னவனுமன்ன தேவினு னமர்புரிந்த திருமையும. (௨௬௫)

வீறுகின்ற படைகள்பினபு விட்டுளாரை மேவவே வீரவாகு நெஞ்சமேல் வியந்து பத்தின்மீதினு, லேறுகின்ற கணைகவிி யரி முகத்த னிரதமே லிலகுபாகன் முடியறுப்ப விருமைகொண்ட தண்டமொன், றூறிலாத சிங்கனுந்த வுந்துமார்பில் வந்துபட் டொலலைதுள் பொருந்தவே யொராயிரஞ் சரங்களைச், சூறை யென்ன விட்டுவெய்ய னேறுதேரை நூறவே தூயபூதர் கண்டு சென்று சுற்றினுர்க ளவுணனை. (௨௬௬)

அந்தவேலை சீறிவெய்யன் வேறுதேரி லேறியே யாயிரந் தனுப் பிடித் தருஞ்சரம் பொழிந்துநேர், வந்தெதிர்ந்த பூதரைப் பிணம படுத்தி யெங்கணும் வாளியான் மறைப்பவீரன் வாளியா லறுத்த வன், சிந்துகோல் விலக்கிறப வாயிரத் திரட்டிகோ டியன்விட்டு வள்ளறன் றிருத்தனுத் தலைத்துணித், துந்துவீரன் விற்பிடிக்கு முன்னர்நூறு கோடிகோ லுரத்தழுத்த வீறுசோரி யுததிபோ லெ ழுந்ததே. (௨௬௭)

வெய்யசூர்த னுதுதம்பி வெம்பிவிட்ட கோலெலாம் வேல வன்ற னுதுதம்பி விற்சரத் தறுத்தவன், செய்யதேரை யாயிரஞ் சரத்தினு லழிக்கவே சிங்கமா முகத்தன்வேறு தேரின்மீதி லேறி னன், கையுறுந்து வையிலுற்ற பத்துநூறு விலலேயுங் கந்தனன்ப னெண்ணிலாத கணைசொரிந் தழித்திட, வையமுற்ற வானமுற்ற

சாரதக் குழாங்களும் வானவக் குழாங்களு மகிழ்ந்தொலித்து நின்றவே. (உசாஅ)

மற்றிவ்வேலை வெருளிகொண்டு சிங்கமா முகத்தினோன் மாய மான பாசம்வீச மாசிலாத பூதரைக், கொற்றமுற்ற வெண்மரைத் துலக்கமா மிலக்கரைக் கோளுறும் புயத்தனைக் கொதித்துவந்து கட்டியே, வெற்றிகொண்டு விண்ணெழுந்து துண்ணெனப் படர்ந்து பால் வேலைதன்னி லுதயமான வெற்பிலிட் டிருந்ததா, லுற்றதேவ ரீதுகண்டு வாடினர்க ளோடினா ருலவைசென்று முருகனோ டுரைப் பவங் கெழுந்தனன். (உசாகூ)

மிக்கதேரின் மீதிலேறி வீறுபூத ராயிர வெள்ளமும் பரந்து சூழ விண்ணுளார் புகழ்ந்திடத், தக்கபல்லி யந்தழங்க மன்னுசின்ன மூதிடத் தானவன்ற னூதுமுன்பு சண்முகத்த னணுகவே, மைக் கருங் கடற்புரைந்த வவுணர்சேனை வெள்ளமும் வள்ளலோடு வந்த பூத மன்னர்சேனை வெள்ளமு, மக்கணம் படைக்கலஞ் சொரிந்து போர் புரிந்தபோ தவுணர்மாய வீறுபூத ரவருமாய்வ தாயினர். ()

வேறு.

இப்பான்மை கண்ட வரிமா முகத்த னிகல்கொண்ட பூதர் குழுவைக், கைப்போது கொண்டு மிகவாரி யின்று கடிதுண்ப னென்று கருதி, மெய்ப்பான வண்ட முடிவைச் சிரங்கள் விறலோடு சென்று தொடவே, துப்போடு மங்க ணொருமேனி கொண்டு சுரஞ்ச வீது புரிவான். (உஎக)

கல்லா மனத்த னிருபத்து நூறு கரமுஞ் செலுத்தி விறல் சேர், சல்லாப மோடு குகனோடு வந்த தசநூறு வெள்ள வனிக, மெல்லா மகட்டி னிடைசேர வாரி யினிதாய் விழுங்க வெழிலசே, ரல்லார் களத்த னுமையாள நல்கு மமலன் றனித்த ருளினான். ()

இவ்வேலை தன்னின் மிகுமொற்ற ரேகி யிறையான சூர னுட னே, செவ்வே நிகழ்ந்த சொலவே மகிழ்ந்து சிகரத்தி னுச்சி மிசை போ, யவ்வேலை தம்பி சமர்கண் டிருப்ப வவனேவல கொண்டு திறல்சேர், மைவேலை யென்ன மிகுசேனை பின்னு மருவிற்று யுத்த களமே. (உஎங)

ஈடான சிங்க னெதிராக வீறு மெழிலாக வேல னணுகக், கூடா நிறைந்த வவுணப் பதாதி குகன்முன் பணிந்து படையாய், வாடாவி றற்கொண் முருகேசன் வில்லின் வலியான நாணி னொலி யால், வீடாவ ழிந்த தநுகண்டு தீயன் விறலோடு வந்து மொழி வான். (உஎச)

பொன்னுட ரெங்கள் பகையாதல் கண்டு புலவோரை யின்னல் புரிவோ, மன்னுரி லல்லை பகையல்லை யென்கொ லமர்செய்ய வந்தவகையென், றென்னுனி சைப்ப வெளியாரை மொய்ம்ப ருறு கண் குயிற்றி லவரைப், பன்னுரு நூறி யரசாள்வ மன்ன பரிசா லடைந்த னமரோ. (உஎரு)

என்றி துரைப்ப வலியாள னீபு மெளியார்க ளெங்க ளினமு, நன்றி துவல்லை யமர்செய்தி யென்ன ஈலமார் குமார னெருகோன், முன்றி யவன்றன் மருமத்தழுத்த முதுகிற் பறிந்த கதனல், வன்றி நிகர்த்த கொடியோ னுடமபின் மலிசோரி வந்த தவணே. (உஎசு)

உள்ளுற்ற பூத ரதுபோதில் வேல னெறுகோ றுளைத்த வழியான், மௌளத்த லத்தி னிழியச சினந்து வெளியைக் கரங்கொ டடையாக், களனுற்ற தொகைன் முருகேசன் மீது கதையொன் றுகைப்ப வமலன, வள்ளுற்ற நாலு கணைசிந்த வேகி வருதண்டை நூறி யவைபோய். (உஎஎ)

மங்காத சிங்க னுதல்சென் றெளிப்ப மயலோடு வெய்ய னுறவே, சிஙகார மேவு மவனமுன் படைத்த திறல்கொண்ட பாணி நெகிழ, வெங்காய மிஞ்சி புறுகின்ற பூதர் விறல்வாளி பட்ட வெளியா, லங்காய வேலை கடிதே யிறங்கி யமலன்றன் முன்ப னுகினுர். ()

அப்போது தன்னி லுதயச் சிலம்பி லருள்கொண்ட வேல னெருகோ, றுப்போடு கைப்ப வதுசென்று வீரர் தொகையைத் தனுதா மிசையே, மெய்ப்போடு கொண்டு கடிதே திரும்பி விறல் வேலன் முன்பு விடவே, மைப்பாவு கண்டன் மகனங் கவர்க்கு மகிழ்வாக வோதி னனரோ. (உஎகூ)

அக்காலை தன்னி லிதுகண்டு சீறி யரிமா முகத்த னனிக, மிக்காரி லாத குமரேசன் முன்பு விரைவோடு வந்து வளைய, நக்கான எப்பில் கணைமாரி தூவி நலியத் தொலைப்ப விடாிற், புக்காண்மை யின்றி யுறுகின்ற வெய்ய னிதுகண் டழன்று புரிவான். (உஅ0)

நூறுனை பத்து நெடுவிற் பிடித்து நுதிவாளி சிந்தி முருகன், சிறுவி டுத்த கணையைத் தடிந்து திறல்கொண்ட சிங்க முகவன், மாறுக வேல னிரதத்தி லுற்ற வலவன்றன் மார்பினிடையே, வீறுயி ரங்கொள் கணைசிந்த நொந்து மெலிவா யிருந்த பொழுதின். ()

ஐயன் சினந்து கணை நூறு சிந்தி யரிமா முகங்கொ ளவுணன், வையங் கெடுப்ப பிலகின் றளப்பில் வடிவாளி வெய்யன் விடவே,

கையன் றனுக்க டமையா விரங்கொள் கணையா லொடிப்ப வவுணன், மெய்யன் றன்மீதி லொருசூல முந்த விறல்வேல னீது புரிவான். (௨௮௨)

ஈரேழு தான கணைசிந்தி முந்தி யெதிர்சூல நூறி யடுகோ, லோ ரா யிரத்தை யவனேர் விடுப்ப வுரமேவு சிங்க முகவன், சீரான கையி லொருதண்டு கொண்டு சிதறப் புடைத்து வரவப், போரார் கரத்தை யெழுவாளி கொண்டு புனிதன் றடிந்த ருளினான். (௨௮௩)

மெய்ப்பாணி பின்பு மெழுவெய்யன் வையம் விழுதண் டெடுத்து விடலுங், துப்பாயி ரங்கொள் கணைகொண்டு தண்டு துணிசெய்து வேல னுறவே, கைப்பாச முந்த விறைபத்து நூறு கணைகொண் டழிக்க வதனான், மைப்பாவி யாறு முகனைப் பிடிக்க வலியோடு வந்த னனரோ. (௨௮௪)

ஆறாமு கதத னதுகண்டு வந்த வவுணன் கரஞ்சி ரமெலா மூறாகி வீழ விருபத்து நூறொ டொருபத்து நூறு கணையைச் சீறாவி டுப்ப வனைவபின் பெழுந்து செறிவாக வெய்யன் வெகுளா மாறாக வெண்ணில் வரையைப் பிடுங்கி வலியோடு வீசு தலுமே. ()

வரையற்று வந்த வரையற்று வீழ வலியற் றிடாத முருகன், புரையற்ற வாளி மிகவே பொழிந்து புகழ்மேவு கின்ற வவுண, னிரையுற்ற சென்னி யுரமுற்ற கைக ணிலமுற் றிடத்த டியவே, விரைவுற்று மண்ணில விழுமுன்பு பின்பு விறலோ டெழுந்த வனையே. (௨௮௬)

சிங்கார மேவு கரமுஞ் சிரங்கள் சிதறித் திரும்ப முளையா, ஹுங்கார மோத விருபாணி யோடு மொருசென்னி யோடு மெதிர்வந், திங்காரெ னக்கு நிகரென்றொர் குன்ற மிகலெப் பறித்து விடவே, கங்காளன் மைந்த னொருவாளி கொண்டு கடிதே துணித் தருளினான். (௨௮௭)

மால்விட்ட வும்பர் சிறைவிட் டிடாது மறமுற்ற சூர னிளையோன், வேல்விட்டு வென்றி கொளுமாறு மன்றி விடுகின்ற தொன்றை விறல்சேர், கோல்விட் டழிக்கு மிதுவே யலாது குமரா பயின்றி லைகொலென், றுலத்தை யொத்த வொருதண்டு தன்னை யடலோடு விட்ட பொழுதின். (௨௮௮)

வீறான தண்டு வருசெய்கை கண்டு விறல்கொண்ட கந்தன் வெகுளா, மாறான வஞ்ச னுயிருண்டு வல்லை வருகென்று கையின் மாதவு, மாறான தற்ற குலிசந் தொடுப்ப வுரனோடு சென்று கதை மைய, நீறாக நூறி யரிமா முகத்த னெடுமார்பி னுற்ற ததுவே. ()

மார்பிற் பொருந்தி முதுகிற் பறிந்து வலியோடு செல்ல வவுணன், சோரிப் பெருக்கி னுடனே விழுந்து துயரத்தி னோடு மடியக், கூர்பெற் றிலங்கு குலிசம் படர்ந்து குளிர்வா னகிக்குண் முழுகிக், கார்பெற் றகண்ட னருண்மைந் தனுந்து கரமீ துவந்த திறையின். (௨௯௦)

நாகத்தி லும்பர் மலர்மாரி தூவி நனிபாடி யாடி மகிழ, வாகைக்கு மார னிளையோர்க டாமு மலிகின்ற பூதர் குழுவு, மோகைக்குண் மூழ்கி யயலே பொருந்த வுயர்பா சறைக்க ணுகினு, ளகுற்ற வேலை யிதுகண்ட வொற்ற ரசுரேச னோடி தறைவார். (௨௯௧)

உன்றம்பி யான வரிமா முகத்த னுயிர்போய் மடிந்த னனெனுக், குன்றம்பு ரைந்த சிகரத் திருந்த கொடியோ னிலத்தின் மிசையே, துன்றும்பு னற்கொண் முகில்போல் விழுந்து துயரக் கடறகுண் முழுகி, மின்றங்கெ யிற்று விறல்வாய் திறந்து மிகவே புலம்பி யழுதான். (௨௯௨)

(7, 8, 9, 10ம் ...) சூரபன்மன்வதை. ...24, 3

வேறு.

ஓங்குதுயர் நீங்கியொரு கோடியெனு மாயிரமு ழொற்றர்களை யொலலை விளியாத், தீங்ககலு மாயிரவொ ரெட்டளவை யண்டமுறு சேனைக ளனைத்தும் வரவே, யாங்குற வணைந்து புகல்வீரென விரைந்தவர்க ளண்டமுள வண்டி யறைய, வாங்கருமி ருந்திறல்கொ டானவர்க டானைபல வந்தவுய ரண்ட வழியால். (௨௯௩)

வேதனொடு மாதவ னுழும்பதி நிறைந்தன விசும்பிடை நிறைந்த னவெழிற, பூதல நிறைந்தன பெருந்திசை நிறைந்தன புகழ்க்கடனிறைந்த னநெடும், பாதலநி றைந்தன வியாவையு நிறைந்தன பரந்துவரு தூசி யனிக, மாதரவி னூறுபெறு கோடியுறி யோசனையிவ் வண்டமுழு நிறைந்த விறையின். (௨௯௪)

இன்னபடி தானவர்க டானையுற வொற்றர்க ளிருந்திறல் பொருந்து மவுணன், பொன்னடி பணிந்திவை யுரைத்திட விருப்பொடு பொருக்கென விருக்கை யிடைபோய், மன்னுபுன லாடியினி தாமடிசி லுண்டுதிரு நீறுநுதல் வல்லை யிலணிந், தின்னலக லுங்களப மின்னுகல னனைவை யிதம்பெற வணிந்த னனரோ. (௨௯௫)

ஆளிகளி லக்கெழுப தாயிர மருப்பரிக ளன்னதொகை யன்னதொகையே, கூளிக ளிழுத்திடு மிழுக்கிலி ரதத்தின் மிசை கொற்றமொ டணைந்த வுணர்கோன், வாளில கெயிற்றவுணர் சேனையுடை

சூழ்தர மறந்தரு பறந்தலைதனிற், காளியொடு வாதுநட மாடிமக
னோடமர் கலந்திட வணைந்த பொழுதினை. (௨௯௬)

செங்கமல வேதனுட னுந்துமரி கந்தனது செம்பத மிறைஞ்சி
யவுண, னிங்கமர் புரிந்திட வணைந்தன னெனக்குக னெழுந்தனிலை
சார திவிடும், பொறகணிகொ டேரனுகி வீரரொடு சாரதர் புகழ்ந்
தயல் பொருந்தி வரவே, தங்கவுணர் சேனையெதிர் செலலமிகு பூத
ரொடு தானவர் மலைந்து பொருதார். (௨௯௭)

வீறிவரு தானவர்க ளாலிலகு பூதர்கள் விளிந்திட விலக்க முட
னெட், டேறுதனி வீரர்க ளடைந்துடைய மொய்ம்புறு மிரும்
புய னெதிர்ந்து கணை தூய்ச், சீறியவ ரிறசிலரை நூறியழி யாவது
தெரிந்துமுரு கன்பு டைவரக், கூறியிடு மிந்தவகை கண்டருளி
வெஞ்சிலை குனித்தன னமித்த மணையரன். (௨௯௮)

மன்னுதனு விற்கணை யளப்பில தொடுத்தருளி வானமொடு
வையக முமாய்த், துன்னுமவு ணப்படை பிணக்குவை படும்படி
துலங்குமுரு கன்பு ரியவே, யன்னசெயல கண்டுமிக வண்டகட
கத்தின்மிசை யப்புற மிருந்த வனிக, முன்னென வணைந்துகும
ரேசனை வணங்கிட முரட்குமர னீது மொழிவான். (௨௯௯)

மையவுணர் சேனையிடை தேரினை விடுத்தியென மாருதியி
னோட றையவே, யையவிது நன்றென நிலத்தினில் விசும்பினி
லளக்கரில் விடுப்ப முருகன், பெய்யுமுகி லென்னமிகு வாளிகள்
சொரிந்தருள் பிரிந்தவவு ணப்ப டையெலா, மொய்யென விறந்
துதிர மோடிபிணை மாயிடவு லாவியமர் செய்த ருளினான். (௩௦௦)

ஏகர முலாவுமெழு சாகரமு மாகமொடு தேவர்க ளிறைந்த
வுலகுஞ், சூகர நிறத்தவுணர் சேனைபிண மாகநனி துன்றவெழு
கின்ற குருதி, வேகமுட னேழ்பிலமு மண்டலமு மெண்டிசையும்
விண்ணகமு நண்ணி நிறைய, வாகைமுரு கன்றவுணர் சேனைவரு
மண்டவழி வாளிகொ டடைத்த ருளினான். (௩௦௧)

பாலன மொழிக்கவுரி பாலனது பின்புதழல் பன்னிருக
ணும்பொ லியவே, மாலணுகு தானவர் பிணத்தினிடை கண்ணுற
லும் வாரிதிகர் சோரி யதெலாந், சாலவும் வறந்தது நிறைந்திடு
பிணக்குவை தணந்துபொடி யாகி யதுசீர், மாலயனு மிந்திரனு
மும்பர்களும் வேலனை வழுத்தினர் மகிழ்ச்சி யுறவே. (௩௦௨)

எம்பரம னின்னன புரிந்ததை தெரிந்துள மெரிந்திட விரைந்த
வுணர்கோ, னம்பக மிராயுடைய நம்பனெதிர் தேரினொடு மால

மென வந்த னாகலுங், கும்பமத யானையுரி கொண்டவ னளித்த
ருள் குமாரனு மெதிர்ந்த ருளினா, னுமபர்கள் பெருஞ்சிறை விடா
துயிர் விடுப்பவ னுருத்திவை யுரைத்தி டுவனல். (௩0௩)

இன்புறு பரன்றரு வரத்தியல்பி லெப்பொழுது மிப்படி யிரு
ப்ப னழியே, னென்பணி புரிந்துழலு முமபர்மொழி மெய்ம்மை
யென வெணணியம ருக்க னாகினா, *யென்படினு முன்றனை விடுப்
பதிலை மைந்தனென விட்டிடுவ திலலை யெனவே, வன்புமன வெய்
யவரிது கூறவெமை யாளுடைய வள்ளலுரை செய்த ருளுவான். ()

உம்பரை யலைத்ததொரு வெங்கயவ வம்புரை யுரைத்தனை
யுறைதுருவினிற், செமபுனல் குதித்திட வியாம்விடு பெருங்கணை
கள் செப்பிடு முனக்கு மொழியென், றெம்பரம னோதலு நெடுஞ்
சிலை வளைத்தன னிருந்திறலகொள பூதரெவரும், வெமபியவு ணன்
றனை வளைநதவன் விடுங்கணைகண் மெய்ப்பட வுடைந்தனரரோ. ()

இன்னசெயல் கண்டுதிறன் மொய்ம்பனுட னெண்மரு மிலக்
கரு மெதிர்நத வுணன்மேன், மின்னுகணை மாரியின் விடுப்பமிசை
பட்டவை விரைந்தவ னொடிந்து விழலு, மன்னவுண னாறுபெறு
கோடிகணை சிந்தியவர் வையமொடு வில்லி னையறுத், தங்கிலையி
னான்குபெறு மாயிர நெடுங்கணையை யஙகமிசை விட்ட னனரோ. ()

எண்மரி லிலக்கர்கள் கலக்கமொ டிரிந்தன ரிருந்திறல் கொள்
வாகு வவுணன், றிண்மையுள தேரணுகி வாள்கொடவ னீள்சிலை
சிதைக்கவனை யோனை யவுணன், வண்மையுறு மார்பிடை யடித்துழி
விழுந்தயர வான்மிசை யெறிந்த னனறிந், துண்மையுறு கந்தனயன்
மேவவவு ணன்சிலைகொ டொலலைகுகன் முன்கு றுகினான். (௩0௭)

வெந்திறல்கொள் வேலனொடு விற்சமர் புரிந்தவன் விடுங்கணை
விலக்கி விறல்சேர், கநதனிர தத்துறு விறற்கொடி யறுத்துழி கறுத்
தவன் விடுங்க ணையெலாஞ், சிந்தும்வகை செய்துகணை யேழுகொடு
சூரனுறு தேரினி லுறுங்கொ டியறுத், துந்துதிரை வேலைதனி
லிட்டருள வானமுறு மும்பர்க ளொலித்த னரரோ. (௩0௮)

அன்னவ ரொலித்தலு மழன்றிரத மோடவுண ரண்ணலுயர்
விண்ணி டையடைந, தின்னலுற வும்பர்மிசை வெம்பகழி தூவலு
மிளங்குமர னின்று புவிமேற், றன்னுகணை விட்டவை யறுத்திலகு
வையமொடு துய்யகக னத்தின் மிசைபோ, யொன்னல னொடுங்
கணை பொழிந்தமர் புரிந்தன னுமைக்கினிமை யான புதல்வன். ()

* வெம்படினும் என்றும் பாடம்.

பிலத்தினிடை போவன நிலத்தினிடை மேவுவன பேசரிய வாசை சூழலுங், தலத்தினிடை யோடுவன நீடுகடல் கூடுவன சையமிசை யெய்து வனசீர், மலர்த்தவிசு யன்புவியி னண்டுவன மண்டுகடல் வாளகிரி தாவியழியா, நலத்தொடுறு மண்டமுன மேகுவன மீள்குவன நண்ணுமவர் வண்ண விரதம். (௩௧0)

இன்னபரி சன்னவர்க ளேறுமிரு வீறிரத மெங்கணு முலாவு பொழுதின், மன்னவுணர் மன்னளவில் வெம்படை விடுப்பவவை வாளிகொடு தூளி புரியா, விண்ணமுத மானமுரு கக்கடவு ளேழினுட னேழுகணை விட்டவு ணர்கோன், பொன்னிரத நீறுபட நூறுதலும் வில்லினொடு பூமிசை யடைந்த னனரோ. (௩௧௧)

வையமிசை வந்தவொரு சூரன்மிகு வாளிவிட வாளிகொ டறுத்த ருளியே, மையனெதிர் சூரனது வீரமுறு தோளின்மிசை யாயிர நெடுங்கணைகடா, னெய்யவவை பட்டவ னுடைந்துவிழ வெய்யவ னிராயிர நெடுங்கணைவிடத், துய்யகுகன் மொய்ம்பினிடை வாளிகள் பொருந்திமிகு தூளிகள் பொருந்தி னவரோ. (௩௧௨)

பின்னுமவு ணன்சொரி சரங்களை விலக்குபு பெருங்கணைக ளாயி ரம்விடுத், தன்னவ னடற்றனு வொடித்திடலு மற்றுமொ ரருஞ்சிலை பிடித்தவு ணர்கோன், மின்னுறு விசும்பினி லெழுக்கடிது வேலவனும் விண்ணினிடை யெழுந்து பொரவே, மன்னவுணன் மண்ணின்மிசை பின்னுமவர நம்பரனும் வந்தமர் புரிந்தருளினன். ()

காசினியி னின்றவ னளக்கரிடை திக்கிடை கவின்றரு பிலத்தினிடைசீர், வீசுபுகழ் மேருவிடை மாயவுல கத்தினிடை மேவவ்வை தோறு மணுகிப், பூசன்முரு கன்புரிய வண்டமுறு வாயிலிடை போகவவ னுமகுறுகியே, நீசனொ டெதிர்ந்துவிறல் பட்டகணை விட்டவுண னெட்டிரத மட்டருளினன். (௩௧௪)

தேரழிய முன்புரி மகத்தினிடை யாதியருள் செய்தமனவேக மதுவாம், வீரமுறு தேரைநினை யக்கடிது வந்திட விளங்கதனி லேறியருளே, யாருமுருகன்கணைகொ டண்டமுறு வாயிலை யடைத்தகத வைக்கணைகளேய், வீரமொ டறுத்திடலு மப்புற மிருந்தபடை மேவியது வேல னயலே. (௩௧௫)

வந்தபடை கந்தன்விழி பட்டிடலும் வல்லையின் மடிந்ததய லண்ட மருவு, முந்துபடை வந்திட வுரப்பின வுரப்பலு முடைந்தது யலண்ட மருவும், வெந்திற லுறும்படை யரக்கர முறைம்படையை வேலவன் விடுப்ப வவைபோய், நந்தில்பல வண்டமுறு சூர்படை யனைத்தையு நடுக்குற வடர்த்த வுலவி. (௩௧௬)

தந்திர முறும்படை கெடப்பர னளித்ததொரு சக்கர மெடுத் தவு ணர்கோன், கந்தன்மிசை விட்டிட வதைக்குமர வேளொரு கரங்கொடு பிடிப்ப வதுகண், டந்தமி லுருக்கொடம ராடமுரு கேசனறி வானபடை விட்ட டையலான், வெந்திறல்கொண் மாயம தறுத்துழி யொருத்தனென மேவினன் மிகுந்த கொடியோன். ()

வே று.

அப்போதினின் மிகுதானவ ரரசாயிர கோடி யண்டத்தினு மண்டக்கடி தண்டிக்கும ரேசன், மெய்ப்பாரம ராடப்பினு மிப் பாரிடை வந்தே மிகநொந்து மனத்தாயை நினைத்தானது போதி, ஞெப்பாரறு மவள்வந்திட நிகழ்வானவை யவளோ டோதிப்படை யிறபட்டவ ருய்ந்தேயெழு மாறு, செப்பாயெனப் புறவேலையி ஞெருசாருறு மமுதத் திருவெற்பது வரிலாமெனச் செப்பிக் கரந் திட்டாள். (௩௧௮)

இன்பாகிய வவுணன்றன திரதத்தினை யொருவி யிறைவன்றரு சிங்கத்தி னெருத்தத்தி னணைந்தே, கொன்பாகிய வமுதந்திகழ் குன்றந்தனைச் சென்றே கொடுவாவெனத் தேர்போயது கொடுவந் தது படையின், முன்பாடுறு மரிமாமுக னிரவிப்பகை முதலா முடிவுற்றிடு படைமுற்றவு முன்போலெழுந் தீண்டப், பொன்பா விய வுலகத்தவர் வெம்பூதர்கள் கண்டே புலிகண்டிடு புல்வாயது போலத்தளர் வுற்றார். (௩௧௯)

கண்டானிது மண்டாநிரு கண்டானுடை வள்ளல் கடுவுண் டவ னெடுவெம்படை கைக்கொண்டு விடுப்பத், தண்டாவிற லவு ணப்படை முற்றுங்கடி தட்டத் தானுப்படை வேலன்புடை சாரக் கொடுஞ் சூர, னண்டாசிடர் கொண்டானிடர் விண்டா ரிமை யோர்க ளல்லற்புரி சூர்பின்ன ரருந்தேரை விடுப்பக், கொண்டாடு நெடுந்தோது கண்டார்க ணடுக்கவு கொள்ளும்படி பொள்ளென்று கொதித்தேகிய தம்மா. (௩௨௦)

ஏகித்திறல் வாகுத்தனை வாகுற்ற விலக்கத் தெட்டான திறத் தோரை யிரும்பூதரை யெல்லா, மோகத்தொடு சோகப்பட வாரிக் கடிதண்ட முகடுற்றது முருகேசன் முனிந்தோர்கணை விட்டான், வாகைக்கணை சென்றிந்திர ஞாலச்சக டத்தை வையத்திடை கொடு வந்திட வாகுத்தனை முதலோர், சோகத்தினை யற்றார்குக னிரதத் தினை நிற்பச சொற்றனம் தவணின்றது சூர்கண்டு வெகுண்டு. ()

மூதண்ட மளாவுற்றிடு கோதண்டம் வளைத்தேழ் முரணம்பு சொரிந்தானது முகனுங்கனை தூவித், தீதண்டிய சூர்வாளி விலக்

இத்தச நூறு திண்மைக்கணை சிந்திச்சமர் சிந்தித்திடு சூர்கைப், போதண்டிய வில்லைத்துணி கண்டானது போதிற் பொருமுவில்லை வேல்கொண்டு புகழ்சசிக்குமரேசன், மீதண்ட விடுத்தானது கண்டாயிர கோடி வெவ்வாளி சொரிந்தானருள் விசும்முருகேசன். ()

வேலன்சொரி கோன்முற்ற விறற்சூல மறுத்தே விரைவோடெதிர் வரவச்சிரம் விட்டானது சென்றே, சூலத்தலை கவ்விக்குமரன்பாணி பொருந்தச் சுடர்வேலவனீராயிரா தூவாளிகடவி, யாலகொடி யோனுற்றிடு சிங்கத்தை வதைபப வங்கத்துளை வெழுநசந்தொடு வடவேலமிகு கடலே, போலப்பொழி வெம்பூதர் வருந்துமபடி நேமிப் புள்ளாயுருவங்கொண்டெதிர் பொருதானெறி கருதான்.

துண்டங்கொடு கொத்திச்சிறை தன்னுண்மிக மோதித் துங்கம்பெறு வெம்பூதரைத் துயர்செய்தது திரிய, மண்டுமபுக முறுமாமுகன் மகவான்மயில வடிவாய் வரவுனனலு மவனப்படி வநதானவன் மிசையே, சண்டன்றனை யுதைசெய்தவ னருணமாடக னேறிச சயமோடு தாரந்தேகொடி தாயுற்றிடு புள்ளைக், கண்டம்பட வாள் கொண்டு துணித்தானது போதிற் கடலுற்றிடு விடமொத்திடு கடியோனிது புரிவான். (௧௨௪)

மண்ணாகியும புனலாகியு மனலாகியும் வங்கூழ் வடிவாகியு மண்டந்தொட வளர்ந்தேயவ னூறலும, விண்ணுடர் வணஙகா திருகண்ணார்முருகேசன் வீறுயவை மாறுகிய வெங்கோல்கள் விடுத்தே, யெணணுனது மாயத்துரு மாயுமபடி செய்தா னிப்பான்மையி லிருநாளுட னிருநாள்வரை யவுணன், பெணணுரு மருஙகண்ணால் பெருங்கண்ணிடை வந்த பெருமானொடு பொருதேயிவை பின்னுஞ்செய லுற்றான். (௧௨௫)

கூற்றுமென வொருபால்வரு மொருபால்வரு மிருள்போற் குவடாமென வொருபால்வரு மொருபால்வருங் குறள்போல, காற்றுமென வொருபால்வரு மொருபால்வரு மனலபோற் கடலாமென வொருபால்வரு மொருபாலவருங கடிபோன், மாற்றுவிற லிளையோரென வொருபால்வரு மொருபால் வயமைந்தர்க் ளெனவேவருமைவேலையின் முன்னந், தோற்றுவரு விடமாயென வொருபால்வருமொருபா றுன்னும்படை யென்னும்படி சூழ்வுற்றிடுஞ் சூரன்.()

இப்பான்மையி லவுணர்க்கிறை யெங்கெங்கு நிறைந்தே யிருமபோர்செய வரும்போதினி லிருள்கொண்டிடு கண்டத். துப்பார் கனல் விழியோனருள் சுதனாயிர கோடி தூவாளிக ளேவாவவை தொலையுமபடி புரியா, மெய்ப்பார்கட லேழும்புவி யேழும்பிற யாவும் வீறென்றிய தானல்லது வேறொன்றிலை யென்ன, வொப்பாகிய

தில்லாவொரு வடிவங்கொடு நின்றா னென்னுனிரு நயனங்களு முளமெங்களு முருக. (௩௨௭)

எங்குந்தன துருவாகி யிருக்கின்ற சொரூப மெய்திக்குக ணிற் கும்பொழு தின்னற்புரி சூரன், பொங்கும்புக ழன்போடு மதித்தே யது மாறப் பொள்ளென்று சினந்தண்டர் புலம்பும்படி மாயந், தங் குமபல வடிவங்கொடு சமராடலு முருகன் றனிவேலை விடுத்தா னது தகுவற்கிறை கண்டே, சங்குந்திய வேலைப்புடை தடமாமர மாகிச் சாரக்கதிர் வேல்சென்று தடிந்திட்டது மாதோ. (௩௨௮)

சங்கத்தியின் மேனின்றிடு மாவைக்கதிர் வேல்போய்ச் சாயும் படி செய்திட்டுழி தகுவற்கிறை கண்டே, துங்கத்தன துருவங்கொடு பொரவேவரை மார்பைத் துண்ணென்று பிளந்தண்டர்க டுள்ளும் படி தள்ளி, மங்குற்பொலி வானத்துறு கங்கைப்புன லாடி வந்தே குமரன்பாணி புகுந்தேகதிர் வைவே, லங்குற்றது வெஞ்சூர னிரண் டான பிளப்பு மடன்மாமயி லொடுகுக்கிட மாகிப்பொர வந்தான்.

* ஆறுந்திய முடிகொண்டவ னருளுங்கும ரேச னமராடி யிளைக்குஞ்செய லாலங்கவன் மீதே, யேறுஞ்செயல்போலப் பொலி நீலச் சிகிமேலே யேறிக்கொடி தானுக விருஞ்சேவ லுயர்த்தான், வீறண்டர்கள் கண்டேயறு முகனைப்பர வுற்றார் வெஞ்சூர்முதல் பட்டானென விட்டாளுயிர் தேவி, யீறின்றிய வேலைப்புடை மீனு மிரணியனங் கிதுகண்டு புலம்பிப்புக ரென்பானை யடைந்தான். ()

ஆனைவர்க்கு மவற்கொண்டு சடங்கானது செய்தா னறுமாமுக னடல்வாகுவை யருளோடு தெரிந்தே, மனமுற்றிடு துயரத்தொடு சிறையின்புடை வாழும் மகவான்மகன் முதலாகிய வானோர்களை நந்தம், முனமுய்க்குதி யெனமுன்புற வுய்த்தானவர் தொழுதே மொய்த்தார்மிகு சூனுரினை முந்நீர்கொள நல்கிச், சினமெற்றிய பூதப் படை விண்ணோர்புடை சூழச் செந்திற்பதி வந்தானருள் சிந்தித் திடு கந்தன். (௩௩௧)

நான்காவது

யுத்தகாண்டம்

முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்-எ௮௪.

வேலுமயிலுந்துணை.

---

* ஆறந்திய முடிகொண்டவனது கண்டசுரேசன் என்பதும் பாடம். இவ்வாறு கொள்ளுங்கால் ஆறந்தியமுடி என்பதற்கு உயர்ந்த ஆறு திரு முடி எனப் பொருள்கொள்க.

உ

சிவசண்முகன் றுணை.

ஐந்தாவது

தேவகாண்டம்.

வேறு.

வண்மை தங்கு மயூர மிழிந்தே மந்தி ரத்திடை வந்து புகுந்தே, திண்மை தங்கு மடங்க லணைக்கண் தேவ ரஞ்சலி செய்ய விருந் தான், விண்மை தங்கு துணங்கறல் கொள்ள வெள்ளை வண்டிரை வேலையி னூடே, யொண்மை தங்கு கனற்கதிர் வெய்யோ னெய்யெ னப்படி வுற்று மறைந்தான். (௧)

ஆசை கொண்டுய ரண்டர்க ளெல்லா மாறு மாமுக வண்ணன் மலர்த்தாள், பூசை செய்து பராவினர் நிற்பப் பொறபு லாவு புகழ்த் தனி வேலோ, னேச முறவம ரர்க்கருள் செய்தா னீடு கங்கு னெடுந் திறல் வெஞ்சூர், மாச றும்படி மாய்வுற வேல்போல் வந்தெ ழுந் தனன் வண்மை யருக்கன். (௨)

மற்றவ் வேலையில் வேலையில் வேலை வல்லை யேவிய வண்குமரேசன், புற்ற ராவின நண்ணிய சென்னிப் புண்ணி யன்கழல் பூசை புரிந்தே, வெற்றி மஞ்ஞையின் மீது புகுந்தே வீறு பூதர் மிடைந் தயல் சூழ, வற்ற மற்ற வெழிற்கொள் பரங்குன் றத்தின் மேவின னண்டர் வழுத்த. (௩)

அண்டர் கம்பிய னென்ன வரைப்பா லால யத்துட னுடக மாடங், கொண்ட வீதி யிமைப்பி லமைப்பக கோல மஞ்ஞையி னின்று மகன்றே, மண்டு சுந்தர மந்திர முற்றே வண்மை கொண்ட மடங்க லணைக்க, ணண்ட வீந்த வுயிர்க்குயி ராகி யிருக்கு நாத னிருந்தனன் மன்னோ. (௪)

துன்னு வானவர் தம்மை விடுத்தே துங்க வீரர் சுலாவ விருப்ப, வன்ன போது பராசர னலகு மாறு மைந்தரு மாறுமு கேசன், பொன்னு லாவிய புண்ட ரிகத்தாள் பூசை செய்து புகழ்ந் திட லோடு, நன்ன லம்பெற வன்னவர் தம்பால் ஞான போதக நல்கி யிருந்தான். (௫)

ஈது நின்றிட விண்ணவ ரண்ண லின்ப முற்ற வெழிற்றெய் வயானை, மாதெ னுந்தன தொண்மக டன்னை மன்னி ருந்திறல வண்குமரேசற், காதர த்தொடு நல்குவ னென்றே யாழி மாலொடு மம்புய னோடு, மோகி னனவர் நன்றிது நன்றிங் கொல்லை செய்குதி யென்ன வுரைத்தார். (௬)

உம்பர் மன்னவ னுள்ளமு வந்தோ ரொற்றன் மாமுக னொல்லை தெரிந்தே, செம்பொன் மால்வரை மீது பொருப்பெனுந் தேவி தன்

னெடு சீர்மக டன்னை, யிம்பர் நீகொடு வாவென வோத வேகி யின்னா திசைத்திட வன்னார், கும்ப மாமத வாரண மேறிக் குன்று றாப் பரங் குன்ற மடைந்தார். (எ)

இந்தி ரன்ற னிருக்கையின் மாதோ டிந்தி ராணி யிருந்தனை னங்க, ணுந்து சீருள சூரன தூரி லுற்றி டுஞ்சிறை யற்றிடு மாதர், வந்தி றைஞ்சவு வந்தருள் செய்தே மைந்த னைத்தழு வுற்று மகிழ்ந்தா, னந்த வேலை வரைசசிறை கொய்தோ னாறு மாமுக னுலைய முற்றான். (அ)

சென்னி யாறுள தேவ னளித்த சென்னி யாறுள தேவை வணங்கி, யென்னை யாளுடை நாயக நீயிங் கின்ன குன்றிடை யென்றிரு மாதை, மன்ன மன்றல் புரிந்தரு ளென்ன வாகை வேலுள மன்னவ னானே, யன்ன யான்மை யியற்றுது மென்ன வண்ட ரண்ண லகத்துண் மகிழ்ந்தான். (கூ)

அற்ற மற்ற மகிழ்ச்சி யடைந்தே யால யத்தி னகன்கடை வந்தே, கொற்ற வொற்றா முகங்க டெரிந்தே கோதி லாமுசு குந்தனு மலலால், வெற்றி மன்னரு மும்பரு மிங்ஙன் மேவு மாறு விளங்கிய வைவே, னற்றி றற்றிரு நாயகன் மன்ற னானை யென்று நவின்றிடு மென்றான். (க0)

எண்ணி லொற்றர் விரைந்து படர்ந்தா ரீது நிற்க வெழிற்குலி சக்கைக், கண்ணொ ராயிர விண்ணிறை தெய்வக் கமமி யற்கொடு கந்த முலாவும், வண்ண நீப நெடுந்தொடை மார்பன் மன்றல் செய்திட மண்டப மன்றம, விண்ணு லாவிய சோலைக ளெல்லாம் வீறொ டும்புரி வித்தன னன்றே. (கக)

மிக்க வின்னது நின்றிட முன்னம் வெள்ளி விண்டுவில் விண்டொடு காவி, லிக்கு வேளை யெரித்த நுதற்க ணெம்பி ரானுமை யோடு மிருப்ப, வக்க ணத்தின் முகக்கலை யொன்றங் காதி மீதினு மாரியை மீதுந், தக்க வில்லுவ நல்லிலை சிந்தத் தையல் சீறனு மையன் விலக்கி. (கஉ)

கூவி ளத்தழை கொண்டெமை யிங்ஙன் கோதில் பூசை குயிற்றிய பண்பா, னீவி ளத்திட வேலை சுலாவு நீள்பு விக்கர சகுதி யென்றே, மாவ ளக்கை யிடத்த னிசைப்ப வைய கத்திடை வந்து பிறந்தே, காவ ளத்த வயற்கரு வூர்வாழ் காமர் சேர்முசு குந்த னிடத்தின். (கங)

மேக வாகன னொற்றர் படர்ந்தே வென்றி வேலவன் மன்றல் விளம்ப, வோகை யெய்தி யெழுந்தனி கத்தோ டும்பர் நாத னுறுங் கிரி யுற்றான், சீக ரஞ்செறி சாகர மண்ணிற் சேரு மன்னவர் யாரு மடைந்தார், மாக நேரிடை மாதர்கண் மைந்தர் வாவி காவி னுலாவி மகிழ்ந்தார். (கச)

ஆன காலையி லார்கலி யூடே யாழி யொன்றுள வாடக வையைப், பானு சூழ்கினன் வந்தது கங்குல் பங்க மற்ற பரங்கிரி மீதே, வேலில் வேண்முக குந்தனு மல்லால் வீறு மன்னரு மேறுபு வேள் விக், கோலை வந்தனை செய்திட வன்னுன் கோதி லாமுக மன்கள் புகன்றுன். (கரு)

அன்ன போதினி லாதவ னுதி யண்டர் மாதவ ராரு மடைந் தார், மன்னு வேல்விழி மங்கைய ரெல்லாம் வார ணத்திரு மாதை யடைந்தே, பொன்னு லாமணி செய்தன ரன்ன போது கோபதி போதினன் மாயோன், மின்னு வேலவ னுலய முற்றே மிக்க வன் பொடு முன்பு வணங்கி. (கசு)

வார ணத்திரு மாமக டன்னை மன்றல் செய்திட வந்தரு ளென்ன, வார ணப்பொரு ளாகிய புத்தே ளங்கெ ழுந்து மயூர மடைந்தே, தோர ணத்திரு வீதிபு குந்தே துன்று வானவர் தூம லர் தூவப், பூர ணக்கவின் மாதர் நடிப்பப் பொங்கு பல்லிய மெங்கு முழங்க. (கஎ)

இன்ன போல வளங்கள் விளங்க வெம்பி ரானினி தேகி மணஞ் செய், கொன்னு லாவிய சாலைமு னீலக் குன்ற மஞ்ஞைநயி னின்று மகன்று, னன்ன போதுபு லோமசை பால்கொண் டன்ன ருளை விளக்கி யகன்றுண், மன்னு வேலவன் மன்ற னிலமபோய் வாள ரித்தவி சுற்றனன் மன்னே. (கஅ)

வேல னேவலின் மான்முதல் விண்ணோர் வீறு தங்க விருப்ப விருப்பக், கோல மாமுக குநதனு மற்றைக கொற்ற வானவ ருங் குமரேசன், பால டைந்து பணிந்தன ரங்கண் பாரி டங்கள் பரிந் தயல் சூழ, வால முண்ட மிடற்றினன் மாதோ டந்த ரத்திடை வந்தன னம்மா. (கக)

மங்கை தன்னொடு மான மிழிந்தே மன்ற லெல்லையில் வந்திட வென்றி, தங்கு வேலன் மகிழ்ந்தெதிர் சென்றே தந்தை தன்னொடு தாயை வணங்க, வுங்கெ டுத்தனர் புல்லின ரன்போ டுச்சி மோந் தனர் மான்முத லுமபர், மங்குல் கண்ட மயூரம தென்ன வந்து வந்து வணங்கி மகிழ்ந்தார். (உ0)

பூம ணம்புரி சாலையுள் வேலன் பூவை யோடிறை வற்கொடு போக, மாம லிந்தவ ரித்தவி சொன்று வள்ள லாணையின் வந்தவண் மேவக், காமர் கொண்ட வதன்க ணிருந்தே கந்த னைத்தம கைகொ டெடுத்தே, தூம ருங்கி லிருத்தினர் வேதன் சூர்ம டிந்தது முற்று முரைத்தான். (உக)

எந்தை யன்னை விறைவி மகிழ்ந்தே யிங்கு மன்ற லியற்றுக வெ ன்ன, வந்த ரத்திறை யேகி மகட்கொண் டங்கண் வந்திட வந்த

மடந்தை, நந்தி யோடுமை யாளை வணங்க நாரி முற்படு நற்றவி சின்கண், கந்த னோடவ டன்னை யிருத்தக் கண்டு கண்கள் களித்தன ரியாரும். (உஉ)

கற்பெ ருஞ்சிறை கொய்தவ னங்கண் * கன்ன லொண்புனல் பன்னி விடுப்பப், பொற்பு வேலிறை தாள்கள் விளக்கிப் பூசை செய்து புராரி குமார, னற்க ரத்து மடந்தையை நல்கி நல்கி னேனென நார முகுப்ப, வர்க்கன் யான விளங்கிய செவ்வே ளங்கை தன்னிடை யங்கது கொண்டான். (உ௩)

அண்டர் போற்றிய னங்கு விதித்த வாசின் மங்கல நாணினை யன்னாள், கண்ட மீது தரித்தன கத்தோர் கந்த நீடு கவின்றொடை சூடா, வொண்டி றற்பெரு வன்னி வலங்கொண் டும்பன் மாதினை தோதிம முட்க, மண்டு சீர்நடை தந்திடு தாளை வல்லை யிற்சிலை மீமிசை வைத்தான். (உ௪)

இன்ன தன்மையின் மன்ற லியற்றி யீச னோடுமை யாளை வண ங்க, நன்ன லம்பெறு பேரருள் செய்தே நாரி தன்னொடு நாத னகன் றான், மன்னு வேலவ னங்கொரு வித்தன் மாதி ரத்திறை மாதொடு வந்தே, பொன்னி னூடுள வாதியை யாதிப் போக வானவர் போக வுரைத்தான். (உ௫)

விண்ணு லாமிமை யோரை விடுத்தே வீரர் வாயிலின் மேவ விருத்தி, யெண்ணி லாவெழில் கொண்ட விருக்கை யெம்பி ராட் டியொ டெய்தி யதன்கண், டண்ணி லாவிய மஞ்ச மணைந்தே தைய றன்னொடு தன்னிகர் பெம்மா, னுண்ணி லாவு விருப்பொடு வைய முய்ய நற்கல வித்தொழி லுற்றான். (உ௬)

வேறு.

தாவி லும்பர்க டத்த மிருக்கையின்
மேவி னாரடல் வேண்முரு குந்தனு
மோவின் மன்னரு முந்தனி கத்தொடு
பூவி லுள்ள புரங்களிற் போயினார். (உ௭)

மன்னு வெற்பில் வரையகல் வைகலெம்
மன்னை யோடு மமல னமர்ந்தரோ
பின்ன ரோர்பகற் பேடுவின் னோடொழுக்
கொன்னு லாமக் குவட்டினை நீங்கினான். (உ௮)

தவள நித்திலச் சங்க முலாவிய
வுவள கப்பரங் குன்றை யொருவியே
பவள வார்சடைப் பண்ணவன் மைந்தனுந்
துவள மேவு துறக்க மடைந்தனன். (உ௯)

---

* கன்னல் - கரகம்.

அன்ன காலை யமரர்கள் கம்மியன்
றன்னை யின்ன தலத்திடை முன்புபோ
னன்ன லங்கொ ணகர்புரி வாயெனத்
தொன்மை போலத துறக்க மியற்றினான். (கூ௦)
அந்த நாகத் தரசு புரிந்திட
விந்தி ரற்கங் கெழின்முடி சூடிவித்
தந்தி வான்மதி யானன மாதொடு
மெந்தை யங்ங னிருந்தன னெண்ணினான். (கூக)
தேனு லாந்தொடைத் தேர்மிசை யேறியே
வான மேன்மக வானை யிருத்தியே
சேனை வீரருந் தேவியுந் தானுமாய்க்
கான மேவு கயிலையின் மேவினான். (கூஉ)
மங்கை யீசன் மகிழப் பணிந்தெழூந்
தங்க ணின்று மருள்விடை கொண்டுசீர்
பொங்கு கந்தப் பொருப்பினின் மேவினன்
றங்க வீரருந் தொன்மையில் வைகினார். (கூகூ)
இன்ன பான்மை யிருந்திட வும்பர்கோன்
பொன்னி னோடு புரந்தர சாற்றழி
மன்னின் பின்னிகர் வாழ்க்கை துறந்திடாத்
தன்னை நேர்கதி சார்ந்திட வெண்ணினன. (கூச)
துறக்க வேந்தன் றுறக்க நினைந்ததைச்
சிறக்கு மும்பர்க டேசிக னோர்ந்தவந்
தறக்க ருத் * துல காயத மாமதத்
துறத்தி ருப்பின னூழ்வினை போலவே. (கூரு)

வேறு.

அன்னவ னுரைத்த பொய்யைமெய் யெனக்கொண் டறிவிலா மகபதி சயந்தன், றன்வச மாக வரசினை நிறுவிச் சசியொடு கலந்து வீற் றிருப்ப, மன்னர சியற்றுஞ் சயந்தனங் கொருநாள் வானவர் குருவினை நோக்கி, யின்னநா ளளவுஞ் சூரனுன் மெலிந்த தென் கொலியா மெனவவ னிசைப்பான். (கூசா)

ஐந்தாவது
தேவகாண்டம்
முற்றிற்று.

ஆகூ செய்யுள்-அஉ௦.
வேலுமயிலுந் துணை.

---

* உலகாயதமதக் கொள்கையை "ஊடுவ துணர்வ துற்ற கல்விமங் கையரை புள்கி, வாடுவ தடியில் வீழ்ந்து வருந்துவ தருந்த வம்பின், கூடுவ துணர்வு கெட்டுக் குணமெலாம் வேட்கை யேயாய், நீடுவ தின்ப முத்தி யித்திறனின் றார்கண் முத்தர்.'' என்பது முதலிய சிவஞானசித்தித் திரு விருத்தங்களால் உணர்க. *

உ

சிவசண்முகன்றுணை.

ஆறாவது

தக்ஷகாண்டம்.

முன்பொரு பகலி லிமையவர் பரவ முளரியந் தவிசிடை முதல்வ, னின்புற விளங்குஞ் சத்திய வுலகத் திருந்தன னிருந்திடு மேல்லைக், கொன்பொலி யனையான் றனையரோர் பதின்மர் குழுவினிற் றக்கனுங் குரிசின், மின்பொலி நுசுப்பு வாணிசேர் புயத்தோன் வியன்முக நோக்கியே வினவும். (க)

மொய்வள ரமரர்க் கிறையவ னாகி மூவரி லுயர்ந்தவ னாகி, யெவ்வகை யுயிர்க்கு முயிரென விருக்கு மியல்பினோன் யாவனென் றிசைப்ப, மைவள ருருவக் குரிசிலும யானு மாறுகொண் டுழியழல் வடிவாய்ச், செவ்வொளி பரப்பி யெழுந்துவா னிமிர்ந்த தேவனே யதிகமாந் தேவன். (உ)

என்றய னிசைப்ப வொருதொழிற் புரிவா னிருதொழிற் செயுநுமக் கிறையாய், வன்றிறல் படைத்த தென்கொலோ வெனலு மைந்தகே ளெங்களை சுரரைத், துன்றுபல் லுயிரை யீற்றின் மாய்த்திடலாற் றேறறுவித் தவனவ னன்றே, வன்றியு மவனே யெங்கள்பா லிருந்தீண் டளித்தலும் புரத்தலு மருள்வான். (௩)

எம்மொடு மொருவ னாகியோர் கிரியை யியற்றுவான் போலவு மியற்றும், பொம்மல தடைந்த வுயிர்தொறு மலரிற் பொருந்திய விரையெனப் பொருந்துஞ், செம்மைகொ ளவனே மறைமுதற் கலைக டெரிந்தெமக் குணர்த்தலாற் றெளிந்தே, மம்மர்கொண் மனத்துப் பேதையா யினையோ வவனையெம் போலநீ மதித்தாய். (௪)

எனவிதி புகல வவன்மக னவில்வா னிறையவ னருளிய மறைக, ளனைவரு மனைத்தும் பிரமமென் றியம்பிற் றையவீ தென்கொலென் றறையத், தினகரச் செழுங்கட் பகவனைப் புகழ்த றிண்ணமற் றவையெலா முகமன், கனைகடற் புவியர் தனையரை யானை வேகழறுதல் போலநீ காண்டி. (௫)

ஆதலா லவனே பதியெனுங் கடவு ளருந்தனை யொருந்திய வனுநாள், காதலா லவன தருள்பெறு மடியர் கருதில்வா ராத,

தொன் றில்லை, * சூதலா டிலனைய முலைகுழ லகட்டுத் தோகையோர் மருங்கினிற் றுலங்குங், கோதிலா வரனை யடைதிநீ யென்றான் குளிர்மலர்ப் பொகுட்டில்வாழ் குரிசில். (௬)

அல்லிமா மலர்மே லிருந்தவன் மொழிந்த வமுதவா சகஞ் செவி புகுதச், செல்லுறழ் மிடற்றோ னிறையென வெவர்க்குந் தெளிந்துமா னதத்தடத் தடைந்து, மல்லல்பெற் றிடுவான் பரம னைக் கருதி வருடமா யிரந்தவம் புரிய, வில்லன புருவத் துமை யொடும விடைமேன் மேவினா னிணையிலா விமலன். (௭)

அன்னது தெரிந்து தக்கனெம் மடிக ளடிகளை வணங்கிநின் றேத்த, வுன்னது கருத்தி லருத்தியே தனைய துரைத்தியென் றுரைத்திட வுரைப்பான், மன்னுமார் கலிசூ ழுலகும்வா னுலகு மலரய னுலகுமா லுலகு, மென்னதா ணையினின் றிடவுநிற் புகழ் வோ ரெவரும்வந் தெனைப்புகழ்ந் திடவும். (௮)

எந்தைநின் னிடத்தி லிருந்திடு முமையா ளெனதுமா மக ளென வரவு, மந்தணன் வடிவா யணைந்துநீ மணஞ்செய் தருளவும் வேண்டுமென் றறையக், கந்தரங் கறுத்த கந்தரக் கடவுள் கருணை யா லிவையளித் தொளித்தா, னுந்துசீர் படைத்த சிறுவிதி மனத்தி லோதிம வூர்தியை நினைத்தான். (௯)

அன்னவா கனத்தோ னன்னவா றறிந்தாங் கடைந்துநின் றுசிக ளறையப், பொன்னுலாம புரிசைப் புரியெனக் கிவணீ புரி யெனத் தக்கமா புரியென், றின்னதிர் பதியொன் றியற்றவங் கதிற் போ யெழிலரித் தவிசின்மே லிருந்து, தன்னைவா னவர்கோன் முதலினோர் பரவத் தனியர சாற்றினன் றக்கன். (௰)

மற்றவன் மனைவி யாயினள் ‡ வேத வல்லியாம் பெயருடை மடந்தை, கற்றைவா ரளகத் தவடனை மலரோன் காதலன் காத லாற் கலந்து, முற்றவந் தனிலா யிரஞ்சிறார்ப் பயந்து முப்புரி நூல் விதி முடித்துக், குற்றமின் மறையு மனையவர்க் குதவி யினையன வாசகங் கூறும். (௧௧)

நீவிர்க ளெவரு முயிர்த்தொகை படைப்பா னிமலனை நினைந் துமா னதத்தின், மேவினோற் றுளத்தின் விழைந்தது பொருந்தி

* "சூதலா லனைய முலைகுழ லகட்டுத் தோகை" என்பதற்கு சூதை யொத்த முலையையும், அல்லையொத்த குழலையும், ஆலையொத்த வகட்டை யும் உடைய உமாதேவியார் எனக்கொள்க.

‡ வேதவல்லியென்பவள் பிரமதேவருடைய பாதத்தில் உற்பத்தி யானவள்.

மீள்திரா லிவணென விடுப்பப், பூவில்வண் டினங்க ளிரைக்குமத்
தடத்துப் பொருந்தியாண் டருந்தவம் புரிந்தா, ரோவில்சீர் படைத்த
நாரத னவண்சேர்ந் துவர்தவ நோக்கியீ துரைப்பான். (கஉ)

மெய்த்தவம் புரிவீ ரேதுகா ரணநீர் வெஃகிய வியல்பெனை
வினவ, வுத்தம முனிகேள் படைப்பது பொருட்டா லுழந்தன
மீதென வுரைப்ப, முத்தியைக் கருதா தவத்தொழில் புரிவான் முன்
னினீர் பலமிதென் றவர்தம, புத்தியைத் திருப்பி யுண்மைவீ டளித்
தான் பொருவினா ரதனெனும புகழோன். (கங)

சேயினோர் கதியிற் புகுந்தவா றுளத்தாற் சிறுவிதி யறிந்து
நோய் செறிந்தாங், காயிரங் குமரர்ய பயந்தவர் தமக்கு மவர்க்கு
முன் னவாக்குரைத் தனுபோ, னேயமோ டியம்ப வவருமா னதம்
போய் நிகரிலா வருந்தவம புரிந்து, தூயநா ரதனான் முன்புவீ
டடைந்த துணைவர்போ லின்பவீ டடைந்தார். (கச)

ஈதையு மறிந்து வெகுண்டுநா ரதனை யெங்கணுஞ் சுழல்க
வென் றிசைத்து, மேதகு புகழ்சேர் தக்கனோ ரிருபான் மேலுமூன்
றாகிய வேற்கண, மாதரை யுதவித் தருமனே முதலா மாதவர்க்
களித்திரு பானேழ், கோதையர் தமையின் றவரைமா மதிக்குக்
கொடுத்திது சசியொடுங் கூறும. (கரு)

எல்லவ ரிடத்து மருத்தியோர் படித்தா யிருத்தியென்
றிசைத்தனன் விடுப்ப, வல்லைவாண் மதியக் கடவுள்வா னணுகி
வளரொளி யிரலையே முதலாய்ச், சொல்லிய விருபா னெழுவரா
மடவார் துணைமுலைக் கிரிகண்மேற் றோய்ந்து, மல்லலங் கலவி
யாரமு தருந்தி வாழுநா ளேழ்வினை வலியால். (கசு)

ஆரன்மா தினையு மவடனக் கிளைய வணிகொண்மா தினையுமே
யவாவிற், சேருதல் புரிந்து துறந்தன னொழிந்த தேவிமார் தமைய
வா சினமூத், தேருலாம் புகழ்தோய் தந்தைமாட் டணுகி யிந்தவா
றியம்பலு மனையா, னேரிலாச் சசிதன் கலையெலாங் கலைய நிகழ்த்தி
னான் கொடியகு ணிலையே. (கஎ)

ஐந்துட னொருபான் கலைகளோர் பகற்கொன் றாகியே யழிய
வோர் கலையோ, டிந்திரன் புடைபோய் நிகழ்ந்தன விளம்பி யென்
செய்கே னிதற்கென விசைப்பச், சுந்தரக் கமலத் தயனொடு துரை
க்கிட் சொற்றரு தனயனை யிரந்துன், வெந்துயர்ப் பெருஞ்சூ ளகற்று
மென் றவன்பால விடுத்தனன் குலிசவேல் விடலை. (கஅ)

சீதள கிரணத் தவிர்மதிக் கடவு டிசைமுகத் தொருவனைச் சேர்ந்தாங், கோதினை னிகழ்ந்த வுனதுகான் முளைக்கீ துணர்த்திநோ யொழித்தியென் றுரைப்பப், போதமில் கொடிய னெனதுரை மதியான் புகலில்வெஞ் சீற்றமே புரியு, மாதுபா கனைநீ யடைதியென் றறைய மருவினான் கயிலைமால் வரையில். (௧௯)

நந்தியெம் பெருமா னருளினால் விடுப்ப நாதனை வணங்கிநின் றயன்சேய், தந்தகு ளதனான் மெலிந்தன னிதனைத் தவிர்த்தியென் றுரைத்தலுஞ் சடைமே, லிந்துவி னழியாக் கலைதனைத் தரித்தே யிதனைநா மணிந்ததா லிதுதா, னிந்தனை பொருந்த வழிந்திடா திதனி னீடுநின் கலையெலாங் கூடும். (௨௦)

ஐந்துட னொருபான் பகலெலாம் வளரு மன்னநாட் பின்னரோ சுருங்கு, மிந்தவா றொழுகு மெனவிடை கொடுப்ப வெழின்மதி நிறைந்துவா னெழலுஞ், சந்தனை நெடுந்தோட் டக்கனீ துணர்ந்து தனதுரை தடுத்தலாற் பரனைப், புந்தியின் முனிந்து புலகனா முனிசொல் புந்தியாற் சினமொரீஇ யிருந்தான். (௨௧)

வேறு.

நின்றிட வினையது நிமலன திடைசேர்
குன்றென வளரிரு குவிமுலை யுமையாள்
வென்றிய துறுசிறு விதிமக ளெனவே
வன்றவ நிலைமையில வருசெயன் மொழிவாம். (௨௨)

விண்டொடு கயிலையின் மிசையரி யணைமே
லண்டர்க ளழுவெழு மழல்விட மமுதா
வுண்டவ னுறைபொழு துமையவள் பணியா
மண்டிய வுனதுமெய் வகைபுக லெனவே. (௨௩)

செயல்குண முருவிலை செறிகில மெவனும்
மயலற நிறைகுவ மருவரு வுருவென்
னியல்பொடு பலவடி விசைகுவ மெனவண்
கயல்விழி யுமையொடு கழறின னிமலன். (௨௪)

ஈதிறை புகறலு மிவனுரு விலையென்
றோதினை பலவடி வுளதெனு மியல்பின்
றேதென வவையெம தருள்வடி வெனவிங்
காதலி னெனதுயர் வடிவவை யெனலும். (௨௫)

வேறு.

உன்னை நம்மெதிர் மனந்தனில் வியந்தனை நயந்தா யுனதி டத்தினு முன்னையலா தனைவர்க ளுள்ளு, மன்னி யாமிருந் தியற்றும் மியற்றுத றவிர்ந்தான் மதியெ லாமொரீஇ மருவுவர் சடமதாய் மாதோ, வன்ன வாறுநீ தெரிதியென் றவனியுண் டவன்முன் னுணா வானவ ரானவ ரேனையோ ரகத்துட், டுன்னியாங்குணர் வளித்திடு மியற்கையை விடுத்தான் றுன்றல் பொன்றுத லின்றிவாழ் கின்ற நந் தோன்றல். (௨௬)

எங்க ணாயகன் கணப்பொழு தினையவா றிருப்ப வேனை யோர்க்கெலா மெண்ணிலா யுகமதா யெவருந், தங்கள் செய்கட னாகிய முறையெலாந் தவறிச சடம தாகியே சார்தலுங் கவுரியாந் தலைவி, கங்கை வார்சடைக் கருணையங் கடலடி பணிந்து கடிய னேன்புரி பெரும்பிழை கருத்தினிற் கருதே, லெங்க ணாதவிங் கருள்சுரந் தெவரையு மெழுப்பென் றறைந்தி ரந்திட வெழுப்பின னுருத்திர ரவரை. (௨௭)

ஒன்று மேவிய பதின்மரா முருத்திர ரெழுந்தே யுவரி வாரணஞ் சுலவுபூ வுலகில்வந் துலவாப், பொன்ற யங்கிய கொன்றையந் தொடைநெடுஞ் சடிலப் புனித நாதனை யருச்சனை *யருச்சுனப் புவிமாட், டன்று செய்தலாற் பரம்பொரு ளவரையு மெழுப்ப வனந்த னாதியோர் மனந்தெளிந் தெழுந்தன ரதற்பின், சென்று வானிறக் கயிலையஞ் சைலமேன் மருவித் திரிபு ராரியை வணங்கி நின்றிவையுரை செய்வார். (௨௮)

எண்ணி கந்தநா ளறிவெலா மொருவியே சடமா யெங்க டங் கடன் மறந்தன விறந்ததீ திசைந்தே, மண்ண லேயவை தீரவொன் றருடியென் றறைய வனைய தீமைக ளுமையவ டனதிடத் தாகு, நண்ணுறு நும்பதத் தெனவிடை கொடுத்தன னதற்பி னக்க ணரியைத் தக்கன்மா மகளென நணுகி, மண்ணில் வாழுதி வந்தியா மணத்து மென் றிசைப்ப வணங்கி னுள்விடை கொண்டனள் கருணைசேர் வல்லி. (௨௯)

அணியு மிந்துவி னிளநிலா வெறிப்பது கடுப்ப வறல்ப ரந்த செஞ் சடைமுடிக் கடவுளை யகன்று, மணியு மாரமுங் கரைகளிற் றிரைகள்வந் திறைப்ப மருவு காளிந்தி வனசமேல் வலம்புரி வடி

---

* அருச்சுனப்புவி—திருவிடைமருதூர்.

வாய்ப், பணிகு வார்பிறப் பறுத்தருள் பரம்பொரு ளுமைம் பன்னி யன்னவன் பன்னியங் கிருந்தனள் பன்னு, டணிவி லாப்புகழ் மாசிமா மகப்புன லாடத் தக்க னென்பவன் மறைக்கொடி யொடு மவண் சார்ந்தான். (கூ௦)

அண்டர் சூழ்தர மேவிய தக்கனந் நதிநீ ராடி மீள்பொழு தாங் கொரு பாங்கரி னலர்மே, லெண்ட விர்ந்திடு முயிர்க்கெலா முயிரென விருப்போ னிடம்பி ரிந்தவள் வலம்புரி யாகிவீற் றிருத்தல், கண்டெ டுத்துழிக் குழவியா யினளவன் வியந்தே கவுரி யெம்மக ளாகிவந் தனளெனக் களித்து, மண்டு சீருள மறைக்கொடி தளிர்க் கரத் தளித்து மன்னு தன்னக ரன்னவ னடைந்தனன் மன்னோ. ()

காதன் மீக்கொளக் கவுரியை மறைக்கொடி வளர்த்தாள் கருணை வாண்முக வையையை யாண்டவண் கடப்பச், சீத வாண்மதி யணிந்தருள் பரம்பொருள் வதுவை செய்ய வேதவஞ் செய்வலென் றுமையுரை செய்யப், போத நீடிய தந்தைதா யுளநதனின் மகிழ்ந்து பொருவி லாவொரு மாடமப் புரிக்கயல் புரிவித், தாத ரம்பெறு கன்னிமா ரொடுமதில் விடப்போ யாண்டு சென்றிருந் தருந்தவம் புரிந்தன ளமலை. (கூ௨)

பத்தின் மேலுமங் கோரிரண் டாகிய பருவம் பருவ ரம்பிறப் பறுத்தருள் பராபரை படைப்பத், தத்து வார்திரைக் கடற்கடு வடக்கிய மிடற்றோன் றக்கன் மாபுரத் துமையவ ளிருந்திடுந் தலத்து, மெய்த்து சீரொரு மறையவன் போலவந் தணுக மிகவு மெம்பிராற் கன்பரிங் கிவரென விருப்பு, வைத்த சிந்தைய ளாகியாங் கெழுந்தெதிர் நடந்து வணங்கி யேத்துபு நின்றன *ளறமெலாம் வளர்ப்பாள். (கூகூ)

* "மேதகு மாதுலர்க் குசசாலை யேறு விடுத்தல்கலை, யோதுநர்க் குண்டி விலங்கிற் குணவோ டுயர்பிணிநோய்க், கீதன் மருந்து சிறைசசோ றளித்த வியல்பிறரின், மாதுயர் காத்தனற் கன்னியர் தானம் † வழங்க லுமே" எனவும், "வண்ணுன்புன் ஞவிதன் காதோலை சோலை மடந்தடம் வெண், சண்ணும் பறவைப் பிணஞ்சுட றாரியஞ் சோறளித்தல், கண்ணுடி யாவிற் குரிஞ்சுகல் வாயுறை கண்மருந்து, தண்ணீர்ப்பந் தற்றலைக் கெண்ணெய் பெண்போகந் தாலையமே" எனவும், "கற்ற வறுசம யத்தார்க் குணவு கருதும்விலை, யுற்ற தனித்துயிர் மீட்டல் குழவிக் குதவனற்பால், மற்று மகப்பெறு வித்தல் சிறுரை வளர்த்தலெனப், பெற்ற விவற்றினை யெண்ணென் கறமெனப் பேசுவரே." எனவும் வரும் செய்யுள்களான் உணர்க. † வழங்கல்-தின்பண்ட நல்கல்.

எம்பி ராட்டியை யெம்பிரான் றெரிந்தொரு பொருள்வேட் டீண்டு வந்தனந் தருதியே லுரைப்பமென் றிசைப்ப, நம்ப கேட்டி யெற் கிசையுமேற் றருகுவ னதனை நவிறி நீயென வுனைமணம் புரிந் திடு நயப்பா, லிம்பர் மேவின மதற்கிவண் மறுத்தினி யுரையே லென்று கூறலு மிடர்நெடுங் கடலில்வீழ்ந் தெழிறேய், கும்ப மாமுலை செவித்துணை கரத்தினு லடைத்துக் குமுத வாய்திறந் தழு தவா சகமிவை கூறும். (கூச)

வேறு.

பெய்தே னிதழித் தொடையும் பிறையும் புனைவோன் வதுவை
செய்தே யருளாத் தவமே செய்வே னுடனீ திசைத்தாய்
பொய்தோய் மனத்தோய் கடிதே போபோ வென்னப் புகன்று
வைதே யொருபா லகன்றாண் மறுவில் கற்பின் மடவாள். (கூரு)

இவ்வா றமலை யகல வெவருந் தெரியா வண்ண
மைவாழ் களநங் கடவுள் வளர்தன் னுருவ மருவச்
செவ்வாய்க் கருங்க ணுமையா டெரியா விழிநீர் சொரியா
வொவ்வா வன்பிற் றொழலு முயர்கண் ணியரீ துரைப்பார். (கூசா)

மன்னுங் காதன் மறையோன் மாயம் வல்லன் கொல்லோ
வென்னே யிதுதான் கன்னி யெம்மை நோக்கி லாளென்
றன்ன நடையார் தம்மி லங்கண் சிலவ ரோடித்
துன்னும் புகழ்சேர் தக்கன் முன்ன ரிதனைச் சொன்னார். (கூஎ)

அந்த வேலை யவனு மறிவா லரனென் றறிந்தே
சிந்தை மகிழ்ந்து பரன்முன் சென்றே போற்றி நின்றே
யெந்தை யெனது நகரி னெய்த வேண்டு மென்றே
கொந்தார் குழலா ளொடுதன் கொடிமா ளிகையுட் கொணர்ந்தான்.

ஆதி முதல்வ னங்கோ ரரியா தனமீ தமர
மாது தன்னை வேத வல்லி புல்லி மகிழ்ந்தே
சோதி நன்னீ ராட்டித் துலங்கு கலன்கள் சூட்டிக்
கோதி லுயிர்கட் குயிராங் குழகன் பாங்கர் விடுத்தாள். (கூகூ)

கருந்தா ழளகக் கவுரி கருணைக் கடலின் புடைவந்
திருந்தா ளிருந்த வமையத் திமையோ ரயன்மால் குறுகிப்
பொருந்தா தரவிற பணிந்தே புரைதீ ரிதழிப் பிரசஞ்
சொரிந்தார் சடையா னயலே சூழ்ந்தார் நெஞ்சம் வாழ்ந்தார். (சo)

வேறு.

தக்க னப்பொழு தெழுந்தனன் மறைக்கொ டிதளிர்க்
கைக்க ணுற்றசிர கப்புனல் விடக்க விணுலாஞ்
செக்கர் பெற்றகம லக்கழல் விளக்கி நுதல்சே
ரக்க நக்கனை யருச்சனை புரிந்த னனரோ. (௪௧)

அருத்தி தன்னுட னருச்சனை புரிந்த பினரன்
கரத்தி லம்பிகை கரத்தினை யளித்தெ னதுகண்
வரத்தில் வந்துமக ளானவுமை யாளை மறையின்
சிரத்தி னிற்குமிறை நிற்குதவல் செய்த னனியான். (௪௨)

என்று கூறியுத கத்தினை விடுப்ப விமையோர்
வென்றி யன்பொடு புகழ்ந்தனர் மகிழ்ந்த னர்விரைக்
கொன்றை வேணியன் மறைந்தன னிறைந்த துயர்கொண்
டன்று சங்கரி வருந்திய துரைப்ப தரிதால். (௪௩)

மன்னு தக்கனிவை கண்டழ லெனசசின மீஇ
நன்ன லம்பெறு கரத்துணை புடைத்த னனகைத்
தென்னை யெண்ணலன் மறைந்துவசை தந்த னனெனு
முன்ன வன்றனை மொழிந்தன னிகழ்சசி மொழியே. (௪௪)

பண்டு போலவுமை மாடம தடைந்து பரிவால்
மண்டு நற்றவ மியற்றின ளியற்ற மகிழ்வாய்
விண்டு வன்னதன மங்கையெதிர வந்து விடைமேற்
கொண்டு போயின னெழிற்கயிலை மீது குழகன். (௪௫)

கன்னி மாரிது தெரிந்தயன் மகன்பு டைகலந்
தின்ன செய்கையுரை செய்யவிறை வன்றனையிகழ்ந்
தன்ன நாண்முதல் மதித்தில னிருப்ப வதனைத்
துன்னு வானவ ரறிந்தறைகு வாரி னையசொல. (௪௬)

தக்க னக்கனை மதிக்கில னிறத்தல் சரத
மிக்க வன்னவ னிடும்பணியி னிற்கும் வினையா
லொக்க யாமுமழி வாகவரு மென்ற வனுறும்
பொக்கின் மாநக ரடைந்தவனொ டின்ன புகல்வார். (௪௭)

வேறு.

பெற்றந் தனிலே றுபிரா னையுமே
றூற்றுந் துமைதன் னையுமுன் னலைநீ
குற்றங் கெடேரிந் துகுறித் திடினற்
சுற்றம் பெறுவா ரெவர்சொல் லுதியால். (௪௮)

என்றே பலபுந் தியிசைத் திடலு
நன்றே யெனவுன் னிநயந் ததனுக்
கின்றே றுகுயிற் றுவதென் றிடலு
மின்றே யிதுதன் னைநிகழ்த் தினரே. (சகூ)

விண்டோய் கயிலைக் கிரியீ தனுகித்
தண்டேன் மொழியா ளொடுசங் கரனைக்
கண்டே வருகென் றுகதித் தபுகழ்
கொண்டே செறியும் பர்கள்கூ றினரால். (ரு0)

இவ்வா றிமையோர் களிசைப் பவிசைந்
தவ்வா னவரங் கணமர்ந் திடவைத்
தொவ்வா ரசிதக் கிரியுற் றனனுற்
செவ்வாய் மறைவல் லிதிருக் கொழுநன். (ருக)

வேறு.

சின்ம யத்தனு வந்தி ருந்தகி ருந்து மன்னசி லம்பின்மேற்
பொன்ம லிந்திடு மந்தி ரத்திடை முன்பு வாசல்பு குந்திட
நன்மை தங்குற வங்கு றுங்கண நாதர் நாதனை யெள்ளிய
புன்மை யாயெம கீச னுக்கெதிர் போக லென்றுத டுத்தனர். (ருஉ)

சீறு பூதர் தடுத்தல் கண்டு சினம்பு ரிந்து திரும்பியே
வீறு தன்னகர் தன்னில் வந்திது விண்ண வர்க்குரை செய்துபின்
னேற தேறிய சங்க ரன்றனை யிந்த நாண்முத லாகநீர்
மாறு கொண்டு மதித்தி டாதிரு மெனவி சைந்தனர் வானுளோர்.

என்சொல் கேளிதை யென்சொல் கேளெம கீசன் மேன்மை யறிந்துமப், பொன்செ யஞ்சடை யானை யெள்ளிய புல்லர் பட்டது கண்டுநீள், கொன்செ யுந்துயர் மாய வாழ்வு குறித்தி தற்கு மிசைந் தனர், மின்செய் வானவ ராத லால்வினை வெல்ல வல்லவ ரில்லையே.

அன்ன போதிசை வான வானவ ராரு மேக வறைந்தரோ
வின்ன பான்மை யிருக்கு நாளி லிருக்கு நான்முக னோர்மகந்
தன்னை யங்க ணியற்ற வுன்னுபு தன்ன தேவல்செய் தனயரை
மன்னு மான்முத லும்ப ரைக்கொடு வம்மி னென்று விடுத்தனன்.

மூளு கின்ற சினங்கொ டன்மகன் முன்னி சைத்தது முன்னியான்
மாள வேவரு மேலு மன்னது வருக வென்று மனந்துணிந்
தாளு நாயகன் வெள்ளி வெற்பி லடைந்து நந்தி விடுத்திடக்
காள கண்டனை முன்ப ணிந்திரு கைகு வித்துரை செய்குவான். ()

எந்தை கேளொரு வேள்வி யானதை யாளி யற்றுவ னங்கணீ
வந்தெ னக்கருள் செய்தி யென்ன மகிழ்ந்து நம்முரு வானசீர்
நந்தி தன்னை விடுப்ப மேகென நான்மு கன்றொழு தேகியே
மைந்த னுக்கு முரைத்து நீதி மனைவ திப்புடை யுற்றனன். ()

மிக்க வேள்வி யவன்றொ டங்கலும் வீறு மான்முதல் விண்
ணுளோர், தக்க னோடு மடைந்து வேள்விசெய் சாலை யின்புடை
சார்தலுஞ், செக்கர் வேணியர் நூறு கோடியர் சீறு சாரதர் சூழ
வே, யக்க ணந்தனி னந்தி வந்தன னாதி தேவன தேவலால். (௫௮)

எந்தை வந்தது கண்டு வேத னெழுந்து கைப்பது மங்குவித்
துந்து மாதன மீதிருத்த வுவந்தி ருந்தன னீதுகண்
டந்த மற்ற பவங்கொ டக்க னழைத்து ளாரெவ ரென்றுதன்
சிந்தை யூடு குறித்து ணர்ந்து செயிர்த்து வேதனொ டோதுவான்.

சோதி முன்ன ரடைந்து வேள்வி தொடங்கு கின்றது சொற்றனை
யாதி யுந்திய நந்தி யைத்தொழு தன்பி னென்மு னிருத்தினை
வேத கேண்மதி தாதை யாதலின் வெட்டி டாதுனை விட்டன
னீதி யோவிது செய்த தென்று புகன்று பின்னு நிகழ்த்துவான். ()

எள்ளு நீர்மைகொள் பித்த னாகி யிருக்கு மீசன் மகத்தவி
கொள்ளு தற்குரி யன்கொ லீது குறித்தி டாதுகொ டுத்தனர்
தள்ளு மற்றதை விண்டு வேயுயர் தாணு வென்ன மதித்துநற்
கள்ளு றுங்கம லத்த முன்பவி காத றன்னொடு மீதிநீ. (௬௧)

மற்றெ வர்க்கு மளித்தி யென்னலு மன்னு நந்தி மனஞ்சினந்
துற்ற தக்கன் முகந்தெ ரிந்துணர் வோடு நீதியில் பேதைநீ
பெற்ற மேலம லற்ப ழித்துரை பேசி னாயவ னன்றியே
கொற்ற வேள்வி குயிற்று வோர்முடி போக வென்றுரை கூறியே.

சீறி யெம்பெரு மானை யெள்ளிய தீய நின்றலை போகவென்
றீறி லாதப ரம்ப ரன்றனை யெள்ளு நின்னொ டிருந்திடும்
வீறு மான்முத லும்பரி யாவரும் வீர மேவிய சூரனான்
மாற ருந்துய ரத்து மூழ்கி வருந்த வென்று சபித்தனன். (௬௩)

இந்த வாறுப கன்று நந்தி யெழுந்து சாரதர் சூழவே
யந்தண் மாமதி வேணி யானை யடைந்த னைத்து மறைந்துபின்
மைந்து றுங்குண வாசன் மேவினன் மன்னு வேதன்ம கங்குலைந்
துந்தி டுந்துயர் கொண்டு தத்த மிடத்தி யாவரு முற்றனர். (௬௪)

சொற்ற ரும்புகழ் நந்தி முன்பு சுளிந்து கூறிய சூளினு
லற்றை நாண்முத லியாரும் வேள்வி யியற்ற வஞ்சி யமர்ந்தனர்
மற்றை யோர்பக றக்க னென்பவன் மாம கஞ்செய வுன்னியே
கொற்ற நற்றொழில் கற்ற வும்பர்கள் கம்மி யற்கிது கூறுவான். ( )

மகம்பு ரிந்திடு சாலை யொன்று வகுத்தி யென்னலு மன்னவன்
றிகழ்ந்த கங்கை மருங்க டைந்து திருந்து மாயிர யோசனை
யகன்ற சாலைய தொன்றி யற்றலு மங்க ணேகி யயன்சுதன்
சகம்பு கழ்ந்திடு காமர் கண்டுத னாது ளங்களி கொண்டனன். ( )

பின்ன ரொற்றர்மு கந்தெ ரிந்துபி றைக்கொ ழுந்து மிலைச்சிய
மின்னி ருஞ்சடை யண்ண லல்லது வேறு தேவர்க ளியாரையு
மன்னு மிவ்விடை யுய்த்தி ரென்னலும் வல்லை யேகி யவர்க்கெலாஞ்
சொன்ன போதரி யாதி வானவ ரியாரும் வந்தனர் துன்னியே. ( )

வந்து தக்கன தியாக சாலையின் மாய னுங்கம லத்தனு
மிந்தி ரன்முத லான தேவர்க ளியாரு மங்க ணிருந்தபோ
துந்தி டும்புகழ் மாத வத்த ருவந்து சூழ்தர வந்தனன்
றந்தி ரம்புரி * மாலை வென்றடன் மாலை கொண்ட ததீசியே. 1( )

நன்றி கொன்றிடு தக்கன் மாமுனி நண்ணு கின்றது கண்டரோ
வின்றெ னக்கிவ னஞ்சி வந்தன னென்று சிந்தையி லெண்ணியே
வென்றி மாதவ ருக வென்றொரு வீறு மாதன மீதலுந்
துன்று மாதவ ரோடி ருந்திது சொல்லு வான்வினை வெல்லுவான்.

---

* ததீசிமுனிவரும் குபனென்னு மரசனும் நண்புபொருந்தி வாழுநாட்களி லோர்நாள், இருவரும் பிராமணரோ அரசரோ சிறந்தவரென்று தம்முள் நகையாடிப் பேசும்பொழுது, முனிவர் பிராமணரே சிறந்தவரென்ன, அரசன் அரசரே சிறந்தவரென்னலும், முனிவர், சினந்து அரசனையடிக்க, அவன் பொறாது வச்சிரப்படையைவீசி அவருடலை இருதுண்டாக்கினன். வெட்டுண்டு வீழும் அம்முனிவர் சுக்கிராசாரியரை நினைக்க, அவ ரெய்தித் துணிபட்ட வுடலைப்பொருத்தி யெழுப்பி, "காஞ்சீபுரத்திலே இட்டசித்தி தீர்த்தத்திலே மூழ்கி இட்டசித்தீசரைவழிபட்டு வச்சிரயாக்கையைப் பெறுவை" எனக் கூறியவாறே வழிபட்டுப்பெற்று, மீண்டு, அவ்வரசன் சென்னியி லிடத்தாளா லுதைத்ததுமன்றி, அவ்வரசனுக்காகப் பரிந்துவந் தெதிர்த்த விட்டுணுமூர்த்தியையும் வென்றனரென்பது சரித்திரமாகலின், "மாலை வென்றடன் மாலை கொண்ட ததீசி" என வோதினர். இச்சரித்திர விரிவைக் காஞ்சிப்புராண இலிங்கபுராண முதலியவற்றா லுணர்க.

எம்மை யிங்ங னழைத்த காரண மென்ன வென்னலு மீசனெம்
மம்மை தன்னை மணந்த தற்பி னிகழ்ந்த யாவு மறைந்தரோ
ணம்ம விந்திடு கண்ட னுக்கவி மாற்று வான்மக மாற்றுவே
னும்மை யிங்கு விளித்த தன்மையு மின்றி தற்கென வோதினான்.

ஊற கன்ற ததீசி தக்க னுரைத்த பான்மை வினாவியே
வீறு கொண்ட பராப ரன்றனி மேன்மை தன்னை விளம்பியே
யேறு தங்கு பதாகை யண்ண லெவர்க்கு மீச னவற்குநீ
மாறு கொண்டு மகஞ்செ யேலென மாசி லானிது பேசினான். (௭௧)

மாசு றென்பு புனைந்து சேகர மாலை யானது பூணுமோ
தேசு நீறது பூசு மோதசை தீர்ந்த தீயுட லேந்துமோ
கேச முங்கரு மாம ருப்பொடு கேடு றாமையி னோடுமே
நேச மோடு தரிக்கு மோபர மாகி நின்றிடு நின்மலன். (௭௨)

கோல ஞாலமொ டுயிர்கள் செற்றல் குயிற்று மோபுலி தந்தியின்
றோலொ டங்கிக ணிச்சி தாவுழை சூல மின்ன சுமக்குமோ
சால வும்பலி கொள்ளு மோநட மாடு மோமிகு சாரதர்
சீல மேவிய படையெ னும்படி திரியு மோவுயர் தேவனே. (௭௩)

நஞ்செ யிற்றட னாகம் வெண்டலை நவைய றாது தரிக்குமோ
விஞ்சு கின்றதன் மேனி யல்லது வேறு மோர்தனு மேவுமோ
வெஞ்சு றாதவி ருந்தி றற்பெறு மேறு தன்மிசை யேறுமோ
வஞ்சு மாலம ருந்து மோநிக ரன்றி நின்றிடு மண்ணலே. (௭௪)

ஈம மாட லொருத்தி யைத்தலை யெய்த வைத்த லொருத்தியை
வாம மீதினில் வைத்தல் பிள்ளை மகிழ்ந்து பெற்றிடல் வெங்குணங்
காம ரண்ணல் படைக்கு மோவென வேது வாகிய காதைகள்
தாம மார்புள தக்க னோடு ததீசி மாமுனி பேசுவான். (௭௫)

வேதன் மான்முத லோரை நம்பன் விதித்த ழித்திடு போதெலாந்
தீதி லங்கவ ரென்ப ணிந்துசி ரங்கள் * கேச மணிந்துநீள்
கோதி லாதொளிர் சூல மீதுடல் கொண்டு நீறது கண்டுபின்
மீது பூசுமி யாவ ருந்தனை மேவி யுய்ந்திட வேண்டியே. (௭௬)

---

* கேசம் அணிதலாவது மயிரினாலே அகலமாகச் செய்யப்பட்டு மார்பிலே பூணூலாகத் தரித்துக்கொள்ளல். இதனைப் பஞ்சவடியென்பர். பஞ்சம்-விரிவு. வடி-வடம். இதனைச் சிவபிரான் தரித்துக்கோடலை, "துணிவார்கீ ளுங்கோவணமுந் துதைந்துசுடலைப் பொடியணிந்து, பணிமேவிட்ட பாசுபதர் பஞ்சவடி மார்பினர்." என்னுஞ் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவாக்கா னுணர்க.

ஈது நின்றிட வாட கக்கண னென்ப வன்புவி யுண்டுமுன்
பாத லந்தனி லேக மாலொரு பார வேனம தாகியே
கோதி னானை மருப்பி னைக்கொடு கொன்று முன்பென வொன்றமே
பூத லந்தனை வைத்த கந்தை பொருந்தி மண்ணை யழித்தனன். ()

அந்த வேலையில் வேலை நஞ்ச மயின்ற நம்ப னவன்றனேர்
வந்தொர் கோடு பறிப்ப முன்புலன் வந்து வந்தனை செய்திட
வெந்தை யேனம ருப்ப ணிந்தன னெண்ணில் வானவ ரானவ
ருந்து மாழி கடைந்த வேலையின் மந்த ரந்தளர் வுற்றதே. (எஅ)

மால வண்கம டத்து ருக்கொடு மந்த ரத்தை வெரின்றனிற்
சால வன்று பரித்த னன்கட றந்த தங்கமு தந்தனை
நீல மாய னகந்தை கொண்டு நிறைந்த வேலை யுழக்கவே
யால முண்டவன் வந்து பற்றிய வன்றன் வன்மை யழித்தனன். ()

உற்ற முன்னுணர் வெய்தி மாய னுவப்பி னோடு புகழ்ந்திட
வற்றை நாளவ னோடு மார்பி லணிந்த னன்னது நின்றிட
முற்று வேள்விய தேத ரும்பர முத்தி யென்றுயர் புத்தியிற்
சற்று மெம்பெரு மானை யெண்ணலர் தாரு காவன மாதவர். (அ0)

இன்ன பான்மை யறிந்து நம்ப னிலங்கு சீருள மாலொடு
மன்னி டுங்கயி லாய வெற்பினை வல்லை தன்னி லகன்று போய்த்
தன்னை யுன்னலர் துன்னி வாழ்வுறு தாரு காவனந் தன்னிடைக்
கன்னி யாகி நடந்தி டும்படி கண்ண னுக்கருள் செய்தனன். (அக)

மார வேளை யளித்த பச்சுரு மாயன் மாதுரு வங்கொளாச்
சாரு நீடெழி லவ்வ னத்துறு தாப தர்க்கெதிர் போகவிட்
டேரி னோடவர் பன்னி மார்க ளிருந்த வீதியி லெம்பிரான்
வாரமோடு பலிக்க டைந்திடு வார்க ளென்ன வணைந்தனன். (அஉ)

மாலை சேர்குழன் மாலை நோக்கினர் மாலை யெய்தினர் மாதவர்
சால வெம்பெரு மானை மானினை மானு கின்ற தடங்கணோர் [போய்ச்
கோல மோடெதிர் கண்டு மாமயல் கொண்டு கொண்டக லங்கள்
சூல பாணித னுது பின்றுய ரத்தி னோடு தொடர்ந்தனர். (அங)

அந்த வேலையி லிந்து தாரி யனேக மேனிய னாகியே
வந்து மங்கைய ரெண்ணு மாறு மகிழ்ச்சி செய்திட மாதரா
ரெந்தை யாலவ னூனு பத்துட னெண்ணு கின்றவெண் ணாயிர
மைந்த ரைத்தர வந்த மைந்தர்கள் வள்ள றன்னை வணங்கினர். ()

சங்க ரன்னமை யுன்னி நீவிர் தவம் புரிந்திடு மென்னவே
யங்க ணின்றிடு மைந்த ரேகின ரந்த வேலை முகுந்தனா
மங்கை வந்திட மாத வத்தர் தொடர்ந்து வந்துதம் மாதரார்
பங்க முற்றுயர் கற்ப ழிந்திடு பான்மை கண்டு சினந்தனர். (௮௫)

ஈதின் மாதர்கள் கற்ப ழித்தவ னைச்செ குத்திடு வோமெனா
மாத ழற்கொண் மகம்பு ரிந்ததின் வந்து வந்து பிறந்திடுங்
காது வெம்புலி பரசு நவ்வி கடும்ப ணித்திரள் பூதர்கண்
மோது வெண்டலை திண்டி றற்றுடி முயல கன்றனை யேவினார். ()

வேங்கை தன்னை யுரித்து டுத்தனன் மிக்க சாரதர் தானையாய்ப்
பாங்கு றும்படி யோதி னொருபாத வண்கம லத்தினா
லேங்கு றும்படி முயல கன்றனை யீடி னோடுமி தித்தனன்
வாங்க ருங்கவி னுற்ற மேனியின் மற்றை யாவு மணிந்தனன். (௮௭)

ஈடு கொண்டிடு விண்ணு ளார்தொழ வெந்தை நாடக மாடினான்
வீடி னாரென மாத வத்தர் விழுந்து பின்னு மெழுந்தவங்
கூடு மெங்கள் கொடும்பெ ருமபிழை கொள்ள லென்று வழுத்தவே
நாடி யன்பருள் செய்து பின்கயி லாய மாமலை நண்ணினான். (௮௮)

ஈது நின்றிட வானை மேனியொ டீடு கொண்ட கயாசுரன்
வேத னல்கு வரத்தி னாலுயர் விண்ணு மண்ணு மலைக்கவே
மாத வத்தின ராரு மஞ்சி வளங்கொள் காசியி லோடினார்
பாத கன்னவ ரைதொ டர்ந்து படர்ந்து காசி யடைந்தனன். ()

கண்டு மாதவர் காசி யின்மணி கன்னி கையெனு மாலயத்
தண்ட நாத னருட்ப தத்தி லடைக்க லம்புக வங்கணு
ணொண்டி றறகரி முன்ன ரேகி யுரித்து மேனி தரித்தனன்
றுண்ட வான்மதி போனு தற்பெறு தோகை யும்பய மாகவே. ()

மற்றி வாறிவ ணிற்ப முற்பகன் மாய னந்தணன் மேருமே
லுற்ற கான்முனி வோர்க ளும்பரு வந்து வந்து பணிந்துநீள்
வெற்றி பெற்றிடு மூவர் தங்களின் வீறி னாரெவ ரென்றிட
வற்றை வேலையின் வேத னானென வரியு நானென வோதினான். ()

மாறு கொண்டிரு வோரு மெண்டவிர் வைகல் பூசல் புரிந்திட
வாறு கொண்டிடு மண்ண லங்கொளி யாகி யந்த வொளிக்குளே
வீறு கொண்டவ ணிற்ப மாயன் விழுந்து போற்றி யகன்றன
னீறு கொண்டிடு மேனி யெந்தையை நீடு வேத னிகழ்ந்தனன். ()

எந்தை யங்கு மனத்தி னுலரு ளெய்து காரியை நல்கவே
வந்து வேதன துச்சி யாமுடி வள்ளு கிர்க்கொடு கிள்ளலுஞ்
சிந்தை நொந்து வழுத்த வங்கருள் செய்து மாலுல கெய்தினு
னுந்து மாய னிறைஞ்சி மற்றிவ னுற்ற தென்னென வோதினன். ()

உன்ற லைப்படு சோரி நீரை யுகுத்தி யென்ன நகத்தினுற்
றன்ற னெற்றி பிளந்து சோரி தனைப்பொ ழிந்திட நம்பிரான்
வென்றி சேரய னுர்பெ ருஞ்சிர மீதி லேற்றன னூறுநூ
றென்று கூறிடு மாண்டு செல்ல விளைத்து மாயன் விழுந்தனன். ()

நீடு கைத்தலை பாதி யேனு நிறைந்த தில்லை யவன்றனைப்
பீடு மேவிய காரி யன்பொடு பின்பெ ழுப்பிநி றுத்தியே
யீடு கொண்டு பொருந்தி மேலுல கெய்தி யண்டமி யாவையு
நாடி யங்க ணளித்தி ருந்தன னுத னாரு ளாலரோ. (கூரு)

பகர்ந்த வின்னது நிற்க முற்பகல் பண்ண வர்க்கிறை யானவ
னகந்தை கொண்ட மனத்தொ டங்கயி லாய மந்திர முன்புற
வுகந்து சாரதர் போல வெண்குண னுற்ற னன்குலி சத்தினுன்
மிகுந்த பூதவ ரன்ற னக்கென வேளை யென்று விளம்பினன். ()

வேளை கேட்டுழி வேளை வென்றவன் வெஞ்சி னங்கொடு நின்றிடக்
கோளு றிந்திர னுஞ்சி னந்துயர் குலிச வேலினை யெறியவே
யாளு மெம்பெரு மானை மேவி யருந்து கட்பட வங்கண
னீளு ருத்திர மேனி கொண்டு நெடுஞ்சி னங்கொடு நின்றனன். ()

அன்ன காலையி லுன்றன் மாய மறிந்தி லேனறி வற்றயா
னென்னி ரும்பிழை யெண்ண லென்ன விறைஞ்சி நிற்க விடுத்தரோ
மின்னு தன்சின மான தீயினை மேலை வேலையில் வீசலு
மன்னு கின்ற சலந்த ரப்பெயர் மைந்த னாக வளர்ந்தனன். (கூஅ)'

வளர்ந்த பின்பவு ணக்கு லத்தொடு மண்ணி லுற்றுயர் விண்ணுளோர்
தளர்ந்தி டும்படி செய்தி ரண்டு சதங்கொ ளாயிர வற்சரம் [ர்
வளைந்து மாலொடு போர்பு ரிந்திட மால்பு கழ்ந்து படர்ந்தனன்
கிளர்ந்த வும்பர்க ளோடி னுர்கயி லாய மாகிய கிரியின்மேல். (கூகூ)

வெள்ளி வெற்பிடை விண்ணு ளாரவர் மேவி யுற்ற தறிந்துபின்
றள்ளு தற்கரு மொய்ம்பு கொண்ட சலந்த ரன்படை சூழவே
யெள்ள ருஞ்புகழ் யேவு றுங்கயி லாய விண்டுவி லேகலும் [ன்.
வள்ளல் வாசவன் வேண்ட வேதியன் வடிவு கொண்டவண் வந்தன

எங்க ணயக னெங்க ணேகுதி யென்று கூறவ ரன்றனே
டிங்க மர்சசெய மேவி னேனென வீண்டு நின்வலி காண்டுமென்
றங்கண் மண்ணிலொ ராழி தாளினை மைத்தெ டுக்குதி யென்னவே
மங்கு தன்சிர மீதெ டுப்பவு டற்கி ழிந்து மடிந்தனன். (க0க)

வீறு மின்னது நிற்க மாயன் விளிந்து யாவு மழிந்தபோ
தூறி லாம லிருக்க நச்சி யுரந்த ருந்தரு மத்திறை
யேற தாமுரு வெய்தி நாதன்முன் னேகி வந்தனை செய்துசீர்
கூறி யிங்கெனை யூர்தி கொண்டரு ளென்ன வப்படி கொண்டனன்.

உற்ற வின்னது நிற்க வொற்கமி லூந்து பாலுறு வேலையில்
வற்றி டாவமு தம்பெ றும்படி மந்த ரந்தனை மத்தெனக்
கொற்ற வெம்பணி நாணெ னும்படி கொண்டு மான்முத லண்டருந்
துற்ற தானவ ருங்க டைந்தனர் தொன்மை வைகலின் வன்மையால்.

நாக வாயினு மாழி வாயினு நஞ்செ ழுந்து தொடர்ந்திட
மேக மேனிய ணாதி யாகிய விண்ணு ளார்கள் வெரீஇயிரிந்
தேக நாயகன் வாழ்பெ ருங்கயி லாய விண்டுவி லேகியே
சோக மோடர னைப்ப ணிந்துறு துக்க நக்கனொ டோதினர். ()

அந்த வேலையில் விண்ணு ளார்களு மாரு முய்ய விரங்கியே
யுந்து மேவல்செய் சுந்த ரன்றனை யொல்லை சென்று விடங்கொடே
வந்தி டென்ன நடந்து கைக்கொடு வந்த ரன்கையி லுய்ப்பவங்
கெந்தை யுண்டன னுண்டி லானெனில் யாவர் பின்ன ரிருப்பவர்.()

முக்க ணாயகன் மிகுமு யிர்த்தொகை யகில மியாவு முடித்தபோ
தக்க ணந்தனி லீம மாயிடு மன்ன தாகிய வீமமேன்
மைக்க ருங்கண் மடந்தை பங்குள வள்ள லாடுமி தன்றியுந்
தக்க கங்கையை யோங்கு மாமுடி தாங்கு கின்றது சாற்றுவாம். ()

முன்ன ரோர்பக லம்மை நம்பன் முரண்ட ரும்விழி பொத்தலு
மன்ன காலையி லெங்கு மூச்சுட ரற்று வீறிரு ளாகவே
மின்னு நெற்றியி லுற்ற கண்ணை விழிப்ப வெங்கும் விளங்கியே
தொன்மை போலுற வஞ்சி வஞ்சி துணைக்க ரத்தை விடுத்தனள்.()

அம்மை தன்கர வங்கு லிப்புடை யங்கு வேர்வை யெழுந்துபின்
செம்மை கொண்டிடு பத்த தான திருந்து கங்கைக ளாகியே [ளோ
வெம்மை யோடுல கங்கள் கொண்டிட மேவ மான்முதல் விண்ணு
ரெம்மை யாளுடை யண்ணல் வாழ்கயி லாய வண்குறு டெய்தினர்.()

கண்ணு தற்பர மற்ப ணிந்துல கங்கள் கொண்டிடு கங்கையை
யண்ண லேயிவ ணீய ணிந்தெமை யாள்தி யென்று வழுத்தலும்
விண்ண ளாவிய கங்கை தன்னை விளித்தொ ளித்திரு வேணியிற்
றண்ணி லாவொரு ரோம மீது தரித்த னன்றனை நேரிலான். (௧௦௯)

இன்ன தல்லது தொல்லை நாளி லிலங்கு பங்கய வாழ்வினன்
மன்னு கின்ற படைத்தி டுந்தொழின் மாறி வீறிய மாயவன்
முன்ன ரேகி மொழிந்த போதவன் முண்ட கத்திறை தன்னொடு
மின்னி ருங்கயி லாய முற்றர னைப்ப ணிந்து விளம்புவான். (௧௧௦)

ஆதி நின்னரு ளால்வி திக்கு மயன்றொ ழிற்சிதை வாயதா
லீதி யென்றிட மால யன்றனை யெங்க ணாயக னோக்கியப்
போது நீறது கண்டி டங்கொள் புயந்த ரித்தன னவ்விடை
மாது தோன்றினள் பின்பெ ழுப்பி வரங்கொ டுத்து விடுத்தனன்.

சொறற வின்னது நிற்க முற்பக ரொன்று கம்பெறு தானவ
னறற வம்பல நாள்பு ரிந்தர னல்கு யர்ந்த வரத்தினு
லுற்ற சீரிமை யோர்கள் வந்துதன் னேவல் செய்ய வுறைந்தனன்
மற்று மோர்பணி யிந்தி ராதியர் வந்து செய்திட வோதினன். ()

இங்கு நம்மு னடைந்து நுங்க ளிருஞ்சி ரங்களின் மும்முறை
செங்க ரங்கொடு தாக்கி யேயிரு செவிக ளூடுசெ ழுங்கரந்
தங்க நின்று நிலத்தி லன்பொடு தாழ்ந்தெ ழுந்திடு மென்றிடப்
பங்க முற்றிடு மன்ன புன்றொழில் பற்ப கற்புரிந் தாரரோ. (௧௧௩)

புரிந்த யர்நதயன் மாலி னோடிது புகல வானவ ரைக்கொடே
திருந்தி டுங்கயி லாய மேவிய சிறப ரன்றனை நண்ணியே
பரிந்தி றைஞ்சின ரும்ப ரின்னல் பகர்நத போதொரு பாலனை
விரைந்த ளித்தவு னன்ற னைக்கொல விடுவ மென்று விளம்பினன்.

என்ற பின்பரன் மாதி னோடு மிலஙகு சோலையுண் மேவவே
குன்று றுதபெ ரும்பு கழ்ப்பெறு குடிலை தானிரு தந்தியா
யன்று நற்கல வித்தொ ழிற்செய வைங்க ரத்த னுதித்துநீள்
வன்றி றற்பர னோடு மாதை வணங்க மார்பி லணைத்தனர். (௧௧௫)

அந்த வேலையி லாதி நோக்கி யருந்தி றற்பெறு தோன்றுகன்
சிந்த வேபொரு தும்பர் தந்துயர் தீர்த்தி யென்றருள் செய்திடத்
தந்தி மாமுக னோடு வெய்ய சமர்ப்பு ரிந்தவ னைக்கொலா
வந்த னன்கயி லாய வெற்பினில் வானு ளார்கள் வணங்கினர். ()

சீறு தோன்முகன் மாள வேயமர் செய்த நிற்கடி யேங்கள்கைம்
மாறு செய்வதெ னென்று தாமவன் முன்பு ரிந்திடு வன்பணி
யிறி லைங்கரன் முன்பு ரிந்தவ னேவ வானக ரேகினா
னூறி லாத பரன்க ணோர்குண முற்ற தன்மை யுணர்த்துவாம். ()

மரும லிந்திடு பங்க யத்தனை மாய வன்றனை நல்கியே
திரும லிந்திடு சாத்தி கத்தொடு சீரி ராசத மாகிய
விருமை கொண்ட குணங்கொ டுத்தபின் னீத லோடு புரத்தலுங்
தருவன் யாவு மழித்தி டுஞ்செய றன்ன தென்று தரிக்குமே.(ககஅ)

ஏத மற்றிடு தான லாதவ ராலு மற்றதி யற்றொணா
தாத லாலது செய்வ னன்னதி லன்ன வன்புடை தாமத
மோது வாரல தங்க வன்கண் ணுறைந்தி டுங்குண மன்றரோ
வேத மானவை சிற்கு ணத்தினன் விமல னென்று விளம்புமால். ()

என்று பற்பல வாச கங்க ளிருந்த தீசி யியம்பலும்
வென்றி நான்மறை நான்மு கன்றரு வெய்ய தக்கன் வினாவியே
பொன்று கால மடுத்த லாலவை புந்தி யென்று நினைந்திலன்
குன்ற வில்லி பதத்தி லன்புறு கோதி லாநெடி தோதுவான். ()

பெண்ணி னுக்குரு நல்கு முங்கள் பிரா னெவர்க்கு முயர்ந்தசீ
ரண்ண லாயினு மாக விங்கவி யன்ன வற்குத வேனியா
னெண்ணி யாது மியம்பு றுதினி யேகு வாயென வோதலுந்]வான்.
துண்ணெ னச்சின முற்றெ ழுந்திது சொல்லு வான்வினை வெல்லு

இந்து லாவு நெடுஞ்ச டாடவி யெம்பிரானை விலக்கியிங்
குந்து சீரொ டியற்று மிம்மக மொல்லை யின்னழி வாகுக
புந்தி யற்றிடு முன்ற னோடு பொருந்து மும்பரு மிவ்விடை
யந்த மேவுக வென்று பின்னிம் தந்த னார்க்கு முரைத்தனன். ()

வீறு தங்கிய துங்கு லத்தி னியற்கை தன்னை விடுத்துநீ
ராறு தங்கிய சென்னி யானையு மன்ன வற்கடி யாரையு
நீறு கண்டிகை மாலை தன்னையு நீங்கி வெந்துயர் தாங்கியே
பேறு தங்கிய வீடு றுதுபி றந்தி றந்திடு மென்றனன். (கஉங)

இன்னல் கொண்டிட வின்ன சாப மெவர்க்கு மங்க ணிசைத்தபின்
மன்னு நன்னெறி மாத வத்தர் மருங்கி ரண்டு நெருங்கவே
துன்னி ருக்கையி லேகி னானுயர் சங்கு தங்கு கரத்தனை
முன்னர் வெந்து கண்ட வன்பிறை முடிய வன்றன தடியவன். ()

வேறு.

மாசில் பெரும்புகழ்சேர் மாமுனிவன் போனதற்பி
னாசி *அயினியளித் தாடகமு மாடைகளு
நேச முறைய நிறைய மறையோர்பால்
வீசி விதிபுதல்வன் வேள்வி புரிந்தனனே. (௧௨௫)

அவ்வாறு கண்டா னகல்வான் றனிற்றிரியுஞ்
செவ்வார் சடிலத் திருநா ரதமுனிவன்
மைவாழ் பெருங்குவட்டு வணமைக் கயிலையிற் போய்ப்
பைவாழுந் துத்திப் பணியான் பதம்பணிந்து. (௧௨௬)

நின்றான் பரன்பாரா நீள்புவியி லேதுநிகழ்
வென்றா னனலு மிறைவ வமரரொடு
மென்று மரைமேல் விதிபுதல்வன் வேள்விபுரி
கின்றா னனவெழுந்தாள் கெண்டையங்கட் காரிகையே. (௧௨௭)

எழுந்தாள் பரம னெழிற்கமலத் தாண்முன்
விழுந்தாண் மகந்தெரிந்து மீள்வே னெனுமாற்ற
மழுந்தா தரவா லவள்புகலப் பின்னர்ச்
செழுந்தா தகிச்சடிலத் தேவன் விடைகொடுத்தான். (௧௨௮)

பொன்றங்கு மானம் புகுந்தாள் புகழ்மாதர்
துன்று வயலே சுலவத்தன் றாதையிடைச்
சென்று ளனையான் றெரிந்திகழ்ந்து போதிகடி
தென்றான் பலநிந்தை யிசேனையும் பேசினனே. (௧௨௯)

தக்கன் றனைப்பழிக்க நாரி யதுகேளா
மிக்க சினமபடைத்து வெள்ளிப் பொருப்படைந்து
முக்கட் பரன்பாத முன்பணிந்துன் றன்னையெண்ணாத்
தக்கனது வேள்வி தனையழிக்க வேண்டுமென. (௧௩௦)

அம்மை பணிந்திரப்ப வன்ன செயன்முடிப்பா
னெம்மை யினிதாளு மிறையோ னினைத்திடலுஞ்
செம்மை நுதல்விழியிற் சென்னிகளோ ராயிரத்தோ
டிம்மெனவே வந்தா னெழில்வீர பத்திரனே. (௧௩௧)

அப்போது தன்னிலைம தன்னை பெருஞ்சினத்தாற்
கைப்போதி ராயிரமுங் காமர்முக மாயிரமுந்
துப்போ டிலங்கத் துலங்குவிறற் காளியுதித்
தொப்போரில் வீரன்பாற் றேவியா யுற்றனளே. (௧௩௨)

---

* அயினி - சோறு.

அன்ன பொழுதரனை யன்னநடை யம்பிகையைப்
பன்னருஞ் சீர்வீரன் பணிந்தே பணியடியேற்
கென்னை யெனலு மெமையெண்ணாத் தக்கன்மகந்
தன்னை மருவியவி தந்திடெனச் சாற்றுதியால். (கஙங)

தந்தா விவண்வருதி தாரானை லக்கொடியோன்
சிந்தா குலஞ்சேரச் சென்னிதடிந் தாங்கிருந்தோ
ருந்தாவி கொண்டுமக மொல்லை யழித்திடுதி
மைந்தாவி யாமும் வருகின்றே மென்றனனே. (கஙச)

என்ன விடைகொண் டெழின்மேவு காளியொடுந்
தன்னுருவில் வந்துதித்த சாரதர்கள் சேனையொடு
மன்னுபுகழ்த் தக்கன் மகச்சாலை வந்தணுகிப்
பொன்னிலகு செஞ்சடிலப் பூதர்க் கிதுபுகல்வான். (கஙரு)

ஆலமிடற் றெம்மானை யன்றிமகஞ் செய்யுமிந்தச்
சாலை யெயில்வாச றனைக்காவல் கொண்மினெனச்
சீல மிகும்பூதர் சிலவர் சுலவவெழில்
வேலனகட் காளியொடு வேள்விக் களம்புகுந்தான். (கஙசு)

தண்டா மரையான் றநயன் மகம்புரிதல்
கண்டான் வெகுண்டா னுருமே றெனக்கலித்தான்
வண்டார் நெடுந்தார் வயக்கொம் பினைக்குறித்தாங்
கண்டார் வெருவ வடலோடு நின்றனனே. (கஙஎ)

ஈடுசேர் வீர னிசைத்த விசைகேளா
வாடினார் சிந்தை வருந்தினார் வல்லையெழுந்
தோடினார் மீண்டா ருலைந்தா ருறுதுயரங்
கூடினார் விண்ணோர் கொடியோ னிதுதெரிந்தான். (கஙஅ)

வீரன் றனைநோக்கி வேதன் றநுங்கொடியோ
னாரை யிவணீ யடைந்ததெவ னென்றிடலுங்
காரிலகு கண்டக் கடவுள்விட வந்தனனென்
னேரி லவனவிநீ நேர்வா யெனவுரைத்தான். (கஙகூ)

காவி நயனக் கலசமுலைக் காளியெனுந்
தேவியொடு நின்ற திறலாள னீதிசைப்பக்
கோவின் மிசையேறுங் கோவை யிகழ்ந்துமொழிந்
தாவி கொடுப்பா னவிகொடே னென்றனனே. (கசo)

தன்னை மதித்தகொடுந் தக்கனிது சாற்றுதலு
மன்னுதிறல் வீரன் வானோர் தமைநோக்கி
யின்ன துமக்கு மிசைவோ வெனவிசைப்ப
வுன்னியொன்று மோதாம லூமர்போ லுற்றனரே. (கசக)

வேறு.

இவ்வாறு வானவ ரிருப்பச்
செவ்வாய் திறந்துநகை செய்தே
மைவாழ் களத்தனருண் மைந்த
னவ்வா யியற்றுமிவை யம்மா. (கசஉ)

தண்டா விறற்குலவு தண்டால்
வண்டார் நறுந்துளப மாலைப்
புண்டா னுறும்படி புடைப்ப
விண்டா னெனப்படி விழுந்தான். (கசங)

மட்டுறு விரைக்கமல மன்முன்
கிட்டிநனி னத்தெழில் கெடுத்துக்
கட்டழகு தங்கிய கரத்தாற்
குட்டினன் முடித்திரள் குலுங்க. (கசச)

வேறு.

விழுந்தான் வேதனும் வெண்மை மாமதி
யெழுந்தா னோடுமீசன் மாமகன்
செழுந்தாள் கொண்டுடே றேயு மாறுசெய்
தொழிந்தார் தம்மையு மூறி யற்றினன். (கச௫)

அறந்தா னேவிய வண்டர் யாவரு
மிறந்தா ராயு மிலங்கு ணர்ச்சிகள்
மறந்தா ராயு மகக்க ளத்தின்வா
யுறைந்தா ராட லுகந்த வீரனால். (கசசு)

கண்டா னீது கலங்கி வெந்துயர்
கொண்டா னெஞ்சு குலைந்து மொய்ம்பினிற்
றண்டார் கொண்டுள தக்க னிற்றலு
மண்டார் கூற்றிடைத் தாற்று வானரோ. (கசஎ)

செறுத்தா னேறிய தேவை யெள்ளிய
மறுத்தா னெஞ்சுடை வஞ்சன் மாமுடி
யறுத்தா னங்கிய ருந்த நல்கினன்
வெறித்தார் மொய்ம்புள வீர வீரனே. (கச அ)

மாலே தங்கிய வஞ்சன் மாய்தலும்
வேலே யன்னகண் வேத வல்லிதன்
பாலே மாதர் பரம்பி வந்திடக்
காலே போன்று கடிதின் மேவினள். (கசகூ)

துன்பங் கொண்டு துளங்கி வந்துளாண்
முன்பங் கெய்தி மூரண்கொள் காளித
னன்பன் னேர வணங்கின் வார்குழை
மின்கொள் கேள்வி யறுப்ப வீழ்ந்ததே. (கரு0)

பிடித்தாண் மற்றுள பேதை மாதரைக்
கடித்தார் கொண்ட கவின்கு ழற்றலை
வடித்தார் வாள்கொடு வல்லை கொய்துபந்
தடித்தா ளெம்மை யளிக்கு மன்னையே. (கருக)

வேறு.

வீர னேவலின் விரைநதெயி லுடைத்தே
தாரு லாவுமகச் சாலையை யழித்தே
கோர மோடுபல் கொடுந்தொழில் புரிந்தார்
போரெ னிற்களி பொருந்தியிடு பூதர். (கருஉ)

மூந்து நொந்திடு முகுந்தனெனு மேலோன்
சிந்தை வெந்துயர் தெளிந்திவை தெரிந்தே
யுந்து கின்றவுவ ணத்தின்மிசை யுற்றே
மைந்து கொண்டகணை மாரிகள் சொரிந்தான். (கருங)

நின்ற பூதரு நெருப்பெழ விழித்தே
துன்று வாளிகள் சொரிந்தமர் புரிந்தார்
வென்றி கொண்டபுய வீரனிது கண்டே
சென்று மாலொடு செருசெய நினைந்தான். (கருச)

அன்ன போதிலெம தண்ணலரு ளாலோர்
மின்னு தேரனுக வேதனதன் மீதே
துன்னு வீரனெதிர் சூதனென வந்தே
யின்ன வையமிசை யேறென விரப்ப. (கருரு)

வீறு காளியொடு வீரனதன் மீதே
யேறி நான்முக னிலங்கிரத மூய்ப்ப
மாறு கொண்டுபொரு மாயனெதிர் வல்லே
சேற லோடுமிவை செப்புவன் முராரி. (கருசு)

வேறு.

தன்னிக ரண்ணலை யெள்ளுந் தக்கனை யட்டிட லல்லான்
மன்னிய விண்ணவ ரெல்லா மாளவி யற்றிய தென்னோ
வென்னலு மக்கொடி யோனோ டெய்துதல் கண்டுயிர் கொண்டோ
முன்னையு மின்னுயி ரின்னே யுண்குவ மென்ன வுரைத்தான். ()

வண்டு படிந்த நெடுந்தார் மார்பின் மிடைந்த வளைக்கைக்
கொண்டல் வெகுண்டு கரத்தே கொண்ட நெடுஞ்சிலை கோட்டித்
திண்டிற லொல்லி காட்டித் தீயச ரம்பல பூட்டிப்
புண்டரு வெய்ய படைக்கைப் பூதர்கண் மீதுபொ ழிந்தான். ()

வேறு.

கண்டனை னிருண்ட கண்டன்மக னுந்து கார்முக மிசைச்சி
லீமுக மிசைத்து, வண்டுளை மகிழ்ந்த வண்டுளப வார மாயவன்
விடுத்த வாளிகண் முருக்கி, யொண்டிறல் பொருந்த விண்டு நுத
லின்க ணோர்கணை யழுத்த வோகையி லிடுக்க, ணண்டின னகன்று
மொயம்ப னெதிர்பினபு மாசுக மளப்பி லாதன வுகைப்ப. (கருகூ)

உத்தமனு மெற்று மத்திர முரத்தொ டுந்தியரி யுந்து முந்து
கணை சிந்தி, நத்துறு கரத்த னற்றனுவை யொற்றை நன்கணை துர
ந்து நந்திடல் புரிந்து, கொத்து முவணத்த டறசிறகை மிக்க கொன்
கணை யிரண்டு கொண்டரிதல் கண்டு, மைத்திரு நிறத்தன் மற்றிகிரி
யுய்ப்ப வந்தது விரைந்து மண்டல நடுங்க. (கசுo)

வேறு.

அங்காழிப் படைவருத றெரிந்தா னடல்வீரன் கடிதுபிடித்
தயின்றான், கொங்காரு நறுந்துளப நெடியோன் கொடுவாள்கொண்
டிறையோன்முன் குறுக, வுங்காரஞ் செய்தனனெம் பெருமானே
வியமபோன் மாயவனுங் குறைந்தான், மங்காத பெருஞ்சினமென்
னினைந்தோ மருவினு னுதல்விழியான் மதலை. (கசுக)

எம்பெருமான் சினந்திடலுஞ் சினவேலெனவிசும்பில் வாசக
மொன் றிசைப்ப, வும்பர்பிரான் றனதுசுத னதுகேட் டுள்ளொழு
வெஞ் சினமகன்றுங் குறலுஞ், செம்பதுமத் தணங்குரத்தோன்
புகழ்ந்தே சிதடனேன் புரிந்தபிழை செழுந்தீ, யம்பகநா யகன்
புதல்வ பொறுத்தீண் டளித்தியென வருள்புரிந்தா னமலன். ()

அவ்வேலை வேலைவிட மருந்தி யமரர்தம துயிர்காத்த வமலன்,
வைவ்வேலை முனிந்தநெடுந் தடங்கண் மானோடு மான்மீது வரலுஞ்,
செவ்வேணித் திறல்வீரன் றெழுதகன் றிருபாலு மயனுமமர் செய்

யும், கைவ்வேழ முரித்தபிரான் றிருத்தாட் கமலமல ரெதிர்பணிந்து களித்தார். (கசுங)

ஓங்குமகக் களத்தினிடை மடிந்தே யுறுகின்றோர் தமையெமையா ளுமைகண், டீங்கிவர்க ளெனதுபொருட் டிறந்தா ரிறைவபிழை பொறுத்தெழுப்பென் றிரப்ப, நீங்கருந்திண் டிறல்புனைதன் சுதனு னிமலனெவ ரையுமெழுப்ப நிலமேற், றூங்கியெழுந் தெனவெழுந்தார் மறையோர் துகடீரு முனிவரொடு சுரர்கள். (கசுச)

உஞ்செழுந்த வமரர்மால் விடைமே லுயர்விசும்பி லிறைவனைமா தொடுங்கண், டஞ்சிமிக நடுங்குதலு மதிரு டருளாள னஞ்சலிரென் றருள, நெஞ்சமகிழ்ந் தடிபணிந்தார் புகழ்ந்தார் நெடுமலரோன் மகற்கானு நிமலன், கஞ்சமலர்க் கழல்பணிந்தென் மகனுங் கயவனெழுந் திலனெனவே கழறி. (கசுரு)

ஐயவவ னுய்யவருள் செய்யென் றயனிரப்ப வுமைபாக னருளாற், சையநிகர் புயவீரன் கடிதே தக்கனுடன் மீதுமறித் தலையொன், றுய்யவிசைத் தெழுதியென வெழுந்தாங் குளநாணி வெருவவிட முமிழும், வெய்யபணிச் சடையாளன் றக்க வெருவேலென் றருள்புரிந்தான் மிகவும். (கசுசு)

ஆசறுநல் லறிவொருவி மையா மறிவுறலா லானனமு மனைத்தாய்க், காசினியி லெழுந்தவனம் பெருமான் கழல்பணிந்து புகழ்ந்திடலுங் கருணை, நேசமொடு புரிந்தருளி யமர்க்கு நிகரிலா வீரனொடு நிமலன், வீசுபுகழ்க் கயிலையடைந் தடல்சேர் வீரனுக்கோ ருலகளித்து விடுத்தான். (கசுஎ)

வேறு.

மற்றிது நிற்க மகக்களத்தி னூடே
யுற்றிடு மும்பரி லுந்துமலர் வேதன்
பெற்றிடு மைந்தன் முகந்தெரிந்து பேதா
யெற்றை யியற்றினை யென்றினைய கூறும். (கசுஅ)

ஈசனை யெள்ளிய வின்னபிழை தீர
வாசறு மன்பொ டவன்றனது பொற்றாள்
பூசனை புரிந்து புகழ்ந்திடுதி யென்றே
பேசுவ னிவ்வகை பின்னுமல ரோனே. (கசுகூ)

தேனமர் கொன்றைச் செழுஞ்சடைமு டித்த
வானவன் மேன்மை மறந்தொருப கற்க
ணானிறை யென்றனை ஞரண னெவர்க்குந்
தானிறை யென்று தருக்குட னுரைத்தான். (கஎ0)

வெஞ்சமர் செய்குநும் வென்றவ ரெவர்க்குந்
தஞ்ச மெனப்படு தானுவென வோதிக்
கஞ்ச மடக்கொடி காதலனும் யானு
நெஞ்ச முனிந்து நெடுஞ்செருவி ழைத்தோம். (கஎக)

அந்தரி தங்கிய வங்கனெமை யாள்வான்
வந்தெரி யாகியு மண்ணும்விண்ணு மொன்று
யுந்துபு நின்றிட வொல்லையது கண்டே
வெந்திற லாடல் விளைப்பதுவி டுத்தேம். (கஎஉ)

இண்டிற வின்ன சிலம்பினடி சென்னி
கண்டவ ரேயுயர் காரண ரெனச்சீர்
கொண்ட பதத்தொடு கோதின்முடி தேடிக்
கண்டிலம் வன்மை கழிந்தகந்தை விட்டேம். (கஎங)

சம்புவை யன்பொடு தாழ்ந்தடி பணிந்தே
மெம்பிழை யெண்ணல னின்னருள் புரிந்தா
னம்புவி யின்புடை யன்னவனை நீயு
நம்பி வணங்குதி நல்குமரு ளென்றான். (கஎச)

இன்ன விசைப்ப விசைந்தடி பணிந்தே
கன்ன னெருங்கிய காசிநக ருற்றே
மன்னிய வாயிர வற்சரம ரன்றாள்
நன்னெறி யர்ச்சனை செய்திடலு நம்பன். (கஎரு)

வந்துக ணப்படை மன்னவ னெனுஞ்சீர்
தந்தன னும்பர்க டத்தமிடை யுற்றே
யிந்து நெடுஞ்சடை யெந்தைபெரு மானைப்
புந்தியி லன்பொடு பூசனை புரிந்தார். (கஎசா)

என்றிவை யாவு மிருங்குலிச வேலாற்
குன்றி னெடுஞ்சிறை கொய்தவன் மகற்கு
வென்றி பொருந்து வியாழனெனு மேலோ
னென்றெழி யாம லுவப்புட னுரைத்தான். (கஎஎ)

வேறு.

கூறிது நின்றிட வேறொரு நாண்முக குந்த னெனுந்தலைவன்
மாறுத லற்ற விசிட்ட மடைந்த வசிட்டனை வந்துபணிந்
தாறு முடித்த வருட்கட லல்கிய வாறு[illegible]முடிப்பெருமான்
வீறு புகழ்ப்பெறு விரத முரைத்தரு ளென்று விளம்புதலும். ()

வெள்ளியெ னுந்தின மாரல தன்றியும் வென்றி யுறுந்துலையா
மொள்ளிய திங்களி லிந்து வளர்ந்திட வோங்குமுன் னைகன்முனு
வெள்ளரி தாமறு நாளு மெழிற்பர சேந்திய வேந்தறரும்
வள்ளன் மகிழ்ந்தருள் விரத மெனப்புகழ் மாதவ னேதியரோ. ()

அன்னதி யற்றலு மன்னது தன்னி லருத்தி பொருத்திமுடித்
துன்னரு மேன்மை யடைந்தவர் தம்மையு மோதின னேதுதலு
மின்னலின் மன்னவ னப்படி பற்பக லிப்புவி யிற்புரியா
வொன்னலர் வந்து பணிந்திட வைய முவந்து புரந்தனனே. ()

மேவொரு நாடனின் மண்ணுல கத்தினும் விண்ணுல கத்தணுகித்
தேவர் வணங்குறு கோவை வருத்து திருக்கவு ணப்படைவென்
றேவில் பெரும்புக ழேழு விடங்கரை யொண்புவி மீதுகொணர்ந்
தேவரு மன்பொடு காண விருத்தி யிருங்கதி யுற்றனனே. (௧௮௧)

சொற்றிடு மின்ன திருக்க விருப்பொடு தொண்டைநன் னாடதனின்
மற்றொரு வெற்பிடை பொற்புறு நற்சிவ மாமுனி மேவியகா
னற்றிற நவ்வி யடைந்திட வன்னதை நச்சின னச்சியதே
யுற்றிடு மோர்கரு வாயது நவ்வி யுலாயதம் மால்வரைமேல். ()

குன்றவர் வள்ளியின் மூல மெடுத்த குழிப்புடை வந்தணுகா
நன்றி பெறுந்திரு மங்கையை யங்கதி லெல்குபு தன்னதின
மன்றி யிருந்தது கண்டு வெருண்ட தகன்ற தகன்றிடலும்
வன்றிறல் கொண்ட கிராதர் பெருந்தகை வந்து தெரிந்தனனே. ()

தெரிந்து மகிழ்ந்து கரங்கொ டெடுத்துயர் செல்வ மனைப்புடையுற்
றிருந்திறல் கொண்ட விருத்தர்கள் வள்ளி யெனப்பெயர் சொற்றி
பரிந்து சிறப்பொடு குன்றவர் மன்னது பாரில் வளர்த்திடுநா [டவே
டிருந்திய யாண ரிளங்குயி லாறிரு திருவய துற்றனளால். (௧௮௪)

ஏவை முனிந்தொளி ரெஃக நெடும்படை யென்ன விலங்கியகட்
பூவையை வேடுவ ரானவ ரேனல புரந்திட வைத்திடலுங்
காவல் புரிந்தித ணத்துறு நாளுயர் கந்த விலங்கலொரீ இச்
சேவ னெடுங்கொடி யண்ணல் பெருத்த செருத்தணி யுற்றனனே. ()

வந்து செருத்தணி யற்புத வெற்பிடை வள்ள லிருந்தருளச்
சுந்தர வள்ளியை நாரத னாகிய தொன்மைகொண் மாமுனிகண்
டெந்தை குகன்க ணிஞ்சி வணங்கி யிசைத்திட மாமயல்கொண்
டுந்திய வேலவன் வேடுவர் போல வுருக்கொடு சென்றனனே. ()

விண்டொடு வள்ளி விலங்கலி னேகி விலங்க லிலாவெழிலோ
டண்டரி தாமித னத்தி லிருந்தவ ருங்குற மாதுதனைக் [ழ்ந்
கண்டனன் மாமயல் கொண்டிடர் கொண்ட கருத்தொடு நின்றுபுக
தொண்டிற லோன்விர கத்துரை பற்பல வோதினன் மாதிறனும்.()

ஆங்கது காலையில் வேடுவ ரோடவ ளத்த னடைந்திடலும்
வேங்கை யுரித்த பரம்பரன் மாமகன் வேங்கை யுருக்கொளவே
வாங்கில் புகழ்ப்பெறு கானவ ரானவர் வந்து வளைந்துசினந்
தீங்கிது வல்லை பறித்து முறித்திடு மென்று புகன்றனரே. (கஅஅ)

அன்னவர் தம்மை விலக்கி யவர்க்கிறை யன்பு மகட்டெரியா
வின்னதி யாதென வேது மறிந்தில னென்று புகன்றிடலு
மன்னிய வின்னது நின்றனை யாகி வளர்ந்திவ ணிற்கவெனு
வந்நிலை தன்னி லகன்றனன் முன்பென வண்ண லுநின்றனனே. ()

இன்பொடு நின்றவ னுன்றனை யன்றி யெனக்கொரு தஞ்சமிலை
யன்புட னருதி யென்றனை யென்றெம தன்னையொ டோதலுமே
பின்பு மிருங்குற வர்க்கிறை யான பெருந்தகை வந்திடவே
பொன்புனை சைவ விருத்த னெனும்படி போயின னங்கவனேர். ()

ஆதர விற்றிரு நீறு கொடுத்தன னுசி புகன்றிடலு
மேதமில் கொற்றவ னச்சின தேதென விவ்வரை யிற்குமரி
தீதற வாடுற வந்தன மென்றருள் செய்யவ தாடுபுநம்
மாதி னெடுந்துணை யாயிரு மென்றவண் வைத்தகல் வுற்றனனே. ()

வள்ளியை நோக்கி விருத்த னெனும்படி வந்திடு மெந்தைபிரா
னுள்ளுறு நீரில் விடாயுடை யோனென வோதவ தற்கொருசா
ரெள்ளில் புகழ்க்கொடி நற்சுனை யின்கரை யெய்த மெலிந்தவர்போ
லள்ளியருந்துன லுண்டெமை யாளுடை யண்ண லறைந்தருள்வான்.

ஏதமி னீரின் விடாயை யகற்றினை யென்னை யினித்தழுவிக்
காத லகற்றுதி யென்று புகன்றிரு கைகள் குவித்திடலு
மாது சினந்து படர்ந்தன ளத்தியின் வத்திர னைக்குமர
னுதர வோடு நினைப்ப வெதிர்ந்தன னுனைய தாயெதிரே. (ககூங)

கண்டனள் வள்ளி வெருண்டு திரும்பினள் கந்தனை வந்துதழீஇக்
கொண்டன ளும்பல கற்றிடி னிர்நகை கொண்டது செய்வனெனு
வண்டர் பிரானிரு கைகள் குவித்தன னத்த வெழுந்தருளென்
றொண்டிறல் வேழமொ டோதலு மன்னது வப்பொடு சென்றதுவே.

அன்னது பின்பறு மாமுகன் வள்ளியை யாசையொடும் புணராப்
பன்னிரு கையொ டிருந்திட மங்கை பணிந்து புகழ்ந்திடலு
மன்னு நினைப்புன மேகுதி யாமவண் வந்திடு வோமெனவே
துன்னிய வேன லுறுமபடி யுற்றன டோழியு மெய்தினளே. ()

ஏனல ழிந்திட வெங்ஙன மேகினை யென்று விளம்புதலும
பூநறு மென்சுனை யாடிவ ரும்படி போயின னென்றிடவே
மேனி வியர்ப்ப முலைத்துணை விம்ம வெருத்திட வாய்புரியு
மூனமி றண்சுனை யெவ்விடை யுற்றுள தோதென வோதினளே. ()

நன்றிது நன்றி தெனக்கு மொர்குற்ற நவின்றனை யென்றுவெகுண்
டொன்றி யிருந்துழி வேலவன் வேட ருருக்கொடு வெய்யமதந்
துன்று விறற்கரி யொன்றென தம்பொடு சோரி சொரிந்திடவே
யின்றிவண் வந்துள தோவென வோதின னேதமின் மாதர்கண்முன்.

அவ்விடை யிற்குகன் மங்கை புணர்ந்ததை யங்கவர் பார்வையினுன்
மைவிழி நண்பி யறிந்து பிறிந்தயல் வன்புன மீதுறலூன்
கவ்விய வேலவ னன்னவண் முன்புக லங்கெழில் வள்ளியையெற்
கிவ்விடை யீகுதி யல்லதி யான்மட லேறுவ னென்றனனே. ()

என்னலு மன்னவள் வள்ளியை யெய்தி யிணங்குறு மாறுரையா
மன்னிய வேல னிடைக்கொடு வந்திட வள்ளியும் வேலவனு
மின்ன லறுங்கல வித்தொழில் செய்துபி னேனல் புரந்திடவே
பொன்னுறு வேலன் விடுத்தலுமெம்மனை போயினள் சேடியொடும்.

வென்றிகொள் குன்றவ ரேன றடிந்திட மேவினர் மாதினையிற்
சென்றிட னத்துணை மாதொடு வீடு செறிந்து வருந்தியுறப்
பொன்றிகழ் வள்ளியை நாடி மெலிந்து புலம்பி யிருட்பொழுதின்
வன்றிறல் வேலவன் மங்கை யிருந்த மனைப்புற முற்றனனே. ()

வேலனை யன்பொடு கண்டனள் சேடி விருப்புறு வள்ளிதனைக்
கோலமொ டுங்கொடு வந்தனள் பாணி கொடுத்தன ளின்னவளைச்
சாலவு மன்பொடு காத்தரு ளென்றுரை சாற்றலு நம்பிடைநீ
மாலை நறுங்குழல் வைத்திடு மன்பு மறக்கில மென்றனனே. (௨0௧)

என்று புகன்றவ னின்று மகன்றெழி லெய்திய மாதினொடுஞ்
சென்றொரு காவி லிருந்தனன் வைகறை சேர்தலும் வள்ளிதனைத்
துன்றெயி னர்க்கிறை கண்டிலன் மண்டிய சுற்றமொ டுங்குழுமிப்
பொன்றி லடிச்சுவ டொற்றி நடந்து பொழிற்புடை யுற்றனனே. ()

கண்டனன் வள்ளி வெருண்டன ளன்பொடு கந்தனை வந்தனைசெய்
தண்டினர் வேடுவ ரென்செய்வ தென்றிட வன்றெதிர் குருபினைக்
கொண்டிடு மெய்க்க மிருந்துள தஞ்சலை கொல்லுதும் யாமெனவே
மண்டிய வேடுவர் வந்து வளைந்து வடிக்கணை வீசினரே. (உ0௬)

மாரியெ னும்படி வாளிசொ ரிந்திட வள்ளற துதருளாற்
சீரிய கையிலு றுங்கொடி யாகிய சேவலொ லித்திடவே
யாருமி றந்தனர் வேலவ னங்க ணகன்று நடந்திடலுஞ்
சோர்வி லெழிற்பெறு குன்றவர் மாது தொடர்ந்து படர்ந்தனளே.

மேதகு நாரத னவ்விடை வந்தனன் வேலவ னைப்பணியா
வோதுதி யிங்ஙனியற்றிய தென்ன வுவப்புறு வள்ளிபொருட்
டேதமில் வேலவ னிங்ஙனியற்றிய யாவும றைந்திடவே
தீதறு நாரத னாகிய பேருள சீர்முனி கூறுவனால். (உ0௫)

எம்பெரு மானிவண் வேடுவர் யாரு மிறப்பவி யற்றினையிக்
கொம்பினை வவ்வி யகன்றிட னீதிகொ லோவென வோதுதலு
மும்ப ரிடுக்கண கற்றிய வேலனு வந்து திரும்பியரோ
வம்புறு சோலையின் வந்தனன் மாதவன் வள்ளி யொடுங்கடிதே. ()

ஒல்லையில் வேலவன் வள்ளி மடந்தையொ டின்றம ருய்ங்தெழவே
சொல்லுதி யென்னலு மன்னையு மவ்வகை சொற்றனள் சொற்றிடலு
வல்லை யெழுந்தன ராறு முகம்பெறு வள்ளலை யன்பொடுகண் [ம்
டெல்லை யிலாத வெருக்கொ டிறைஞ்சி யிசைத்திடு வாரிவையே. ()

எங்கள் பிரானினி யெம்மனை யுற்றெழி லெம்மனை தன்னைமணந்
தங்கொரு நின்பதி யேகுதி யென்னலு மன்ன செயற்கிசையா
மங்கு னெருங்கிய குன்றுறை கானவர் மன்னவ னிற்குறுகித்
துங்க நெடும்புலி யாதன மீது துலங்க விருந்தனனே. (உ0அ)

அங்கது காலையில் வள்ளியை யன்பினொ டண்ண றெரிந்திடலுங்
கொங்கு நறுந்தொடை வேடுவர் மாதர் குயிற்றிய கோலமொரீஇ
மங்கில் வளம்பெறு தெய்வ வனப்புடன் மன்னின ளின்னதுகண்
டிங்கிவ ளெம்புடை வந்தது நந்த மிருந்தவ மென்றனரே. (உ0௯)

கொற்றம துற்றிடு கானவ ரானவர் கொற்றவன் முற்றெழிலான்
மற்றினை யற்றுயர் வள்ளி கரத்தினை வள்ளல் கரத்தினில்வைத்
துற்றிடு மென்மக ளைக்கும ரேச வுனக்கருள் செய்தனனென்
றற்றமி லன்பொ டறைந்து சிறந்த வரும்புனல் பெய்த்தனனே. (உக0)

அன்னது காலையி லெம்மை நெடுங்கர வண்ணற னாதருளாற்
றன்னிகர் நாரதன் மன்றலி னுள்ள சடங்கு புரிந்திடலுந்
துன்னிய விண்ணவர் கண்ணனை யன்புடை சுற்றி வழுத்திடவே
கன்னி மடந்தையொ டந்தர மீதிருள் கந்தரன் வந்தனனே. (உகக)

தந்தையு மன்னையும் வந்தது கண்டொரு தந்தி முகற்கிளவல்
சிந்தை களித்தெவ ரும்முண ராவகை செய்ய கரங்கள்குவித்
துந்து பெரும்புக ழும்பர் தமக்கு முவந்தருள் செய்திடலும்
புந்தி மகிழ்ந்துயர் விண்ணவ ரோடு புராந்தக னேகினனே. (உகஉ)

சம்புவ கன்றுழி நாரத னாற்று சடங்கு முடிந்திடலு
மம்பு நெடுஞ்சிலை வேடுவர் மாதர்க ளாசி புகன்றிடவே
வம்பு பொருந்து கடம்பு தடம்புயன் மங்கையொ டங்கணெழுந்
தும்பர் புகழ்ந்திடு குன்றவர் மன்னொ டுரைத்திடு வானிவையே. ()

அருத்தி பொருந்தி யவுன்ற னியற்கை யனைத்து மியற்றுபுவிங்
கிருத்தி யெனக்கடி தங்க ணிறுததி யிலங்கெழில் வள்ளியொடும்
பெருத்திடு மன்ன சிலமபை யகன்று பிறங்கு வளங்குலவுஞ்
செருத்தணி மால்வரை வந்தன னுந்திய சேவ லுயர்த்தபிரான். ()

அண்டர்கள் கம்பிய னன்னதின் முன்ன ரமைத்திடு மாலயமுற்
றெண்டொடி யோடு மிருந்தலு மங்கை யுவந்து வணங்கியெழிற்
கொண்டிடு மின்ன சிலம்பி னியற்கைகள் கூறுதி யென்றிடலு
மண்டிய வக்கிரி மேன்மை யனைத்தையும் வள்ளல் புகன்றனனே. ()

உய்வகை தந்திடு கந்த னதற்பி னுரக்கிரி வில்லுடையோ
*னைவகை மேனியி லோர்வடி வங்கண மைத்தமை யாமகிழ்வான்
மெய்வகை யர்ச்சனை செய்தநி னள்பல மேவிவிளங் கெழில்சேர்
மைவிழி மாதொடு கந்த விலங்கலின் மந்திர முற்றனனே. (உகசு)

வேறு.

வண்டார் தொடைக்குழன் மருத்துவ னளித்த திருமங்கை
கண்டா ளெழுந்தெதிர் நடந்தாள் பணிந்தனள் கரத்தா
லண்டார் தமக்கரி யெடுத்தே யுரத்திடை யணைத்தான்
விண்டா னுறழ்ந்தவிடை வள்ளியவ டாண்மிசை விழுந்தாள். ()

---

* ஐவகைமேனியி லோர்வடிவென்றது—சிவசாதாக்கியம், அமூர்த்தி சாதாக்கியம், மூர்த்திசாதாக்கியம், கர்த்திருசாதாக்கியம், கர்மசாதாக்கியம் என்னும் பஞ்சசாதாக்கியங்களுள் ஒன்றாய்ப் பீடலிங்க ரூபமாய் உள்ள கர்மசாதாக்கியத்தை.

ஈறான தற்றபுகழ் யாணருள வள்ளியை யெடுத்தே
மாறா நெடுங்கிரி யிரண்டுட னிரண்டுபொரு மாபோல்
வீறான கொங்கையொடு கொங்கைக ணெருங்க வுரமீதே
பாறானி கர்த்தமொழி புல்லிமுக மன்பல பகர்ந்தாள். (உகஅ)

மின்னா நுசுப்பனைய மாதரொ டரித்தவிசின் மீதே
யொன்னா ருடம்பிடி யுடம்பிடி பிடித்தவ னுறைந்தான்
பொன்னா டன்மங்கை யிவள்வந்த பரிசென்ன புகலென்ன
வன்னா டனக்கிவை யுரைக்குமெமை யாளுடைய வண்ணல். ()

முன்னாண் முகுந்தனிடை வந்தி ரெமைத்தழுவ முன்னிப்
பன்னா ணெடுஞ்சர வணத்தே தவத்தொழில் பயின்றீ
ரந்நா ளினும்புடை யடைந்தே மகத்திறை யகத்து
மின்னார் படைப்பு ளினர்கண்ணும் வளர்வீரென விடுத்தாம். ()

மருந்தான வின்பமொழி யிந்திர னிடத்து மகளாய்நீ
யிருந்தா யிருந்துழி மணந்தா முனக்கிளைய வின்னா
டிருந்தார் வணங்கெயினர் பால்வரை யாமினிது சென்றே
பொருந்தா சையோடு பலசெய்துவ துவைத்தொழில் புரிந்தாம். ()

செந்தே னறும்பொழின் மருத்தரு செருத்தணி வரைக்கண்
பந்தே பொருந்திய கரத்தா யிருந்தொளி பரப்பு
மிந்தே புரிந்தமுக வின்னமட மங்கையொடு மிங்ஙன்
வந்தே மியாமென மகிழ்ந்தான் மருத்துவன் மடந்தை. (உஉஉ)

சீரா ரடற்குலிச பாணிமக ளானதிரு மாதும்
வாரார் முலைக்குறவர் மாதுமிரு பாலினும் வயங்கப்
போரா ரரித்தவிசின் மீமிசை யிளம்பரிதி போல
வேரா ரடற்குமர நாயக னுவப்புட னிருந்தான். (உஉங)

மைந்துற்ற சேவலு மிருந்தகரு மொண்பணியை வவ்விச்
சிந்துற் றிடுந்திறன் மயூரமொடு வேலுமுயர் தேரு
மெந்தைக்கு நாடொறு மிடும்பணி புரிந்தவ ணிருந்த
கந்தப் புராணச் சுருக்கமு நிறைந்தது களிப்பால். (உஉச)

வேறு.

வேல்வாழி மயில்வாழி சேவல்வாழி வேறுமுள படைவாழி விளங்குதண்டைக், கால்வாழி யருள்பொழியும் விழிகள்வாழி கவின் குலவு மீராறு கரங்கள்வாழி, மால்வாழி வாழியெனப் பணிந்து

வாழ்த்து மலைமாது தருமுருகன் மகிழ்ந்தவாறு, பால்வாழி யெனை
யாளுங் கருணைவாழி பங்கிருங்க மங்கையர் தம் பதங்கள்வாழி. ()

வேறு.

ஆதி வாழிய வஞ்செழுத் தோடுவெண்
பூதி வாழிய புண்ணியர் வாழிய
நீதி வாழிய நீள்புவி வாழிய
கோதில் சைவக் குலமிக வாழியே. (உ௨சு)

மெத்து வின்பவி யாபக மாகிய
முத்தி தந்தெனை யாட்கொண்ட முன்னவன்
பத்தர் மொய்த்தசம் பந்தன் கமலைவா
முத்தன் வாழி யடியவர் வாழியே. (உ௨எ)

வீர வேற்கை விமலன் மகிழ்ந்திடப்
பாரி ளோர்கள் பரிந்து புகழ்ந்திடச்
சீரு லாவிய செந்தி னகரிடை
யேரி னோடரங் கேற்றிய திந்தநூல். (உ௨அ)

வேறு.

துய்யதா மறைக ளாலுந் துதித்திட வரிய தான
செய்யவே ளடிகள் வாழ்க சேவலு மயிலும் வாழ்க
வெய்யசூர் மார்பு கீண்ட வேற்படை வாழ்க வன்னோன்
பொய்யில்சீ ரடியார் வாழ்க வாழ்கவிப் புவன மெல்லாம்.

ஆறாவது
தக்ஷ காண்டம்
முற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள்-கOசக.

கந்தபுராணச்சுருக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

வேலுமயிலுந் துணை.

உ

சிவசண்முகன்றுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உபதேசகாண்டம்.

காஞ்சீபுரம்

குகனேரியப்பநாவலர்

அருளிச்செய்தது.

சூராதிகளொடுக்கச்சருக்கம்.

காப்பு.

குழவி வெண்பிறை மிலைசியோற் குணித்தமா தவத்தி
னிழைத டம்புன லருவிதா ழிமையமீன் றளித்த
மழைம தர்த்தகண் மரகதப் பசும்பிடி பயந்த
தழைம டற்செவித் தந்திபொற் சரணமே சரணம்.

வேறு.

உள்ள மோர்ந்தனர் கேட்டிழி யெம்முறை யொருங்குணர்ந் தொருங்காகப், பள்ள வார்மடைப் புனலெனத் தொகுத்தனை யாம தன் பயன்றுய்த்தேம், வெள்ளை யிற்றுவெஞ் சூரனை முதலியோர் விளிந்தபின் னவராவி, கொள்ளை வேற்படை யொடுக்கிய தன்மை யைக்கூறுதி யெமக்கென்றார். (க)

பன்னு மாதவத் துறையுளோர் கேட்டுமிப் பழவினைப் பகை வென்றோன், பின்ன லஞ்சடை நெடுமுடி துளக்கின னுவகையிற் பெரிதுற்றா, னன்ன காரண மறைகுதுங் கேண்மினென் றறைகுவா னொருகாலம், பொனணி லங்குதார்ப் * பன்னிரு தடம்புயப் புங்கவ னெங்கோமான். (உ)

கான வண்டறாக் கற்பகப் பொதும்பர்சூழ் கந்தமா தனநின்று
மான வேலொடு மரகதக் கலவமா மயிற்புற மிளிரேந்த
வேனை மாநிலத் திருவிளை யாடலுக் கெழுந்தரு ளியஞான்று
ஞான நாயக னுமையொடு மினிதுறை கயிலையை நணுகுற்றான். ()

உற்ற காலையிற் களிமயிற் புறனிழிந் தொலிதரு சிறுதண்டைச்
சிற்ற டித்துணை நோவர மென்மெலச் சென்றவச் சிறுகாலைக்

* இச் சுப்பிரமணியக்கடவுள் பிரதம மகாசிருட்டியிலே மகேசுரருடைய இருதயத்தினின்றுந் தோன்றியவர். இது வாதுளாகமத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கொற்ற வார்கொடி மயிலொடுங் கயிலையின் கீழுறக் குமரேசன்
கற்றை வார்கதிர்க் கயிலைசென் றிறைஞ்சினன் பன்னிருகரங்கூப்பி.

கறுத்த கண்டனைக் கண்ணுதற் பரமனை யடியவர் கருத்
தீமை, வெறுத்த நாதனை வெண்ணிலாச் சடிலினை வெருவலர் புரந்
தீய, வொறுத்த வாணனைப் புனிதனைக் கண்டுகண் களித்தன னுள
னெக்கான், மறுத்து வார்குழன் மரகதக் கொம்பரை வணங்கினன்
மகிழ்பெற்றான். (௫)

வருக ழற்சிறு தண்டையஞ் சீறடி மைந்தனை யெதிர்நோக்கி
யுருகு காதன்மிக் கெழுந்தன னுவகையா னும்பரிற் றலைநின்றான்
றிருந டம்புரிந் தனனது நோக்கினன் சிந்தையன் பொடுநெக்கா
னருகு நின்றனன் மெய்பொடித் தரும்பின னயர்ந்தன னக்காலை. ()

முடங்கு வெண்டிரை பொருதிருப் பாற்கடன் முன்றிலின்
முடத்துத்திப், படங்கொள் பாம்பணைக் கண்டுயில படலையும் பசு
ந்துழாய் மணிமார்பன், றடங்கொ டுஞ்சிறை யுவணமீப் பொலிந்
தொரு மேருவின் றலைமுங்கீ, ரிடங்கொள் கார்மழை முளரிபூத் தன
வென வெழுந்தனன் வருகின்றான். (௭)

தேவி வாழிய திருமறு மார்பினன் சென்றுறுந் திசைநோக்கித்
தூவி யன்னமொன் றுகைத்தன னான்முகச் சுருதியெம் பெருமானு
மேவு கற்பக நறுநிழ லினிதுறை விண்ணவர் கணமுஞ்சூழ
மூவெயிற்புரஞ் செற்றவ னுற்றுறை கயிலையை முடுகுற்றார். (௮)

ஆழி மாயனு மருமறைக் கிழவனு மவணிழிந் தயலாகப்
பாழி வெண்சிறை யுவணமு மன்னமு மொழிந்தனர் படர்கின்றா
ரூழி பற்பல காண்கினு மபிரளய வொடுக்கினு முலவாத
சூழி மால்வரை கயிலைமீச சென்றனர் திருநடந் தொழுதேத்த. (௯)

தொழுத கையினர் துளங்கிய மெய்யின ருருகிய தொடர்போடு
மழுத கண்ணின ரன்பினர் சென்றுழி யணிநெடு மணிவாயின்
முழுது ணர்ந்தறி நந்திகைப் பிரம்படி முடிதொட நெருக்கூடு
வழுவி யேகினர் திருநடந் தொழுதனர் வழுத்தின ரயனின்றார். ()

மறை முழங்கிய முழக்கொலி யளவறு மாதிரங் கிழித்தோட
வறைக ருங்கழ லரிமுதற் புலவரேத் தண்டகோ ளகைபோங்க
விறைதி ருப்பதச் சிலம்பொலி மன்னுயிர்க் கினிகளித் திடரோட்ட
நிறைபெ ருங்கண மரகர வெனுந்தொனி பெருநெடு நிலமபோர்ப்ப.

தேவ துந்துமி முருடொடு பஃறுளைச் சில்லரிச் சிறுபாண்டில்
பாவு கண்படு மார்ப்பொடு கிம்பிலைவெம் பல்லியத் தொகையார்ப்ப
மேவ ருஞ்சடைப் பகீரதி யுவட்டெழ விண்ணவர் கணஞ்சூழத்
தாவி னந்திகைப் பிரம்பினு லிமையவர் முடிமணி துகர்ந்தோட. ()

பணிப்ப டாம்பொதி யிமையமீன் றளித்தருண் மரகதப் பசும் பாவை, கனித்த சிந்தையி னுருகுகின் றியற்றிய கமலமென் கரப் பாணி, தொனித்த பன்முறைச சதிவழி சீர்தொறுந் தூக்கிசை செவிதூங்கக், குனித்த நாயகன் றிருநடந் தொழுதனர் விண்ணவர் குழாத்தோடும். (கரு)

குழைந்த சிந்தையர் குமிழ்விட் டொழுகிய கண்ணினர் குழை யாகின், றிழைந்த வன்பின ருருகிய வென்பினர் முகிழ்த்தகை யினைவாங்கார், விழைந்த வேட்கையி னின்றன ரயர்ந்தனர் மெய் பொடித் துளநெக்கார், தழைந்த செஞ்சடைப் பரமனு ராடல்கண் டுவப்பொடுந் தலைநின்றார். (கச)

இன்ன ரின்னண மாடல்கண் டுவப்புழி யெறிகதிர்க் கயிலைக்கீழ்
மன்னு சேவலு மரகதக் கொடுஞ்சிறை மயூரமு மினிதுற்ற
வன்ன காலையிற் சூரனும் பதுமனு மரிமுகத் தவனுங்கூர்
மின்னு வெள்ளெயிற் றடுசினத் தாரக னெனப்படு வெய்யோனும்.

பூத வெங்கணக் குலத்திவர் நால்வரும் பொறிமயிற் கருகேகிப்[றோ
பாத கிண்கிணிப் பங்கயம் பொறுத்தநின் பெருந்திறல் சொலற்பாற்
கேத னத்திறற் குக்குடத் தடுதிற லெவர்கிளத் துவர்கெட்டேம்
போதி னுன்முகத் தலைவனு நுமமடி போற்றுத லெளிதன்றே. ()

இவைய றிந்துமற் றறிகில ராமென வெறுழ்வலிக் குடையோர்போ
கவர்கொ டுஞ்சிறைக் கலுழனு மன்னமுங் கருத்துற மதியாவா [ற்
யவம தித்தன வறிந்திலிர் போலுமற் றுமமொடு மடுபோர்க்கென்
றுவைசெ றப்புழி நும்மொடு நால்வருமுருத்தெழுந் துடனிற்பேம்.

எனமொ ழிந்தன விருசெவித் துளைபுக வெரிப்பொறி விழி கால, வனம யில்குலச் சிறைபுடைத் தெழுந்தது வாரணஞ் சினஞ் சீறிப், புனைபு டைச்சிறை யடிதொடப் போர்த்தது பொரத்துணிந் ததுபூதத், தினர்வி ழிக்குலம் வடவைகக் கியவுருத் தெழுந்தன ரெதிர்நோக்கி. (கஅ)

உருவு சீற்றமொத் தெதிர்வர நோக்கிய வுவணமு மலகோங்கிப்
பொருபெ ருந்திரைப் பிரளயஞ் சுவறிய புடைச்சிறை புடைத்தா
விருகொ டுஞ்சிறை மலரய னன்னமு மெதிர்நடந் ததுதம்மிற் [ர்ப்ப
செருவி ளைத்தடு திமிலமிட் டரப்பின திருகின சினஞ்சீறி. (ககூ)

வேறு.

கெழித்தன வுரப்பின சினத்தன கனற்பொறி தெறிப்ப வெதிரே
விழித்தன கடித்தன மிதித்தன வலங்குதிரை வேலை சிறையாற்
சுழித்தன வுவட்டெழு நெடுங்கிரி முடித்தலை துளங்கி யதிரக் [மறுக.
கொழித்தெழு நிலத்துகள் கொழுந்தொடு படர்ந்துதிசை கொண்டு

ஆதவ னொளித்தன னசும்புறு பசும்பொனுல கண்டர் வெருவிப்
போதர நினைத்தன ரிடிக்குல மிடிபபொடு பொரிந்து திருமான்
மீதொடு நெடுஞ்சிகர மாயிர நிரைத்தவட மேரு வரையு
மாதிர முழக்கவரு மாருத மெனப்பதறி மம்ம ருறுமால். (௨௧)

வாளெயி றதுக்கிய கணத்தலைவர் நால்வரு மனஞ்சி னவினார்
கோளுறு சிறைக்கலுழ னோடெதிர் மலைந்தமர் கொடுத்த னர்களாற்
றாளொடு செடித்தலை கடித்துதறி டச்சிகி தடஞ்சி றையினான்
மூளுறு சினக்கலுழ னைப்பிடர் புடைத்தது முழக்க மெழவே. ()

ஆரண முதற்றலைவ னேறிய தடஞ்சிறை யனத்தி னுடனே
வாரண நெடுங்கொடி மலைந்ததிற லீதென வழங்க வசமோ
கூரடி யுகிர்ச்சுவடு கொண்டெகின நெஞ்சுகுறை பட்ட குறைவாய்ச்
சோரியுக ளித்தெழ வயச்சிறை புடைத்தது துறக்க மதிர. (௨௩)

இத்தலை யருஞ்சம ரிழைத்தகரு டக்கொடி யிழந்து நெடுவான்
மொய்த்தசிறை தட்டியெழ வோதிம மதன்பிறகு முந்து றுவதாற்
கைத்தலை நெடுங்கதை பொறுத்தெறி கணத்தலைவர் கண்டுகதழ்வார்
சித்திர மயிற்கொடிய குக்குட மவற்றின்வழி சென்று தொடர. ()

சென்றிடுபெ ருந்திசையு மண்டமு மதிர்ந்துயிர் சிதைந்து மறுக
மன்றன்மல ரோனுல கடைந்தெகின் மறைந்தது வயக்க லுழனு
நின்றெழுந்து னுக்கொடு முகுந்தனுல கத்திடை நிமிர்ந்து மறையக்
கன்றியம னத்தொடு தொடர்ந்தடி படர்ந்தது கலாப மயிலே. ()

ஆயிர மிதழ்க்கமல பீடிகை யிருக்குமய னாதி யுலகிற்
பாயது கணத்தினி லனத்துயிர் செகுத்தது படர்ந்து நெடுவா
னேயது முகுந்தனுல கெய்திய விருஞ்சிறை வயக்க லுழனைப்
போயுயிர் பறித்தது முகுந்தனுல கம்பொடி படச்சி தறியே. (௨௬)

அங்கணம ரர்க்குமுதக னாயக முகுந்தனுல கத்தை யழியாச், செங்கமல நாயக னிருந்தவுல கப்பதவி சிந்தி டமுனிந, தெங்கணும் வெகுண்டுகொடி வாரண முயிர்ப்பொறை கொறித்த தெரிசூழ், வெங்கணிகல் வாயெயி றுடைத்தலைவ ரெங்கணும் வெகுண்டு முனிவார். (௨௭)

இப்படி யருஞ்சம ரிழைத்திடு மதிர்ப்பினி லெழுந்த விமையோர்
கப்பாடி விரற்பத முறுத்தநெடி தோடினர் கலக்க முறுவா
ரெப்படி யினிக்குடி யிருப்பதென விம்மவி னிரங்கி வெருவா
மைப்பாடி காத்தனட னப்புரி தருநகயிலை வந்த ணுகினார். (௨௮)

அன்னவர் திருக்கயிலை யண்மினர் கொடுஞ்சம ரடர்ந்த மயிலு
மின்னெயி றுடைக்கணமும் வாரணமு மக்கயிலை வெற்பு மருவி
மன்னியொரு பாகமுற முந்தமர ரம்பொனணி வாயி லினுறு
வின்னலிவை யாரொடும் விளம்புது மெனத்தனி யிரங்கி மெலிவார்.

ஆயது நிகழ்ந்தபொழு தாரண முதற்பரனை யாடல் பரவிச்
சேயொளி விரிந்தபத பங்கயம் வணங்கினர் திரும்பி வரலு
மாயனை யெதிர்ந்துநெடு வானவர் குழாமொடு வணங்கி வழிபா
டேயது புரிந்துவெரு வந்துபடு தங்குறை யிரந்து புகல்வார். (௯௦)

வேறு.

மூவா முதலே முளரித் திருநாபிப்
பூவா னுலகளித்த புண்ணியனே யெம்முயிரைக்
காவா யெனிலெவரோ காப்பார் கடலுறங்குந்
தேவா பசுந்துழாய்ச் சென்னிப் பெருமானே. (௯௧)

அன்றோர் களிறாதி மூல மெனவழைப்பச்
சென்றோடி யோடா விடர்தீர்த்த சேவகனே
குன்றா னிரைகாத்த கோவே யுலகளந்து
நின்றோ யெரிவிழிக்கு நேமிப் பெருமானே. (௯௨)

அய்யோ வமர ருலகிழந்த தாழியாய்
வெய்யோ மெமைக்காப்பா ருன்னன்றி வேறுளரோ
மையோடு மேனி மயூரக் கடுஞ்சி றையாற்
செய்யா னுறைநின் றிருநாடுஞ் சிந்தியதே. (௯௩)

வாழி மலரோ னிருக்கு மலர்க்கோயில்
பூழி படச்சிதைந்து போயினதே புங்கவரு
மாழி வரைப்புறத்தோ வண்டத்தி னப்புறமோ
வூழி யிகந்தா யெளியே முணரேமால். (௯௪)

நீரேறு தாமரையோ னேறு நெடுந்தூவிச்
சீரேறு மன்னஞ் சிதைந்ததாற் றேந்துளவக்
காரேறே பூங்கமலக் கண்ணா கடல்வண்ணா
போரேறே நீயேறும் புள்ளரசும் போயிற்றால். (௯௫)

வெண்பாற் பிறையெயிற்று வெவ்வாய்க் கணநால்வ
ருண்பா னவர்க்கிவ் வுலகடையப் போதுமோ
வெண்பா லடங்குமோ வெம்மோ ரிருப்பெல்லாங்
கண்பாற் கருணை சிறிதுளவேற் காண்பேமால். (௯௬)

என்னா வணங்கி யிமையோ ரெதிர்நிற்ப
பொன்னாண் முளரி புயல்பூத் தனையோனும்
பன்னாண் மலர்க்கமலப் பண்ணவனும் போயினார்
மின்னா ரலங்கிலைய வேலோற் குறுகினார். (௩௭)

கண்டா ரிருகண் களிகூர்ந்தா ரோர்மருங்கு
தண்டா மரைமேக மன்னன் றனிநின்றா
னொண்டா மரைத்தவிசில் வீற்றிருக்கு மோதிமத்தோன்
விண்டா னுழந்த பரிசெல்லாம் விளம்புவான். (௩௮)

வாரார் முலையுமையா ளீன்ற மகவேயெம்
போரேறே வானுலகங் காத்தளித்த புண்ணியனே
தாரே றியகடப்பந் தாரோய் சமர்கடந்த
வீரா மயூரா விளங்கிலைய வேலோனே. (௩௯)

தேவே புரந்தரனார் செல்வமே செங்கமலப்
பூவே யெனக்கும் பொருள்விரித்த புண்ணியனே
தூவே யலங்கிலைய வேலோய் சுருதியறாக்
கோவே கடம்பலரும் பன்னிருதோட் குன்றமே. (௪0)

நாதா வொருதனியே நான்மறையே நாப்புரட்டி
யோதா மறையேப் பிரணவத்தி னுண்மையே
பூதாதி நின்றும் புலப்படாப் போர்க்களிறே
வேதா கமத்துறையே தண்கருணை வெள்ளமே. (௪௧)

தேங்கு திரைததும்பு தெண்ணீரின் மெய்ஞ்ஞான
மோங்கி நிரம்பு சரவணத்தி னுற்பவமே
தாங்கு சிறியதண்டைத் தாளோ யிடையறாப்
பூங்கருணை யாறுமுகம் பூத்தபொலம் பொற்கிரியே. (௪௨)

கூற்ற முரணறுக்கு மாறெழுத்துக் கொண்டடியேம்
போற்று மெளியாய் வலியாய் புராதனனே
யாற்ற வரும்புலத்தை வென்றோ ரகந்தெளிய
நோற்றிழைத்த வெண்ணூ லுடங்குமணி மார்போனே. ()

என்று பலவு மெடுத்தேத்திக் கைகூப்பி
நின்று மலர்வாய் புதையா நிகழ்த்துவான்
கன்று சினக்கணமுங் குக்குடமுங் கார்மயிலுஞ்
சென்றெகினத் தோடுங் கலுழனொடுஞ் சீறினவால். (௪௪)

சீறுஞ் செயலொழிந்த திண்சிறைய வன்கலுழ
னேறுந் தமியே னெனைத்தாங்கு மோதிமத்தோ
டாறுஞ் சிறகோய்ந் தலமந் தமரிழந்து
மாறஞ் சினவாய்ப் புறங்கொடுத்து வானடைந்த. (சரு)

பின்போ யனைதிருக்கை மாளப் பெரிதிளைத்து
வன்போடென் னோதிமத்தை மாய்த்து வயக்கலுழ
னென்போ டொடிய முடித்துமறிந் தேகினவாற்
பொன்போ லுருவா யரியுலகும் போயிற்றால். (சசா)

வானோ ரனேக ரிரந்தாரவ் வானோரி
னேனோர் வடவரையும் பல்வரையு மெய்தினார்
யானோ புகல்வ னிவர்பிழைத்தா ரீங்குற்றார்
தேனோ டினவண் டுழுபூந் தெரியலாய். (சஎ)

என்றுரைத்த வெல்லாந் திருசெவிதாழ்த் தெம்பிரான்
குன்றுருவ மன்ன கணத்தோர்க் கொணர்கென்றா
னின்ற கணத்தோர் நெடிதோடிக் கூவுறலு
* மன்றிழைத்த சூரன் முதலோர்வந் தண்மினார். (சஅ)

நாவாய் வறப்பக் குறுத்தா ணடுநடுங்க
வோவாத் திறலோய்ந் துயிர்நடுங்கி யுள்ளழிந்து
மேவா வெருவருத்த நின்றனரால் வெங்காலத்
o தீவாய்ந்த கண்களுடன் பாலிற் றெளிந்தனவால். (சகூ)

வந்தா ரடியற்ற மாமரம்போல் வீழ்ந்துபணி
தந்தா ரவரைத் தனிவே லிறைநோக்கிச்
செந்தா மரையுலகு மேலுலகுஞ் சேதித்தீர்
நந்தா வலிதொலைத்து வானவர்க ளுடழித்தீர். (ருo)

நீவி ரினிப்போய் நெடுநீர்ப் பெருநிலத்துப்
பாவ நிருதகுலத் துற்பவித்துப் பன்முறையாற்
றேவ ரிவர்க்கிடுக்கண் செய்வீர் கடைமுறையெம்
பூவிலைய வேலாற் றொலைந்து கதிபுகுவீர். (ருக)

என்னுங் கடுஞ்சாபங் கேளா விகற்பூதர்
மின்னுஞ் சுடரிலைவெள் வேலோற் பதம்போற்றி
மன்னுங் கொடியே நிருதர்குலம் வைகுறினு
நின்னன் பகலாத நெஞ்செமக்கு வேண்டுமால். (ருஉ)

---

* அன்று - பகைமை.

o தீவாய்விழித்தவிழிபாலிற்றிகழ்ந்தனவால் என்றும் பாடம்.

ஈதன்றி மற்றொன் றுளதா லெளியேங்கள்
போதுங் குலத்துப் புரிதவத்தா னெட்டிலைவேல்
காதுந் திறத்திறக்குங் காலை மயிலாகிப்
பாதம் பொறுக்கக் கொடியாகப் பாலிப்பாய். (௫௩)

ஆய வரமிரண்டு மெம்பா லருடியெனத்
தூய முறுக்கொயிற்றுச் சூரன் பதுமனொடு
மேய வுவகையொடும் பெற்றான் மிகுதவத்தான்
மாயை வயிற்றிலிவர் நால்வோரும் வைகினார். (௫௪)

மாளா வலிதொலைந்து மாண்ட வயக்கலுழன்
றாளா விநதனு ரேறுந் தனியெகினந்
தாளாய் முடிந்த சுரருலக மெம்பிரான்
றோளா றிரண்டுடையான் சொல்லினிலை பெற்றனவால். (௫௫)

மூரிக் கமல விழியாற்கு மூதுணர்ந்த
வேரிக் கமலத் தயற்கும் விடையருளி
வாரிக் கருணைப் பெருமான் மயிலுகைத்துப்
பாரித்த கந்தப் பனிவரையிற் போயினான். (௫௬)

என்று மிளையா னியம்பு மொழிதிறம்பாத்
துன்றுந் துணைத்தடந்தோட் சூரன் பதுமனொடு
மொன்று தனிவயிற்றி னோருருவா யுற்பவித்தான்
நின்ற விருவ ருடன்பிறந்தார் நீணிலத்தில். (௫௭)

சூலப் படைபொறுத்த சூரபன்ம னென்றொருவன்
சீலக் குணமொழிந்த சிங்கமுக னென்றொருவன்
சாலத் தவமிழைத்த தாரகனென் றனொருவன்
ஞாலத் தசுரர்குல மன்னவராய் நண்ணினார். (௫௮)

பூவிற் பொலியும் புனைகழலோன் போர்வேலாற்
காவற் கணத்தோ டிருவர் கலந்தொழிந்தார்
தாவிற் பொலிசூலச் * சூர னுயிரிறந்து
சேவற் கொடியு மயிலுமெனச் சென்றொழிந்தான். (௫௯)

ஈது நிருதர்பிரா னெய்தியவா றிக்காதை
யாதி முதனு ளரும்பியதா லென்றருளிச்
சூத னுரைத்த பரிசெல்லாந் துரிசறுத்த
மாதவத்தோர் கேட்டு வழுத்தி மகிழ்சிறந்தார். (௬௦)

---

* சூரபன்மரவிறந்து-சென்றொழிந்தார் என்றும் பாடம்.

வேறு.

ஈங்கிவளிப் பரிசாய தெனவுணர்த்த வுணர்ந்தனம்யா மினிநீ யைய, வாங்குபிறை வளையெயிற்று வாளவுண ருயிரொழிய மடிந்த தொன்று, வீங்குதுணைப் பணைத்தமுலை யசமுகியு மிவட்பயந்த வெய்ய வேற்கட், டாங்குகருங் குழன்மாயை யெனுமவளு மொழிந் தவழி சாற்ற வேண்டும். (௬௧)

என்றுமுனி வரரியம்ப விருந்தவத்தி னிருங்கொழுந்தா யெழுந்த சூதன், வென்றுபுலன் களையிகந்த மாதவத்தீர் கேண்மினென விளம்பு மேனாட், பொன்றிகழ்கிண் கிணிமுளரித் தண்டையந்தாண் முருகனொடும் பொருத ஞாட்பின், மன்றலெழுங் குழன்மாயை கதிர்ப்பகைக்கோர் மறையறைந்து மறைந்து போனாள். (௬௨)

போயநெறித் தலைப்பயந்த மகட்புணர்ந்துன் னொடும்பிறந்த புதல்வர்க் கெலலா, மேயவிற லினிபபுகுதா தொருகுமரன் றிருக்கைவடி வேலால் வீவ, ராயதுவந் துறுமளவை யிவணிருத்தி மந்தரவெற் படைகின் றேன்யான், றீயநெறிக் கொடுஞ்சூரன் முதலியோர் களத்துலக்குஞ் செயனீ யோர்வாய். (௬௩)

மந்தரவெற் பினையடைந்து சீகுலமாப் பருப்பதத்து வருகின் றேன்யா, னிந்தநெடுங் கொடுஞ்சமரி னிளிறப்ப துணர்ந்துபின்ன ரிவணுறாது, வந்தொழிதி வருந்தலைநீ சீகுலவெற் பினைநோக்கி வருதி யென்னா, வந்தரவா னவர்குறித்து நகைவழங்க மாயையவ ணகன்று போனாள். (௬௪)

பொருசினத்த வாளவுணர் கிளைமுழுது மடிகளத்துப் புலவு வேலாற், செருவொழிய வுயிரிறந்தார் மாயைதனைப் பயந்தளித்த தீயோ னோடுந், தருவுலகஞ் சிறைப்படுத்த சூரனரு ளிரணியன்பா சலத்துச சார்ந்தா, னுருகியசெம் பெனத்தெளிந்த கண்ணியச முகி யரற்றி யோடி னாளால். (௬௫)

மலைத்தலைவெம் முலைத்தலத்தி னிடியெனத்தன் கரப்புடைக்கு மருங்கு மேங்கும், பிலப்பகுவாய் இறந்துமுக டதிரவெடுத் தழுதரற்றும் பின்பார்த் தோடுங், கொலைத்தலைமுத் தலைப்படையோன் கொடுத்தவர மின்றளவோ வென்று கூறு, முலைத்தலைநின் றுருகுமெழு கெனக்குழைந்து தனையீன்றா னுறையு ளுற்றாள். ()

சீகுலமாப் பருப்பதத்தி னழுகாற்றிச் செல்வானை யெதிர்ந்து செல்லா, மாகுலமுற் றறமுடிந்த தெனவுணர்ந்த மாயைநெடு மண்ணில் வீழ்ந்தாள், சோகமெடுத் தலைப்பமற்றை யசமுகியு மவளடி

யிற் றுயர்ந்து வீழ்ந்தா, ளாகுலத்துக் கொருநிலைய ருலகதிரத் தழு
வியழு தரற்றி னாரால். (௬௭)

அந்தரவா னவர்பணித்த பணிதலைக்கொண் டியற்றுமுடம்
பயர்வு தீர்ந்தார், கந்தருவ ரியக்கர்சித்தர் விஞ்சையாதந் தீராத கவ்
வை தீர்ந்தார், சுந்தரிமங் கலந்தடவி நெஞ்சுதொட்டு முறுவலித்துத்
துயரந் தீர்ந்தா, ளிந்திரனை முதலினோர் காற்றழும்புங் கரத்தழுமபு
மிழந்தா ரின்றே. (௬௮)

பொருவருவெண் குடைநிழற்றிப் பொதுக்கடிந்து பலவண்
டம் புவன மெல்லா, மருவரம்பெற் றினிதளித்த வசுரர்குலம் பொ
ருகளத்தி னவிந்து மாளத், தருவிழந்த விந்திரற்கன் றடுகளத்தி
னெதிர்ந்துபுறந் தந்துமானச, செருவிழந்த தலைவரினி முகமலர்ந்து
தமதுபதஞ் செலுத்து வாரால். (௬௯)

அரிமுகவ னெடுத்துரைத்த மொழிபுணரா யண்டமுற்று
மளந்த செங்கோ, லெரியினுக்குத் தனைபோலும பெருவரனு மெறும்
வலியு மிழந்தாய் போலு, முரியவுயிர்த் துணைவரென வொருவரா
யினிப்பிறப்பா ருளரோ கெட்டேன், விரிதருகற் பகநீழ லிந்திரனு
ரசுகொண்ட வெகுளி வேலோய். (௭0)

ஒழியாத பெருவளனு மூவர்க்குஞ் சலியாத வுரனு மென்று,
மழியாத பெருவரனு மழிந்ததனைமற் றுனதெழிலு மழிந்த தேயோ,
சுழியாறு சடைக்கரந்தோன் மதலையிவ னெனவுரைத்த சொற்கே
ளாயாற், பழியாவி சுமந்துநுமமை யிழந்திருந்தே னுடன்பிறந்த
பரிசு நன்றே. (௭௧)

எனவரற்று மசமுகிகட் குமிழியெடுத் தெறிபுனலை யிருகை
மாற்றி, மனமயக்க மொழிதியென மாயைமகட் கருகிருந்து மம்பர்
தீர்ப்பாள், புனைமயிலுங் கொடியுமெனப் பெறற்கரும்பே றினிது
பெற்றுப் பொலிந்தான் முன்னே, னமுமைக்கு நான்முகனு மரி
யுமிவ னடிதொழுதற் கணிய ரன்றே. (௭௨)

பண்டிழைத்த மாதவத்தாற் கிடைத்தனன்மற் றிதுவிதன்
மேற் பதவி யுண்டோ, தண்டையஞ்சீ றடிகதுவுந் துகள் * படியப்
பெற்றனனெத் தவமோ வென்ன, வண்டிமிர்பைந் துணரோதி யன்
னையுரைத் தனளவளை வதன நோக்கிக், கெண்டையகக ணசமுகி
யுஞ் சிறிதுமனக் கவலொழிந்து கிளப்ப தானாள். (௭௩)

சூரபன்ம னடுகுருதிப் புகர்முகத்த வேலினுரந் தொலைந்து
வெற்றி, வீரகெடுந் சிறைமயிலுந் சேவலுமா யினனென்ன

* இழுகப்பெற்றனன் என்றும் பாடம்.

விளம்பி னயத், தாரகனு மரிமுகனுஞ் சென்றடைந்த திசையுண ரேன் றமியே னன்னோர், சோரிசொரி முத்தலைச்சூன் மறலிவலைப் பட்டனரோ சொல்க வென்றாள். (எச)

ஆயதுமுற் றுணர்ந்தறிவா னுரைக்கின்றே னசமுகிமற் றறிதி யென்ன, மாயையுரைத் திடுமனையோர் கயிலைவரு கணத்தினொடும் வாழ்ந்தா ரென்னத், தீயவிளைத் திடுமிவரிப் பெறற்கரும்பே றடைந்ததென்னை செப்பு கென்றா, டாயெனநின் றிவட்பயந்தா ளவட்கறிந்த முறையனைத்துஞ் சாற்ற லுற்றாள். (எரு)

முன்னொழிந்த நெடுங்காலத் திரைதிரைநின் றுவட்டெடுக்கு மூரி முந்நீர், தன்னகத்து நவதீவிற் சாகததீ வொன்றுளதா லதனுட் டோன்றி, மன்னியசெங் கோலோச்சி யொருகுடையி னுயிர்புரக்கு மன்னர் மன்னன், பொன்னவிர்பைங் கழற்காற்ப்ர பாகரனென் றுளனொருவன் புலவு வேலோன். (எசு)

அனையவனுக் குயிரனையா ளொருத்தியக மாட்சிபுரந் தளிப்பா ளன்னாள், புனைமணிமே கலையசுகு மாரியெனும் பெயருடையாள் பொற்பி னீங்காள், கனைகழற்கா லரசனொறி முறைதிறம்பா ளருந்ததியிற் கற்பி னிற்பா, ளினையரிவ ரளவிறந்த நெடுங்கால மரசுபுரிந் திருந்தா ரன்றே. (எஎ)

ஈங்கிவர்நின் றிழைத்தபெருந் தவப்பயத்தா லினிதுவப்பினொடுத்து மோப்பத், தீங்குதலை மதலையொரு நால்வர்பிறந் துளரிவர்க்குச செங்கோல் வேந்த, ேனுங்குதிறற் சூரனென்றும் பதுமனென்று மிரட்டையருக் குரைத்தேனோர்க்குத், தாங்குகழற் சிங்கனென்றுந் தாரகனென் றும்புனைந்தான் றும வேலான். (எஅ)

தங்குலத்து முதியோர்பே ரீன்றெடுத்த மதலையர்க்குத் தந்த பின்னர்ப், பொங்கொளிப்பைங் கழலிவர்க்குண் முன்பிறந்த சூரனுக்குப் புரவு நல்கிச், சிங்கவா தனத்திருத்தித் தேவியொடு மருந்தவத்திற் சென்றா னன்னோ, னங்கணவ னுலகுபுரந் தொருகுடையி னுயிர்க்குதவி யருளி னானல. (எகூ)

அறநெறிச்செங் கோலோச்சி யவனிபுரந் தினிதளிக்கு மந் நாட் டென்பாற், குறுமுனிகுண் டிகைதூக்குங் கரத்தினனு தரித் திடுகைக் குடைய னாகி, மறைதவத்தோ ருருவுகொண்டு வந்தனையோன் றனதிடத்து வரவு நோக்கி, முறையினினி துயிர்புரக்குஞ் சூரனருந் தவற்கெதிர்போய் முறையிற் றாழ்ந்தான். (அ0)

அருந்தவமே யருந்தவத்தோர்க் கருமருந்தே யாரணமே யளியேம் பெற்ற, பெருந்தவமே முழுஞானக் கலைக்கடலே யெழுந்தரு

ளப் பெற்றே னெங்கை, திருந்துமல ரடிதீண்டக் கடற்கிடந்த தீவு ஞ்செய் திறனன் றென்னாக், குருந்தமலர்த் தமிழ்ப்பொதியக் குறு முனியைத் தன்கோயில் கொண்டு புக்கான். (அக)

புக்கமுனி வனைத்தரளங் குயிற்றுமரி யாசனத்தி னிருத்திப் போற்றித், தக்ககடன் முறையாவுந் தம்பியரோ டினிதியற்றத் தமிழின் வேந்தன், மிக்கெழுந்த பேருவகை வெள்ளமுளத் தவட்டெறிய வியந்து நோக்கிப், பக்கமருங் கிருத்திரெனத் தொழுதிருந்தா ரன்னவர்க்குப் பகர்த லுற்றான். (அஉ)

வேறு.

ஆய வெண்குடை நீழலி னவனிகாத் தளிக்குந்
தூய சிந்தையிற் றரிசறு பெருங்குண முடையீர்
மேய நுமகளைக் காண்குறும் விருப்பொடு மடைந்தோ
மேய நுண்பொரு ளொன்றுள தியம்புதுங் கேண்மின். (அங)

அறிவி னாலுளந் தூயவர்க் கன்றிமற் றறிவிற்
சிறிய சிந்தையிற் றீட்டுவ தன்றிது தெரிக்கின்
மறுவின் மாட்சியின் மந்திரத் துபநிடத் துச்சி
யுறுவ தியாரினும் புலப்படா தொருபொரு ளுளதால். (அச)

கண்ணிற் காண்பன யாவையுங் கட்புலன் கதுவா
தெண்ணிற் காண்பது மெண்ணுறு புலன்களு மெண்ணும்
விண்ணிற் காண்பது மேலெனு மெவற்றிற்கு மேலாய்
நண்ணிக் காண்பது மப்பொரு ளல்லதார் நவில்வார். (அரு)

திருமு கங்களோ ராறுடன் றீவினை யனைத்தும்
பொருது வென்றுளன் பன்னிரு புயமுளன் புலரிப்
பரிதி யாயிர மென்னநின் றிமைப்பது பணியார்
குருதி யூற்றெழு வேற்படை திருக்கரங் கொள்ளும். (அசா)

தெய்வ மாமயி லொன்றவன் சேவடி தாங்கு
மைய வம்மயிற் பெருவலி யாரளந் தறிவார்
வைய முற்றவுங் கொறிக்குமோர் வாரணக் கொடியன்
பொய்யில் கேள்வியீ ரதன்றிறம் யாவரே புகல்வார். (அஎ)

முருக நாயகன் சீறடி முளரியிற் சிறுதூள்
பொருவின் முக்கணன் புயங்களு முமைமுலைப் பொருப்பு
மருவி வாழ்ந்தன சிறிதுநாண் மாமயிற் பெருமா [கேழ்.
னொருவில் வைகலும் பொறுத்தன னென்னிலென் னுரைக்

மூவ ராகிய முப்பெருந் தொழிலுடை யவர்க்குந்
தேவ ரியாவர்க்கு மருந்தவஞ் செய்தியற் றுநர்க்கு

மோனி லெண்ணுணத் தனையனை யுளத்தமைத் தல்லால்
யாவ தாகுவ தன்னவர்க் கெடுத்தியா மியம்பில். (அகூ)

ஈது ளப்படித் திருத்திநீ ரெம்பிரா னிருதாட்
போது வைகலும் போறறுதி ரென்றனன் புகலா
வாதி நாயகற் குவமைசா லருந்தவத் தலைவன்
வேத வேதிய ருசிகண் மொழிந்தனன் வியப்பின். (கூ0)

சாகத் தீவினின் றருந்தவத் தவமுனி தணவா
யோக நாயக னொருவழிப் புகுந்தன னுவர்க
டோகை வாகன மெமபிரான் சேவலந் துவச
மாகல் வேண்டுநா மென்றுதம மருமனத் தடைத்தார். (கூக)

திரண விந்துவென் றொருமுனி சென்றனன் றிரைநீ
ரரண வேலியச் சாகத்தீ வாங்கவற் கெதிர்போய்ச
சரண பங்கயம் பணிந்தனன் றாரகன் சிறைத
முரண கற்றரி முகவனும பணிந்துகைம் முகிழ்த்தான். (கூஉ)

முகிழ்த்த கையின ருருகிய சிந்தையர் முனிபா
னெகிழத்த நெஞ்சினர் புனற்படு கண்ணினர் நிறைந்த
மகிழ்சசி கூர்தர மாமதிற் கோயில்கொண் டணைந்தா
ரிகழ்ச்சி யிலலதோர் முழுமணித் தவிசக மிருத்தி. (கூங)

செய்ய வேண்டுவ வரன்முறை யாவையுஞ் செய்தா
ரைய நின்னடி தொழப்பெறு மருந்தவம யாதோ
வையம் யாவையும் புரந்தன மாயினு மறுமை
வெய்ய தீவினை யொழிந்தனம் யாமென வியந்தார். (கூச)

அன்ன மன்னவர்க் காசிசொற் றங்கையா லமைத்து
மன்னு யிர்க்கினி தோர்குடை நீழலின் வகுத்தீா
பன்னு நான்முறை திறம்புறு தறனெறி பயந்தீ
ரின்னு மொன்றுள தும்க்கெடுத் தியம்புவா னியைந்தேம். ()

அதுக ருத்துணர்ந் தறிகுதி ரரியரற் கெனவோர்
மதலை தோன்றினன் மாநிலத் துயிர்புரந் தளிப்பான்
விதுமு டிச்சடை யவனையும் வேரிவண் டரற்றும்
புதுந றுந்துழா யவனையு மொழித்துயிர் புரப்பான். (கூசு)

அவனு கைக்குமோ ரழிமதக் கலுழிமால் யானை
புவன முற்றற விடிபடுத் தண்டமேற் புரட்டி
யிவர்த டந்திரைப் பிரளய நடப்புறி னெதிர்போய்க்
கவர்து ளக்கரத் தறிஞ்சிநின் றருயிர் காக்கும். (கூஎ)

ஆன்றி யின்னுமோ ரருமறைப் பொருளுள தறைவாங்
குன்று யிர்த்தெழு மரகதக் கொழுங்கொடி யுருவாய்
மின்றி ரித்தன முத்தலே வேற்படை பொறுத்தாள்
பொன்றி கழ்ந்திடு மேருவும் வையமும் புரந்தாள். (சுஅ)

புரந்து மாநிலம் பலகையுஞ் சுரிகையும் பொறுத்துக்
கரந்து பல்லுயி ரனைத்தையு மொருநெறி காப்பாள்
சுரந்த கங்கையஞ் சடையின ருடனடந் தொகுத்தாள்
பரங்கு றித்திடி லவளல தூயர்ந்தவோர் பகரார். (சுகூ)

அனைய ஞாபுரத் தளிரடி தாங்குவா ளரிக்குப்
புனையு நான்மறை நாற்பத மெனத்தவம் புரிந்த
சினவு வள்ளுகி ரெனத்தவம் புரிந்தது திங்கள்
கனலி யிற்றெழூந் துருப்பினு மெதிருறீ இக் கவரும். (க00)

நமக்கு வேண்டிய திக்கதி நோக்கிமற் றினையோர்
தமக்கு வேண்டிய பூசனை வரன்முறை தந்து
சமர்த்த லைப்பகை கடந்துபுன் பிறவிநோய் தவிர்ப்ப
தெமக்கு வேண்டிய திதுவென மொழிந்தன னெழுந்தான். ()

முனைவ னேகிய பின்னரிந் நால்வரு முயலாத்
தனையர் பாலுல களித்தனர் தவஞ்செயத் தணந்தார்
புனையு மாமயில் வாரணம் வாளரி புகாமா
நினையு நெஞ்சின ரப்பதம் பெறுகுவா னினைந்தார். (க0உ)

மஞ்சி யங்கிய பருப்பத வனத்திடை வைகிப்
பஞ்ச வக்கினி நாப்பணின் றருந்தவம் பயில்வார்
செஞ்சு டர்க்கதிர் பொழிமழை யிரும்பனித் திவலே
நஞ்செ திர்ப்பினு மங்கிலே யல்லது நடுங்கார். (க0ங)

இக்க ணின்னவ ரருந்தவ மியற்றிடு மெல்லேத்
தொக்க நான்முக னரிமுதல் வானவர் துவன்றப்
புக்கி யாமளே புதல்வன்மற் றரியரன் புதல்வன்
முக்க ணன்றிரு நடந்தொழக் கயிலேயின் முன்னி. (க0ச)

தத்த மூர்தியக் கயிலேயின் மருங்குறத் தணவா
வத்த னைத்திரு நடந்தொழக் கயிலேவெற் படைந்தா
ரித்த லைச்சிறைக் கலுழனு மன்னமு மெதிர்ந்த
தித்தி ரக்கலா மயிலினே யடைந்தன செப்பும். (க0ரு)

சாகத் தீவகத் தரசரோர் நால்வருந் தழுவித்
தோகை யுங்கொடிச் சேவலுந் தூர்க்கைவா ளரியும்
வேக வெம்பரிச் சாத்தனின் றுகைக்கும்வெங் கரியு
மாக வேண்டிநின் றருந்தவ மழன்முகத் திழைப்பார். (௧௦௬)

வருட நாற்பதி னாயிரஞ் சென்றன மதியி
ரருட ரும்பத முங்களுக் கிழக்குநா ளடுத்த
பொருவி லும்பத மின்றுகொ ளுளைகொல் புகுவார்
வெருவ ருட்புனல் வருமுன மனைசெயல் வேண்டும். (௧௦௭)

என்னக் கூறியே கலுழனு மன்னமு மேக
வன்னக் கார்மயின் முதலிய வாகனங் குறுமித்
தின்னச் சீறிய வாமெனு மடுசினந் திருகிக்
கன்னற் போதினி லவருழைக் கடுகின கனலா. (௧௦௮)

கனல்வி ழித்தன வனமெலாம் பொடித்தன கதுவி
யனன்மு கத்துநீ ரருந்தவ மிழைத்தவா றறைவீ
ரெனவு ரபபுரை செவிபுக நால்வரு மேங்கி
மனன டுக்குற வரன்முறை நினைந்தவா வலித்தார். (௧௦௯)

அசசொற கேட்டலு மயின்முதற் கூடிய வனைத்தும்
விச்சை மாதவம் புரிந்தருள் வேந்தரை வெகுளா
விச்சை யெம்பதம் விரும்பினீ ராதலி னினிநீர்
கொசசை மாகணக் குலத்தொடுங் கலத்திரென் றுரையா. ()

மீண்ட டைந்தன கயிலையின் மருங்குற வேந்தர்
மாண்ட வெங்கணத் தலைவராய் வதிந்தனர் மறித்து
மாண்டு மாமயின் முதலிய வவற்றொடு மெளியேம்
வேண்டு மாதவ முறுங்கொலென் றிரந்தனர் விளம்ப. (௧௧௧)

மயிலுஞ் சேவலு முதலிய மனநெகிழ்ந் திரங்கிக்
கயிலை மாகணத் திருந்துநீர் நாள்பல கழித்தான்
முயலு நுந்தவப் பயனெலா முற்றுதி ரென்னப்
புயனி றக்கண மண்டவா பரணனிற் புகுந்த. (௧௧௨)

மாய னூர்தியு மலரய னூர்தியும் வனத்தி
னேய நந்தவ மழிப்பதற் கியற்றின வென்னத்
தீய சிந்தையிற் கிடத்தியக் கணத்தவர் சினவி
மேய தோகையுங் கருடனு முடற்றுபோர் விளைத்தார். ()

முக்க ணன்றிரு நடங்கொழு முதன்மையோர் யாரு
மக்க ணத்தினிற் றம்பதி யடைந்தன ரதன்பின்
மிக்க நால்வரு மறுமுக னாணையால் விரிநீர்
தொக்க மாநிலத் தசுரரிற் றோன்றினர் தொடர்பால். (௧௧௪)

ஆய தன்மையி னசுரரிற் றோன்றின ரென்றாற்
சேய வானவர் தங்களைத் தீமைசெய் தொறுப்பா
னேய காரண மென்கொன்மற் றியம்புதி யென்றுண்
மாயை தன்மக ளசமுகிக் குணர்த்துவா னறிந்தும். (௧௧௫)

பூத ராயிவர் கணத்தொடும் பொருந்திய மேனாட்
காது வெஞ்சினத் தசுரரு மமரருங் களத்தின்
மோத வானவர் பேரம ரிழந்தனர் முரிந்தார்
பாது காப்பிரென் றிவரைவந் தடைந்தனர் பதறி. (௧௧௬)

அன்று வானவர்க் குதவுவா னகலிடத் தடைந்து
குன்று ருத்தெனக் குவலயப் பூதரிற் குழுமிச்
சென்று ருத்தெழு நிருதர்வெஞ் சேனையைச் செருவிற்
கொன்று வானுல கிந்திரற் குடியிருத் தினரால். (௧௧௭)

அந்த ரத்தவர்க் குதவிவான் கயிலையை யடைந்தார்
சந்த வார்புயத் தகுவர்கோ னிடரொடுந் தமித்து
வந்தி ரங்கிய வண்டவா பரணனை வழுத்தி
யெந்தை கேண்மதி யெம்முறை யுளதென விசைப்பான். ( )

நின்ன தாணையி னிலைபெறு பூதரோர் நால்வ
ரென்ன தாகிய சேனையை யுயிர்செகுத் திறுத்துப்
பின்ன ரீங்கிவ ணடைந்தன ரென்றனன் பிழையோர்ந்
தன்ன காலையிற் பூதநா யகன்வெகுண் டனனால். (௧௧௯)

வருதிர் நால்வரு நீவிரென் னாணையை மதியா
தொருவி வானவர்க் குதவிசெய் தவுணரை யொறுத்தீர்
குருதி வாளெயிற் றசுரர்வெங் குலத்திடைத் தோன்றித்
தருவி னாட்டவர்க் கிடும்பைசெய் தகனிலஞ் சரிப்பீர். (௧௨௦)

என்று ரைத்தன னண்டவா பரணன்மற் றிவரு
மன்ற வன்சொலுஞ் சாபத்தா லம்பரத் தவர்க்குக்
கன்று வெஞ்சினத் திடும்பைமுற் றிழைத்தனர் கண்டா
யன்று தொட்டவ ரிழைத்திடு மிடும்பையின் றகன்ற. (௧௨௧)

இவணி கழ்ந்தன வின்னண மீங்கிதன் மேனாட்
டவறின் மாதவ மியற்றிய சாகத்தீ வரச
ரவரை மாதவ மழித்தன திருவுளத் தடையாக்
கவரொ ளிக்கழன் முருகவேள் வெகுளியிற் கழறும். (கஉஉ)

கொடியெ னப்பிடித் துயரிய சேவலைக் கொழுங்கார்
நெடிய தோகைமா மயிலினை நீவிர்போ யுருத்து
முடிவின் மாதவ முயற்சியை யொழித்தனி ரதனாற்
கடிய பாதக மடைந்தனி ரெனமனங் கறுத்தான். (கஉங)

இற்றை நாண்முத லெம்மடி தாங்கலை யினிநீ
கொற்ற வார்கொடி யல்லையென் றிவற்றினைக் குறித்துச்
சொற்ற வாசகங் கேட்டுழிக் கொடியொடுந் தோகை
வெற்றி வேலவற் பணிந்துநின் றினையன விளம்பும். (கஉச)

இன்று காறுநின் னிணையடித் தொண்டுபூண் டிருந்தே
மென்று நின்னடி புகுதுவ தெனமனத் துணரேம்
வென்றி பூத்தொளிர் விளங்கிலை வேற்படைப் பெரும
வொன்றிவ் வேழையேம் புரிகுவ துரைத்தியென் றிரப்ப. ()

கஞ்சி மாநக ரடைந்துநீ ரெமையுணர் கருத்தான்
மஞ்சு தோய்வரை மாதவம் புரிகுதிர் புரிந்தாற்
றஞ்ச மெம்மடி தருகுது மெனச்சென்று சாரா
வஞ்சி லம்படி யினைந்துநின் றவனடி யடைந்த. (கஉசு)

பயிலுஞ் சூரனும் பதுமனு மியற்றிய தவத்தான்
மயிலுஞ் சேவலு மாயினர் வாளரி முகனு
மியலுந் தம்பியு நினைந்தன முடிப்பதற் கெண்ணிப்
புயலுண் டேகுறு கயிலையி னந்திபாற் புகுந்தார். (கஉஎ)

நந்தி நாதநின் னளிர்கழற் பங்கய மடைந்தேம்
புந்தி கூர்தவ நாள்பல கழிதரப் புரிந்தேம்
விந்தை யூர்தியும் வெண்ணிறச் சூர்ப்படைச் சாத்தன்
றந்தி யூர்தியு மாகுவ மெனமனந் தரித்து. (கஉஅ)

அளிய மாற்றிய வருந்தவ மவப்படா தருளி
யொளிய நீறணி யெம்பிரா னருடியென் றுரைப்ப
வெளிய வாளெயிற் றிவர்முக நோக்கினன் வியவாத்
தெளியு நான்மறை நந்திமற் றினையன செப்பும். (கஉகூ)

நீற ணிந்தரு ளெம்பிரா னேறிய நெடுங்கோட்
டேற வர்க்குள ஊர்திகட் கிருங்கதி கொடுக்குந்

காறு மெம்முறை யிருத்திரென் றுரைத்தனன் கருதி
வேறு கொண்டில ரிருவருந் தமதுளம் வியந்தார். (௧௩௰)

இப்பெ ருங்கதை கேட்டபி யசமுகி யென்பாள்
கப்பி னந்தனச் சுவையுடைத் தாயொடுங் கவைகோட்
டொப்ப ருந்திற லேற்றினு ளூர்திக ளனைத்துந்
தப்பில் வான்கதி பெறுவன சாறறெனச் சாற்றும். (௧௩௧)

வெள்ளி யங்கிரிக் கோட்டக மேவரு மிறைவன்
வள்ளி நுண்மருங் குமையிடைத் துர்க்கையை வருத்திப்
புள்ளி வண்டறை துளவணி முகிலிடைப் புலவு
னள்ளி லைப்படைச சாத்தனை வருத்தின னதுநாள். (௧௩௨)

இனையர் போந்தன ரெம்பிரான் றிருவடி யேத்தி
வினைய வூர்திமற் றெங்களுக் கருளென வேண்ட
வனைய வேற்றினை யழைத்திவர்க் கூர்திநீ யருள்வா
யெனவு ரைத்தலு மெறுழ்வலித் துணைமருப் பிடபம். ()

அருவி மால்வரைக் கயிலையி னருகுறச் சரிக்குந்
திருகு சிற்றவெரு சியமொன் றிறிமதச் செருக்கி
னெரிவி றிக்கரத் தந்தியொன் றீங்கிவர்க் களிப்பக்
கரியு மத்திற லாளியுந் தனிமனங் கவலா. (௧௩௪)

இடப நாயக யாங்களிக் கயிலையி னிருந்துன்
படரொ ளிப்பதம் பெறுகுவா னருந்தவம் பயின்றே
மிடையி னிங்கிது பலித்தவா றெதுவென விசைப்ப
வடன் மருப்புடை விடையவைக் கின்னண மறையும். ()

சேய காலமற் றினையவர்க் கூர்தியாய்த் திரிந்து
போய பின்கதி யளிக்குதும் போமினென் றவற்றை
யேய பின்னர்மற் றவாக்கவை யூர்தியா யிருந்து
மாயி ரும்பத மேற்றினு லடைந்தன மகிழ்ந்து. (௧௩௬)

ஏறு மூர்திமற் றிலமென விருவரு மெதிர்ந்து
கூறு நான்மறை யேற்றொடு முரைத்தனர் குறுகி
நீறி லங்கொளி நந்திதன் னுளத்தொடு நினைந்தான்
வேறு கொணடிவ ரிருவரைக் கொடுத்தனன் விரும்பி. (௧௩௭)

சூராதிகளொடுக்கச்சருக்கம்
முற்றிற்று.

வேலுமயிலுந்துணை.

உ

சிவசண்முகன்றுணை.

அசமுகிசருக்கம்.

ஈது கேட்டுநின் றசமுகி பின்னரு மினிநீ
தாது வார்குழ லன்னையென் னிலைசொலத் தகுமென்
றோத வோதுவன் கேண்மதி யென்றன ளுரைப்பாள்
சீத வார்பெருங் கடலகத் துளதொரு தீவு. (க)

தேங்கு தண்புனற் கிடந்தகோ மேதகத் தீவின்
வாங்கு நான்மறை விசிட்டனென் றுளனொரு மறையோ
ஞங்க வன்றனிச் சுவேதையை வேட்டன னவள்பா
லோங்கு மாதவத் துதித்தனள் சித்திர ரேகை. (உ)

அழகெ லாந்திரண் டோருருக் கொண்டன வனையாள்
குழவி மானிளம் பிடியெனத் தவழ்தொறுங் குழைவாள
மழலை வாய்மொழிக் குதலையைக் கேட்பினு மரனுந்
தழையு லர்ந்தன வாயினு மரும்பின தழைக்கும். (ங)

குழைத்த செம்பொனை யெயற்றிய புனைந்தசூன் சிலம்பு
தழைத்த சிலலொலி கலிப்புறத் தளாநடை பயின்று
னிழைத்த மாதவத் தன்னைகண் களித்தன னிருப்ப
மழைத்த வார்குழ லேழ்வய தாற்றனள் வளர்நாள். (ச)

அனைய திவகத் தயல்விளர்ந் துளதொரு நகரந்
தனையு ரைத்திடிற் றயங்குபூச் சக்கர மதன்பா
னினைய நான்மறைக் குலத்தரி சன்மனோர் நெறியோன்
மனைவ யிற்றிடைத் தோன்றின னொருதனி மதலை. (ரு)

புனித மாதவன் புண்டரி கப்பெரும் பெயரான்
றனிம றைப்பெருந் தலைவனத் தையலை மணந்தா
னினிது கொண்டுபோய்த் தனதகத் திருத்தின னிவனை
வனைக னங்குழை புதுவனப் பொருங்குற வளர்வாள். (சா)

எரியு நஞ்சமு மமுதமு மெடுத்துறக் குழைத்துப்
பரிவி னீட்டின கிடைத்தன வாமெனப் பகைத்து
வரிப ரந்தன வயல்பிறழ்ந் தணிகுழை நடந்த
கரிய வாயின வெளிய வாயின தடங் கண்கள். (எ)

ஆரி ருட்பிழம் பொழுக்குவிட் டனையதோ கடந்தூற்
காரி ருட்கொழுந் தொருவழிக் கான்றதோ கமழ்ந்த

வேரி யஞ்சன மயிரென விழுதுவீழ்ந் ததுவோ
வாரி ணர்ச்சுரு ளோதியை யாதென மதிப்பாம். (அ)

முளைத்த வான்பிறை முத்தினை முற்றிய பின்னர்க்
கிளைத்த வாரிருட் கீழ்வடிம் பிணைப்பெறக் கிடத்தித்
தளைத்த வாமெனக் கரும்புரு ரத்தொடுந் தயங்குந்
திளைத்த சிந்துர வாணுதல் யாதெனத் தெரிப்பாம். (கூ)

பயிற்செய் கானக மரகதப் பசும்பணித் தோகை
மயிற்கு லங்குழீஇ மயங்கின சாயலின் மயங்கு
முயிர்த்த பூநதழை மாஞ்சினை யிடனுறைந் திசைக்குங்
குயிற்கொ ழுங்குர லமுதொடுங் கூட்டின குதலை. (கo)

முழுத்த பானிலாப் பிதிர்த்தன முறைமுறை திருத்தி
யழுத்தி வைத்தவோ வமிழ்தினை யரும்பென லாக்கிப்
பழுத்த வெண்ணிலாப படுத்திவைத் தனகொன்மற றறியே
மொழுக்கு வாணகை யாதென வுணர்ந்தில மின்னும். (கக)

வட்ட வார்சுரு ளோலையிற பொலிந்தன வள்ளை
கெட்ட காமனுக் கன்றுயிர் கொடுத்ததிக் கிளையே
தொட்ட வார்திரைப் பரவைமா நிலத்துயிர் சூறை
யிட்ட ருந்துற யறவினைத் திருத்திய விலக்கே. (கஉ)

இலவு பூத்ததிற் பவளமென் கொழுந்தொளி யிருத்தி
மலர்மு ருக்கிதழ்ச சேயொளி வழித்ததின் விரவிக்
குலந றுங்கனி விழியிற் கொடுத்தன வெனலா
யலை கடற்படு மாரமு தரும்புசெவ் விதழாள். (கங)

அரும்பு கண்கறுத் தாரமு தகம்பொதிந் தமிழ்தின்
குரும்பை யொத்தணி திதலைமீப் பொடித்தறக் குழைந்த
மருங்கி னுக்கிரங் காதிரு மருங்கொளி பழுத்து
முருங்கு தன்மைபெற் றெழுந்தன முகிழ்த்தவெம் முலையாள். ()

மறுவின மென்கலை சுருக்கவக் கலையொடு மயங்கி
யுறுவ தின்மைபெற் றுலகெலா மயக்கிய மார
னிறுதி பெற்றபின் னெடுத்தவோ ருருவென லாகிச்
சிறிய சிற்றிடை யவனுயி ராமெனத் திகழும். (கரு)

அருப்பி ளந்தனத் தாருயி ரளித்தவ ராசை
விருப்ப மெவ்வள வவ்வள வாகிய விரிவா
யுருக்து ருத்தமு தூற்றிநந் தன்னவ ருளம்போற்
பெருத்த றக்கனிந் தகலிய வல்குல்பெற் றுடையாள். (கசு)

பாயொ ளிப்பனித் தாமரை பரிதிவிட் டெழுங்
காயொ ளிக்கதிர் படப்படக் கருகுவ கதுவா
மீயொ ளிப்பட மென்மையுந் தணமையும் விரவிச்
சேயொ ளிப்படச் சிவந்தன சீறடிச் சிலம்பு. (௧௭)

சாந்த ளாவிய பொதியநின் றுயிர்ப்புறத் தவழ்ந்து
போந்த தென்றலங் குழலியோர் தளர்நடை போலு
மாந்த ராருயி ரமயக்கிய மடநடைக் குவமை
கூந்த லம்பிடி யன்றிமற் றியாதெனக் குணிப்பாம். (௧௮)

இவளை யின்னுயிர்க் குயிரெனத் தழுவின னிருந்தான்
புவன முண்டெமிழ்ந் தளந்தவ னிணையடி போற்றித்
தவமு யற்சியி னெழுகுவா னறநெறி தவறா
னுவர்க ருங்கட லுலகமொத் தொழுங்குற வாழ்வான். (௧௯)

துளப மார்பினன் சுருக்கிய வுத்தரீ யத்த
னளவு தாமரை மணியினை யாரமு தனைர்த
கிளவி மென்குயி லம்புயத் திருமகள் கேள்வ
னுளனி னைநதிடு வயிணவத் தலைமைபெற் றுடையோன். (௨0)

பொருவின் மாதவப் புண்டரீ கப்பெரும பெயரான்
மருவு சித்திர ரேகைபூண் வனமுலை மயங்கி
யொருவு றுவருங் காமவெங் கடற்படிந் துற்றான்
றிருகு சிந்தைய ளிவளொடுஞ் சிறந்தனள் சிலநாள். (௨௧)

மறைக்கு நாயக னீங்கிவன் வறுமைகண் டிரங்கி
நறைப்ப சுந்துழாய் நாயக னொருமணி நல்க
நிறைத்த மாநிதிக் குப்பையங் கதுதர நின்றான்
செறித்த வாயிரஞ் சிடருக் கருளினன் சிறந்தான். (௨௨)

இவன கத்திருந் தில்லற மாட்சியி னிழிந்தா
ளவன டித்துணைச் சிடரை யவாவின ளணைந்தாள்
குவிமு கிழ்த்துணைக் கொங்கையாள் குறிப்புவே றாகிக்
கவரு ளத்தினள் காமமிக் கடர்தரக் கவல்வாள். (௨௩)

வாள ரித்தடங் கண்களா லுயிருக மருட்டு
மூளை ரிக்கடுங் காமவெங் நோய்கெட முயங்கு
நாளொர் நாழிகை யாயினு மொழிவுறா ளயப்பாள்
வேள்வி கற்பமே யல்லது வேண்டுழி வேண்டாள். (௨௪)

அள்ளல் வார்கட லகனிலத் தாடவ ரனேக
ரெள்ளி றைப்பொழு தொழிவுறா தியற்றினுந் தமித்தாற்

கள்ள வாணெடுங் கண்ணிதன் னனுபவக் கலவி
யுள்ள மோர்ந்துமெய் பொடித்திருங் காமநீ ரொழுகும். (௨௫)

கோட்டி ரும்புனற கொள்ளையக் கோடிற முறித்து
நீட்டி நீடொறு மாயிரங் கவர்த்தலை நிமிரும்
வாட்ட டங்கணு மனையன மாந்தரிற படருந்
தோட்ட லங்கலான் சிந்தையு மவ்வழித் தொடரும். (௨௬)

மனையி ழந்தனர் மாநிதி யிழந்தனர் மயங்கி
நினைவி ழந்தனர் நெஞ்சிழந் தனர்நிலை யிழந்தார்
புனைசெய் மாநகர் மாந்தரி லவளொடும புணர்ந்தா
ரினைய ரென்பெழுந் தியங்கிய வாக்கைய ரிளைத்தார். (௨௭)

வேறு.

ஆய வின்னண மவ்வழி யெய்துற
மேய வேத வயிணவ வேந்தனை
நேய நெஞ்சொடு நீண்மறை யோரொடுந்
தூய சிந்தைத் துருமுனி யெய்தினான். (௨௮)

சென்ற வத்துரு வாசற் கெதிர்செலா
வொன்று சிந்தை யுருக வுருகினா
னின்று நீவரற் கெத்தவஞ் செய்தனன்
வென்றி மாதவ வென்று விளம்பினான். (௨௯)

பொய்யின் மாதவப் புங்கவ னைத்தொழு
தைய பொன்னடி சாத்தினை யாதலி
னைய்து மென்னக மெத்தவஞ் செய்ததோ
செய்த மாதவ வுண்மை சிறந்தன. (௩0)

என்ன வன்பி னெடுத்தெடுத் தேத்தபு
வுன்ன ருந்த வுவகையுள்கொண் டேகினான்
றன்ன ருந்துரு வாசனொ டுஞ்சுடர்
மன்னு மாமணி மண்டபம*வைகினான். (௩௧)

ஆச னந்தந் தருச்சனை செய்தபின்
போச னஞ்சொற் றமைக்கப் புகுந்தனன்
பாசி ழைக்குப் பரிந்துரைத் தானவண்
மாசு கற்றி யமைத்தனண் மாட்சியின். (௩௨)

இயலு மன்பி னடிசி லிழைத்தபின்
புயன முங்குழல் கொண்டனை போவெனக்
கயனெ டுங்கட் கரும்புகொண் டேகினா
ளெயிலி னெஞ்சிற் றுயில்வளர் வான்றனை. (௩௩)

கண்டு வெஃகிய காமக் கலவியுட்
கொண்டு வீழ்ந்து குலத்தோ டழிவினா
ளண்ட ரேத்து மருந்தவன் றன்விழி
விண்டு நோக்க வெருவர வோடினாள். (கூச)

ஓடி நாற்சதுக் கத்துய ராலடிக்
கூடி னாள்செந் * துருவைக் குழாத்திடை
நீடு மாதவ னின்றுவெ குண்டுதன்
சீட னைக்கடிந் தன்னவட் டேடென்றான். (கூரு)

விருமபு சீடன் விரைவிற் றுருவியு
மருமபு கொங்கையை யவ்வுழிக் கண்டிலன்
றிரும்பி மாமுனி தன்னொடுஞ் செப்பினா
னிருந்த மாதவன் றன்னுளத் தெண்ணினான். (கூசா)

தழுவி நாலு சதுக்கந் தருசெரு
வெழுவு மாவி னிருநிழற் றுஞ்சியே
குழுவு பள்ளைக் குழாத்துட் கரந்தனள்
வழுவி நின்று வரம்புசி தைந்துளாள். (கூஎ)

o தவறி னில்லறத் தாறிழிந் தாடனைக்
குவளை யுண்கட் பொதுமகட் கொண்டுபோ
யிவர்த டஞ்சினை யாலிடத் தேற்றியுன்
றவமு யற்சியைக் காட்டுதி தன்மையோய். (கூஅ)

சேறி யென்றவத் திதறு சிந்தையோன்
கூறு சொற்றலைக் கொண்ட குலத்தவன்
வேறு கொண்ட விருப்பின ளைப்பிடித்
தேறு தொன்மரத் துச்சியி னேற்றினான். (கூகூ)

ஊடு வாடை யுறுந்தொறு மென்சினை
யாடு தோறு மலமந் தலறுவாள்
கோடு பற்றிக் கிடந்து குலுங்குவா
ணீடு நெஞ்சி னிழிய நினைந்துளாள். (சo)

மான மாநகர் மைந்தரு மாதருங்
கான வார்குழற் கன்னியைக் கண்டுவிண்
போன மாமரத் தெவ்வணம் போயினான்
மோன ஞானி மொழிகொடி தென்றனர். (சக)

* துருவை - ஆடு
o அவனையில்லறத்தாறிழிந்தாடனை என்றும் பாடம்.

அறிந்த வட்குயி ராகிய வந்தணன்
பிறிந்தி ருக்கப் பெறுகிலன் பேருட்
செறிந்த மாதவச செல்வனை யேத்துறு
மறிந்து வீழ்ந்த மரமென வீழ்ந்தனன். (௪௨)

ஐய நின்னரு ளின்மையென் னாயிழை
வையம் யாவும் வழுச்சொல வைகினள்
வெய்ய வாலெயி டுத்திறி தற்கருள்
செய்ய வேண்டுந் திருவருள் செய்கென்றான். (௪௩)

இல்ல றத்தை யிகந்தொழி வாளிவள்
புல்லொ ழுக்கம பொருந்துறு புன்மையோய்
வல்ல றுத்த வனமுலை மாநிலத்
தெல்ல வர்க்கு மினிதளித் தாளரோ. (௪௪)

இன்ன தன்மை யிவளை யுனக்கென
வன்னி முன்னர் வழங்கின ராலவ
டன்ன லம்பிறர்க் காகச மைந்தன
னுன்னை யோர்பொழு துள்ளுகி லானென்றான். (௪௫)

ஏது குற்ற மிழைத்தன ளேனுமம்
மாது குற்ற மனக்கொள லையநீ
மீது யர்ந்த வடதரு விட்டிவள்
போத வொன்று புகலுதி யென்றனன். (௪௬)

கற்பி னின்ற கனமகுழை யாயினின்
சொற்ப டிக்குயர் தொன்மர நீங்குவா
ளற்ப டுஞ்சினை பற்றி யிறங்குவாண்
முற்ப டப்போய் மொழிகுதி நீயென்றான். (௪௭)

வந்து நின்றென் மனைவி வருகெனச
சந்த வார்முலை நாலடி தாழ்ந்தன
ளிந்த வெல்லை யிறஙகப்ப டாதென்றாள்
குந்தி யோடினன் மாதவற் கூடினான். (௪௮)

நால டிச்சினை தாழ்ந்தன ளம்பவென்
னேல வார்குழல் பின்ன ரிறங்கிலள்
மால டிக்கொண்ட மம்மரி னேனினிச்
சீல மாதவ செய்குவ தேதென்றான். (௪௯)

மகளை கொங்கை மயங்கி முயங்கினு
ரங்கண் மாநிலத் தாடவர் யாவரும்

பொங்கு மாலடிப் போந்திறங் காயெனி
னங்கை கீழ்வரு மென்ன நவிற்றினான். (௫௦)

மைய லொன்று மனக்கொ டிருந்தவர்
தைய லைப்புணர்ந் தாரவர் யாரையும்
வெய்தி னேடுங் கொணர விளித்தன
ரெய்து மாமரம் பாதி யிறங்கினாள். (௫௧)

இப்பு றத்தி னிறங்கரி தாயவ
டப்ப றத்தழு விச்சினை சார்தலு
மொப்ப றுத்த முனியரு கோடினான்
குப்பு றுத்த முகத்தினன் கூறுவான். (௫௨)

என்னை யிவ்வணங் கண்டனை யேயினிக்
கன்னி பாற்றிருக் கண்ணருள் செய்யென
நின்ன ருட்பெறு வார்கின்று கூவிலுன்
பொன்ன னாளுமி றங்குவள் போவென்றான். (௫௩)

அன்ன சீடருந் தானு மடைந்துதன்
பன்னி தன்னை யழைக்கப் பகர்ந்தனன்
பின்ன ரன்னவர் கூவப் பெருமர
மன்ன டிக்கவை வந்திருந் தாளரோ. (௫௪)

* கூண்ட பின்னற் குடுமி யலைந்திடப்
பூண்ட தாமரை மாலை புரண்டிட
வீண்டு துன்பத் திரைத்திட வோடினான்
மீண்டு மாதவ வேந்தனை நண்ணினான். (௫௫)

கவாத ருஞ்சினைக் கப்பி னிறங்கினா
ளிவளை முற்று மிறங்கப் பணித்தியென்
றவளை யேத்தி யிரந்தன னந்தணன்
புவன மேத்து முனிபுகல் வானரோ. (௫௬)

பேதை தன்னைப் புணர்ந்தவர் பேரெலா
மோதி யோதி யுணர்த்தி லிறங்குமென்
றோதி வேத மளந்தவன் சொற்றுழி
வேத வேதியன் பின்னரு மீண்டனன். (௫௭)

ஏடி நின்னிளங் கொங்கை யிணைத்தடங்
கூடி னார்பெயர் முற்றுறக் கூறினீ
தோடு வார்ந்த தொடுசினை விட்டடி
மூடி றங்குவை யென்று மொழிந்தனன். (௫௮)

* கூண்டபின்னல் - கற்றையாகிய பின்னல்.

இன்ன வாசகங் கேட்டலு மேந்திழை
யன்ன கேள்வ ரனேகரை யெண்ணினாள்
பின்ன ரந்தப பெருங்கவை நீத்ததின்
மன்னு கீழ்க்கவை வந்து வதிந்தனள். (ருகூ)

எவற்றி னாலு மிறங்ககி லாளினிச்
சிவத்தி றந்தெரி நீயவட் சென்றிடிற்
கவர்த்த டம்பனைக் கைவிடு மெய்துவாய்
தவப்பெ ருங்கட லேசர னென்றனன். (சு0)

ஊர லித்த முகத்தின னந்தண
னார்வ நோக்கி யகநெகிழ்ந் தாரணச்
சீர ளந்தறி சிட்டர் குழாத்தொடும
பார வெம் *பழு வத்தரு கெய்தினான். (சுக)

எய்தி யன்ன விளமுலை வேட்டருள்
பொய்யி னான்மறைப் புண்டரி கன்றனை
வைதி கத்தனி மாமுனி நோக்கிநின்
செய்கை சிற்றொழுக் கத்திற் சிறந்ததால். (சுஉ)

வானை வென்ற மதாவிழி யாளிவள்
○ கூனை யென்ப துணர்ந்துந் துணைமுலை
ஊனு மாசையின முற்றி முயங்கினாய்
கோன றுந்தவத் தன்மை குறைந்தனை. (சுங)

மற்றொர் மாதை மணந்திலை மாதிவள்
பெற்ற பாவம் பிரிந்தொரு பாதியு
முற்ற தாலுனை யோங்கெயின் முப்புரஞ்
செற்ற தேவ னடித்துணை சேர்கலாய். (சுச)

புண்ட ரீக னதுபுலத் தோர்ந்தனன்
விண்டு வாய்மொழி யொன்றும விளம்பலன்
றண்ட ருஞ்சொற் சமய விரோதமுட்
கொண்டெ னக்கிது கோளுரைத் தாயென்றான். (சுரு)

வேக வெஞ்சின மீக்கொண்டு தன்மன
மாக வற்சி தரத்துரு வாசனும
யோக சித்தனை யோனி மனத்தின
னாக நின்பெய ரென்றறைந் தானரோ. (சுசு)

புன்பு றச்சம யப்புற நின்றநீ
யென்பெ ருக்கணி யெந்தை பிரானடி

---

* பழுவம் - ஆலமரம். ○ கூனை - வேசை.

யன்பு றப்பெறு வாயலை வெண்ணிற
மின்பி றக்கும விபூதியும வேண்டலை. (சுஎ)

ஆகி யப்புறப் புன்சம யத்தனைப்
போக போக வெனப்புகன் றன்னவன்
பாக முற்றிடுஞ் சீடரைப் பார்த்துள
வேக வெஞ்சின மீக்கொண் டறைகுவான். (சுஅ)

பின்னு சிந்தைப் பிணக்கறுத் தாரண
மன்னு சிந்தைய ராக்கிய மாதவன்
பன்னி கொங்கையிற் பற்றுவைத் திர்களும
மின்ன னார்களும் வேசைய ராகுவார். (சுகூ)

என்று கூறி யெரிவிழித் தாங்கவாக்
கொன்ற லாத பலமுனிந் தோதினன்
கன்று நெஞ்சக் கணங்குழை வைகிய
துன்றி ருஞ்சினைத் தொன்மர நோக்கினான். (எ0)

வார்நத கூந்தல கவிநதிட மாமரஞ்
சேர்ந்த மார்பங் குருதி சிலும்பிட
சோர்ந்து மாமரந் தொத்தி யிருந்தன
ணோர்ந்த சிந்தை முனிவ னிகழ்த்துவான். (எக)

கொம்மை வெம்முலைக் கோற்றொடி நீயிவ
ணம்மை மேல்விழுந் தெம்முருத் திண்டலா
லம்ம வெங்க ணசுரரிற் றோன்றியே
வெம்மைக காம விகாரம் பெறுதியால். (எஉ)

அயககு லத்துட் கரந்தனை யாதலின்
மயக்கு நின்முக மட்டய மாகுமால்
வியக்கு மக்குல மேவியும் வெம்முலை
முயக்கு காம முடிவொழி யாயென்றான். (எங)

ஈது கூறி மரத்தி னிறங்கினை
போதி யென்ன விறங்கிப் புகுந்தனள்
கோதின் மாதவன் பாதங் குறுகினாள்
மாத ரார்க்கு மரபு வழூசசெய்தாள். (எச)

எந்தை நீயிவ ணென்னுடைக் கேள்வனாந்
தந்தை கேள்வித் தலைவரைச் சாபியா
நிந்தை தந்தனை யாயினு நின்னுழைச
சிநதை தநதன னென்கொடு தேறுகேன. (எரு)

ஈது பட்டு மெளிய னிணைமலர்ப்
பாதந் தீண்டப் பணித்திலை போலுமென்
றூத ரத்தி னவளிரப் பத்தனீ
வேத மாமுனி பின்னர் விளம்புவான். (௭௬)

செய்த பாதகஞ் செப்புறப் போமெனப்
பைகொண் மாநில மோதும் பழமொழி
யைய நுண்மருங் காயறி யாய்கொலோ
தைய லின்பவந் தானே தொலைந்ததால். (௭௭)

பெண்ணுறு ருக்கொண் டசுரர் பெருங்குல
நண்ணுறு நாளருங் காம நயப்பினாற்
கண்ணி ணைக்குரி யார்தமைக் கைக்கொளா
வண்ண வெம்முலைக் கோட்டின் மருவுவாய். (௭௮)

ஆய காலத்தி யாமவ னெய்துவந்
தூய வெம்மைத் தொடர்ந்தனை யாகிநீ
மேய காம விருப்பொழிந் தக்குலத்
தேய மைந்த ரிருவர்ப் பெறுதியால. (௭௯)

மாக்க ணத்தொடு வைகிய வையனைக்
காக்கும் வெங்கதைக் காளர் கரத்தினான்
மூகரு மிந்த முலையுங் கரத்தொடும்
போகவி வீழ்ந்து புலம்புவை நீயெனா. (௮௦)

ஆங்க வன்றொட வன்றன வுன்வயி
னேங்கு பாவ மொழிந்துணர் வுற்றுநீ
தேங்கு தண்கனைச சீகுல வெற்பிடை
வாங்க ருந்தவ மன்னுதி யேகென்றான். (௮௧)

அனைய ளாயவ ணீயென் னருந்தவத்
தனைய ளாகச சனித்தனை யத்தவ
முனைவ னோதிய சாப முடிந்ததால்
வினையி னீங்கித் தவத்தை விரும்புவாய். (௮௨)

அசமுகிசருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்-௨௧௬.

வேலுமயிலுந்துணை.

சிவசண்முகன்றுணை.

மாயைசருக்கம்.

என்றுரைத் துணர்த்து மாயை தன்முக மினிது நோக்கி
வன்புற முருட்டுக் கொங்கை யசமுகி மறித்துங் கேட்கு
நின்றவென் னியற்கை யெல்லா நிகழ்த்தினை நிகழ்த்தா நின்ற
வுன்றன தியற்கை யெல்லாம் புலப்பட வுரைத்தி யென்றாள். (௧)

முற்படு தொல்லை நாளிற் காசிப முனிவற் கியானே
ரிற்படு பன்னி யாகி யில்லறத் தொழுகி நின்றேன்
பற்பல மைந்தர் கோடி பயந்தன னவற்கு வானோ
ரெற்படு படையி னன்னே ரிறந்தனர் மடிந்து போனார். (௨)

செருமுகத் திறந்து போன மக்களிற் சிந்தை கோட்டிப்
பருவரற் கிடனாய் நின்று பற்பக லிரங்கி மாழ்கித்
தருநிழற் பகையை வெல்வான் கருதியித் தரணி சார்ந்து
பொருமுகட் டுசசி யேறி வீழ்ந்துயிர் போக்கி னேனால். (௩)

பின்னருந் தகுவர் கோற்குப் பெண்ணெனப் பிறந்து மாயை
யென்னுமோர் பெயரா லந்தக் காசிபற் கினிய ளாகும்
பன்னியாய் நும்மை யெல்லாம் பயந்தனன் பகைத்த தேவர்
பொன்னிநா டனைத்து மீளாச் சிறைபுகப் பொரும றீர்ந்தேன். (௪)

பிள்ளைக ணால்வர் யார்க்கும் பெறற்கரும் பேறு பெற்றார்
வள்ளைவார் குழையா யானு மிப்பெருங் கிரிக்கண் வந்தே
னெள்ளருந் தவத்தைப் பன்னா ளிழைத்தருங் கயிலை சேர்வேன்
வெள்ளியங் கிரியி னம்மை யுமைபதம பெறுவன் மேனாள். (௫)

நீபெறுங் கதியு மின்றே நிகழ்த்துவ னீயு மற்றம்
மாபெருங் கயிலை சேர்வா யென்றனண் மகிழ்வு கூர்ந்தாள்
கோபவெந் தியிற் றோன்றுங் கொடியவ ளன்னை நின்னைத்
தாபதன் பிரிந்த ஞான்று தனித்துவா சாற்று கென்றாள். (௬)

குனிசிலைப் பகழி மாரி யனங்கவேள் குறித்து நீட்டத்
தனிகிடந் துயிர்த்து வாடை தவரத் தழலா நின்றான்
பனிமதி வடவை காலப் பதைத்தன னாகித் தென்பா
லினியபூந் தென்ற னோக்கி யெரியெழு கென்ன லானான். (௭)

அநநிலை கமல பீடத் தந்தண னுணர்ந்து போந்தா
னுன்னருந் தவத்து ளோரி லொருங்கிருந் தவத்தின் மிக்காய்
கன்னல்வெஞ் சிலையிற் றாங்குங் கணைககிலக் கென்ன நின்றா
யின்னலுற் றுழந்தாய் கெட்டே னீதுனக் கியைவ தன்றால். (௮)

என்றன பலவுங் கூறி யிடரொழித் தாற்றி நின்றான்
றன்றவத் தலைமை யோனுந் தனித்துய ரொழிந்து பின்னர்ப்
பொன்றிக ழுருவ மங்கை புலத்தியன் மகளை வேட்டு
நின்றன னொழியப் பெற்றா னெடுந்துயர் விரக வெந்தீ. (௯)

அன்னைசொற் றறியப் பெற்றா னதிசய மடைந்தா ளின்ன
வென்னநீ யறியப் பெற்ற காரண மியம்பு கென்றா
னுன்னருந் தவத்துட் டோன்றுஞ் சுக்கிர னுரைப்ப மேனா
ளிந்நிலை யுணர்ந்தேன் கால மும்மையு முணர்வே னென்றாள். (௧0)

இவையெலா முணர்ந்த பின்னர் மாயைதா ளிறைஞ்சி யேத்தி
நவையெலா மொழியப் பெற்ற நற்றவ முயற்சி பெற்றா
ளிவர்கருங் கண்ணி மாயை தன்னொடு மிழைத்துத் தேவ
ரவையெலாந் தழுவா நிற்குங் கயிலையை யடைந்தா ளன்றே. (௧௧)

* மாயைசருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆ- செய்யுள்-உ௯0.

வேலுமயிலுந்துணை.

* இம் மாயைசருக்கத்தின் இறுதிசெய்யுள் சிவமுனிவர்முதலியோர் வரலாற்றின் இறுதியில் சேர்க்கப்பட்டது.

உ

சிவசண்முகன்றுணை.

மாயன் வரம்பெறுசருக்கத்தில்,

சிவமுனிவர்முதலியோர் வரலாறு.

செய்ய நாண்மலர்த் தாமரைச செங்கணான்
வைய மேழ்தொழ வாமன னாகியே
யுய்தி றந்தந் துபேந்திர னென்னவே
* பொய்யில் கேள்விய னோடும் பொருந்தினான். (க)

ஆய காலையிற் குல்லை யலங்கலோன்
மேய வைகுந்த நாட்டக மேயினான்
காய்க திர்ச்செங் கவுத்துவ னைத்தொழப்
போயி ருந்தன னங்கது போழ்திடை. (உ)

கண்ணு வப்பெயர் மாமுனி கார்மழை
வண்ண னைக்கண்டு வாழ்த்திட வேண்டுவா
னெண்ணி யெய்தின னீங்கிவர் நோக்கினா
ருண்ணெ கிழ்ந்தவற் கொன்றும் விளம்பலார். (ங)

ஈது நோக்கி யெரிகெழு கண்ணினன்
காது சிந்தையன் கண்ணுவன் கண்ணுதன்
மாது பாகன் வழித்தொண்ட னென்றனைத்
தீது செய்திகழ்ந் தீரெனச் செப்பினான். (ச)

மாய நீயு மறிதிரை மாநிலத்
தாய சென்ம மளவற வெய்தியே
யேய வூமரி னாதியென் றேயினான்
சேய பங்கயச செல்வியைக் கண்ணுறா. (ரு)

---

* பொய்யில் கேள்விய னோடும் பொருந்தினான் என்பதற்குப்-பரத்துவாசரோடு வேதமுதலிய பயின்றிருந்தனன் எனப் பொருள்கொள்க. இதனைக் "கரியபூந் துகிலிற் கதிரொ ளித்தொளிர், திருமறு மார்பினன் றிருந்து கேள்வியோர், பாவுற மேம்படும் பரத்து வாசன்பா, லருமறை முதலிய வனைத்து மோதினான்." என்னுங் கூர்மபுராணச் செய்யுளா னறிக.

என்னை நீயு மவமதித் தாயினி
மின்ன லங்கொளி மாண்டுற வெஞ்சுரக்
கன்னி மானெனப் போதியென் றான்கணத்
தின்ன தன்மைய ராயின ரீங்கிவர். (௬)

உருத்து நோக்கியு பேந்திரன் றன்னையும்
விருத்த வேடுவ னாதியவ் வெவ்வணத்
திருத்தி யென்றனன் றன்னுழை யேகினான்
மருத்து மாயவன் றன்மை வழங்குவாம். (௭)

அத்த னைக்கம லாலயத் தெய்தியே
சித்த மொப்ப வருச்சனை செய்தனன்
மத்த மாகரிப் போர்வையன் வந்துற
நத்த ணிந்தகைந் நாதன் வணங்கினான். (௮)

உள்ள நெக்குவிட் டென்பு முருக்கினான்
வெள்ள வாரி விழிவழி சிந்தினான்
பிள்ளை நாண்மதி வேணிப் பிரானவற்
கெள்ளி லார்வ மினிதளித் தானரோ. (௯)

என்னை வேண்டி யெமையருச் சித்தனை
நின்ன கத்துள வேட்கை நிகழ்த்தெனப்
பொன்ன லங்கு புனையுடைப் புங்கவன்
கன்னி பாகற் கினைய கழறுவான். (௧௦)

கண்ணு வப்பெய ரோனெனைக் காய்சினத்
தெண்ண றாத சனன மெடுத்துநீ
மண்ண கத்திழி யூமரின் வைகென
வுண்ணெ கிழ்ந்திரங் காதிவை யோதினான். (௧௧)

யானு டைப்பெருந் தேவியை யின்னிள
மானி னத்தொடு போக வழங்கினான்
றான நீங்கியு பேந்திரன் றன்னையு
மீன வேடுவ னாதியென் றெய்தினான். (௧௨)

ஓது சாப மொழித்திட வேண்டுவே
னீத ளித்தியென் றானியன் மாதவ
னாதி நாத னவையுணர்ந் தானரோ
தீதில் சிந்தை நெகிழ்ந்தருள் செய்குவான். (௧௩)

கன்னா ருந்தவக் கண்ணுவற் கூயிவற்
கென்னா ரும்பிறப் பாகவென் றுயதா
நண்ணா ரும்பிறப் பொன்றென நல்கெனத்
தெண்ணணி லாவணி வேணியன் செப்பினான். (௧௪)

சிந்தை யொத்தவ னங்ஙனஞ் செப்பலு
நந்து மேய நளினக் கரத்தினான்
மைந்த ரிற்சிவ மாமுனிப் பேரொடும்
வெந்த ழற்சுரத் துமரின் மேயினான். (௧௫)

அவ்வ னத்திலு பேந்திர னாமவன்
வெவ்வி ராதகு லத்தொடு மேயினா
னவ்வி யாகத்தண் டாமரை நங்கையுஞ்
செவ்வி யிற்றம சிந்தைதெ ருண்டிலார். (௧௬)

கால மிங்ஙன மெண்ணில் கடந்தன
சீல மோர்ந்த சிவமுனி தன்னெதிர்
கோல மான்பிணை சென்று குறுகலா
லாலு மாதவ னாங்கெதிர் நோக்கினான். (௧௭)

நோக்க நோக்கிய மான்பிணை நோக்கினா
லாக்கு தன்னுட் கருப்பமுண் டாயதாற்
றாக்கு வேடர் கிழங்ககழ் தாழ்குழிப்
போக்கி லந்தப் புனப்பிணை யீன்றதால். (௧௮)

ஈன்று வீழ்ந்ததை நோக்கியி தெம்மினம்
போன்ற தன்றெனப் போயதப் பொற்பிணை
தோன்று பேந்திர வேடன் றெடுத்தெடுத்
தான்ற சாரற் குடிகலத் தண்மினான். (௧௯)

* கான மார்வள்ளிக் கந்த மகழ்ந்தெடுத்
தான பள்ளங் கிடந்ததிவ் வாரணங்
கேனை வானவர் மங்கைய ரீன்றதோ
தேன ருமலர்ச் செல்விகொ லோவென. (௨௰)

அயிர்த்த சிந்தைய னாங்கவ னாசையான்
மயிற்கு லங்கொ லெனவளர்த் தானிளங
குயிற்கொ ழுங்குத லைக்கொரு கோலமா
னயிர்த்த வள்ளியென் றோர்பெய ரீந்தனன். (௨௧)

---

* கானமேவலிக்கவலையகழ்ந்தெடுத்தென்பதும்பாடம்.

இன்ன தன்மைய வேலப் புரிகுழ
லன்ன மென்னடை யாளை யலங்கிலை
மின்னி ருங்கதிர் வேலவற் கீதலாற்
சொன்ன சாபந் துடைத்தனர் மூவரும். (உஉ)

வேறு.

எனவிவ ணிகழ்ந்த காதைப் பரிசெலா மெடுத்துக் காட்டி
நனைமலர்ப் படப்பை சூழ்ந்த நைமிசா ரணியத் தோங்கும்
புனைசடை மவுலி யோர்க்குப் புகன்றனன் சூதன் கேளா
வனையவர் மகிழ்ச்சி கூர வணிமுடி துளக்கி னூரால். (உ௩)

மாயன் வரம்பெறுசருக்கத்தில்,

சிவமுனிவர்முதலி யோர்வரலாறு

முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - உ௬௩.

கந்தபுராணச்சுருக்கமுட்படசெய்யுள் - க௩0உ.

சூராதிகளொடுக்கச்சருக்கமும், அசமுகிசருக்கமும், மாயை சருக்கமும், சிவமுனிவர்முதலியோர் வரலாறும, கந்தபுராணச சுருக்கத்துக்கு இன்றி யமையாதனவாய் வேண்டியிருத்தலின், அவை உபதேசகாண்டத்தினின்றும் எடுத்து ஒருங்குசேர்த்து அச்சிடப்பட்டன.

வேலுமயிலுந்துணை.